

Josip Pečarić:
ANTE ŽANETIĆ I THOMPSON

Josip Pečarić

**ANTE ŽANETIĆ I
THOMPSON**

Zagreb, 202.

KAZALO

UVOD	9
VELIKI HRVATSKI NOGOMETAŠ I DOMOLJUB ANTE ŽANETIĆ I THOMPSON	17
ANTE ŽANETIĆ, MEĐUNARODNA HAJKA NA HRVATSKOG DOMOLJUBA MARKA PERKOVIĆA	23
 VELIKI NOGOMETAŠ I DOMOLJUB	26
DR. ANTE ČUVALO, ANTE ŽANETIĆ (1936. – 2014.) NOGOMETNA LEGENDA, POLITIČKI EMIGRANT, DOMOLJUB	26
HAJDUKOV DOMOLJUB ANTE ŽANETIĆ	33
"ZLATO RIMA I SREBRO PARIZA -ŠPORTSKI MEMOARI I TRNOVIT PUT ANTE ŽANETIĆA"	37
18. PROSINCA 2014. ANTE ŽANETIĆ – SPLITSKI ORJUNAŠI I KOMUNISTI TRI PUTA PRETUKLI LEGENDU HAJDUKA NA RIVI!	46
JOSIP JOVIĆ: ANTE ŽANETIĆ - SRCE HAJDUKA I HRVATSKE	50
ODRŽANA HRVATSKA PREMJERA FILMA "ZLATO RIMA SREBRO PARIZA"	54
ZVONIMIR HODAK, OPORBA NA PROSVJEDU IPAK NIJE SPOMENULA JEDNU STVAR: NIJE TEŠKO ODGONETNUTI ZAŠTO62.	62.
JOŠKO ČELAN, SPLITSKI ORJUNAŠI DO SMRTI SU GA PREZIRALI I PROGONILI – ZBOG HRVATSTVA!	71

ŽANETIĆ I THOMPSON U MOJIM KNJIGAMA	79
M. KOVAČEVIĆ I J. PEČARIĆ, THOMPSON U OČIMA HRVATSKIH INTELEKTUALACA – BILO JE I TO JEDNOM U HRVATSKOJ, FORTUNA, ZAGREB, 2008.	79
PODRŠKA MARKU PERKOVIĆU THOMPSONU UREDNIŠTVA HRVATI-AMAC.COM.	79
VRATITI HRVATSKU NARODU: PORTAL DRAGOVOLJAC.COM, 2020.	81
DRAGI PRIJATELJI	81
VJEKOSLAV KRSNIK, ZAGREB, 2021.	92
JOSIP PEČARIĆ, JE LI PREMIJER PLENKOVIĆ IZDAJNIK?	82
 JOŠ NEKI TEKSTOVI U MOJIM KNJIGAMA	 102
ZA PONOSNU HRVATSKU, E-KNJIGA. PORTAL HKV-A, 2009.	102
TUĐMANOV REFERENDUM	102
OTVORENO PISMO HRVATSKOJ TELEVIZIJI	133
NOVO OTVORENO PISMO HRVATSKOJ TELEVIZIJI	146
OTVORENO PISMO PROGRAMSKOM VIJEĆU HRT-A ...	156
RASIZAM SVJETSKIH MOĆNIKA, ZAGREB, 2012.	168
PISMO VIJEĆU SIGURNOSTI UJEDINJENIH NARODA ...	168
PROSVJED ZBOG NAPADA NA PRAVNI SUVERENITET REPUBLIKE HRVATSKE	179
RASIZAM DOMAĆIH SLUGU, ZAGREB, 2013.	187
REFERENDUM POSLIJE PRESUDE HRVATSKIM GENERALIMA!	187
NE U EU PRIJE SLOBODE HRVATSKIM GENERALIMA!	193
APEL HRVATSKOJ JAVNOSTI: SUPROTSTAVIMO SE MEDIJSKIM MANIPULACIJAMA!	199
VIJEĆU SIGURNOSTI UJEDINJENIH NARODA O HRVATIMA BIH	207
JE LI POLITIČARIMA KRIVA MATEMATIKA? ZAGREB, 2019.	220
MIRJANA EMINA MAJIĆ, HVALA TI VITEŽE HRVATSKE ISTINE	220

AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ – ŽIVOTOPIS	225
---	------------

UVOD

Knjigu o velikom hrvatskom nogometašu i domoljubu Anti Žanetiću mislio sam objaviti još 2023. jer me je Zvonimir Hodak svojom kolumnom LIJEVOM NAŠOM podsjetio da nema smisla nadati se da ću pronaći ono što je veliki hrvatski domoljub Ante ŽANETIĆ napisao o našem susretu na portalu Hrvati AMAC NAIME hodak je napisao,

VELIKOSRPSKI MITOVI SU OPET NA SCENI, A DILJEM HRVATSKE JUGONOSTALGIČARI DIŽU GLAVE

Samo podsjećam na velikog hajdukova igrača

*Antu Žanetića koji je 1960.g. bio uvršten među najbolju svjetsku jedanaestoricu. U toj su momčadi bili **Pele, Di Stefano, Puškaš, Gento...** i Žanetić. Usput rečeno, na nagovor orjunaša Miljenka Smoje Ante je bio tri puta pretučen zbog svojih prohrvatskih stavova. Zato je umjesto spomenika orjunašu i Jugoslavenu Smoji na rivi u Splitu trebao osvanuti spomenik Anti Žanetiću. Pa nek' puknu od jada razni Dežulovići, Tomići, Ivaniševići i slični "fudbaleri"...*

<https://direktno.hr/kolumne/velikosrpski-mitovi-su-opet-na-sceni-a-diljem-hrvatske-jugonostalgicari-dizu-glave-334379/>

Da doista je vrijeme da objavim kao knjigu tekstove iz mojih knjiga u kojima se spominje Ante Žanetić. Zapravo sramota je da u nizu mojih knjiga nije već i knjiga o njemu iz jednostavnog razloga što je moja majka Blajka. To su najčešće otvorena pisma koja je on potpisivao. Kao sastavni dio ovog Uvoda dajem i neke tekstove o njemu s Interneta.

Ante Žanetić

Ante Žanetić

Osobni podatci

Puno ime	Ante Žanetić Zalante ^[1]	
Nadimak	<i>Luli</i>	
Rođenje	18. Blato, Hrvatska	studenoga 1936.
Smrt	18. Wollongong,	prosinca 2014.

Pozicija	desni half	
Mladi uzrasti		
1952. – 1953.	NK BŠK Zmaj	
Igračka karijera*		
Godina	Klub	Nast. (gol.)
1953.	GOŠK (Dubrovnik)	? (?)
1954. – 1961.	Hajduk Split	115 (11)
1961. – 1964.	Bruges	? (?)
1964. – 1966.	RWD Molenbeek	? (?)
prezentativna karijera**		
1956.	Hrvatska	1 (0)
1955. – 1961.	Jugoslavija	15 (2)
Osvojene medalje		
Nogomet		
Olimpijske igre		
zlato	Rim 1960.	
Europska prvenstva		
srebro	Francuska 1960.	
Portal o životopisima		
Portal o športu		

Ante Žanetić (Blato na Korčuli, 18. studenoga 1936. - Wollongong, Novi Južni Wales, Australija, 18. prosinca 2014.), popularni *Luli*, bio je hrvatski nogometaš, legendarni Hajdukov igrač. Rodom je iz Blata na Korčuli. Po struci je bio učitelj (završena učiteljska škola u Dubrovniku).

Igrao je u veznom redu, na položaju desnog halfa. Prema mišljenima nogomernih stručnjaka, Žanetić je bio nogometni protagonist ispred

svog vremena, igra totalnog nogometa prije nego što je ovaj pojam izmišljen.

Životopis i klupska karijera

Rodio se je u Blatu na Korčuli u obitelji haesesovaca. U Dubrovniku je završio učiteljsku školu. Dok se školovao u Dubrovniku, bio je došao do teških saznanja o poslijeratnim zločinima nad inteligencijom i svećenstvom u Dubrovniku.

Nogometom se počeo baviti 1952. godine u Zmaju iz Blata, a nakon toga nastavio je igračku karijeru 1953. godine u GOŠK-u iz Dubrovnika.

HNK Hajduk Split

Za splitskoga Hajduka igrao je od 1955. do 1960. godine. Odigrao je ukupno 254 utakmice i postigao 41 pogodak.

Od 1958. godine slijede događaji koji su promijenili tijekom njegove karijere. Nije se slagao s krugovima u klupskoj upravi i gradu i novodovedenim trenerom Milovanom Ćirićem (kojeg su ti isti krugovi i doveli). Ante Žanetić ga je opisao kao "velikosrbina", a krugove u klubu i gradu koji su ga doveli kao "orjunaške i udbaške"; a optužbe za pristup novog trenera idu dotle da je "*Ćirić u kratko vrijeme zatrovao odnose između Hajduka i Dinama, tako da je sada Zagreb neprijateljski grad, a Beograd je prijatelj Hajduka. Od tada je počeo pravi rat između navijača bilih i plavih, koji nikada nije ni prestao, i pravo je čudo, kako nitko nije ni ubijen.*". Zbog maltretiranja po gradu koja su uslijedila od izmanipuliranih navijača, a u režiji prije navedenih orjunaških krugova, Žanetić je 1960. godine bio prisiljen emigrirati, što je i učinio prvom prigodom, u siječnju 1961. godine, tijekom Hajdukovog gostovanja u Danskoj i Njemačkoj- U isto vrijeme su iz Hajduka otišli iz istih razloga Branko Vidjak i Vladimir Beara. Taj orjunaški plan zavađanja Hrvata koji su osmislili velikosrpski krugovi u jugoslavenskom režimu iznimno mu je smetao, i do kraja su ga života te recentne

pojave svađanja navijača, izazivanja sukoba i huškanja jednih na druge izvan sportskog rivaliteta boljele i na njih je ukazivao." Nepravde su se prenosile i na športsko polje: Žanetić je bio svjedokom da su izboru igrača za reprezentaciju hrvatski igrači morali biti dvostruko bolji da bi zaslužili poziv. Zbog toga nije podnosio Jugoslaviju ni njezin režim.

Statistika u Hajduku ^[6]

Natjecanje	Nastupi	Zgoditci
Prvenstvo	115	11
Kup	15	7
Superkup	0	0
Međunarodne	0	0
Splitski podsavez	0	0
Ukupno	130	18
Prijateljske	124	23
<i>Sveukupno</i>	254	41

Inozemstvo

Jedno vrijeme igrao je za belgijski FC Bruges, a onda je zbog bolesti prekinuo igračku karijeru. Od 1967. godine živio je u Australiji, gdje je pristupio sydneyjskoj Croatia.

Dok je bio u emigraciji, ime mu je bilo u zabrani. Nije ga se smjelo spomenuti, nije ga se navodilo u almanasima, niti ga se za sve vrijeme Jugoslavije ikad uvrštavalo među najbolje Hajdukove momčadi svih vremena, niti ga se spominjalo kao kandidata za tu momčad, pa mlađe generacije nisu ni mogle znati za njega. Premda europski igrač broj 1 na tome položaju, jugokomunistički režim namijenio mu je zaborav. Žanetić, premda je bio daleko očima od Hrvatske, Hrvatska mu je uvijek bila blizu srca, što je sve više raslo kako je vrijeme prolazilo. Osobito se angažirao za Hrvatsku u vrijeme hrvatskog obrambeno-oslobodilačkog rata, u danima kad se Hrvatska ujedinjavala s iseljeništvom, i samo iseljenništvo između svojih redova. Do zadnjih je dana života pratio i precizno uočavao deformacije hrvatskog društva te ukazivao je na lažne domoljube koji su u Australiju dolazili s velikim riječima, a novac odnosili i prisvajali.

2006. godine je objavio autobiografsku knjigu *Zlato Rima i Srebro Pariza: športski memoari i trnovit put Ante Žanetića* koju je posvetio svom "namučenom i nepokorenem narodu".

Umro je 18. prosinca 2014. godine u Wollongongu. Pokopan je u Wollongongu s Hajdukovim dresom, zlatnom olimpijskom medaljom i olimpijskom bakljom, koju je nosio 2000. godine prije sydneyjskih Olimpijskih igara 2000., uz misu u hrvatskoj crkvi.

Reprezentativna karijera

Nastupio je i za Hrvatsku: bio je članom hrvatskog predstavništva koje je 12. rujna 1956. godine u Zagrebu odigralo utakmicu protiv Indonezije (5:2), jedine međunarodne utakmice koju je Hrvatska samostalno odigrala za vrijeme socijalističke Jugoslavije. Za Jugoslaviju je odigrao 15 utakmica i postigao 2 pogotka. Za Jugoslaviju prvi puta nastupio je 1959. godine protiv Zapadne

Njemačke u Hannoveru (1:1), a posljednji puta 1960. godine, u završnici Olimpijskih igara u Rimu, protiv Danske (3:1).

Sudjelovanja na velikim natjecanjima

Sudjelovao je na OI 1960. godine gdje je osvojio zlato.

Iste godine je sudjelovao na europskom prvenstvu koje se igralo u Francuskoj, na kojem je došao do završnice i osvojio srebrno odličje. Bio je i prvim strijelcem na utakmici kojom se izbacilo domaćina iz daljnjeg natjecanja.

Priznanja

Individualna

- 1960.: Engleski športski časopis iz Londona *World Soccer* ga je izabrao u izabranu najbolju momčad na svijetu. Idealnu postavu su činili: Grosics, Bergmark, Santamaria, N. Santos, Verges, Zanetic, Julinho, Pele, Di Stefano, Puskas i Gento.
- 1960.: Izabran je za najboljeg europskog desnog halfa.¹

Reprezentativna

Jugoslavija

- 1960.: Rim 1960., zlato.
- 1960.: Francuska 1960., srebro.

Spomen

- Na zapadnoj splitskoj obali sugrađani su mu se odužili pločom s njegovim imenom i prezimenom, dok je u rodnom Blatu Torcida naslikala veliki mural s njegovim likom.¹
- U povodu pet godina od njegove smrti, HNK Hajduk je skupa s Hrvatskom poštom i Hrvatskim društvom olimpijske filatelije i memorabilije izdao je prigodnu

dopisnicu s portretom i životopisom legendarnog hrvatskog nogometaša i domoljuba. Također su Hrvatska pošta i HNK Hajduk izdali i prigodni žig s likom Ante Žanetića. Time se Žanetić pridružio skupini Hajdukovih nogometaša koji su se pojavili na pojedinačnim žigovima, u kojoj su Luka Kaliterna, Bernard Vukas, Tomislav Ivić, Leo Lemešić, Ratko Kacian, Andrija Anković, Vladimir Beara, Frane Matošić i Aleksandar Kozlina. Svečana promocija dopisnice i žiga, bila je na Antinu petu obljetnicu smrti. Održala se u poslovnici splitske Hrvatske pošte, broj 21101, u ulici Kralja Tomislava 9. Prvi žig sa Žanetićevim likom na dopisnicu udarila je Antina sestra Katija.

https://hr.wikipedia.org/wiki/Ante_%C5%BDaneti%C4%87

Danas kada je mnogima jasno posije veličanstvenog Thompsonovog koncerta na Hipodromu da mi doista imamo fašiste u RH. To su srpske sluge koje svo vrijeme napadaju Thompsona koji je bio hrvatski branitelj, A branitelji su bili ti koji su slomili velikosrpsku fašističku agresiju. Oni koji od tada napadaju sve branitelje i Thompsonu su se nadali pobjedi srpske fašističke vojske i pokazuju i sebe kao fašistima pa su prihvatili i nastaviti optuživati sve što je domoljubno za navodni fašizam, Uspijevali su tako sebe obraniti od spoznaje u narodu da su zapravo oni fašisti i to oni najgori jer su za fašističkog agresora, a protiv svog naroda. Veliki kineski filozof i ratnik Sun Tzu je takve nazvao NAJOGAVNIJIM LJUDIMA,

S tim fašistima se svo vrijeme borio Thompson, pa je uspio na Hipodrom dovest 500,000 ljudi i više od 100,000 oko Hipodroma koji su slavili obitelj, domovinu i vjeru. Slavili su sve ono protiv čega su mnogobrojni neofašisti diljem svijeta.

Međutim među prvim koji je stao u obranu hrvatskog branitelja i kantautora Marka Perkovića Thompsona je bio veliki hrvatski nogometaš i domoljub Ante Žanetić-

Kao dio ovog Uvoda su i dva teksta o tome.

Im Josip Pečarić

VELIKI HRVATSKI NOGOMETAŠ I DOMOLJUB ANTE ŽANETIĆ I THOMPSON

Svi znamo kako je najveći hrvatski nogometaš u povijesti Luka Modrić i veliki hrvatski domoljub. Nisam siguran da se zna da je je prvi Hrvat koji je dospio na popis 11 najboljih nogometaša svijeta bio Ante Žanetić također bio veliki hrvatski domoljub.

O njemu možete naći na hrvatskim portalima tekstove objavljene i ove godine:

<https://www.hkv.hr/hkvpedija/iseljenistvo/44853-hrvati-u-svijetu-ante-zanetic.html>

<https://www.tjedno.hr/hajdukov-domoljub-ante-zanetic/>

Godine 2006. je objavio autobiografsku knjigu “Zlato Rima i Srebro Pariza” – sportski memoari i trnoviti put Ante Žanetića koju je posvetio svom “namučenom i nepokorenom hrvatskom narodu”.
SPLITSKI ORJUNAŠI I
KOMUNISTI TRI PUTA SU
PRETUKLI OVU LEGENDU
HAJDUKA NA RIVI!

<https://web.archive.org/web/20080513031351/http://www.korcula.net/ppages/antezanetic.htm>

Pjesnikinja **Mirjana Emina Majić** napisala je pjesmu Anti Žanetiću:

HRVATSKO SRDCE - SRDCU HRVATSKOME

*Na Korčuli rođen tisuću devetsto trideset i šeste
Ne slaveć bogatsvo niti kakve fešte
Na ponos se rodi dobrog otca svoga,
S hrvatskim prkosom i vjerom u Boga.*

*I u Dubrovniku završavaš učiteljsku školu
Igraš tad u Zmaju na korčulanskom dolu
Nogomet je tebi tad najdraži hobi,
Imao si izvrstan talent što od Boga dobi.*

*Ti postaješ zvijezda splitskoga Hajduka
Bez stana, bez kuće teška to bje muka,
Bio si najbolji igrač kod Hajduka,
Vatreno hrvatsko srđca u športskoga vuka.*

*Olimpijski prvak što zlatnu u Rimu dobiva
Igraš srcem dušom, ponosna je riva,
I srebrnu medalju tada baš iste godine
Ponosni na tebe bjesmo naš voljeni sine.*

*Nit zlato Rima a niti srebro Pariza,
Treba znati,
Srđcu tvom ne mogu dati za čim pati
Ti si bio ponos hrvatskog nogometaša
Na čijem je srđcu najprije Lijepa Naša.*

*Teško oboljevaš ti na svojoj kralježnici
Tad prestaju tvoji svi športski užici
Doktor Franty Wulffaert tad tebe spašava
I sve medicinske procedure izvršava.*

*Za belgijski klub Bruges igraš neko vrieme
Al bolest je bila napravila breme
Politički azil u Belgiji primaš
Putovnicu ua Australiju zakonitu imaš.*

*Sviestran si rodoljub i znaš što te čeka
Na put tada krećeš put kraja daleka,
U Australiju stižeš tisuću devetsto šezdeset i sedme
Novi život gradiš nek se bura slegne.*

*I kod našeg Ante Žanetića biser nogometaša
U srcu je uvijek Hrvatska - Liepa Naša
Rodoljub bez premca, vatrena znamenja,
Sin Hrvat, prkos i ponos korčulanskog kamena.*

*Evo večeras svi te pozdravljamo,
Dužno poštovanje tebi sad da damo,
Takav bi trebao svaki Hrvat biti
Tada će Hrvatska istina zauvijek pobjediti.*

I Australija je Žanetiću iskazala dužno poštovanje izabравši ga za nositelja olimpijske baklje na Paraolimpijskim igrama 2000. godine u Sydneyju.

Imao sam čast upoznati ga u Australiji kada sam predstavljao knjigu koja je nastala poslije velike akcije australskih Hrvata da se dvije moje knjige o Srpskom mitu o Jasenovcu iz 1998. i 2000. prevedu na Engleski:

J. Pečarić, Serbian myth about Jasenovac, Zagreb, 2001.

O tom našem susretu je svojevremeno on napisao odgovarajući na neki napad na mene na Portalu AMAC-a. Na moju veliku žalost to više ne mogu naći na Internetu.

Žanetić je bio potpisnik niza naših otvorenih pisama.

Nije ostao ravnodušan ni kada je krenula Hajka na Thompsona.

O tome piše i Joško Čelan:

„Sljedeće 2013. godine preporučio mi je knjigu Esther Gitman “Kad je hrabrost prevladala: spašavanje i opstanak Židova u NDH” (7. siječnja), uznemirila ga je “međunarodna hajka na hrvatskog domoljuba Marka Perkovića Thompsona”, prisjećao se australskog boravka “veleizdajnika i velelopova Mesića” (22. siječnja)...“

IN MEMORIAM ANTE ŽANETIĆ (1936. - 2014.) SPLITSKI ORJUNAŠI DO SMRTI SU GA PREZIRALI I PROGONILI – ZBOG HRVATSTVA!

<https://www.dnevno.hr/sport/nogomet/splitski-orjunasi-do-smrti-su-ga-prezirali-i-progonili-zbog-hrvatstva-141154/#>

Ali u knjizi: M. Kovačević i J. Pečarić, Thompson u očima hrvatskih intelektualaca – Bilo je i to jednom u Hrvatskoj, Zagreb, 2008.

Možete naći i slijedeće:

PODRŠKA MARKU PERKOVIĆU THOMPSONU
UREDNIŠTVA HRVATI-AMAC.COM

Polazeći od činjenice da živimo u slobodnoj i suverenoj, socijalnoj i demokratskoj državi, Republici Hrvatskoj, smatramo svojom građanskom dužnošću pružiti javnu potporu hrvatskom glazbeniku Marku Perkoviću Thompsonu.

KOMENTAR ANTA ŽANETIĆA

Ova organizirana hajka na domoljubnog pjevača ne prestaje, već duže vremena. Napad na njega je napad na hrvatski narod i na hrvatsku državu, kao i na svakog domoljubnog Hrvata. Organizirane snage od onih, koji se još nisu pomirili sa propašću propale države, sada rovere ne samo domaći izdajnici, nego u ta kola uprežu i međunarodne centre moći Simon Wiesental centre u Izraelu i Americi.

Jedan hoštapler Budaj, Puhovski, Goldstein, Kajin, Mesić i ostala ološ sa Pantovčaka, služe se sa svim podvalama i lažima, nebi li ovom hrvatskom pjevaču i zabranili i pjevati. U tim svojim podvalama upotrebljavaju klince sa ustaškim znakovljem i tako ne bi li diskreditirali ovog omiljenog pjevača. Ovi su samo najobičniji provokatori. Zamislite apsurdna i ludila u današnjoj nakaradnoj Hrvatskoj. Milanović izjavljuje kako je Marko Perković Thompson morao prestati pjevati, kada se netko između 100 tisuća Hrvata pojavi sa ustaškim znakovima.

Kako brzo te novine i Sutlićeva srpsko hrvatska televizija pronadu ove provokatore izmedju 100 tisuća Hrvata? Zašto sada šuti hrvatska katolička crkva i udruge dragovoljaca Domovinskog Rata?

Što se Mesića tiće, ne može se ni drugo očekivati od veleizdajnika i saradnika KOS-a za vrijeme Domovinskog rata.

Svatko zna da je poslije Drugog svjetskog rata Istra opustošena od Hrvata i Italijana i da je Ranković dekretom naselio Istru sa 60 tisuća Srba. Što se tiće Kajina to je jedna nemoralna SKOJ-evska ništarija i ljubimac četnika. Tko zna, koje je narodnosti Kajin? Što se tiće HDZ-a, ne može se od njih ništa dobrog ni očekivati. U vladi su sa Četnicima. Podpredsjednik hrvatske vlade Slobodan Uzelac, Četnik, a u Saboru ostala četnička bratija. Sanader pleše bolje žikino kolo, nego Pupovac. Naš Ivo misli, kako bi ušao u EU, kao mali od kužine. Nije ni čudo da je poslije koncerta Marka Perkovića Thompsona na trgu bana Jelačića, kada je preko 100 tisuća Hrvata oduševljeno pozdravilo našeg Thompsona, Sanader taj koncert nazvao štetnim za Hrvatsku. Ako je netko štetan za Hrvatsku i hrvatski narod to je upravo naš Serenader i Mesić. Svim neprijateljima Hrvatske smeta Thompson. Tko može okupiti 60 tisuća na Maksimiru i 100 tisuća hrvatskih domoljuba na trgu bana Jelačića. Marko je simbol hrvatskog prkosa i hrvatskog ponosa. Ja mislim da bi Marko mogao završiti i u Haagu, jer nije dozvolio Četnicima u svoje Čavoglave i borio se je za Hrvatsku, ali ne za sadašnju poniženu i nakaradnu.

«Hrvati-amac», internetska mreža

O Thompsonu mi je pisao i u povodu mog članka „Guardian veliča Thompsona“:

Tony Žanetić

28.6.2012.

Guardian veliča Thompsona: Ispravak

prima: Josip Pečarić

2 srpnja 2007 na hrvatskom portalu Hrvati AMAC napisao sam članak "Međunarodna hajka na hrvatskog Domoljuba Marka

Perkovića Thompsona" Taj članak odmah možete pronaći, tražeći Hrvati u svijetu na lijevoj strani i pritisnuti Australija i New Zeland, odmah će se pokazati taj članak. AMAC ili Hakave.org bi ga ponovno trebali tiskati, zbog stalnog napada na ovog legendarnog hrvatskog Domoljuba. Ovo se događa uz pomoć hrvatskih Juda.

Srdačan pozdrav

Vas Ante Žanetić

S obzirom da de radi o 2007- godini bio bih zahvalan da netko pošalje meni ili ponovo objavi ovaj tekst velikog hrvatskog domoljuba i sportske legende Anta Žanetića

VELIKI HRVATSKI NOGOMETAŠ I DOMOLJUB ANTE ŽANETIĆ I THOMPSON, 2.

ANTE ŽANETIĆ

MEĐUNARODNA HAJKA NA HRVATSKOG DOMOLJUBA MARKA PERKOVIĆA

Međunarodna hajka na hrvatskog domoljuba Marka Perkovića Thompsona ne jenjava. Prvo čuveni Zuroff iz Telaviva, a sada rabin Abraham Cooper iz Simon Wiesental centra iz Los Angelesa, samo što ne traže zabranu pjevanja ovom omiljenom od hrvatskog naroda narodnog pjevača.

Izgleda meni čuveni Maksimirski koncert, gdje je 60 000 tisuća Hrvata pokazalo svoj nepokoreni hrvatski duh, trebalo je to diskreditirati. Ništa bolje nije moglo, nego poslati nekoliko UDBI-nih provokatora u ustaške uniforme, pa zvoniti na uzbunu o ustašluku kod Hrvata.

Ovo je sve planirano, čuveni kukasti križ na utakmici Italija-Hrvatska u Livornu, nije to bilo slučajno, sve je to organizirano po UDBA-škoj eliti na vlasti sada u nakaradnoj Hrvatskoj. Njima smeta Marko Perković Thompson, njega treba diskreditirati sa ustaškim provokatorima na njegovim koncertima, pa i međunarodni centri Wiesental će dobro doći. Budući živim već 47 godina izvan domovine, i svjedok sam mnogih super Ustaša ovdje u Australiji, i super revolucionaraca, a sada kada znam to su bili UDBI-ni operativci, koji su gurali Ustaštvo nebi li diskreditirali pravednu borbu hrvatskog naroda za svojom državom.

Revolucionarno pravo Ustaštvo je poklano i na prevaru predano Titovim koljačima, a ovi (koljači) su sada postali antifašisti.

Mnogo puta sam pisao i govorio da će se na Marka Perkovića Thompsona pojavljivati UDBI-ni provokatori u Ustaškim uniformama, nebi li diskreditirali ovog omiljenog hrvatskog pjevača.

Što se je Zadarskom rivom prošetalu grupa provokatora u Ustaškim uniformama prije par godina, to je sve bilo planirano da dovedu legendarnog generala hrvatske vojske Antu Gotovinu u vezu sa Ustaštvom.

Bio sam isto ovdje u Australiji svjedok Ustaškog provokara za vrijeme Domovinskog rata, dva puta taj ustaški provokator po zadatku KOS-a nebi li diskreditirao pravednu borbu hrvatskog naroda pred australskim političarima slavio je NDH i Pavelića, nitko drugi nego drug Mesić. Pošaljite Simon Wiesental centrima čuvene govore druga Mesića. Oni se o tome neće brinuti, jer je to bilo samo po zadatku, a to Mesić nije mislio, a i on je antifašista, kada mu treba.

Da perverzija bude veća na komemoraciji za najveća stradanja Hrvata u povjesti, opet se pojavljuju Ustaške uniforme i što nisu uhapsili ove provokatore na Bleiburgu. Ne bi li zameli Bleiburšku tragediju, drug Mesić napada Austrijance, što su dozvolile Ustaške uniforme, nisu hapsili ove njegove mangupe.

Svi znamo da u današnjoj "antifašističkoj" UDBA-škoj Hrvatskoj ustaške uniforme su zabranjene, a zašto Mesić ne hapsi ove provokatore, nego se mirno pojavljuju na koncertima Marka Perkovića Thompsona?

Ovi provokatori su Mesićevi, Pusićke, Puhovskog, Zuroffa, Milanovića i ostalih neprijatelja hrvatskog naroda. Ovi takozvani ustaški provokatori su neprijatelji hrvatskog naroda i Hrvatske. Kada njih nebi bilo sam Mesić, Puhovski, Goldsteini, Pusićka, Zuroff bi se sami obukli u ustaške uniforme i napadali Hrvate za Ustaštvo.

Zašto ovi super Hrvati ne obuku uniforme pobjedničke hrvatske vojske? Oni koji dolaze na koncerte Marka Perkovića Thompsona u ustaškim uniformama, oni mrže Marka Perkovića Thompsona, kao i Hrvatsku državu i hrvatski narod.

Nemoj te se čuditi da neće zabraniti Marku Perkoviću Thompsonu održavati koncerte, njima njegovo HRVATSTVO smeta, a to i ono domoljublje. Ustaške uniforme na Bleiburgu, kao i na koncertima Marka Perkovića Thompsona su samo diverzije UDBI-nih provokatora, a u tome je drug Mesić pravi maher. Te priče u

Ustašama su priče za malu djecu. Svatko zna da pravih Ustaša više nema oni su poklani po Titovim koljačima. Druže Mesiću pošaljite i dalje svoje provokatore u ustaškim uniformama na koncerte Marka Perkovića Thompsona, ali morate znati, da ti UDB-ški trikovi više ne pale.

Ante Žanetić

02 srpanj 2007

VELIKI NOGOMETAŠ I DOMOLJUB

Hrvati u svijetu: Ante Žanetić

10. siječnja 2025.

ANTE ŽANETIĆ (1936. – 2014.) NOGOMETNA LEGENDA, POLITIČKI EMIGRANT, DOMOLJUB

DR. ANTE ČUVALO

Tijekom 1950-ih godina nekoliko je hrvatskih športskih zvijezda iskoristilo svjetska natjecanja da bi ostali živjeti u slobodnom svijetu. Među inim bili su i slavni vaterpolist Ivo Štakula te некоć glasoviti Hajdukovi igrači Branko Viđak i Ante Žanetić.

Dubrovčanin Ivo Štakula (1923. – 1958.) bio je jedan od najboljih ne samo hrvatskih nego i svjetskih vaterpolista (braniča) svojega vremena. Dva puta (1952. i 1956.) bio je među pobjednicima olimpijskoga srebra, a na Europskim prvenstvima dobio je dvije medalje, brončanu (1950.) i srebrnu (1954.). Nakon Olimpijade u Melbourneu 1956., iz političkih razloga, ostao je u Australiji i, nažalost, tamo od srčanoga napada umro 1958.

Splićanin Branko Viđak (1920. – 1997.) igrao je za Hajduk od 1938. do 1951. i bio jedan od najboljih Hajdukovih strijelaca. Međutim, bio je politički nepodoban i nepoželjan. Dolazio je iz neprijateljske obitelji. Među ostalim, jugo-partizani ubili su mu oca. Iz Splita su ga otpremili igrati u Zagreb, a on je u siječnju 1952. iskoristio Zagrebovo gostovanje u Švicarskoj, izbjegao udbaškim pratiteljima, dobio utočište i politički azil te tamo ostao do osamostaljenja Hrvatske.

Ovdje ćemo reći nešto više o slavnom hrvatskom nogometašu Anti Žanetiću, zvanom „Luli”, kojega stariji naraštaji još pamte. Njih ćemo na njega podsjetiti, a mlađe s njim upoznati.

Rane godine

Ante Žanetić rođen je 18. studenoga 1936. u Blatu na Korčuli u siromašnoj seljačkoj obitelji koja je slijedila Kristovo evanđelje i učenje Stjepana Radića. Tu je poprimio životne, vjerske i domoljubne vrijednosti koje su mu bile vodilje kroz cijeli život.

Pučku školu i tadašnju nižu gimnaziju završio je u rodnom mjestu, a potom dvije godine više gimnazije u Sinju. Želja mu je bila studirati elektrotehniku, ali mu je stipendija uskraćena jer mu otac nije bio u partizanima. Prešao je u Dubrovnik i tamo završio (1955.) učiteljsku školu. Boraveći u gradu sv. Vlaha, doznao je i o ratnim i poratnim zbivanjima o kojima se moralo šutjeti. Kretao se u društvu koje je dobro znalo i u povjerenju šaputalo o partizansko-komunističkim pokoljima dubrovačkih uglednika na otočiću Daksi (jesen 1944.) i drugim zločinima. Šaputalo se i sanjalo o boljim vremenima, slobodi i državi Hrvatskoj.

Nogometni virtuoz

Žanetić je već kao momčić počeo igrati klupski nogomet. U početku za Zmaj-Blato (1949.), potom u klubu GOŠK u Dubrovniku, a od 1955. do 1961. igrao je za splitski Hajduk. Isprva njegova izvrsnost nije u Splitu bila cijenjena. Domoljubna orijentacija njegove obitelji zasigurno mu nije išla u prilog kod onih koji su tada „drmal” Hajdukom i gradom. Tek kad je zaigrao za državnu reprezentaciju i briljirao, postao je zvijezda i u Splitu.

Naime, u momčadi tadašnje države igrao je petnaest puta. Bio je među pobjednicima olimpijskoga zlata 1960. u Rimu, a iste godine na Europskom prvenstvu u Francuskoj Žanetić je bio među

pobjednicima srebrnoga odličja. Jednom je nastupio za reprezentaciju tadašnje SR Hrvatske. Bilo je to 1956. u utakmici protiv Indonezije u Zagrebu. Nakon nastupa u Rimu i Francuskoj, engleski športski časopis *World Soccer* (1960.) Žanetića je uvrstio među jedanaest najboljih nogometaša u svijetu i bio je izabran za najboljega europskoga desnoga braniča. Bio je prvi Hrvat koji je dospio na popis 11 najboljih nogometaša svijeta!

Zagušljiva je slava bez slobode

Po kasnijim zapisima samoga Žanetića, prilike u Hajduku krajem 1950-ih postajale su za njega sve napetije, posebice kad je za trenera u Split stigao (1959.) Srbijanac Milovan Ćirić. O tome, među ostalim, Žanetić kaže: *Ćirić [je] u kratko vrijeme zatrovao odnose između Hajduka i Dinama, tako da je sada Zagreb neprijateljski grad, a Beograd je prijatelj Hajduka. Od tada je počeo pravi rat između navijača bijelih i plavih....* Ćirić je, po starom velikosrpskom modelu, podizao balvane između sjevera i juga Hrvatske, a „orjunaši” (crni i crveni) spremno su podržavali „otadžbince”. Nažalost, tako je i danas!

Utakmica koja je pokazala pravu sliku stanja odnosa bila je ona između Hajduka i Dinama (1960.). Naime, Dinamo se natjecao s Crvenom zvezdom za prvaka države. Bilo mu je dovoljno da postigne neodlučeni rezultat da bi došao do željenoga cilja. Ali bilo je „negdje tamo” odlučeno da Crvena mora pobijediti, pa je Ćirić kod rezultata 1:0 za Dinamo izbacio Žanetića iz igre, okrivljujući ga da namjerno ne igra kako bi mogao, da želi Dinamovu pobjedu. Hajduk je pobijedio i Crvena zvezda postala je prvak. Ali izbacivanje iz igre nije bilo dovoljno. Uprava Hajduka htjela je Žanetića „vaspitati” na udbaški način. Naime, te su ga večeri trojica „navijača” napala i pretukla.

Nakon duljega „odmora” u Blatu kod roditelja, potpisao je ugovor s Hajdukom na pet godina, ali je odlučio čim bude imao priliku napustiti Hajduk i jugoslavensko-udbašku hajdučiju.

Na slobodi

Prilika za utočište u slobodnom svijetu pružila se Žanetiću u siječnju 1961. za vrijeme Hajdukova gostovanja u Danskoj i Njemačkoj. Naime, kad su Hajdukovci u Hamburgu presjedali na vlak koji je vozio prema Münchenu i dalje na jug, izbjegavši nadzor onih koji su ih pratili, Žanetić je sjeo na vlak koji je vozio u suprotnom smjeru, prema istoku, i stigao do granice tadašnje Istočne Njemačke.

Reprezentativac i jedan od najboljih igrača svijeta, umaknuo je iz Hajduka i Jugoslavije na slobodu! Bila je to velika blamaža za Tita, državu i Hajduk, koji je slavio 50. obljetnicu utemeljenja pod Titovim pokroviteljstvom. Svjetski su mediji popratili Žanetićev bijeg i ukazali na komunističku diktaturu i političke prilike u državi.

Nakon promašenih udbaških ispitivanja Hajdukovih igrača i osoblja o mogućim spoznajama o Žanetićevu bijegu, režim je naredio da se o ovoj hrvatskoj i svjetskoj športskoj zvijezdi ne smije ni pisati ni govoriti. Bio je izbrisan, kao da nije ni postojao. Postao je narodni neprijatelj!

Teški trenutci u Belgiji

Žanetić se „skrivečki” vratio s istočne granice tadašnje Zapadne Njemačke na zapadnu stranu i odsjeo u Düsseldorfu. Po tadašnjim jugo-naredbama svi članovi tima imali su zajedničku putovnicu. Tako se Žanetić našao u svijetu bez ikakve putne isprave. Ali ipak, „prozor” se otvorio! Jedan češki Židov doznao je za Žanetićev bijeg i neprimijećeno u kojima se nalazio, nabavio mu je krivotvorenu putovnicu na ime Pedro Esteban i uputio ga u nogometni klub Brugge u Belgiji. Naravno, s klubom u dogovoru i ne iz karitativnih razloga. Klub je dobio izvrsnoga igrača, a Žanetić politički azil i povratak nogometu.

Umjesto da mu se ispuni san i s vremenom ode igrati za Real ili Barcelonu, nažalost, u Belgiji mu je život ugrozila bolest kralježnice (*spina bifida*) i njegova se športska zvijezda ugasila. Imao je sreću

da je uspješno operiran (1963.) i da je prebrodio tu tešku životnu krizu. Taj gotovo čudom preživjeli trenutak on je smatrao svojim drugim rođendanom.

Utočište u dalekoj Australiji

Žanetiću je bolest dokrajčila nogometnu karijeru, ali, srećom, ne i život. Otišao je u Australiju 1967. Pridružio se bratu koji je živio u Sydneyju. U početku je radio u tvornici papira, a potom u jednoj australskoj banci gdje je dočekaio umirovljenje. Bio je član tamošnjega nogometnoga kluba Croatia, ali nije bio aktivan u klupskim djelatnostima. Kao politički emigrant bio je djelatna s ostalim domoljubima u Australiji, posebice tijekom osloboditeljskoga Domovinskoga rata. U Hrvatsku nije smio dolaziti za vrijeme jugo-države, ali je s velikim uzbuđenjem posjetio slobodnu domovinu i rodni kraj 1995.

Ponovno prepoznatljiv u domovini

Poznati hrvatski redatelj Jakov Sedlar snimio je dokumentarac *Zlato Rima, srebro Pariza – Priča o Anti Žanetiću*. A Žanetić je 2004. objavio autobiografiju *Zlato Rima i srebro Pariza: Športski memoari i trnovit put Ante Žanetića*. Hajduk, koji ga je nekoć zatajio, iskazao mu je počast podignuvši počasnu ploču s njegovim

imenom na zapadnoj splitskoj obali. Torcida je sponzorirala veliki mural s njegovim likom u rodnom mu Blatu. Prigodom pete obljetnice njegove smrti Hajduk, Hrvatska pošta i Hrvatsko društvo olimpijske filatelije i memorabilije izdali su prigodnu dopisnicu sa Žanetićeve portretom i životopisom. Hrvatska pošta i HNK Hajduk izdali su prigodni žig s likom Ante Žanetića.

I Australija je Žanetiću iskazala dužno poštovanje izabравši ga za nositelja olimpijske baklje na Paraolimpijskim igrama 2000. godine u Sydneyju.

Ante Žanetić, legenda hrvatskoga nogometa i domoljub, preminuo je 18. prosinca 2014. u Wollongongu, nedaleko od Sydneyja, Australija.

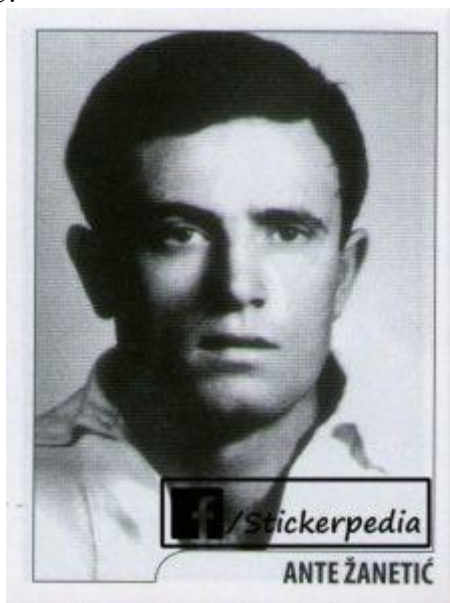
<https://www.hkv.hr/hkvpedija/iseljenistvo/44853-hrvati-u-svijetu-ante-zanetic.html>

GLAVNE TEME PRISJEĆANJE

HAJDUKOV DOMOLJUB ANTE ŽANETIĆ

8. srpnja, 2025.

Hajduk je pobijedio Dinamo, iako su pojedini igrači Hajduka, poglavito Ante Žanetić, bili za to da se Dinamu tom prilikom pomogne u utrci za naslov prvaka. Trener Hajduka tada je bio Srbin

Milovan Ćirić, kojeg Žanetić nije štedio, nazivajući ga velikosrbinom dovedenim zbog posebne misije.

“Splitski orjunaši su 1958. godine za trenera Hajduka doveli velikosrbina Milovana Ćirića. Alfa i omega splitske Orjune tada je bio Miljenko Smoje, kojeg se svakog dana moglo vidjeti u hotelu Bellevue

Napisao: Franjo Dobrović

Ružne su se stvari katkad događale u jugoslavenskom prvoligaškom nogometu u godinama kada je sve bilo pod Rankovićevim nadzorom (pogotovo u hrvatskom), bilo je dana kada su redari ili interventna policija imali pune ruke posla, ali to je ništa prema iskustvu kojeg je imao junak ovog osvrta, Hajdukova legenda Ante Žanetić, čija ispovijest govori kako se svojedobno postupalo s ponosnim Hrvatima kao najboljim nogometašima.

Rođen u Blatu na Korčuli, 18. studenoga 1936., Žanetić je postao jedan od Hajdukovih velikana. Za splitske Bijeje igrao je od 1955. do 1961. godine, nakon toga je emigrirao iz Jugoslavije, a nekoliko godina kasnije, završio je u Australiji u tamošnjoj Croatiji iz Sydneyja, u klubu hrvatskih iseljenika.

Hajdukova legenda nije bila u mirnom suživotu s komunistima u bivšoj državi, koji su držali konce u rukama i u Hajduku. To je posebno došlo do izražaja nakon što su u zagrebačkom Dinamu bili ljutiti zbog utakmice u Splitu 1960. godine, kada su vodili utrku sa Crvenom zvezdom. Bila je to napeta godina za Dinamo i za Hajduk, zbog više njihovih utakmica.

Želio je Dinamu pomoći u utrci za naslov

Hajduk je pobijedio Dinamo, iako su pojedini igrači Hajduka, poglavito Ante Žanetić, bili za to da se Dinamu tom prilikom pomogne u utrci za naslov prvaka. Trener Hajduka tada je bio Srbin Milovan Ćirić, kojeg Žanetić nije štedio, nazivajući ga velikosrbinom dovedenim zbog posebne misije.

“Splitski orjunaši su 1958. godine za trenera Hajduka doveli velikosrbina Milovana Ćirića. Alfa i omega splitske Orjune tada je bio Miljenko Smoje, kojeg se svakog dana moglo vidjeti u hotelu Bellevue, kako pije pića sam s Ćirićem”, govorio je Žanetić.

“Ćirić je u vrlo kratkom roku zatrovao odnose između Hajduka i Dinama, tako da je sada Zagreb neprijateljski grad, a Beograd prijatelj Hajduka. Od tada je počeo pravi rat između navijača Bilih i Plavih”, prisjećao se Žanetić tadašnjih prilika u nekadašnjoj Jugoslaviji.

Žanetić se posebno sjećao utakmice Hajduka i Dinama iz 1960. kada je Milovan Ćirić, koji je kasnije bio trener Crvene zvezde, išao ‘džonom’ na zagrebački Dinamo i pobijedio 3:2 u vrlo gruboj utakmici na granici prekida. Time je omogućio svojoj Crvenoj zvezdi da postane prvak Jugoslavije.

Žanetić je kao najbolji nogometaš Hajduka na toj utakmici bio zamijenjen u 20. minuti, jer je bilo poznato da je njegova želja bila da prvak Jugoslavije postane hrvatski klub Dinamo, a ne Crvena zvezda, na što je nagovarao još neke domoljube iz splitskog kluba. Zbog toga je i ispašao.

U tom olovnom razdoblju, kada su hrvatski klubovi Hajduk i Dinamo bili inkriminirani u korist beogradskih prvoligaša, bio je to veliki grijeh. Iako je bio planetarno popularan i omiljen u svijetu i domovini, Ante Žanetić je zbog svojeg hrvatstva bio pretučen na splitskoj rivi usred bijeloga dana. Od tada mu je život u Splitu postao pakao. Tvrdi i nepokolebljiv, poput svih domoljuba hrvatskog juga, odlučio je pobjeći iz Jugoslavije, koja je tada (po uzoru na SSSR) imala zabranu odlaska svojih građana iz države.

Udbaši u upravi

Žanetić se prisjećao i kako je nastradao zbog svojeg protivljenja Beograđanima. “Te večeri je uprava Hajduka angažirala trojicu koji su me pretukli. Uprava Hajduka je to namjestila, pa u njoj su sve bili udbaši”, rekao je legendarni hajdukovac, dijeleći svoj pogled na tadašnje prilike.

Govorio je i kako mu je u glavu došlo da mora otići, i to 1961. godine, dok je Hajduk slavio svoj 50. rođendan. “Tito je bio pokrovitelj proslave, a ja sam to sabotirao. Tada sam potpisao

ugovor, ali već tada sam odlučio kako ću pri prvom odlasku u inozemstvo tamo i ostati. Tako je i bilo”, poručio je Žanetić.

Igrao je u veznom redu kao čarobnjak, na položaju desnog halfa. Prema mišljenima nogometnih stručnjaka, Žanetić je bio izvanserijski nogometaš ispred svog razdoblja, izvrstan igrač totalnog nogometa prije nego što je ovaj pojam izmišljen.

Za Hajduk je odigrao 115 utakmica i postigao 41 zgoditak, a nakon odlaska iz komunističke Jugoslavije, otišao je u Belgiju i ondje igrao za Club Brugge. Karijeru su mu skratili bolovi u leđima, a nakon toga, otputovao je u Australiju gdje je godinama radio kao trener u nogometnom klubu hrvatskih iseljenika Croatia u Sydneyju. Na kraju životnog puta umro je 18. prosinca 2014. u iseljeništvu u Australiji. T

<https://www.tjedno.hr/hajdukov-domoljub-ante-zanetic/>

"ZLATO RIMA I SREBRO PARIZA - ŠPORTSKI MEMOARI I TRNOVIT PUT ANTE ŽANETIĆA"

Promocija knjige autobiografije **Ante Žanetića** - hrvatskog rodoljuba koji je još 1960. godine svojim izvanrednim uspjesima u nogometu olimpijskim zlatom uklesao ime Hrvatske domovine među najboljim športskim nacijama svijeta. Ante je igrao vrhunski nogomet iako je istodobno bolovao od teške bolesti na kralježnici, i tek nakon bijega iz omrzle komunističke Jugoslavije biva spašen. Belgijski mu liječnik izvršio operaciju na kičmi i

potpuno ga izliječio. Ali taj liječnik ubrzo umire i sa sobom u grob ponese tajnu izliječenja. Ante provodi dolazeća desetljeća ne bi li negdje u svijetu naišao na liječnika koji je voljan istražiti tajnu spasonosne operacije na kičmi i tako donijeti spas mnoštvu ljudi koji boluju od iste bolesti. Predgovor knjizi piše istaknuti hrvatski novinar Josip Jović.

U petak 10. rujna u punoj dvorani knjižnice hrvatskog kluba „Sydney“, Punchbowl, održana je promocija knjige autobiografije Ante Žanetića (rodом iz Blata na otoku Korčuli) **„Zlato Rima i Srebro Parza: športski memoari i trnovit put Ante Žanetića“**. Ovaj događaj nije bila samo promocija jedne knjige o jednom iz hrvatske prošlosti istaknute osobe (Ante Žanetić) nego je ovaj događaj zračio slavljem hrvatskoga duha i zajedništva. Program večeri vodila je profesorica **Ina Vukić** (rodом iz Žrnova na otoku

Korčuli koja je ujedno i uredila ovu knjigu), a mikrofoni su joj iz ruku preuzimali brojni ugledni govornici koji su izrazili svoje poštovanje i divljenje ne samo Anti Žanetiću nego i mogli bi reći svima nama Hrvatima i Hrvaticama. Dakle, Antina knjiga privukla je u ovu dvoranu jaki duh čistoga i časnoga hrvatstva.

Knjiga Ante Žanetića doživjela je iskrene potpore hrvatskog novinarstva, ne samo u tome što je predgovor knjizi napisao istaknuti novinar iz Hrvatske, **Josip Jović** nego i u promicanju iste jer njezinom izlaženju iz tiska pisale su sve Australsko-hrvatske novine. I tako se profesorica Vukić zahvalila urednicima novina iz Sydneya koji su i bili nazočni ove večeri kao i gospodinu **Tomislavu Starčević** iz melbourneškog Hrvatskog Vjesnika. Pozdravila je upravu hrvatskog društva „Sydney“ koja je svojom dobrodošlicom i potporom uzdigla ovu večer na najveću razinu hrvatskoga štovanja i zajedništva.

*F. Lovokovic, I. Vukic, M. Despoja, A. Bruning, A. Zanetic, M. Majic,
Dr. M. Ibler, F. Harmat*

U svojim uvodnim riječima profesorica Vukić je rekla kako je potrebno pisati knjige i memoare jer hrvatsku povijest i današnjicu mogu najbolje napisati sami Hrvati i Hrvatice. Tuđinci su predugo krojili kroz svoja pera povijest hrvatskoga naroda onako kako je to njima odgovaralo, a narod, rekla je, sastavljen je od pojedinaca. Citirala je profesora Ernesta Renan, sa sveučilišta Sorbonne u Francuskoj koji je još 1882. godine po pitanju „Što je nacija?“ rekao ovo: Ono što čini naciju nije to što govorimo istim jezikom niti to što pripadamo istoj etnografskoj skupini, nego one velike stvari koje smo zajednički postigli u prošlosti i koje želimo zajednički postići u budućnosti. Profesorica Vukić se nadovezala na ove riječi i rekla kako knjiga Ante Žanetića govori o velikim stvarima koje smo kao Hrvati zajednički postigli u prošlosti i koje želimo zajednički postići u budućnosti - sačuvati hrvatski duh i hrvatsku slobodu. Knjiga Ante Žanetića potvrđuje koliko je jedan, svaki, čovjek važan za jednu cijelu naciju; po djelima i duhu pojedinaca stvara se i održava duh cijeloga naroda.

Dr Mladen Ibler, veleposlanik Republike Hrvatske u Canberri, uz ostalo je kazao: Pripadam generaciji koja je tamo negdje koncem 50-tih godina sa velikom pozornošću pratila športska zbivanja, za vrijeme naših gimnazijskih dana što je bila tema naših razgovora nego nogomet. Imena gospodina Žanetića sjećam se vrlo dobro jer smo o nogometu satima raspravljali. Međutim sjećam se da Žanetića je najedanput nestalo i nismo čuli gdje je. Evo danas, zahvaljujući knjizi koju je napisao uz pomoć gospođe Vukić, zapravo saznao sam koji su to bili razlozi, i zašto je njegovo ime iz hrvatskoga športa, a tako veliko ime ne bi trebalo nestati iz hrvatskog športa, bogu hvala opet je ovdje nazočno. Danas mi je jasno zapravo gdje je gosp. Žanetić gdje su ga ti čudnovati gospodnji putevi raznesli, odnesli vjetrom ovamo u Australiju i ja moram reći velika mi je čast što sam imao vas upoznati ovdje u Australiji... kao liječnik moram priznati da je ova knjiga neobično zanimljiva. Vi će te čitati ovu knjigu, gospodin Žanetić je opisao simptome svoje bolesti, patnje i muke, i moje osobno stanovište kao liječnika je slijedeće: mislim da u svijetu nema takvog

medicinskog slučaja koji bi sa tom bolešću koju je gosp. Žanetić imao mogao igrati vrhunski nogomet... vjerujem da je to jedan od razloga da mnogi medicinski stručnjaci nisu naprosto mogli uopće misliti da se radi o bolesti spina bifida occulta. Da čovjek može igrati nogomet sa tom bolešću to je za mene jedan fenomen i ja vjerujem da literatura koju gospodin Žanetić ovdje navodi predstavlja jednu veliku vrijednost za povijest medicine. U mojim mladim danima osim nogometa moj osobni šport s kojim sam se bavio bilo je veslanje i ja se sjećam Perice Vlašića 1956. europskog prvaka u skifu koji mi je bio uzorom, mom prijatelju pokojnom inž. Bandaloviću, kada smo puni nade i iščekivanja trenirali da bi 1956. god pokušali doći u Melbourne. Međutim nažalost zahvaljujući tadašnjoj, ili sa srećom tko zna, športskoj politici veslajući na prvenstvu tadašnje države na Dunavu, jasno momčad Zagreba bila je postavljena u vodu broj jedan uz obalu, a momčad Partizan i tadašnja Zvezda su veslali naravno sredinom matice Dunava i naravno da sam od 6 čamaca sa mojim prijateljem Bandalovićem došao kao 3. i kao takvi nismo imali pristupa za kandidate za Olimpijske igre 1956. Vjerujem, i koji je razlog što je gospodin Žanetić imao svoje uspjehe možda baš i to što je hrvatska korenika Dalmacije. Sa otoka Korčule koji je sa srcem, voljom i svojom snagom duha pobijedio svoju bolest. Ja vam čestitam.

Gospodin **Marijo Dešpoja**, koji je poznat svima nama kao prvi hrvatski ambasador ponosnih Hrvata i Hrvatica u Australiji jer je tijekom 1970-tih godina bio na čelu Hrvatske ambasade u Canberri iako hrvatske države nije tada bilo, pozdravio je Antu Žanetića, njegove športske uspjehe svijetskoga ranga i njegovu životnu stazu ispunjenu istinskim hrvatskim duhom. Obogaćujući duh hrvatsva koji je obilježio ovu promociju knjige i podsijecajući sve nas kako je veoma teško bilo hrvatsvu opstati u danima Jugoslavije gospodin Dešpoja je citirao iz knjige Mate Polegubić- Šerifa dio pjesme splitskom Hajduku koji ide ovako: „Pola stoljeća nosiše petokraku, klanjajući se proleterskom barjaku, to bijaše hajdukova uprava elita ludo zaljubljena u maršala Tita.... Tri puta zagrebački

Dinamo štetiše zato ih bome Tito i partija nagradiše, o tome mnogi znaju i danas pamte a najviše legendarni Žanetiću Ante, od srca je bio za zagrebačke modre zato ga baciše u more crvene kobre". 1961. godine slavila se 50. godišnjica postanka Hajduka, rekao je gospodin Dešpoja, pokrovitelj proslave bio je Maršal i sada je Ante zatražio politički azil, ostao je vani i bogami je zagorčio proslavu. Zamislite u ono vrijeme Tito i Jugoslavija su bili na vrhuncu svog međunarodnog ugleda a Ante, vrhunski igrač, igrač svjetske klase, napušta socijalistički raj i traži politički azil na Zapadu i u tome je što se mene tiče veličina života Ante Žanetića. On je zlato i srebro dobio igrajući za onu državu, ne našu i zato njegov azil je bio povijesni azil upravo zbog onog zlata i srebra... ja smatram njegovo traženje političkog azila jednim od najvećih državotvornih događaja u životu hrvatske političke emigracije.

Gospodin **Fabijan Lovoković**, glavni urednik lista „Spremnost" je kazao da u Anti Žanetiću mi gledamo nekoliko simbola. Simbola nogometa, čovjeka koji je na vrh postavio Hrvatsko ime Ante, Ante među nama dao je nade i podstreka, ljubavi i volje našim mladim igračima da još bolje zaigraju na spomen i na sjećanje i u borbi za svoju Hrvatsku... Ante Žanetić je i rodoljubno nastupio, što smo mi osobno osjetili kada je došao u našu sredinu. Koliko je bilo snaga koje su ga željeli odvući pa kada nisu uspjeli onda su pokušali primjeniti onu istu taktiku jugoslavenskog Konzula kada je rekao onom našem igraču Croacije: ne zaboravi da ti imaš tvoju obitelj u Jugoslaviji. A i Anti su napomenuli nemoj zaboraviti da tvoji neće pristati da te pomognu. Oni su zaboravili da su Hrvati Korčule brojniji i jači Hrvati nego mnogi drugi u Hrvatskoj u ono najteže doba 1934, 1935, 1936 godine kada se nitko nije usudio onda su korčulanci slali svoju poruku za jednu neovisnu hrvatsku Državu. Hvala ti Ante što si ostao čistoga obraza i pomogao mladima da i oni naslijede svoj put. Hvala ti na knjizi koja je najbolji znak, jer ono što je napisano jedino je što će se zapamtiti, ono što nije napisano to će se vrlo lako zaboraviti.

Pjesnikinja **Mirjana Emina Majić** napisala je pjesmu Anti Žanetiću i s puno srca i topline ju predstavila ove večeri:

HRVATSKO SRDCE - SRDCU HRVATSKOME

*Na Korčuli rođen tisuću devetsto trideset i šeste
Ne slaveć bogatsvo niti kakve fešte
Na ponos se rodi dobrog otca svoga,
S hrvatskim prkosom i vjerom u Boga.*

*I u Dubrovniku završavaš učiteljsku školu
Igraš tad u Zmaju na korčulanskom dolu
Nogomet je tebi tad najdraži hobi,
Imao si izvrstan talent što od Boga dobi.*

*Ti postaješ zvijezda splitskoga Hajduka
Bez stana, bez kuće teška to bje muka,
Bio si najbolji igrač kod Hajduka,
Vatreno hrvatsko srce u športskoga vuka.*

*Olimpijski prvak što zlatnu u Rimu dobiva
Igraš srcem dušom, ponosna je riva,
I srebrnu medalju tada baš iste godine
Ponosni na tebe bjesmo naš voljeni sine.*

*Nit zlato Rima a niti srebro Pariza,
Treba znati,
Srdcu tvom ne mogu dati za čim pati
Ti si bio ponos hrvatskog nogometaša
Na čijem je srdcu najprije Lijepa Naša.*

*Teško oboljevaš ti na svojoj kralježnici
Tad prestaju tvoji svi športski užici*

*Doktor Franty Wulffaert tad tebe spašava
I sve medicinske procedure izvršava.*

*Za belgijski klub Bruges igraš neko vrijeme
Al bolest je bila napravila breme
Politički azil u Belgiji primaš
Putovnicu ua Australiju zakonitu imaš.*

*Sviestran si rodoljub i znaš što te čeka
Na put tada krećeš put kraja daleka,
U Australiju stižeš tisuću devetsto šezdeset i sedme
Novi život gradiš nek se bura slegne.*

*I kod našeg Ante Žanetića biser nogometaša
U srcu je uvijek Hrvatska - Liepa Naša
Rodoljub bez premca, vatrena znamenja,
Sin Hrvat, prkos i ponos korčulanskog kamena.*

*Evo večeras svi te pozdravljamo,
Dužno poštovanje tebi sad da damo,
Takav bi trebao svaki Hrvat biti
Tada će Hrvatska istina zauvijek pobjediti.*

Profesorica **Ana Bruning** osvrnula se na stranice knjige Ante Žanetića i kazala kako je ovo životni put jednog Hrvata nogometaša koji se borio protiv jedne okrutne bolesti i samo velikom srećom ozdravio. U knjizi Ante nesebično podijeli s nama radosti i patnje svoga života, on otvoreno piše o svemu sa iskrenom skromnošću. On se kroz ovo djelo divi uspjesima drugih i bori se za istinu i kako pomoći svima drugima. Dakle, nastavila je profesorica Bruning, u toj svojoj borbi sa svime on je našao i malo humora. Ante Žanetić je taj svoj životni križ hrabro prihvatio i nosio, čak i laži i neistine koje su o njemu napisane. Itekako je

shvatio da u ovom zemaljskom životu, u pokvarenom svijetu, kako sam on reče, ništa nije vječno. Ali duhovno jak i pošten čovjek jači je i od režima, i od laži i od kleveta i od bolesti. Toliko smo jaki koliko nam je vjera jaka. Antina vjera u Hrvatsku je bila jaka kako i svima nama. Dakle, hvala Vam Ante na ovoj knjizi koja je mene dirnula i preporučam svima da je pročitate, ja sam je pročitala u jednome dahu... kad sam ju počela čitati nisam mogla stati. Vrlo zanimljivo pisano, dakle memoari su kao jedna dokumentacija svega što se događalo. Hvala vam na svemu a kako vidimo od svega na ovom zemaljskom životu najvažnije je biti čovjek i imati srce, i dok je srca bit će i Croacije.

Gospodin **Franjo Harmat**, glavni urdenik lista „Nova Hrvatska“, koji se u svojoj mladosti, kako sam kaže, znojio u zagrebačkoj Kranjčevićевой ulici igrajući za klub „Zagreb“ i navijao za hrvatski nogomet, potvrdio je veličinu imena u športskim krugovima Ante Žanetića. Franjo Harmat je bio taj koji je spojio Antu Žanetića sa istaknutim hrvatskim novinarom Josipom Jovićem, i tako pridonio da se ostvari Antina želja: da predgovor njegovoj knjizi napiše ovaj istaknuti novinar Domovine čiji novinarski rad on visoko cijeni i prati. Ante je igrao u bijelom dresu s petokrakom, rekao je gospodin Harmat, i da bi ga ja u tome ispravio politički ja sam donio dres Hajduka bez petokrake. Mislim da će Anti ovaj dres bolje pasat nego onaj prije, zaključio je gospodin Harmat. Sigurno, u vrijeme kada je Ante igrao za Hajduka nije se smjelo obući dres bez petokrake, ali danas - evo Antine sreće - bijeli dres Hajduka, bez petokrake!

Uz veliku sreću, iznenađenje i veselje Ante Žanetić je odmah navukao hajdukov bijeli dres bez petokrake na sebe i ostao u tom dresu cijele večeri i tako obučen pošao svojoj kući.

Gospodin Harmat je nazočnima pročitao i čestitku koja je Anti upućena iz njegovog rodnog Blata na Korčuli. Čestitku su iz Narodne knjižnice Blato uputile djelatnice **Desanka Sardelić** i **Tončica Grbin**,

a u njoj među ostalog stoji: Vjerujemo da ćete mnogima poslužiti kao primjer i uzor u vašoj upornosti i ljubavi prema nogometu.

Na toj veseloj noti Ante Žanetić se obratio skupu prenoseći anegdote i događaje iz svojeg života, zahvaljujući svima na pomoći i potpori. Onako obučen u bijelom dresu Hajduka, bez petokrake, ostavio je dojam se da se njegov trnovit životni put najedanput pretvorio u toplu i ponosnu stazu - onu stazu koju dobro poznaju svi rodoljubni i državotvorni Hrvati.

*Ina Vukić, prof.
Sydney, 13. rujna 2004.*

<https://web.archive.org/web/20080513031351/http://www.korcula.net/ppages/antezanetic.htm>

18. PROSINCA 2014. ANTE ŽANETIĆ – SPLITSKI ORJUNAŠI I KOMUNISTI TRI PUTA PRETUKLI LEGENDU HAJDUKA NA RIVI!

18. prosinca 2019.

Foto: Hajduk.hr

U ta olovna vremena, kada su hrvatski klubovi Hajduk i Dinamo bili sudačkim i političkim smicalicama gurani u drugi plan u korist beogradskih klubova Partizana i Crvene Zvezde, hrvatstvo je bio veliki grijeh. Iako je bio planetarno popularan i jedan od najboljih nogometaša svijeta, Ante Žanetić je zbog svog hrvatstva bio pretučen na splitskoj rivi uslijed bijela dana.

Od tada mu je život u Splitu postao pakao, te je bio pretučen još dva puta.

I dok su ga svi zaboravljali i nisu ga smjeli spominjati, Torcida ga je čuvala od zaborava, čak i u Jugoslaviji, a to čine i danas.

Mural Torcide u spomen jednog od najboljih igrača svijeta Ante Žanetića:

Photo: wikipedia.org

O veličini ovog nogometaša najbolje svjedoči to što je uvršten u najbolju svjetsku jedanaestoricu 1960. godine sa igračima kao Pele, Di Stefano, Puskas, Gento i dr. Nogometni zaljubljenici znaju težinu planetarnih zvijezda koje su harale planetarno popularnom nogometnom igrom 60-ih godina, piše poskok.info

A s njima je po prvi puta bio i jedan Hrvat – veliki hrvatski domoljub i čovjek Ante Žanetić, umro na današnji dan 2014. godine

Taj rođeni Korčulanin i legendarni igrač Hajduka odigrao je razdoblju 1955-1960. čak 250 utakmica za „splitske bile“ i dao 41 gol, dok je za reprezentaciju bivše zemlje (dok nije emigrirao jer su granice bile zatvorene) odigrao 15 utakmica i dao 2 gola, te osvojio zlatnu olimpijsku medalju 1960. i drugo mjesto na prvenstvu Europe iste godine.

O njegovoj nogometnoj veličini govori da ga je te 1960. autoritativni World Soccer (kojeg se smatra prethodnikom FIFA-ine nagrade za najboljih 11) smjestio u najbolju reprezentaciju svijeta sa proslavljenim imenima: Grosics, Bergmark, Santamaria, Nilton Santos, Vergas, Žanetić, Julinho, Pele, Di Stefano, Puskas i Gento.

Sam Žanetić je u intervjuu Jošku Čelanu izjavio: „Negdje 1958. **splitski orjunaši doveli su za trenera Hajduka velikosrbina Milovana Ćirića**. Alfa i omega splitske Orjune tada je bio **Miljenko Smoje**, kojeg se svakog dana moglo vidjeti u hotelu Bellevue, kako pije „kafu“ sam s Ćirićem. **Ćirić je u kratko vrijeme zatrovao odnose između Hajduka i Dinama, tako da je sada Zagreb neprijateljski grad, a Beograd prijatelj Hajduka. Od tada je počeo pravi rat između navijača bilih i plavih**”.

Prethodno, dok je studirao na učiteljskom fakultetu došao je do saznanja o poslijeratnim zločinima komunista nad Hrvatima i hrvatskom inteligencijom i nije se dao zvesti lažima. Otac i cijela obitelj bili su mu članovi HSS-a, i premda nepovezani s prethodnim ustaškim režimom, to je bilo dovoljno da mu se uskrati stipendija.

Žanetić to nije mogao mirno gledati i otvoreno je govorio igračima Hajduka u svlačionici o tome da Hrvati ne smiju protiv Hrvata, a osobito na nagovor trenera koji je došao iz Beograda u Hajduk.

U ta olovna vremena, kada su hrvatski klubovi Hajduk i Dinamo bili sudačkim i političkim smicalicama gurani u drugi plan u korist beogradskih klubova Partizana i Crvene Zvezde, bio je to veliki grijeh. Iako je bio planetarno popularan i omiljen u svijetu i domovini, Ante Žanetić je zbog svog hrvatstva bio pretučen na splitskoj rivi uslijed bijela dana. Od tada mu je život u Splitu postao pakao, te je bio pretučen još dva puta.

Tvrd i nepokolebljiv, poput svih domoljuba hrvatskog juga, odlučio je pobjeći iz Jugoslavije, koja je tada imala zabranu odlaska svojih građana iz zemlje. Godine 1961. iskoristio je gostovanje Hajduka u Njemačkoj i pobjegao, te se 1967. smjestio u Australiji gdje je i umro.

Dok je bio u emigraciji, ime mu je bilo u zabrani. Nije ga se smjelo spomenuti, nije ga se navodilo u almanasima, niti ga se za sve vrijeme Jugoslavije ikad uvrštavalo među najbolje Hajdukovu momčadi svih vremena, niti ga se spominjalo kao kandidata za tu momčad, pa mlađe generacije navijača i Hrvata nisu ni mogle znati za tog velikog igrača. Premda europski igrač broj 1 na tome položaju, jugokomunistički režim namijenio mu je zaborav. Ante

Žanetić, premda je bio daleko očima od Hrvatske, Hrvatska mu je uvijek bila blizu srca, što je sve više raslo kako je vrijeme prolazilo. Osobito se angažirao za Hrvatsku u vrijeme hrvatskog oslobodilačkog rata, u danima kad se Hrvatska ujedinjavala s iseljeništvom.

Hajduk 1960. godine (Žanetić četvrti slijeva u gornjem redu):

Photo: youtube.com

Godine 2006. je objavio autobiografsku knjigu “Zlato Rima i Srebro Pariza” – sportski memoari i trnovit put Ante Žanetića koju je posvetio svom “namučenom i nepokorenom hrvatskom narodu”.

Ante Žanetić umro je na 2014., a splitski domoljubi su mu se odužili pločom s njegovim imenom i prezimenom na zapadnoj splitskoj obali. U rodnom Blatu Torcida je naslikala veliki mural sa slikom i natpisom Ante Žanetić-Luli, te postavom 11 mega-zvijezda najboljih nogometaša svijeta među kojima je bio i pokojni velikan hrvatskog nogometa. I dok su ga svi zaboravljali i nisu ga smjeli spominjati, Torcida ga je čuvala od zaborava, čak i u Jugoslaviji, a to čine i danas.

Pokopan je u Hajdukovom dresu.

<https://narod.hr/kultura/18-prosinca-2014-ante-zanetic-splitski-orjunasi-i-komunisti-tri-puta-pretukli-legendu-hajduka-na-rivi>

JOSIP JOVIĆ: ANTE ŽANETIĆ - SRCE HAJDUKA I HRVATSKE

29.12.2014.

Uoči Božića, u četvrtak ujutro, umjesto uobičajene čestitke iz Sydneya je stigla vijest koju je poslala Ina Vukić: prije nekoliko sati umro je naš Ante. Umro je legendarni nogometaš Ante Žanetić, daleko od domovine koju je toliko volio.

Mediji su najviše zahvaljujući angažmanu Jurice Gizdića, našega ponajboljeg kroničara i povjesničara sporta, posebice Hajduka, vijest objavili i proširili s primjerenim osvrtima. Članak na Hajdukovu Facebooku pogledalo je više od tisuću čitatelja.

Nekako istovremeno dok je pokapan tamo u Wollongongu s Hajdukovim dresom, zlatnom olimpijskom medaljom i olimpijskom bakljom, koju je nosio 2000. prije sydneyjskih Olimpijskih igara 2000., uz misu u hrvatskoj crkvi ispunjenoj iseljenicima koju je predvodio svećenik Ivo Tadić, u Poljudu je organizirana prigodna komemoracija.

Od Ante su se oprostili blatski načelnik Mileta i predsjednica Nadzornog odbora Hajduka Branka Ramljak, a nazočila je delegacija Općine Blato na Korčuli, gdje je Žanetić rođen, te rodbina. Na oproštaju su se okupile i živuće legende splitskoga kluba Dragan Holcer, Ante Žaja, Ivo i Zvonko Bego, Stanko Poklepović, Vedran Rožić... Tako se Žanetić pridružio nešto starijem Vladimiru Beari i nešto mlađem Radomiru Vukčeviću, koji su također otputovali ove godine.

Modernist prije moderne

Život sportskih legendi pomalo je traumatičan. Desetak su godina gotovo svakodnevno u novinama, kovani u zvijezde, a onda, s rijetkim iznimkama onih koji su ostvarili karijere sportskih učitelja ili su uspjeli u nekom drugom poslu, odlazak u anonimnost, u zaborav. Žanetić je ipak nešto drugo. On je, iako je davno završio

svoje loptanje, nekako neprestano prisutan, iz ovih ili onih razloga, u svijesti ili podsvijesti, u sjećanjima ili na savjesti. I Torcida mu je pripremala svoj "mural".

Nogometni će stručnjaci kazati kako je Žanetić bio protagonist ove popularne igre ispred svog vremena, igrač totalnog nogometa prije nego što je ovaj pojam izmišljen. Modernist prije moderne. Osvajač je s reprezentacijom Jugoslavije srebrne medalje na Europskom prvenstvu u Parizu i zlatne olimpijske kolajne u Rimu 1960., kad je proglašen najboljim igračem Europe na poziciji koju je igrao, a engleski World Soccer uvrstio ga je u svjetsku reprezentaciju u društvu za nogometni svijet nezaboravnih Grosicha, Niltona Santosa, Pelea, Di Stefana, Puškaša, Genta i ostalih.

Svaki je čovjek dio povijesti, bilo da je oblikuje, bilo da ona ostavlja na njemu svoj pečat. Ante Žanetić nosi u sebi dvije povijesti, onu Hajdukovu i onu emigrantsku, a obje skovane u jugoslavenskoj kovačnici. Hajduk je poslije rata postao partizanskim klubom, klubom narodnooslobodilačke vojske, u čijem su vodstvu redovito sjedili najistaknutiji politički prvaci grada.

Pri tome je, naravno, zaboravljeno da je Hajduk 1945. čak obnovljen kao hrvatski nogometni klub. Iz njegove povijesti izbrisana su i neka nepoćudna imena u igračkim redovima. On je istovremeno trebao poslužiti kao kontrapunkt zagrebačkom nogometnom klubu, kojemu je, makar je nosio socijalističko ime, bila namijenjena uloga one druge kvaziustaške Hrvatske, zbog čega nitko od ljudi s političkim ambicijama nije htio ni smio priviriti ne samo u upravu, nego ni na stadion. Između ta dva kluba, između Dalmacije i Zagreba, između Sjevera i Juga, kovano je neprijateljstvo na planu podjele zemlje i naroda.

Beogradski je plan u prvu ruku: vi niste Hrvatska, a u drugu, vi ste Srbija. Taj se politički plan, nakon što je pometen u općenarodnom, pa i navijačkom jedinstvu devedesetih, pokušao bez uspjeha ostvariti golom, šešeljevsko-miloševićevskom topovskom agresijom.

Žanetić je, iako mlad, solidno obrazovan i odgojen u haesesovskoj obitelji, jasno osjećao taj ljubavni zagrljaj, tu posesivnu ljubav, koja je imala svoj autonomaški i orjunaški odziv s mora. Zapravo, do

kraja su ga života te recentne pojave svađanja navijača, izazivanja sukoba i huškanja jednih na druge izvan sportskog rivaliteta boljele i na njih je ukazivao.

Srce Hajduka i Hrvatske

Iako je, može se slobodno reći, zahvaljujući svojim sportskim sposobnostima bio privilegiran, ali opterećen saznanjima o poslijeratnim zločinima nad inteligencijom i svećenstvom u Dubrovniku, gdje se školovao, osvjedočen kako u selekcioniranju igrača za reprezentaciju oni iz Hrvatske moraju biti dvostruko bolji da bi zaslužili poziv, nije podnosio Jugoslaviju i njezin režim. Otuda 1961. bijeg iz te bivše države i politički azil u Belgiji pa onda, nakon teške bolesti, tri godine kasnije odlazak u Australiju i pristupanje Croaciji iz Sydneya.

Cijelo vrijeme izbjeglištva njegovo se ime nije smjelo spomenuti, izbrisan je iz uspomena i almanaha, nije ga se uvrštavalo među najbolje Hajdukove momčadi svih vremena, iako je bio igrač bez premca. Njegovo domoljublje nije slabjelo udaljenošću od domovine.

Naprotiv, ono je time jačalo, što je inače vrlo karakteristično. Angažirao se u iseljeništvu osobito za vrijeme Domovinskog rata i borbe za nezavisnost, u danima kada iseljništvo, danas simbolički izgnano i otjerano drugi put, uspostavlja jedinstvo unutar sebe i s domovinskom Hrvatskom. Nakon uspostavljene samostalnosti samo je jednom posjetio Split i Blato. Ostao je zakopan u dalekoj, tuđoj zemlji.

Sve do posljednjih dana budno je pratio i precizno uočavao deformacije hrvatskog društva: lopovluk, gubitak suverenosti, sluganski mentalitet, političari na čelu države koju nisu željeli. Ukazivao je na lažne domoljube koji su u Australiju dolazili s velikim riječima, a odnosili čekove i novac koji su stavljali u svoje džepove.

Iza sebe je ostavio i autobiografsku knjigu "Zlato Rima i srebro Pariza", posvećenu "namučenom i nepokorenom narodu", kakav je i sam bio, a kojoj sam imao čast napisati predgovor na njegovo traženje. Mogli bismo danas tom naslovu dodati i ovo: srce Hajduka i Hrvatske.

Josip Jović / Slobodna Dalmacija

<https://www.hrsvijet.net/index.php/kolumne/76-gost-kolumne/35242-josip-jovic-ante-zanetic-srce-hajduka-i-hrvatske>

ODRŽANA HRVATSKA PREMJERA FILMA "ZLATO RIMA SREBRO PARIZA"

29 Kolovoz 2019

(28.08.) Hrvatska premjera filma "Zlato Rima srebro Pariza- Priča o Anti Žanetiću" održala se sinoć u Domu kulture u Blatu u organizaciji Općine Blato.

Program je započeo himnom Republike Hrvatske "Lijepa naša Domovino" nakon koje je uslijedila minuta počasne šutnje za Antu Žanetića i sve one koji su položili život za domovinu.

Zamjenik načelnika Općine Blato Perica Bačić pozdravio je sve okupljene i uz zahvalu obitelji i svima koji su radili na filmu uveo u program koji je uslijedio.

Prije početka projekcije nazočnima se obratio i Jakov Sedlar, kazališni i filmski redatelj. Prisjećajući se svog prvog susreta s Antom i provedenog vremena s njim u Australiji Jakov Sedlar je

istaknu da je Ante Žanetić jedan od najboljih hrvatskih nogometaša uopće te sportska i nacionalna veličina.

Ovom prigodom načelnik Općine Blato Ante Šeparović uručio je posebna priznanja redatelju Jakovu Sedlaru i producentu Igoru Prižmiću.

Životnu priču o Hajdukovu nogometašu Anti Žanetiću, nositelju zlatne olimpijske i europske srebrne medalje, u polusatnom dokumentarnom filmu ekranizirao je redatelj Jakov Sedlar.

Ante Žanetić rođen je 18. studenog 1936. je u Blatu na Korčuli, a po struci je bio učitelj. Preminuo je 18. prosinca 2014. godine u Australiji, u 79. godini života.

Svoje memoare i svoju iznimno zanimljivu životnu priču Ante Žanetić opisao je u knjizi 'Zlato Rima i srebro Pariza' objavljenu 2006. godine.

Nogometom se počeo baviti 1952. godine u Zmaju, a nakon toga nastavio je igračku karijeru 1953. godine u GOŠK-u iz Dubrovnika. Za splitskoga Hajduka igrao je od 1955. do 1960. godine. Odigrao je ukupno 254 utakmice i postigao 41 pogodak.

Jedno vrijeme igrao je za belgijski FC Bruges, a onda je zbog bolesti prekinuo igračku karijeru. Od 1967. godine živio je u Australiji, gdje je pristupio sydneyjskoj Croatiji.

Sudjelovao je na OI 1960. godine gdje je osvojio zlato. Iste godine je sudjelovao na europskom prvenstvu koje se igralo u Francuskoj, na kojem je došao do završnice i osvojio srebrno odličje. Bio je i prvim strijelcem na utakmici kojom se izbacilo domaćina iz daljnjeg natjecanja.

Tada je po izboru World Soocera, zajedno s Peleom, Di Stefanom, Puskasom, Gentom, Grosicsem, Kubalom i ostalim velikanima, izabran u najbolju momčad svijeta 1960., a proglašen je i za najboljeg halfa u Europi.

Umro je 18. prosinca 2014. godine u Wollongongu.

LIJEVOM NAŠOM

OPORBA NA PROSVJEDU IPAK NIJE SPOMENULA JEDNU STVAR: NIJE TEŠKO ODGONETNUTI ZAŠTO

ZVONIMIR HODAK

U NE *Edjelju 11. veljače 2024. godine* u Češkom domu u Zagrebu moj branjenik **Marko Francišković**, optužen za poticanje na terorizma, izveo je svoju "Stand Up Comedy".

19.02.2024.

Foto: Hina

Doslovno prevedeno kao "ustaški zabavnik". Mala dvorana bila je puna, a Marko "terorist" je bio u punoj formi. Ulaz je bio besplatan, ali izlaz nije. On se još uvijek nada da će famozna optužnica iz člana 99. KZ. (javno poticanje na terorizam) biti u zadnji čas modificirana

u "javno poticanje na turizam". No dobro, vidjet ćemo! Jedna od zgodnijih točaka tog "ustaškog zabavnika" bila je točka o izuzetno popularnoj stranci "Možemo!", naročito u Zagrebu.

Na ekranu se pojavila snimka velikog i oštrog noža ispod kojeg je pisalo "NOŽ-EMO". Kako je već rečeno da je ulaz bio besplatan, među publikom je bilo laganog komešanja. Već je tada bilo najavljeno kako Yu-ljevica daruje veliki Yu-miting "svom" narodu na kojem će "urbi et orbi" (iliti s nožem u torbi) protestirati protiv **Turudića**. Nisu izričito rekli, ali podrazumijevalo se da će protestirati i protiv AP-a, hrvatskog grba s prvim bijelim poljem, protiv proglašenja **Stepinca** svetim itd.

Vodi ih moto "dolje Stepinac" bez obzira što je blaženi već dugo "gore". Uglavnom, "Nožemo" i njihovim jugo-nostalgicarima ne smeta samo AP i vlast HDZ-a, njima zapravo smeta Republika Hrvatska. Od osnutka slobodne i neovisne Hrvatske do danas, kartaški rečeno, samo su dva puta došli na štih i odmah u narednom biračkom ciklusu "popušili". Mislim - vlast. Birači su baš nezahvalni. Sporo zaboravljaju sve njihove "uspjehe". Ali "jugići" ne odustaju.

FOTO: HINA/Dario Grzelj

Vlast Milanovića

Tako sad predizborno pojačavaju halabuku. Puna su im usta korupcije kao da su oni bili sveci dok su bili na vlasti. Ne spominju nesposobnost jer bi odmah ljude podsjetili na svu nesposobnost zagrebačke vlasti "Nožemo"! Nemaju ni jedan uspjeh iza sebe, prošli ili sadašnji, s kojim bi se mogli pohvaliti pred biračima. Nemaju ni bilo kakvu ideju što bi oni napravili da dođu na vlast. Izbacivali su samo parole kako će Hrvatsku učiniti "sretnom zemljom" i nešto su trabunjali i o odlascima radnika u inozemstvo. Oni su najbolji dokaz da su radnici otišli u inozemstvo, ali su svi neradnici ostali.

U demokratskoj harangi protiv AP-a, a tek podredno protiv Turudića (zbog kojeg su navodno organizirali prosvjed), izvlače stvari koje su se događale, recimo, 2015. godine. Međutim prešućuju kako je tih godina na vlasti bio **Milanović** i SDP. Nije važno, samo gazi, k'o da smo u Gazi. Kad im se predoči da se radi o njihovim pi*darijama, onda odmah najave konferenciju za "štampu" na kojoj **Ivana Kekin** s novom razbarušenom i "sljepljenom" frizurom nastavi s optužbama protiv HDZ-a, AP-a i Turudića ni ne spominjući zašto njihovi sumišljenici nisu tada reagirali već te stvari iznose tek sada. Iako Hrvateki imaju uglavnom kratku pamet pa pamte samo par mjeseci unatrag, ipak se nadam da ovaj puta neće nasjesti na tako plitka i bijedna podmetanja. Bu'mo videli...

I penzioneri su birači. Od kada "Nož-emo" vlada Zagrebom penzićima je laknulo. Prije su morali "kopati" po kontejnerima, a sad im je svo smeće vani - na dohvat ruke.

Na prosvjed u subotu skupilo se dosta ljudi jer je bio lijep sunčani vikend dan. To je valjda prvi puta nakon dugo, dugo vremena da su svi oni predstavnici lijevih strančica koje dobivaju niti jedan posto glasova na izborima imali prigodu izgalamiti se, a da ih netko sluša. Od sreće nisu mogli svršiti. Hura, Plenki je bivši! Moš' mislit! Već danas svi politički komentatori upozoravaju razdragane oporbene čelnike da ne lože vatru dok je zec još u šumi iliti da je odaziv na prosvjed možda ispunio Markov trg i okolne uske uličice, ali nikako neće donijeti oporbi pobjedu na izborima.

*Znao sam za tu Krležinu pjesmu, ali je nisam objavio **Robert Valdec** to nije propustio. On inače ne propušta i ne popušta. Pjesma glasi:*

"Na trgu svetoga Marka sablasni napjevi se poje.

Na trgu svetog Marka se luđačke furije gone.

Na trgu svetog Marka mrtvih plešu kolone

Na trgu svetog Marka gasnu hrvatske boje".

Važno je vjerovati da smo se riješili Juge. Profa **Mato Pavić** k'o da ne vjeruje pa kaže: "Lijepa naša Hrvatska. Na Dan državnosti policija ilegalno oduzima hrvatsku zastavu ljudima koji slave taj dan. Nekoliko dana nakon toga mladi četnici skidaju hrvatsku zastavu, a od policije ni traga ni glasa. Kao da smo i dalje u Jugoslaviji. Što ćeš jači dokaz od jugo performansa na trgu svetog Marka".

*Kako je lijepo jednom rekao **Corleone**: "Izdaja je posebna po tome što nikada ne dolazi od neprijatelja".*

Titov nasljednik na Pantovčaku je napokon progledao pa iznenada objavljuje: "**Tudman** je bio sto puta veći demokrat od **Plenkovića**..." Lukavo, ali zaprepašćujuće za Titovu ljevicu. Ivana Kekin, **Zdenka Raukar**, **Anka Crvenkapica**, **Katarina Peović** ... trljaju oči. Zar i ti, sine **Brute**?

U Hrvatskom Tjedniku komentiraju: "Tuđman je bio užas, ali evo ima i gorih od njega. I otrovno poentiraju: Otprilike kao Ciganin, ali najljepši".

Nogometna afera Jarni

Nova očekivana afera u našem nogometu. **Robert Jarni**, modna ikona lijevih TV kuća, postao je bivši. To je bila stvarno vijest dana. Trenutno očajni Dinamo igrao je u Seville s Betisom. Jarni, bivši igrač Hajduka, sukladno svojim osjećajima, negdje je izjavio da će "navijati" za Betis jer je on, Robi Jarni, tri godine igrao za taj klub. Bez obzira na vječnu "ljubav" Dinama i Hajduka, Jarni - u ime slobode govora i izražavanja - ima pravo na svoje mišljenje i stavove. Potom ga je **Bruno Petković**, devetka Dinama, zbog toga nazvao "klaunom". Sve je to zapravo još uvijek bilo u granicama tolerancije između "vječnih" rivala. No, onda se upleo HNS i po kratkom postupku smijenio Jarnija s mjesta selektora mlade U-17 selekcije. Ujedno je poveo postupak protiv Petkovića jer je nazvao

Jarnija klaunom. Najveći klaun svih vremena bio je **Charlie Chaplin**.

FOTO: HINA/Dario Grzelj

***Albert Einstein** je napisao: "Pametna čovjek rješava problem, mudar čovjek izbjegava problem, a glup čovjek stvara problem". Gdje je tu HNS odaberite sami.*

Pitanje rivalstva između sjevera i juga nogometne Hrvatske već je legendarno. Sjever nekih osamnaest ili više godina osvaja domaća prvenstva, a jug ne priznaje ni jedno jedino. Kad sjever igra Euro ili neku drugu međunarodnu ligu Jug je sretan kad sjever gubi. Isto vrijedi i obratno. Ako u reprezentaciji ne igra netko po ukusu juga onda navijači vješaju na vijadukte parole "da Bog da sve izgubili", "**Modrić**, malo- govno" i slično. Samo bedaci vjeruju kako će se navijačke horde sjevera i juga jednog lijepog dana napokon zavoljeti i jedni drugima poklanjati bukete cvijeća.

Kad se stvarala država (u jednom kratkom periodu) navijači Hajduka i Dinama bili su složni. Ali to je bilo samo kako bismo se svi obranili od komšija. Kad su skužili kako **Brenini** i **Prijini** ljudi pune arene i muzu Vladu u kojoj sjede, digli su ruke od svega i

okrenuli se opet samo nogometu u kojem uvijek vlada strasno suparništvo, a ponekad i mržnja između klubova i njihovih navijača. Nije tako samo kod nas. Tako je i u Engleskoj, Španjolskoj, Italiji, Francuskoj, Grčkoj, s malim izuzetkom Njemačke. Oni su uvijek jedinstveni kad vide kartu Austrije.

Zbog toga će sada, nakon otkaza Jarniju i suspenzije Petkovića, između pristalica Dinama i Hajduka nastati "doba senzibiliteta, uvažavanja, i tolerancije" sve dok se prvi puta ne sretnu kod npr.: Desinića.... Taj gordijski čvor do sada je uspjela riješiti samo **Margaret Thatcher**. Nek' se naši zakonodavci napokon bace na prepisivanje njenih zakonskih mjera protiv ispada navijača. Mislim, dok su još svi živi i zdravi...

U ratnoj argumentaciji navodi se, između ostalog, da je Jarni legenda jer je igrao za Real iz Madrida. Sve ovisi o kutu gledanja. Za mene je jedan drugi naš igrač legenda, a nitko od ovih koji se izjašnjavaju za Jarnija ne zna njegovo ime i prezime. Zove se **Alen Peternac**, jedan od stotinjak današnjih Dinamovih zaposlenika. Anonimni i skromni Alen je tamo od 1995. igrao u Španjolskoj La-ligi za Real Valladolid i na jednoj prvenstvenoj utakmici zabio slovima pet golova. To u Španjolskoj nije uspjelo nikada ni **Ronaldu**, ni

Šukeru, ni **Ronaldinju**...

Ne znam, možda samo **Leu Messiju**. Prema tome, naklon legendi, skromnoj i samozatajnoj. Prešućivanje i šutnja o podvigu Peternaca ravno je ignoranciji **Ante Žanetića**, legende Hajduka, koji je bio izabran u "reprezentaciju svijeta" uz bok **Peleu**, **Di Stefanu**, **Kroju**... No dobro, zaboravljen je on, ali ne neki drugi. Tako je nedavno u herojskom Splitu dignut spomenik tipu koji je tri puta "platio" prebijanje "ustaše" **Žanetića**. "Lep" spomenik. Fali još jedan – za **Lepu Smoje**.

Pola života tražimo radno mjesto, a pola grobno mjesto. Između toga dvoga parkirno mjesto!

Robijevo kvazi domoljublje'

Neopreznost Jarnija i robusnost Petkovića...idealna je tema za "Akcent" **Roberta Bajrušija** u Jutarnjem. Našem

novinaru/intelektualnom proleteru dosta je desničarskog zagađivanja prostora i "kvazi domoljublja", dosta mu je Turudića i Petkovića. Njemu je Jarni nešto k'o kineski zid, simbol "odbrane" od mahnitog "kvazi domoljublja". To je za njega domoljublje na kvadrat. Tako se najkraće može opisati odluka Hrvatskog nogometnog saveza koji je "zbog neprimjerenih izjava", precizno iz voleja, plasirao otkaz Robertu Jarniju, izborniku U-17 reprezentacije. I "tačka", drugovi! K tome još i nazvati mladu repku U-17, i to s velikim "U", e to je stvarno mahnito "kvazi domoljublje".

FOTO: HINA/Zvonimir Kučić

Robi je novinarska kopija **Borisa Dežulovića**. On vidi na daljinu i u širinu. On "misli" da "domoljublje proždire individualizam". Robi se izgubio u svojim nepročešljanim mislima i u prijevodu. Po njemu, valjda, da nema domoljublja, na našim bi se utakmicama driblalo do besvijesti. U Slaven Belupu, Rudešu, Istri, Gorici, čim igrači istrče na teren, a ono sami Messiji, Ronaldíci... I na kraju ove "kvazi domoljubne" musake našeg Robya, on kaže: "Ali za sve one koji vjeruju u slobodu govora, Jarni postaje simbol ustavnog prava na slobodu izražavanja i obrane od mahnitog kvazi

domoljublja". Pitam se da li među te simbole po Robyju ulaze I **Ante Žaneti** I **Joe Šimunić**?

Pita novinar Cigu: "Jeste li politički aktivni? Nisam burazeru, ja sam ti sitni lopov".

Na kraju, samo nešto o meritumu ove ljevičarske floskule o "slobodi govora". Jarni je dobio otkaz samo zato jer je kao selektor hrvatske U-17 repke navijao za protivnike, a ne zato što navija za strani klub. Kad si u braku pa ti se posreći ljubavnica onda šuti, ne hvali se okolo jer ćeš u protivnom dobiti od žene nogom u guzicu. U medijskom prostoru to naravno ne vrijedi. Osobito u Lijepoj našoj. Dokaz su Roby Bajruši, Boris Dežulović, **Ivanka Toma**, **Branimir Pofuk**, **Vedrana Rudan**, **Ante Tomić**, **Velimir Visković**, **Jurica Pavičić**, **Saša Ljubičić**... Svi su oni već davno pročitani, čak i od Plenkovića.

Ovim imenovanjem A.P. je dobio snažan vjetar u leđa: Sad su drugovi malo u šoku

Saša Ljubičić je ostao nekako u sjeni svojih gluposti. Vrijeme je da ga se "prezentuje". Kaže naš Saša, ponos Slobodne Dalmacije: "Žvrljotina u čast ustaškim izdajicama osvanula u Splitu u režiji Torcide Mejaši... Odrekao se **Ante Pavelić** najljepših dijelova Hrvatske..." E, moj Saša! Dvadeset godina prije Pavelića te "najljepše dijelove Hrvatske" Talijanima je poklonio u Rappalu 1920.g, tvoj kralj i dr. Ante Trumbić (koji je za to nagrađen ulicom u Splitu). Povjesničar Saša Ljubičić razotkriva tko je prodao Dalmaciju Talijanima. I tebe, moj Saša, čeka ulica - u Splitu. I ne samo ulica nego i kip, tamo kraj Miljenka Smoje. Aleja likova opijenih Jugom. Opijenima pati mjehur. Zato je dobro imati više kipova na rivi....

Opijeni u hitnoj: "Daj meni infuziju i pitaj ostale što će oni!"

Bela Krleža nije bila dovoljna **Fricu** u ona mračna vremena. I da je oženio **Jovanku** bilo bi isto. Pobuna **Ljudevita Jonkea** i ostalih protiv Novosadskog jezičnog "dogovora", kojoj se pridružio i Krleža, bila bi dovoljna ondašnjim Nože-movcima da se skine Krležin skalp. Međutim, tada je bilo dovoljno da Fric odigra par partija šaha sa "Starim" pa da svima sve bude jasno k'o pekmez. Valjda se to zove vještina preživljavanja.

Život stvarno brzo prođe. Od interesa za haltere do interesa za holtere kratak je put.

<https://direktno.hr/kolumne/oporba-na-prosvjedu-ipak-nije-spomenula-jednu-stvar-nije-tesko-odgonetnuti-zasto-338731/>

IN MEMORIAM ANTE ŽANETIĆ (1936. - 2014.)**SPLITSKI ORJUNAŠI DO SMRTI SU GA
PREZIRALI I PROGONILI – ZBOG
HRVATSTVA!****JOŠKO ČELAN**

7Dnevno / 26. prosinca 2014.

Žanetićeve nevolje bile su što je patio od uvijek pogubnog "suviška hrvatstva". Splitski nogometni orjunaši to mu - borbeno hrvatsko domoljublje - do smrti nisu oprostili - nisu mu poslali ni pozivnicu za proslavu 100. obljetnice "Hajduka"

Smrt Ante Žanetića (1936.-2014.), koja se dogodila u šest ujutro 18. prosinca u dalekoj Australiji, doživio sam vrlo duboko i osobno. Popularni Luli bio je jedan od najvećih splitskih, odnosno "Hajdukovih", i hrvatskih nogometaša svih vremena. Ta vijest me tako pogodila dijelom i stoga što smo posljednjih pet-šest godina prijateljevali preko e-pošte, ali puno više stoga što su mi se njegov nogometaški lik i djelo davno i trajno usjekli u pamćenje. Riječ je o sjećanjima iz vremena djetinjstva i dječastva, od 1955. do 1960. godine – dakle između moje četvrte i devete godine života. "Prošlost je kao strana zemlja: tamo je sve drukčije", zapisao je 1953. godine na početku svog sjajnog romana "Ljubavni glasnik" engleski pisac L.P. Hartley pa su valjda tako i sve moje preostale mentalne slike iz toga doba stekle gotovo nadnaravne razmjere.

Ipak, čini mi se da sam vjerno sačuvao miris i okus, težinu i značenje tadašnjih nogometnih spektakala i Žanetićeve uloge u njima. Ljudi koji nisu živjeli u tom vremenu ne mogu valjano pojmiti što je Hrvatima tada značio nogomet, a posebno Splićanima "Hajduk": to kao da je bilo "pitanje života i smrti". Sjećam se čak kada je, recimo, jedan čovjek, mislim da se zvao Bašić, u Plinarskoj ulici koja gleda

izravno na stari “Hajdukov” plac, nakon primljenog gola domaće momčadi – radilo se o utakmici “Splita” i “Crvene zvezde”, a gol je dao njihov mitski igrač Bora Kostić – doživio srčani udar i preminuo! U tom ozračju u kojem je, zbog znanih povijesnih i političkih okolnosti, nogomet bio puno više od igre, Ante Žanetić bio je jedan od junaka moga djetinjstva, cijelog mog naraštaja, ali i naših očeva i djedova.

Težina i znakovitost Žanetićeve price

A onda je on, na samom početku šezdesetih, nestao s moga obzora, ali i mnogih drugih: o njemu sam zapamtio tek da je, pod vrlo dramatičnim okolnostima, pobjegao iz tadašnje države. I trebalo mi je gotovo pola stoljeća da bih ga se, na pravi način, ponovno sjetio i osjetio svu težinu i znakovitost njegove priče, osobito kad je riječ o naravi jugokomunističkog režima i načina na koji se on odnosio prema Hrvatima, među ostalim rastjerujući ih posvuda i praveći od njih možda jedan od najraspršenijih naroda na svijetu.

Čini se da nam je kao zajednici ipak suđeno staviti točku na svaku hrvatsku sudbinu i dovršiti svaku neispričanu priču. Naime, jednog lijepog dana, dok sam, kao novinar “na ledu” u vanjskopolitičkoj rubrici pavićevske i kljakovićevske orjunaške Slobodne Dalmacije, prilično besciljno lutao međumrežjem (internetom) na stranicama AMAC-a, glasila udruge nekadašnjih studenata Zagrebačkog sveučilišta posijanih širom svijeta, naletio sam na kratku Žanetićevu ispovijed s nadnevkom 18. srpnja 2006. godine.

Znao sam i ranije da je on bio borbeni hrvatski domoljub te da su ga iz Hajduka i Hrvatske u bijeli svijet otjerali splitski jugonacionalisti (orjunaši) – kao, uostalom, i mene, iako ne tako drastično kao njega, pola stoljeća kasnije u Slobodnoj Dalmaciji i navodno slobodnoj hrvatskoj državi. Ali, tu sam shvatio i do koje je on mjere bio trajno opsjednut Hrvatskom i njenom sudbinom. Njegov tekst bio je i ozbiljno i bolno upozorenje mladim hrvatskim (nogometnim) naraštajima: Ne dopustite ni po koju cijenu da vaše navijačke strasti posluže splitskim i svim ostalim, još uvijek neprirodno moćnim, vladajućim jugonacionalistima – čija je on zlodjela tako žestoko

osjetio na vlastitoj koži – da stvaraju razdor između “Hajduka” i “Dinama”, Splita i Zagreba, hrvatskog juga i sjevera.

A to je zapravo stalna hrvatska priča: vidjelo se, recimo, kako je zloćudna današnja Radmanovizija demonstracije “Hajdukovce” inače iznimno domoljubne “Torcida” protiv HNS-a, Mamića i Šukera u večernjem tv-dnevniku goebelsovskim promidžbenim driblingom pretvorila u skup potpore predsjedničkoj kandidaturi Ive Josipovića.

“Ovo pišem naročito za mladu Hajdukovu torcidu, čiji sam ljubimac bio za moga kratkog boravka u Splitu od 1955. do 1960. godine”, počeo je svoju priču. Potom ju je podsjetio na svoju blistavu domaću i međunarodnu karijeru, jednu je od najvećih u hrvatskom nogometu uopće. Za Hajduka je odigrao 250 utakmica i kao igrač s brojem šest dao 41 gol, a za bivšu državu 15 utakmica i dao 2 gola. Nositelj je zlatne medalje na Olimpijadi u Rimu 1960., kao i srebrene na prvom Prvenstvu Europe u Parizu te godine.

Ipak, najveće priznanje stiglo mu je prigodom zbrajanja godišnjeg učinka svih nogometaša ovoga svijeta i to iz Velike Britanije. Tamošnji autoritativni World Soccer svrstao ga je u najbolju svjetsku reprezentaciju, s imenima koja su većini i današnjih znalaca nešto kao panteon svjetske nogometne klasike: Grosics, Bergmark, Santamaria, Nilton Santos, Vergas, Žanetić, Julinho, Pele, Di Stefano, Puskas i Gento! Neki su, Bogu hvala, i danas živi. Iste godine izabran je i za najboljeg igrača Europe na njegovoj poziciji.

Nogomet kao “pitanje života i smrti”

Dalje, to pismo “Torcidi” podsjeća na Žanetićev vječni i neukrotivi politički i domoljubni nerv: navodi slavu utakmicu “Hajduka” i “Crvene zvezde” od 22. listopada 1950. godine, kojom je splitski klub osvojio prvenstvo, a koju splitska navijačka udruga smatra svojim rođendanom. Sjećam se da mi je i pokojni otac o pobjedničkom голу Bože Brokete u same rašlje “Zvezdina” vratara Mrkušića govorio kao vrhunaravnom doživljaju. To, uostalom, nije ni čudo, jer su utakmice dviju hrvatskih (“Dinama” i “Hajduka”) i dviju srpskih momčadi (“Crvene zvezde” i “Partizana”) iz kruga tzv.

“velike četvorice” u nekadašnjoj državi bile zapravo simbolički nastavak ratnih obračuna iz 2. svjetskog rata.

Dogodilo se, naime, i svojevrсно neslužbeno i nepriznato, prešutno pa ipak djelotvorno svrstavanje i jednih i drugih: “Dinamo” je bio “ustaški”, “Hajduk” ovamo i “Partizan” tamo “partizanski”, dok je “Crvena zvezda” bila “četnička” (sve ovo može i bez navodnika!). Navijački naboj u tom totalitarnom vremenu (ili dijelom upravo zbog njega) bio je jezovit. Kad se danas mlađi navijači žale da je “hrvatska liga dosadna” te da “nema velikih derbija kao onda”, zapravo nisu svjesni što govore: Hrvati su 1990. godine i bježali iz Jugoslavije da bi se konačno oslobodili tolike količine “zanimljive povijesti” i “napetih utakmica” te živjeli u kakvom-takvom miru i slobodi.

U svom spomenutom pismu AMAC-u Žanetić je pripovijedao što su sve tadašnji najgrlatiji “torcidaši” morali podnijeti: “Zbog svoga hrvatstva zatvarani su i izbacivani iz škola i sa sveučilišta”. U samom “Hajduku” nepoželjan je bio jedan od najomiljenijih igrača, Branko Viđak, čijeg su oca ubili jugokomunisti pa je Branko morao pobjeći iz Splita u Švicarsku, gdje je dobio političko utočište i živio do Domovinskog rata.

A onda je uslijedio i njegov “hod po mukama”. “Negdje 1958. splitski orjunaši doveli su za trenera Hajduka velikosrbina Milovana Ćirića”, pisao je Žanetić. “Alfa i omega splitske Orjune tada je bio Miljenko Smoje, kojeg se svakog dana moglo vidjeti u hotelu Bellevue, kako pije kafu sam s Ćirićem. Ćirić je u kratko vrijeme zatrovao odnose između Hajduka i Dinama, tako da je sada Zagreb neprijateljski grad, a Beograd prijatelj Hajduka. Od tada je počeo pravi rat između navijača bilih i plavih”.

Ono što je do tada uništilo stotine tisuća hrvatskih domoljuba – jugokomunizam – sručilo se tako i na Antu Žanetića. Vrhunac je bila utakmica Hajduk-Dinamo 29. svibnja 1960. godine u Splitu: domaći su, kako je rekao, “na jedan surov način” pobijedili goste 3:2 i time omogućili “Crvenoj zvezdi” da osvoji prvenstvo. “Mene je Ćirić kod rezultata 1:0 za Dinamo u 20. minuti smijenio”, pisao je Žanetić. “Izmanipulirana Torcida gađala me je kamenjem i psovkama, pa sam napustio igralište. Hajdukova uprava i orjunaši nagovorili su

trojicu da me iste večeri dobro pretuku na splitskoj rivi, što su oni i učinili”.

U siječnju 1961. godine Žanetić je iskoristio jedno Hajdukovu gostovanje u Njemačkoj da pobjegne iz zemlje. Svih tih godina, čak i u vrijeme svojih najvećih uspjeha, progonila ga je teška bolest kralježnice spina bifida occulta, koja se danas smatra neizlječivom. On je pak svih proteklih godina držao da je riječ o svojevrsnoj liječničkoj uroti, jer je njega uspješno operirao jedan belgijski kirurg. Ipak, karijeru je prerano završio. Od 1967. godine živio je u Australiji, gdje je i umro.

Nema Žanetića, ali ima Bude Mumije

S Antom Žanetićem spojio me kolega Josip Jović. Naime, nakon što sam objavio svoju knjigu “Spomenik izdaji – Prilozi za životopis Miljenka Smoje” krajem 2008. s njegovim svjedočenjem s AMAC-a, Žanetić mi je poslao svoju autobiografiju “Zlato Rima i srebro Pariza” iz 2004. godine. Dodao joj je i rječitu posvetu: “Gospodine Joško Čelan, bilo mi je veoma drago da ste stavili u Vašoj knjizi moje mišljenje o Miljenku Smoji, tom splitskom izrodu, četniku i velikom splitskom orjunašu. Ti koji sada slave toga orjunaša i dižu mu spomenik u Splitu su hrvatski izdajnici i strani slugе. To su one snage koje su pisale za ‘Fekala’, sinovi pete kolone. Ante Žanetić, Australia, 17. prosinca 2008.”

Tako je počela naša prepiska. Dio nje sačuvao sam u pretincu svoje e-pošte – većinom poruke i pisma pisana posljednje četiri godine njegova života. Najstarije sačuvano je ono od 2. ožujka 2011. godine. “Dragi Ante, šaljem ti u privitku tekst koji sam napisao za Hrvatski list od 17. veljače pod pseudonimom, kako ne bih ostao bez posla u Slobodnoj Dalmaciji”, objasnio sam mu. Nadnaslov teksta glasio je “Velika ‘Hajdukova’ proslava – velika sramota”. Naslov je bio još rječitiji: “Ante Žanetića nigdje na proslavi, ali je zato bio Budimir Lončar”.

U tekstu sam današnjem čitateljstvu objasnio tko je bio Ante Žanetić te kako, zbog svoje “neoprostive mane – bio je previše hrvatski nastrojen”, i danas snosi posljedice kao i prije pola stoljeća: “Prema

anketi splitskog orjunaškog dnevnika Slobodna Dalmacija nije mogao ući ni među pedeset nominiranih za najbolju jedanaestoricu ove legendarne hrvatske momčadi”. Naveo sam i vjerojatan razlog: iz teksta u ovom splitskom dnevniku od 11. veljače 2011. vidjelo se da iza ankete stoji njena “siva eminencija”, Zdravko Reić, “moćni športski novinar Slobodne Dalmacije”. Podsjetio sam na detalj od prije više od dva desetljeća: Smoje je 19. studenoga 1988. godine u istom listu oduševljeno pisao o “veličanstvenom” Miloševiću četničkom mitingu na Ušću u Beogradu, a o zbivanjima na njemu – podjednako oduševljeno – svjedočio mu je upravo taj Reić!

“I konačno”, završio sam taj tekst, “vidjeli smo na HTV-u mučni prizor zadnjeg ministra vanjskih poslova nekadašnje države Budimira Lončara – čovjeka koji je u Ujedinjenim narodima tražio i 25. rujna 1991. ishodio embargo na oružje za napadnutu Hrvatsku – u svečanoj loži na svečarskoj utakmici Hajduka i Sparte prošle nedjelje. Taj prizor jasno je posvjedočio zašto Žanetić i slični hrvatski domoljubi ni danas ne mogu probiti višedesetljetni udbaški krug oko ‘Hajduka’ – i cijele hrvatske države”.

(Reić, kao, očito, dio smojevskog jugonacionalističkog kruga bio je, s rečenim “Budom Mumijom”, i čovjek koji je s Britancima zdušno slavio splitsku proslavu “Hajdukovu” partizanije. Proslava je neslavno propala: na utakmici s Britancima bila je tek koja stotina gledatelja).

Žanetić mi je odgovorio 2. ožujka, zahvaljujući na tekstu. “Bio bih došao na proslavu, ali nisam dobio pozivnici – nikad se ne pojavljujem kad nisam pozvan”. Jasno mu je bilo, nakon više od pola stoljeća, s kim ima posla. Više ga je zanimala “tragična situacija u Lipoj našoj... (koja) nije više naša, nego svačija”: “Slučaj Purda i Marić pokazao je svu bijedu hrvatskih političkih elita, koji se sluganski ponašaju, a trećerazredni EU-činovnici od njih prave prave bijednike i slugu”. Bio je bijesan i što “srpski istražitelji za ratne zločine dolaze u Hrvatsku i istražuju Petra Janjića Tromblona”. Već sutradan, 3. ožujka 2011., zahvalio mi je na poslanom dokumentu o stanovitom dr. Raymondu Rifeu. Bio je to povod za njegovu podužu priču o “današnjoj medicinskoj profesiji”, koju je nazivao “trgovcima čovječjom bijedom”. Sljedeće 2012. godine, 30. ožujka, solidarizirao se sa mnom u povodu napada Dežulovića,

Ivančića, Senjanovića i Tomića na me, a u vezi s homoseksualnim mimohodom u Splitu.

“Zdravlje mi nije najbolje”

Često smo jedan drugome slali i tuđe zanimljive tekstove. Ipak, najčešće povod bio bi neki moj tekst, kojeg bi on pročitao na internetu. U povodu moga kritičkog komentara o HRT-ovoj seriji o Smoji, autora Željka Rogošića, 7. studenoga 2012. Žanetić je napisao da ga je novinar “Neslobodne Slobodne Zdravko Reić oklevetao kao hrvatskog nacionalista”. “Pa ja se time ponosim”, poručio im je preko ovog ispisa e-pošte, nevelikog dometa. “Volim svoj narod i državu, dok su on i Smoje mrzitelji svega što je hrvatsko”. Dva tjedna kasnije javio mi je da ga je rečeni Reić “prije godinu dana pokušao intervjuirati”, ali on je to odbio.

Sljedeće 2013. godine preporučio mi je knjigu Esther Gitman “Kad je hrabrost prevladala: spašavanje i opstanak Židova u NDH” (7. siječnja), uznemirila ga je “međunarodna hajka na hrvatskog domoljuba Marka Perkovića Thompsona”, prisjećao se australijskog boravka “veleizdajnika i velelopova Mesića” (22. siječnja)... Uskoro smo jedan drugome i zadnji put čestitali Uskrs i Božić. U subotu 11. listopada ove godine javio mi se u povodu teksta u Večernjaku “mirovinu uzeo 161 sportaš – 24 nisu htjela”: bio je bijesan na neke među njima koji su milijunaši, “dok hrvatski narod gladuje”. Završio je sa “srdačan pozdrav, zdravlje mi nije najbolje”. Uskoro mi je rekao i da je dobio rak.

Ja sam mu pak odmah sutradan, 12. listopada, poželio brz oporavak, ali sam pretpostavljao da su stvari ozbiljne. Poslao sam mu stoga i snimku pločice, postavljenu na zapadnoj splitskoj obali, s njegovim imenom i podatkom o njegovoj zlatnoj medalji na rimskoj Olimpijadi 1960. godine kao znak da ga njegov Split nije zaboravio. Na sljedeću poruku više nisam dobio odgovora.

Čuvši pak vijest o njegovoj smrti kazao sam u sebi ono što je jedino prikladno: “Pokoj vječni daruj mu Gospodine i svjetlost vječna svijetlila njemu”. Tuga zbog odlaska čovjeka s kojim sam se, na osobit način, “ponovno pronašao”, nakon pola stoljeća, bila je još

naglašenija, jer sam tijekom godina prilično dobro upoznao svijet hrvatskog iseljeništva i čini mi se da sam shvatio što znači umrijeti daleko od vlastite zemlje. Ona – čak i kad je tisućama kilometara daleko – uvijek ostaje u tebi. Ante Žanetić je u tome posebno dirljiv primjer i svjedocanstvo.

<https://www.dnevno.hr/sport/nogomet/splitski-orjunasi-do-smrti-su-ga-prezirali-i-progonili-zbog-hrvatstva-141154/#>

Vidjeti i:

<https://dubrovacki.slobodnadalmacija.hr/dubrovnik/sport/nogomet/napali-ga-u-slobodnoj-branio-se-u-dubrovackom-najboljeg-halfa-svijeta-tukli-u-marmontovoj-morao-je-bjezat-iz-splita-i-sakriti-se-u-blatu-1028994>

<https://www.vecernji.hr/vijesti/dok-je-hajduk-slavio-s-titom-najbolji-mu-je-igrac-ante-zanetic-emigrirao-994768>

<https://hajduk.hr/vijest/hajdukovac-ante-zanetic-bio-je-prvi-hrvat-u-najboljih-11-na-svijetu/6670>

<https://sportske.jutarnji.hr/sn/nogomet/mocni-half-hajduka-koji-je-izabran-u-momcad-svijeta-i-koji-je-u-naponu-snage-emigrirao-otvoreno-je-agitirao-da-hajduk-pomogne-dinamu-protiv-zvezde-10267006>

<https://nashajduk.hr/ima-neka-trajna-veza-korculani-antom-zaneticem-zaokruzili-poseban-odnos-s-hajdukom/>

<https://hajduk.hr/vijest/ante-zanetic-na-postanskom-zigu-i-dopisnici/12381>

<https://slobodnadalmacija.hr/tag/ante-zanetic-luli>

<https://www.novolist.hr/sport/nogomet/umro-bivsi-nogometas-hajduka-i-zlatni-olimpijac-ante-zanetic/>

<https://markopolosport.net/nai-u-svijetu/sportai/2375-i-legendarni-ante-aneti-luli-meu-australskim-red-dragonsima->

ŽANETIĆ I THOMPSON U MOJIM KNJIGAMA

**M. KOVAČEVIĆ I J. PEČARIĆ, THOMPSON
U OČIMA HRVATSKIH INTELEKTUALACA
– BILO JE I TO JEDNOM U HRVATSKOJ,
FORTUNA, ZAGREB, 2008.**

**PODRŠKA MARKU PERKOVIĆU
THOMPSONU UREDNIŠTVA HRVATI-
AMAC.COM**

Polazeći od činjenice da živimo u slobodnoj i suverenoj, socijalnoj i demokratskoj državi, Republici Hrvatskoj, smatramo svojom građanskom dužnošću pružiti javnu potporu hrvatskom glazbeniku Marku Perkoviću Thompsonu.

KOMENTAR ANTA ŽANETIĆA

Ova organizirana hajka na domoljubnog pjevača ne prestaje, već duže vremena. Napad na njega je napad na hrvatski narod i na hrvatsku državu, kao i na svakog domoljubnog Hrvata. Organizirane snage od onih, koji se još nisu pomirili sa propašću propale države,

sada rovere ne samo domaći izdajnici, nego u ta kola uprežu i međunarodne centre moći Simon Wiesental centre u Izraelu i Americi.

Jedan hoštapler Budaj, Puhovski, Goldstein, Kajin, Mesić i ostala ološ sa Pantovčaka, služe se sa svim podvalama i lažima, nebi li ovom hrvatskom pjevaču i zabranili i pjevati. U tim svojim podvalama upotrebljavaju klince sa ustaškim znakovljem i tako ne bi li diskreditirali ovog omiljenog pjevača. Ovi su samo najobičniji provokatori. Zamislite apsurdna i ludila u današnjoj nakaradnoj Hrvatskoj. Milanović izjavljuje kako je Marko Perković Thompson morao prestati pjevati, kada se netko između 100 tisuća Hrvata pojavi sa ustaškim znakovima.

Kako brzo te novine i Sutlićeva srpsko hrvatska televizija pronađu ove provokatore između 100 tisuća Hrvata? Zašto sada šuti hrvatska katolička crkva i udruge dragovoljaca Domovinskog Rata?

Što se Mesića tiče, ne može se ni drugo očekivati od veleizdajnika i saradnika KOS-a za vrijeme Domovinskog rata.

Svatko zna da je poslije Drugog svjetskog rata Istra opustošena od Hrvata i Italijana i da je Ranković dekretom naselio Istru sa 60 tisuća Srba. Što se tiče Kajina to je jedna nemoralna SKOJ-evska ništarija i ljubimac četnika. Tko zna, koje je narodnosti Kajin? Što se tiče HDZ-a, ne može se od njih ništa dobro ni očekivati. U vladi su sa Četnicima. Podpredsjednik hrvatske vlade Slobodan Uzelac, Četnik, a u Saboru ostala četnička bratija. Sanader pleše bolje žikino kolo, nego Pupovac. Naš Ivo misli, kako bi ušao u EU, kao mali od kužine. Nije ni čudo da je poslije koncerta Marka Perkovića Thompsona na trgu bana Jelačića, kada je preko 100 tisuća Hrvata oduševljeno pozdravilo našeg Thompsona, Sanader taj koncert nazvao štetnim za Hrvatsku. Ako je netko štetan za Hrvatsku i hrvatski narod to je upravo naš Serenader i Mesić. Svim neprijateljima Hrvatske smeta Thompson. Tko može okupiti 60 tisuća na Maksimiru i 100 tisuća hrvatskih domoljuba na trgu bana Jelačića. Marko je simbol hrvatskog prkosa i hrvatskog ponosa. Ja mislim da bi Marko mogao završiti i u Haagu, jer nije dozvolio Četnicima u svoje Čavoglave i borio se je za Hrvatsku, ali ne za sadašnju poniženu i nakaradnu.

«Hrvati-amac», internetska mreža

VRATITI HRVATSKU NARODU: PORTAL DRAGOVOLJAC.COM, 2020.

DRAGI PRIJATELJI

Tekst POSLIJE ŠKORE I U SABORU O SRPSKOM FAŠIZMU je zapravo povezan s dvojicom mojih velikih prijatelja s juga Hrvatske. To su dr. sc. Stijepo Mijović Kočan i dr. Jure Burić.

Nekolicini prijatelja posvetio sam knjige. Zadnja je bila ona s dragom prijateljicom hrvatskom pjesnikinjom Malkicom Dugeč o mom Bokelju Vjenceslavu Čížeku. O njemu i o drugim dragim Hrvatima iz moje Boke pisao sam i u knjigama o Boki. Nisam o još jednom prijatelju za koga u Hrvatskoj mnogi ne znaju. A trebali bi. To je Miro Glavurtić, slikar i književnik. Pogledajte njegov intervju iz 2010. godine:

<http://www.matica.hr/vijenac/435/Hrvati%20ne%20silaze%20s%20Kri%C5%BEnog%20puta/>

Puno je dragih prijatelja diljem svijeta.

Ipak današnji dan je povezan s dvoje mojih prijatelja iz daleke Australije i jednog iz Kanade.

ANTE ŽANETIĆ

Danas je peta godišnjica smrti Anta Žanetića:

18. Prosinca 2014. Ante Žanetić – splitski orjunaši i komunisti tri puta pretukli legendu Hajduka na rivi!

<https://narod.hr/kultura/18-prosinca-2014-ante-zanetic-splitski-orjunasi-i-komunisti-tri-puta-pretukli-legendu-hajduka-na-rivi>

ANTE ŽANETIĆ LULI: Prvi Hrvat uvršten među najboljih 11 nogometaša svijeta!

<https://poskok.info/ante-zanetic-luli-prvi-hrvat-uvrsten-medu-najboljih-11-nogometasa-svijeta/>

Ante je potpisao mnoga moja otvorena pisma tijekom niza godina. Sreli smo se samo jednom – kada sam 2001. predstavljao knjigu *Serbian myth about Jasenovac* u nizu australskih gradova. Ta knjiga i jest bio projekt Australskih Hrvata.

Naš susret je opisao sam Žanetić braneći me od jednog napada na portalu Hrvati Amac. Na žalost nisam mogao to naći na Internetu

Umjesto toga evo nekoliko Žanetićevih poruka:

11.10.2011

Ja Ante Zanetic, nekoc igrac splitskog Hajduka, dajem svoj potpis na Novo pismo, koje zelite sastaviti. Dokle ce se Hrvatska i hrvatski narod toliko ponizavati od domacih izdajnika, i zapadno evropskih hostaplera. Rasizam...

Tony Zanetic

16.10.2011.

Zajedno?

prima: Josip Pecaric

...

Cestitam Vam na upornosti i neizmjerne ljubavi prema nasem napacenom hrvatskom narodu.

Mnogo sreće i dobrog zdravlja

6.4.2012.

Njveca vrlina jednog covjeka ljubav prema svome narodu i svojoj Domovini. Niti ste vi ili ja veci nacionalista, nego sto su Englezi, Francuzi, Njemci ili drugi narodi na svijetu. Samo masoni i hrvatski Janjicari se bore protiv Hrvatske i hrvatskih nacionalista. Onaj, koji voli svoj narod i svoju Domovinu, postuje i tudje narode. Hrvatske Janjicare, ala Mesic, Senader, a sada jedan veliki Juda na Pantovcaku sin komadanta Golog otoka, je srpski Janjicar, kao predsjednik Hrvatske, kako je taj nas narod politicki nepismen, kao i takozvani politicari, koji vode takozvane strancice desnice.

Bog Vas Ante Zanetic

14.5.2012.

Bravo postovani Pecaricu,

Tako se inteligetno i sa istinom brani Hrvatska i hrvatski narod. Steta, sto svi akademikari i hrvatski intelektualci ne reskrinkaju Croatofobe poput Goldsteina, Puhovskog, Mesica, Josipovica ,Pusicke, Sterna, Cicka, raznih takozvanih falsifikatora poput, Kuljisa, Butkovica, Jorgovica , i ostalih hrvatskih Juda.

Bog Vas Ante Zanetic

Tony Zanetic

28.6.2012.

Guardian velica Thompsona: Ispravak

prima: Josip Pecaric

2 srpnja 2007 na hrvatskom portalu Hrvati AMAC napisao sam članak " Medjunarodna hajka na hevatskog Domoljuba Marka Perkovica Thompsona " Taj članak odmah mozete pronaci, trazeci Hrvati u svijetu na lijevoj strani i pritisnuti Australija i New Zeland, odmah ce se pokazati taj članak. AMAC ili Hakave.org bi ga ponovno trebali tiskati, zbog stalnog napada na ovog legendarnog hrvatskog Domoljuba. Ovo se događa uz pomoc hrvatskih Juda. Srdacan pozdrav Vas Ante Zanetic

Tony Zanetic

6.8.2012.

UVEDIMO DAN DOMOVINSKE ZAHVALNOSTI I
DOMOVINSKE ŽALOSTI ZBOG SRBA ZEČEVA

prima: Josip Pecaric

Postovani,

Dok Trselicka i Pupovac nabrajaju srpske zrtve za vrijeme Oluje, nevjerovatno, koliko smo mi Hrvati zaboravni. Za vrijeme srpske okupacije i za vrijeme mandata UN-a Srbi su ubili, oko 600 Hrvata i Hrvatica, a da zato nitko nije odgovarao. 1200 Hrvata i Hrvatica je poginulo od srpskog granatiranja Osijeka, a zato nitko nije odgovarao. Pupovac i Trselicka se brinu o srpskim zrtvama, a tko se brine o hrvatskim, nitko. Sada imamo vecinu Ministara su Srbi : Ranko Ostojic Ministar policije Srbin, cuveni Ministar za sport i kulturu Zeljko Jovanovic Srbin, Rajko Ostojic ministar za zdrstvo Srbin, miminstasr za turizam Veljko Oastojic Srbin, Opacicka Srpkinja, glavna na HRT Mirjana Rakić Srpkinja i uz to poznata udbasica. Boze sacuvaj Hrvatsku. Srbi su sada vise privilegirani, nego za vrijeme Blazevica i Bakarica zahvaljujuci hrvatskim politicki nepismenim biracima, i cuvenim politicarima takozvanih desnicarskih stranka, koji rade po necijim direktivama.

Bog

Ante...

MARIJA DUBRAVAC

Za Mariju i njene domoljubne pjesme sigurno znate. O njenim pjesmama i o njoj možete vidjeti i u mojoj nedavnoj knjizi *Je li političarima kriva matematika?*

I danas je pjesmom komentirala moj tekst POSLIJE ŠKORE I U SABORU O SRPSKOM FAŠIZMU:

'O TE ŠUPLJE GLAVE, O TI USKI LJUDI'

*Drečala Brena, tresla se arena,
U Vukovaru mnogi plak'o grob:
'O jadni rode, o slijepi rode,
Zar ćeš do vijeka biti tuđi rob?
Umrijesmo mi za svetu slobodu -
Ti gasiš baklje pradjedovske, plam.
Skladaš Hrvatskoj posmrtnu odu,
Zatireš podlo stare slave, znam'.
Krv naša još Vukovarom teče -
'SLOBO, SALATE!' urla četnik-vrag!
SRBIJI U SLAVU KLAT ČEMO HRVATE –
STOLJEĆU SEDMOM, NESTAJE TRAG!'
Drečala Brena na hrvatskoj grudi,
Svjetina glupa sazda joj hram.
'O TE ŠUPLJE GLAVE, O TI ŠUPLJI LJUDI'
Ti slijepci što gase svog ognjišta, plam'.*

Marija Dubravac

Pozz vam poštovani profesore

*MATOŠ: O, ta uska varoš, o ti uski ljudi,
O, taj puk što dnevno veći slijepac biva,
O, te šuplje glave, o, te šuplje grudi,
Pa ta svakidašnja glupa perspektiva!*

Matoše slavni – ništa se nije promijenilo!

RUDI TOMIĆ

Rudija sigurno čitate pa samo vam prenosim njegov e-mail s prilogom:

Naslov: Fw: odlikovanje

Datum: Wed, 18 Dec 2019 18:16:28 +0000

Šalje: Rudi

Prima: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Dragi Josipe, šaljem Vam ovu pošiljku koju sam jutros dobio, uvida radi; šaljem Vam također osvrt u privitku. Nalazimo se pred velikim blagdanima, pa želim Vama i Vašim najmilijima Sretan Božić i blagoslovljen Novu 2020. Godinu!

Ostajem uz prijateljski pozdrav s odanošću Vaš, Rudi

From: Dolores Skreb <Dolores.Skreb@predsjednica.hr>

Sent: December 18, 2019 8:18 AM

To: ruditomic

Subject: odlikovanje

Poštovani gospodine Tomić,

Ovim putem želimo izvijestiti kako smo u Uredu predsjednice primili Vašu e-poštu vezanu uz dodjelu novog odlikovanja Veleređa predsjednika Republike Franje Tuđmana s lentom i Danicom. Kao što Vam je poznato, Predsjednica Republike je ovo odlikovanje, u prigodi obljetnice smrti pokojnog predsjednika, posmrtno dodijelila kardinalu Franji Kuhariću, nadbiskupu zagrebačkom. Stoga, koristimo prigodu zahvaliti na Vašem obraćanju i sugestijama kojima ste izrazili svoje mišljenje o osobama dostojnima ovog Veleređa, a koja ćemo sigurno pozorno razmotriti.

Uz srdačne pozdrave, želimo Vam svako dobro u prigodi predstojećih blagdana.

S poštovanjem,

Dolores Škreb, dipl. iur.

savjetnica i tajnica Povjerenstva za civilna odlikovanja i priznanja

Ured predsjednice Republike Hrvatske

Office of the President of the Republic of Croatia

Pantovčak 241, 10 000 Zagreb

T. +385 1 4805 371

F. +385 1 4805 346

Obeshrabrivanje naroda je nacionalni tumor

Piše: Rudi Tomić

Potrebno je biti jak, kako bi postao velik; to je naša dužnost. Život je borba koju ne možemo izbjeći. Moramo trijumfirati! - St. Pio of Pietrelcina

Priča kaže: Sotona nudi na prodaju sve svoje ovlasti, izuzev - obeshrabrenje (discouragement), što je najmoćnije sredstvo za uništiti čovjeka - duševno i tjelesno.

U najradosnije doba godine: "U se vrijeme godište...", Hrvatsku je obuzela predizborna predsjednička groznica, u čijim se kampanjama, uz obične osobne optužbe, promiču nove smjernice za bolju budućnost hrvatskog naroda; osvanuli su i provokativni veliki plakati napisani na sa sloganima kandidata napisani na ćirilici; došla je Lepa Brena s pratnjom i obitelji iz Beograda i napunila Arenu u Zagrebu, i kaže: "Teško je bilo sakriti ovu sreću"; Aleksandar Stanković - Acu ugostio je "Nedjeljom u 2" na HRT-u poznatu aktivisticu Natašu Kandić iz Beograda, koja je izrazila "zabrinutost promjene stava Hrvatske o ratnim zločinima, kao da nakon ulaska u EU više nema potrebe za procesiranjem." Mogli bismo donijeti zaključak: Hrvatsi vole Srbe, a Srbi vole Hrvtsku!

Borba za prijestolje (Tron)

Aktualnu predsjednicu Kolindu Grabar Kitarović, koja s potporom HDZ-a kani dobiti drugi mandat, ne baš na zaslugama - nego na novim obećanjima. Njezin protivnik sa "karakterom" Zorana Milanovića, oko kojeg su se okupili ini ljevičari, poraženi komunisti, ucviljeni jugofili, srboslavlje i četnička urota, kriminalni

i korumpirani ostatci iz poraženog režima. Uglavnom, mrzitelji samostalne i demokratske države hrvatskog naroda.

Od ozbiljnih kandidata treba posebno spomenuti dr. Miroslava Škoru, koji kaže da će se boriti: "Za uspješnu, poštnu, transparentnu, ponosnu Hrvatsku..." Naglasio je također "da bih želio da izbori budu 'za' nešto, ne 'protiv' nekoga", među ostalim rekao je Škoro u opširnom i provokativnom intervjuu slobodnedalmacije.hr/ jutarnji.hr (15.12.2019.)

Zanimljivo je, da se na "desnici" nalazi desetak kandidata, po hrvatskom običaju (*Ex usu*) koji će u krajnjem slučaju oduzeti glasove Kolindi Grabar Kitarović i dr. Miroslavu Škori, što će dovesti Milanovića u Drugi krug.

Predsjednički izbori u RH ne mogu proći bez Pupovčeve provokacije, koji je na uglednim mjestima postavio velike plakate s imenima kandidata - napisane na ćirilici. Naime, dobio je novac iz proračuna, a koalicijski je partner s Plenkovićem u Vladi, s toga se on osijeća pozvanim da unese srpski element u predizbornu kampanju za predsjedni(cu)ka RH.

Brena može 'Jugoslavenku' - pevati u Zagrebu!

"Spetakularan koncert nekadašnje najveće jugoslavenske zvijezde (i četnikuše), Lepe Brene, u krcatoj zagrebačkoj Areni, na kojemu je publika gotovo pala u trans od sreće, pjevajući zajedno s njom uglas 'Jugoslavenku'...", izvijestili su mediji u Hrvatskoj i "regionu". Ni za vrijeme Jugoslavije na još većim komunističkim skupovima nije bilo toliko jugoslavenskih zastava na jednom mjestu, kao u Areni na koncertu Brene! Kako bi jugoslavstvu iskazala najviću počast, Brena se sputila na pozorncu u ljuljački u obliku crvene petokraki i - zapjevala:

"Oči su mi more Jadransko, kose su mi klasje panonsko, sestra mi je duša slovenska, ja sam Jugoslavenka. Kad pogledam naše more, naše reke, naše gore svu lepotu gde sam rođena i sve što bi reći znala u srcu sam zapisala, živila Jugoslavija. Zemljo mira, zemljo Tita, zemljo hrabra ponosit, širom sveta o tebi se zna, volimo te naša mati, nećemo te nikom dati, živila Jugoslavija. Tu je rođen Mršal Tito, naše ime ponosito, ko heroja ceo svet ga zna, blago zemlji što ga

ima, pamtiće se vekovima, živila Jugoslavija", i to uz vatromet. Mate Bašić, direktno.hr (15.12.2019.)

"Ovo je pjesma za sve nas koji smo bili protiv rata, ona je simbol zajedništva koje su budale uništile: morate vidjeti delirij publike nakon prvih taktova Jugoslavenke u Zagrebu", piše slobodnadalmacija.hr (15.12. 2019.).

Nakon 30 godina poražene Jugoslavije i međunarodno osuđenog zločinca Tita, koji je na listi među 10 najveći krvnika 19. stoljeća. Što reći na ovakve izazove? Hrvatsku su izdali njezini izabrani zastupnici i sudstvo, kojima u traumi jugoslavenstvu ometa normalno upravljanje vlasti u RH.

Oglasio se i Dejan Jović, nakon Pupovca, po rangu drugi četnik u Hrvatskoj, koji s Tvrtkom Jakovinom predaje povijest na Hrvatskom vojnim učilištu - dr. Franjom Tuđman, kao i na Sveučilištu političke znanosti u Zagrebu, kako je bio oduševljen u Areni i na svome Tweet podijelio snimku dijela koncerta u kojem Lepa Brena izvodi pjesmu "Jugoslavenku", Dejan Jović, narod.hr (15.12.2019.)

Treba podsjetiti, da je prije koncerta Lepa Brena bila gošća zagrebačkog gradonačelnika Milana Bandića na ručku u restoranu Tač. Ovaj se "bekijaš" lijepi za svaki drek koji dođe u Zagreb, pa je svojom gestom okuražio Brenu, koja je sa jugoslavenskim zastavama i pjesmom 'Jugoslavenka' napunu dvoranu usijanih šupljih glava i odnese punu torbu ustaških kuna u Beograd.

Što drugi kažu o koncertu u Areni:

"Davno mi se uvukla u srce jedna izjava Mate Crkvenca, nekadašnjeg ministra financija u Vladi Ivice Račana: "narod živi dobro samo što to ne zna". I Hrvati su 8. svibnja 1945. bili oduševljeni ulaskom 'osloboditelja' u Zagreb, samo što to tada još nisu znali. Ali je zato ovih dana dvadeset tisuća ljudi u zagrebačkoj Areni iskreno skočilo na noge od oduševljenja kad je Lepa Brena zapjevala 'Jugosalvenku'. U isti čas je explodirao i velečanstveni vatromet. Zanimljivo, 'našoj Breni' nitko u tom trenutku nije isključio struju i mikrofona kao onomad Thompsonu. A dvadeset hiljada grla je urlalo od veselja.." Zvonimir Hodak, direktno.hr (16.12.2019.)

"Sve izgleda kao da smo ponovo u Jugoslaviji, protiv koje smo se borili i koju smo, uz velike ljudske gubitke, pobijedili u hrvatskom obrambenom Domovinskom ratu. U povodu ovog skandala nitko se ne javlja. Čak ni udruge i pojedinci koje pišu prijave za svaki koncert Marka Perkovića Thompsona, poglavito kad on izvodi domoljubnu pjesmu iz Domovinskog rata - 'Bojna Čavoglave'. Pored toga, na Breninim koncertima nema hrvatskih, već jugoslavenske zastave i obilježja. Ona je Jugoslavenka, a što su oni koji su s njom to pjevali?", Mlade Pavković, dragovoljac.com (15.12.2019.)

Četvorica generala Hrvatske vojske u miru, Ivan Tolj, Ivan Kapulica, Marinko Kresić i Mile Ćuk, oglasili su se priopćenjem u kome su osudili koncert Lepe Brene u Zagrebu:

"Je li slučajni da se ovo vrijeđanje i sramoćenje odvija u Adventu, zagrebačkome Adventu, kojem se volimo hvaliti pred cijelim svijetom, desetak dana prije Božića, tjedan dana prije izbora za predsjednika RH. Tko je odgovoran za ovu blamažu usred hrvatskog glavnog grada? Tko se to igra s našim nacionalnim dostojanstvom? Tko izlaže ruglu našu teško stečenu Državu? Je li moguće da je društveno prihvatljivo i da nije kažnjivo mahati zločinačkim zastavama usred glavnog grada suverene i međunarodno priznate države?", hrsvijet.net (15.12.2019.)

"Što se onda čudimo da nam 'pevaljka' napuni Arenu - onu našu zagrebačku dekoriranu petokrakama i uz zvukove 'Jugoslavenke' dovede u trans dijela onih Tuđmanovih 20% što ovu državu nikad nije volilo niti žrlilo i to u najradosniji dio godine - Zagrebački Advent. Sram nas bilo!!!", Josip Pecarić, iz pisma Žaku (16.12.2019.)

Zaključna misao

Sve ovo što se u Hrvatskoj zbiva ovih dana ne smije obeshrabiti hrvatski narod, niti izgubiti vjeru i volju u bolju budućnost u našoj domovini, najljepšoj zemlji na svijetu. Ne smijemo dozvoliti da nas sotone dovedu u položaj bespomoćnosti, u gubljenje samopovjerenja u sebe i u hrvatski narod, koji je toliko puta ustao u obranu svoje domovine bez izgleda za uspjeh, ali providnos Božja uvijek je došla u pravo vrijeme i s toga ne trebamo gubiti nadu u još

jdnu - konačnu pobjedu nad domaćim veleizdajnicima i petokolonašima. Treba zamesti krvavi trag Tita i srboslavlja u Hrvatskoj, jer dosta je bilo 100 godina srpskog zuluma.

Nije kriva šesdesetgodišnja baba Fahreta Živojević, zvana Lepa Brena, za čiji se dolazak u Zagreb znalo ima devet mjesi, nego su za njezin dolazak i dozvolu za koncerte u Areni odgovorni: predsjednica RH Kolinda Grabar Kitarović, predsjednik Hrvatske vlade Andrej Plenković, predsjednik Hrvatskog Sabora Gordan Jandroković, gradonačelnik Zagreba Milan Bandić, antihrvatski mediji i organizatori koncerta- smeđoglavi supovi.

"Samo je jedna Hrvatska, volite je, gradite je, biti će onakva kakvi ćemo mi biti - mi u Domovin i vi ovdje u iseljeništvu." (Dr. Franjo Tuđman, Norval, 1990.)

Ubrzo ćemo vidjeti tko će biti izabran za najodgovorniju dužnost u državi - Predsjednik Republike Hrvatske i kakvu će mi Hrvtsku imati. A nakon toga vidjet ćemo hoće li državna i lokalna vlast preko ovog sramotnog čina preći šutke, ili će netko biti odgovoran za uvoz srpske "kulturnu" agresije u Hrvatsku. Izaberimo osobu s državničkom odlučnošću u obrani slobodne, sigurnosti i časti hrvatskog naroda u Hrvatskoj. Ne zaboravite: Nitko nije kukavštinom postao besmrtn! */Nemo ignavia immortalis factus est!!*

Sretan Božić i veselu Novu 2020. Godinu želimo prijateljima, poznanicima i hrvatskim vijernicima i braniteljima u našim domovinama - Hrvatskoj, Bosni i Hercegovini i dijasori!

Objavio STJEPAN 19th December 2019

<https://cegtraljka.blogspot.com/2019/12/obeshrabrivanje-naroda-je-nacionalni.html>

VJEKOSLAV KRSNIK, ZAGREB, 2021.

JOSIP PEČARIĆ

**JE LI PREMIJER PLENKOVIĆ
IZDAJNIK?**

Komentirajući moj tekst PLENKOVIĆ JE POKVARENI ČETNIK hrvatska pjesnikinja Marija Dubravac me podsjetila na njen *'Počasni hvalospjev' služi Europske unije, napisan unazad tri g.*

ANDREJU PLENKOVIĆU

*Ti si izdajnik što ponizno klečiš
I ljubiš noge jugo-Luciferu,
Bratu Hrvatu ljepše sutra priječiš,
Zatireš slobodu, naciju i vjeru!
Ti si vučina u ovčjemu runu,
Hrvatske janjce nevine proganjaš,
Krvniku daješ znoja našeg kunu -
Četniku Pupovcu k'o Bogu se klanjaš.
Besramno krojiš sudbu vrlih ljudi,
Za srebrenjake prod'o si poštenje,
Pa dok će srce kucat ti sred grudi,
Pljuvat ćeš časnih djedova znamenje.
Ti si potrčak briselskog Junckera,
Moderni poganac, sluga jugovine.
Izdajstvu tvom prevršila mjera,
Ostaješ Juda – zator Domovine.
Ne diraj junake, hrvatske dragulje,
Krv njihova ti namaknula slavu.
Protiv branitelja ustaju tek hulje;*

Oni ginuli – ti sačuva glavu.

Marija Dubravac

Naslov ovog teksta je zapravo naslov teksta Vjekoslava Krsnika od 3. prosinca 2020.:

JE LI PREMIJER PLENKOVIĆ IZDAJNIK?

U ovih pet godina, koliko je na čelu hrvatske Vlade predsjednik HDZ-a Andrej Plenković, nakupilo se toliko njegovih protuustavnih poteza i izjava na temelju kojih se može postaviti pitanje je li njegova politika u skladu sa prisegom koju je dao kao predsjednik Vlade. Obnaša li on svoju dužnost "savjesno i časno", poštuje li Ustav i zakone, te pravni poredak, te zauzima li se "za svekoliki napredak Republike Hrvatske". Drugim riječima predstavlja li politika koju provodi premijer Plenković povredu odanosti i lojalnosti prema Republici Hrvatskoj i njezinim građanima koji su mu poklonili povjerenje. Ako je tome tako onda se može postaviti pitanje je li predsjednik hrvatske Vlade Andrej Plenković izdajnik.

Kad je u pitanju poštivanje Ustava Andrej Plenković kao predsjednik hrvatske Vlade mora i te kako voditi računa o članku 1. u kojemu doslovno stoji da "vlast proizlazi iz naroda i pripada narodu" te da tu vlast narod ostvaruje "izborom svojih predstavnika i neposrednim odlučivanjem". U više navrata svojim djelovanjem, djelovanjem njegovih ministara i svojim izjavama Andrej Plenković je grubo prekršio taj uvodni članak Ustava. Radi se prije svega o izjavi da je "njegova misija promijeniti HDZ a potom promijeniti Hrvatsku". Kao predsjedniku jedne političke stranke to mu nitko ne može osporiti, što je s HDZ-om na diktatorsko-klijentelistički način i postigao, ali odakle mu pravo da faraonski izjavi kako je njegova misija da promijeni Hrvatsku, na čemu uporno radi. On svakako nema autoritet prvog hrvatskog predsjednika Tuđmana da bi mijenjao Hrvatsku, štoviše nema nikakav osobni legitimitet za tako nešto, jer ako tko ima pravo mijenjati Hrvatsku onda je to u skladu

s člankom 1. Ustava jedino hrvatski politički narod. Jedini legitimitet koji može stajati iza te njegove izjave jest njegova veza s Europskom unijom, odnosno bolje rečeno s Europskom komisijom u kojoj je bio dogurao čak do kandidata za predsjednika "europske vlade".

Na tu njegovu prepotentnu izjavu nadovezuje se i ona "mogu što hoću". To je opet izravan napad na Ustav, jer nigdje u njemu ne stoji da predsjednik hrvatske Vlade može izvan demokratske procedure samostalno donositi političke odluke. Štoviše tom izjavom prekršio je prisegu u kojoj se obvezao da će svoju dužnost obavljati "savjesno i časno", poštujući Ustav. Najočitiji dokaz tog njegovih protuustavnog djelovanja bila je smjena po njegovoj naredbi tri Mostova ministra, što je predstavljalo flagrantno kršenje Ustava, jer je to mogao učiniti samo Hrvatski sabor u kojemu su ministri izabrani. Ono što hoće on to može, a u tome i uspijeva, u Hrvatskoj demokratskoj zajednici koja je s takvim autokratskim predsjednikom postala "stranka opasnih namjera", kako ju je u jednom drukčijem kontekstu okarakterizirao tadašnji postkomunistički predsjednik SDP-a Ivica Račan. Andrej Plenković je flagrantno prekršio Ustav i kad je u pitanju odredba članka 1. da narod ostvaruje vlast "neposrednim odlučivanjem", što znači referendumom. Međutim njegova Vlada je grubo ignorirala nekoliko narodskih inicijativa, a prije svega onu za raspisivanje referendumu o novom izbornom zakonu, iako je za njegovo održavanje bilo prikupljeno više od zakonom određenog cenzusa.

Najteži oblik Plenkovićevog protunarodnog djelovanja dakle izdajničkog, u okviru njegove misije da "promijeni Hrvatsku" ogleda se u sustavnom nastojanju da promijeni karakter Domovinskog obrambenog rata koji je u stvari bio rat protiv velikosrpske agresije. Tako ga je kvalificirao Međunarodni sud pravde u Haagu u tužbi Hrvatske za genocid protiv Srbije. Misiju da Domovinski obrambeni rat pretvori u "građanski rat" dobio je od Europske unije koja nije odustala od namjere stvaranja tzv. Zapadnog Balkana. Andrej Plenković potpuno ignorira slovo i duh Deklaracije o Domovinskom ratu u kojoj jasno stoji da je Hrvatska vodila "pravedan i legitiman, obrambeni i osloboditeljski" rat u kojemu je branila svoj teritorij od "velikosrpske agresije unutar

međunarodno priznatih granica". U svojim istupima nikad se nije pozvao na tu deklaraciju, jer se njegova politika svodi na procjenu da su se na ovim prostorima dogodili "neki sukobi" kako se izrazio na međunarodnom "Croatia forumu" u Dubrovniku. Još je teža njegova odluka da po zahtjevu (!?) srbijanskog predsjednika Aleksandra Vučića iz svojeg političkog rječnika izbaci odrednicu "velikosrpska agresija".

Kulminacija njegovog izdajničkog ponašanja dogodila se ove godine kao posljedica njegovog pristanka da udovoljava zahtjevima vođe velikosrpske pete kolone Milorada Pupovca opet u definiranju karaktera Domovinskog rata. Štoviše u Plenkovićevoj agendi pretvaranja tog rata u "građanski rat" on je išao tako daleko da je uoči službenog posjeta Beogradu, do kojeg nije došlo zbog pandemije, odustao od zahtjeva Srbiji za rješavanje sudbine nestalih hrvatskih branitelja i civila. U takvom kontekstu on je potpuno prihvatio politiku Milorada Pupovca kojoj je krajnji cilj proglašenje Domovinskog rata "građanskim ratom", kako bi se s tog manjeg dijela srpska nacionalne manjine skinula odgovornost za četničke zločine počinjene zajedno s JNA u velikosrpskoj agresiji na Hrvatsku. Tako su se dogodili Pupovčevi igrokazi s dolaskom Borisa Miloševića u Knin, gdje se on ni jednom rječju nije ispričao za te zločine ili uoči Kolone sjećanje u Vukovaru Pupovčevo bacanje vijenca u Dunav za srpske žrtve u velikosrpskoj agresiji. Štoviše Andrej Plenković izveo je klasičnu travestiju nudeći Miloradu Pupovcu pomirbu kao da je hrvatska država kriva za pravno do kraja neistražene pojedinačne zločine u Gruborima i Varivodama. Takvog Milorada Pupovca Andrej Plenković tolerira i nakon što je on izjavio da je za njegove Srbe u Hrvatskoj glavni grad Beograd, ili optužujući Hrvatsku da vodi politiku NDH-a, ili sudjelujući u četničkim dernecima po Srbiji na kojima srbijanski predsjednik Aleksandar uspoređuje Hrvatsku s Hitlerovom Njemačkom.

Kad se sve skupa zbroji onda je potpuno jasno da Andrej Plenković kao predsjednik Vlade ne obnaša svoju dužnost "savjesno i časno", da krši Ustav i zakone, te ne poštuje pravni poredak.

Jednostavnije rečeno Andrej Plenković vodi politiku koja se može ocijeniti kao izdajnička u odnosu na nacionalne i državne interese.

<https://bezccenzure.hr/vlad/je-li-premijer-plenkovic-izdajnik/>
<http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/24117-je-li-premijer-plenkovic-izdajnik-2>

*

Zapravo knjige bi se mogle napisati kako su vlasti poslije 2000. godine vodile specijalni, ili je bolje reći otvoreni rat protiv hrvatskih branitelja.

Mladen Pavković se pita: Gdje su se izgubili branitelji iz 1991.?

<https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/24089-mladen-pavkovic-gdje-su-se-izgubili-branitelji-iz-1991>

U Hrvatskom tjedniku tiskan je i prvi dio teksta: KAKO HRVATSKA UBIJA SVOJE RATNIKE / Junaci Domovinskoga rata već su pomrli ili umiru od tuge (Praljak, Brodarac, Merčep, Bobetko, Glavaš, Norac, Orešković, Markač...)

Posevno je izdvojeno:

General JANKO BOBETKO nakon što ga je Haaški sud optužio izgovorio je rečenice koje se pamte: „Ja živ ne idem u Haag, samo me mrtvoga tamo mogu odnijeti... Zapamtite, tako se nikada nikome nije sudilo niti će si ikada ikome suditi, samo Hrvatima!“

Dakle, izdaja na vrhu hrvatske države nije krenula s Plenkovićem. Davno sam napisao kako takve vlasti zapravo ubijaju junake iz Domovinskog rata. To je ponovio i Marijačić u novoj emisiji Z1 televizije koju vodi Tihomir Dujmović i u njoj je Marijačić pročitao i ove Bobetkove riječi. (Zapravo drago mi je bilo vidjeti da su prvi Dujmovićevi gosti bili Josip Jović i Ivica Marijačić o kojima sam napisao knjige.)

Ja bih uvijek naglasio da veleizdaju Plenkovića posegno prokazuje njegovo uklanjanje spomen-ploče hrvatskim braniteljima HOS-ovcima u Jasenovcu jer je na njima bio znak HOS-a koji je ODOBREN OD HRVATSKIH VLASTI zato što su to tražili pripadnici naroda koji je izvršio fašističku agresiju na Hrvatsku i onih u Hrvatskoj koji su i dalje njihove sluge.

Krsnik govori o Domovinskom ratu kao o ratu *protiv velikosrpske agresije. Tako ga je kvalificirao Međunarodni sud pravde u Haagu*

u tužbi Hrvatske za genocid protiv Srbije. To je točno, ali kad već tadašnji američki veleposlanik u Hrvatskoj Peter Galbraith govori o fašizmu agresora u SAD-u nagrađenom filmu Nikole Kneza „Oluja“ (zato ga televizije u RH nisu prikazale) onda bi bilo dobro da to čine i hrvatski autori. A to posebno ističe veličinu same Plenkovićeve izdaje.

Josip Pečarić

<http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/24115-je-li-premijer-plenkovic-izdajnik>

KOMENTAR VJEKOSLAVA KRSNIKA:

Naslov:Re: Fwd: JE LI PREMIJER PLENKOVIĆ IZDAJNIK?

Datum:Fri, 4 Dec 2020 20:14:00 +0100

Šalje:Vjekoslav Krsnik

Prima:Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Josipe

u pravu si u buduće ću koristiti frazu "fašistička velikosrpska agresija".

Stoj mi dobro,

Vjeko

Zapravo o srpskom fašizmu sam pisao u raznim knjigama. Ovdje bih dao i dio teksta iz knjige VRATITI HRVATSKU NARODU: Portal dragovoljac.com. u kome se spominje I jedan drugi australski Hrvat I veliki Hajdukov nogometaš Ante Žanetić koji je potpisao niz otvorenih pisama koje možete naći po mojim knjigama:

DRAGI PRIJATELJI

Tekst POSLIJE ŠKORE I U SABORU O SRPSKOM FAŠIZMU je zapravo povezan s dvojicom mojih velikih prijatelja s juga Hrvatske. To su dr. sc. Stijepo Mijović Kočan i dr. Jure Burić.

Nekolicini prijatelja posvetio sam knjige. Zadnja je bila ona s dragom prijateljicom hrvatskom pjesnikinjom Malkicom Dugeč o mom Bokelju Vjenceslavu Čížeku. O njemu i o drugim dragim Hrvatima iz moje Boke pisao sam i u knjigama o Boki. Nisam o još jednom prijatelju za koga u Hrvatskoj mnogi ne znaju. A trebali bi. To je Miro Glavurtić, slikar i književnik. Pogledajte njegov intervju iz 2010. godine:

<http://www.matica.hr/vijenac/435/Hrvati%20ne%20silaze%20s%20Kri%C5%BEnog%20puta/>

Puno je dragih prijatelja diljem svijeta.

Ipak današnji dan je povezan s dvoje mojih prijatelja iz daleke Australije i jednog iz Kanade.

ANTE ŽANETIĆ

Danas je peta godišnjica smrti Anta Žanetića:

18. Prosinca 2014. Ante Žanetić – splitski orjunaši i komunisti tri puta pretukli legendu Hajduka na rivi!

<https://narod.hr/kultura/18-prosinca-2014-ante-zanetic-splitski-orjunasi-i-komunisti-tri-puta-pretukli-legendu-hajduka-na-rivi>

ANTE ŽANETIĆ LULI: Prvi Hrvat uvršten među najboljih 11 nogometaša svijeta!

<https://poskok.info/ante-zanetic-luli-prvi-hrvat-uvrsten-medu-najboljih-11-nogometasa-svijeta/>

Ante je potpisao mnoga moja otvorena pisma tijekom niza godina. Sreli smo se samo jednom – kada sam 2001. predstavljao knjigu *Serbian myth about Jasenovac* u nizu australskih gradova. Ta knjiga i jest bio projekt Australskih Hrvata.

Naš susret je opisao sam Žanetić braneći me od jednog napada na portalu Hrvati Amac. Na žalost nisam mogao to naći na Internetu.

Umjesto toga evo nekoliko Žanetićevih poruka:

11.10.2011

Ja Ante Žanetić, nekoć igrač splitskog Hajduka, dajem svoj potpis na Novo pismo, koje želite sastaviti. Dokle će se Hrvatska i hrvatski narod toliko ponižavati od domaćih izdajnika, i zapadno evropskih hostaplera. Rasizam...

Tony Žanetić

16.10.2011.

Zajedno?

prima: Josip Pecaric

...

Čestitam Vam na upornosti i neizmjerne ljubavi prema našem napaćenom hrvatskom narodu.

Mnogo sreće i dobrog zdravlja

6.4.2012.

Najveća vrlina jednog čovjeka ljubav prema svome narodu i svojoj Domovini. Niti ste vi ili ja veći nacionalista, nego sto su Englezi, Francuzi, Nijemci ili drugi narodi na svijetu. Samo masoni i hrvatski Janjičari se bore protiv Hrvatske i hrvatskih nacionalista. Onaj, koji voli svoj narod i svoju Domovinu, poštuje i tuđe narode. Hrvatske Janjičare, ala Mesić, Sanader, a sada jedan veliki Juda na Pantovčaku sin komandanta Golog otoka, je srpski Janjičar, kao predsjednik Hrvatske, kako je taj nas narod politički nepismen, kao i takozvani političari, koji vode takozvane strančice desnice.

Bog Vas Ante Žanetić

14.5.2012.

Bravo poštovani Pečariću,

Tako se inteligentno i sa istinom brani Hrvatska i hrvatski narod. Šteta, sto svi akademičari i hrvatski intelektualci ne raskrinkaju Croatofobe poput Goldsteina, Puhovskog, Mesića, Josipovića, Pusičke, Sterna, Čička, raznih takozvanih falsifikatora poput, Kuljiša, Butkovića, Jorgovića, i ostalih hrvatskih Juda.

Bog Vas Ante Žanetić

Tony Žanetić

28.6.2012.

Guardian veliča Thompsona: Ispravak

prima: Josip Pečarić

2 srpnja 2007 na hrvatskom portalu Hrvati AMAC napisao sam članak "Međunarodna hajka na hevatskog Domoljuba Marka Perkovića Thompsona" Taj članak odmah možete pronaći, tražeći Hrvati u svijetu na lijevoj strani i pritisnuti Australija i New Zeland, odmah će se pokazati taj članak. AMAC ili Hakave.org bi ga ponovno trebali tiskati, zbog stalnog napada na ovog legendarnog hrvatskog Domoljuba. Ovo se događa uz pomoć hrvatskih Juda. Srdačan pozdrav Vas Ante Žanetić

Tony Žanetić

6.8.2012.

UVEDIMO DAN DOMOVINSKE ZAHVALNOSTI I
DOMOVINSKE ŽALOSTI ZBOG SRBA ZEČEVA

prima: Josip Pecaric

Poštovani,

Dok Terselička i Pupovac nabrajaju srpske žrtve za vrime Oluje, nevjerojatno, koliko smo mi Hrvati zaboravni. Za vrime srpske okupacije i za vrime mandata UN-a Srbi su ubili, oko 600 Hrvata i Hrvatica, a da zato nitko nije odgovarao. 1200 Hrvata i Hrvatica je poginulo od srpskog granatiranja Osijeka, a zato nitko nije odgovarao. Pupovac i Terselička se brinu o srpskim žrtvama, a tko se brine o hrvatskim, nitko.

Sada imamo većinu Ministara su Srbi : Ranko Ostojić Ministar policije Srbin, čuveni Ministar za sport i kulturu Zeljko Jovanović Srbin, Rajko Ostojić ministar za zdravstvo Srbin, ministar za turizam Veljko Oastojić Srbin, Opačićka Srpkinja, glavna na HRT Mirjana Rakić Srpkinja i uz to poznata udbašica. Boze sačuvaj Hrvatsku. Srbi su sada više privilegirani, nego za vrime Blaževića i Bakarica zahvaljujući hrvatskim politički nepismenim biračima, i čuvenim političarima takozvanih desničarskih stranka, koji rade po nečijim direktivama.

Bog Ante...

MARIJA DUBRAVAC

Za Mariju i njene domoljubne pjesme sigurno znate. O njenim pjesmama i o njoj možete vidjeti i u mojoj nedavnoj knjizi *Je li političarima kriva matematika?*

I danas je pjesmom komentirala moj tekst POSLIJE ŠKORE I U SABORU O SRPSKOM FAŠIZMU:

‘O TE ŠUPLJE GLAVE, O TI USKI LJUDI’

*Drečala Brena, tresla se arena,
U Vukovaru mnogi plak'o grob:
 'O jadni rode, o slijepi rode,
 Zar ćeš do vijeka biti tuđi rob?
Umrijesmo mi za svetu slobodu -
Ti gasiš baklje pradjedovske, plam.
Skladaš Hrvatskoj posmrtnu odu,
Zatireš podlo stare slave, znam'.
 Krv naša još Vukovarom teče -
‘SLOBO, SALATE!’ urla četnik-vrag!
SRBIJI U SLAVU KLAT ĆEMO HRVATE –
STOLJEĆU SEDMOM, NESTAJE TRAG!’
Drečala Brena na hrvatskoj grudi,
Svjetina glupa sazda joj hram.
‘O TE ŠUPLJE GLAVE, O TI ŠUPLJI LJUDI’
 Ti slijepci što gase svog ognjišta, plam’.*

Marija Dubravac

Pozz vam poštovani profesore

*MATOŠ: O, ta uska varoš, o ti uski ljudi,
O, taj puk što dnevno veći slijepac biva,
O, te šuplje glave, o, te šuplje grudi,
Pa ta svakidašnja glupa perspektiva!*

Matoše slavni – ništa se nije promijenilo!

JOŠ NEKI TEKSTOVI U MOJIM KNJIGAMA

ZA PONOSNU HRVATSKU, E-KNJIGA. PORTAL HKV-A, 2009..

TUĐMANOV REFERENDUM

HRVATSKOJ JAVNOSTI O INICIJATIVI ZA REFERENDUM O GRANIČNOM SPORU SA SLOVENIJOM

Predsjednički kandidat prof. dr. sc. Miroslav Tuđman zatražio je od Vlade da raspiše referendum sa sljedećim pitanjem:

***Jeste li za to da se pitanje granica sa Slovenijom (umjesto
političkog odlučivanja arbitražom) rješava isključivo na
Međunarodnom sudu pravde?***

DA NE

Prof. Tuđman je predložio da se referendum održi na isti dan kada i predsjednički izbori.

Podsjećamo hrvatsku javnost na sljedeće:

- još 19. svibnja 2000. godine u Ankoni predstavnici Vlade Republike Hrvatske, Vlade talijanske Republike, i Vlade Republike Slovenije, zaključili su i potpisali MEMORANDUM O SUGLASNOSTI IZMEDJU VLADE REPUBLIKE HRVATSKE, VLADE TALIJANSKE REPUBLIKE I VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE O USPOSTAVI ZAJEDNIČKOG SUSTAVA PLOVIDBENIH PRAVACA I SUSTAVA USMJERENE I ODJELJENE PLOVIDBE U SJEVERNOM DIJELU SJEVERNOG JADRANA! Kako premijerka RH zna da su ovim dokumentom pravno regulirani bitni pravci plovidbe, očito je što treba riješiti arbitražom!

- Vlada RH donijela Odluku br. Klasa: 342-09/99-01/22, Urbroj: 5030114-01-1, od 22. ožujka 2001., o proglašenju UREDBE o objavi Memoranduma o suglasnosti između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Talijanske Republike o uspostavi zajedničkog sustava plovidbenih pravaca i sustava usmjerene i odjeljene plovidbe u području sjevernog i srednjeg Jadrana. Mogu se zamisliti posljedice koje mogu nastati u odnosima između Italije i Hrvatske. O tome nitko ni riječi, koliko znamo, bar javno, nije kazao.

- premijerka RH na svoju je ruku, bez konzultacija sa strukom, ušla u međunarodne pregovore za koje nije kvalificirana, a koji nose moguće vrlo nepovoljne i trajne učinke po integritet naše domovine,

- državni je vrh, saznajući potom za snažnu osudu usmeno dogovorenoga od strane međunarodno-pomorsko-pravne struke tj. od naših znanstvenika najvišega ugleda, vrlo glasno počeo oduševljeno slaviti taj rizični sporazum, najavljujući čak i njegovo skorašnje potpisivanje,

- na saborske je zastupnike izvršen neviđen pritisak, koji je doveo do zlorabe zastupničkog mandata u svrhu izigravanja smisla i temelja demokracije utvrđenih Ustavom RH, te do preokreta stajališta opozicijskih stranaka u Saboru u zastupanju sporazuma,

- ne više samo premijerka, nego i cijeli državni vrh nastavili su javno ignorirati volju hrvatskoga naroda izraženu kroz javnu izjavu crkvene institucije „Iustitia et pax“ te peticiju eminentnih hrvatskih intelektualaca,

- hrvatski državljani su zapanjeni ovakvim stupnjem samovolje u vlasti RH, koja radi što hoće i pogrješku slavi kao pobjedu,

- Vlada RH nije ni jednoga trena ponudila referendum o ovako krucijalnim teritorijalnim i državničkim pitanjima što je dosad neviđena praksa u nas i u svijetu. Riječ je o trajnim pitanjima identiteta, suvereniteta, integriteta i očuvanja međunarodnih granica, ali i ugleda RH u svijetu, a za što konkretno, nismo dali mandat ovoj Vladi,

- U zabludi je svatko tko vjeruje da će dovođenjem RH u rizik poklanjanja državnog ozemlja i „postizanjem“ tobožnjeg sporazuma sa Slovenijom (a sve u cilju što bržeg integriranja u Europsku uniju) lanac protuhrvatskih ucjena biti prekinut. *Jednom sluga – uvijek sluga*. Kako nam pokazuje iskustvo u suradnji s EU - stići će nove, još teže ucjene,

- Kroz povijest, silom prilika, hrvatski su se ljudi proživjeli zaista svašta: od Titovih pokolja i diktature do ratnog višestranačja devedesetih, pa demokracije, pa prividne trećesiječanske demokracije, a zatim i sadašnje potpuno pervertirane demokracije. Vrhunac je ipak kad se premijerka na potpisivanju okitila hrvatskim brošem, a prethodno se u Saboru zaklinjala i u svoje rodoljublje i u djecu koja nam navodno nikada ne bi oprostila odbijanje potpisivanja tzv. sporazuma, u stvari mogućeg teritorijalnog poklona Sloveniji. Tako nakaradan stav, s tako visokog mjesta, Hrvatska ipak još nije vidjela.

Podržimo zato inicijativu prof. dr. sc. Miroslava Tuđmana, jedinog hrvatskog kandidata za Predsjednika Republike, koji

zahtijeva obvezno raspisivanje referenduma o ovom prevažnom pitanju: teritorijalnom razgraničenju sa Slovenijom te zauzimanju državničkoga stava o pristranoj ulozi EU u ovome, pravno inače sasvim jasnome, sporu.

Zagreb, 4. studenoga. 2009.

Akademik Ivan Aralica

Akademik Borislav Arapović (Inozemni član Ruske akademije znanosti)

Dr. sc. Mato Artuković, viši znanstveni suradnik

Akademik Smiljko Ašperger

Duško Abramović, Mississauga-Ont., Canada

Nevena Abramović, Mississauga-Ont., Canada

Bazilio Anicić, kv.kamenoklesar, Pazin

Ljiljana Anić, Zagreb

Mijo Anić, Zagreb

Marija Artuković Zelić, dipl. ing.

Stjepan Asić, dizajner, tajnik HSK-a Australije

Don Miljenko Babaić, katolički svećenik i hrvatski politički uznik

Ivan Babić, umirovljenik, Tribunj

Marijan Babić, ing. cestovnog prometa

Ankica Babin, prof.

Nenad N. Bach, skladatelj

Martina Bačić, domaćica, Zadar

Mate Bačić, pomorac, Zadar

Antonija Badrov, krojačica, Pula

Zdenko Badrov, tokar, Pula

Anita Bagarić, viši fizioterapeut

Diego Bagarić, student ekonomije, Čepin, Osijek

Ivica Bagarić, gospodarstvenik, Rovinj

Tihomir Bajtek

Boris Baković, umirovljenik

Lili Bali, dipl.oec

Ivan Balić, oec

Dubravko Balogh

Miljenko Baloković, knjižničar

Dr sc. A. Balvanović, muzikolog i novinar
B. Balvanović, umirovljana docentica
Anto Bandov, ekonomist
Hrvoje Barać, dipl. ing. šum.
Ankica Baran, domaćica, Split
Helena Baričević, ekonomistica, Pula
Mirko Barić, obrtnik, Pula
Mr. sc. Josipa Barić
Mirko Barišić, dipl.ing., podpredsjednik „Foruma hrvatske sloge“
Dr. sc. Osor Barišić, Zagreb
Akademik Slaven Barišić
Željka Barišić, prodavačica, Pula
Niko Boskovic, dipl. ing.
Đurđica Bastjančić, prof.
Iva Bastjančić, studentica
Ivan Bastjančić, dipl.ing.¹
Ivan Bašić, geodetski tehničar, Pula
Tomislav Bašić, dipl.ing., umirovlj. pk.²

¹ Naravno da podržavam inicijativu g. prof. dr. sc. Miroslava Tuđmana, jedinog hrvatskog kandidata za Predsjednika Republike, koji zahtijeva obvezno raspisivanje referenduma o ovom prevažnom pitanju:

teritorijalnom razgraničenju sa Slovenijom te zauzimanju državničkoga stava o pristranoj ulozi EU u ovome, pravno inače sasvim jasnome, sporu. Moja supruga i kćerka takodjer podržavaju ovu nakanu. Bili bismo pokvarenjaci najgore vrste, kad ne bismo podržali ovu domoljubnu i rodoljubnu inicijativu.

² Predmet sudovanja može biti samo ono što je između dvije stran(k)e sporno, a to je u ovom slučaju granična crta (linija razgraničenja) između RH i RSlo. Nakon utvrđivanja granice (na kopnu i moru), naš teritorij ne može (ne smije) biti osporavan od nikog, niti smo dužni tražiti savjete (upute) što ćemo s njim činiti, ako hoćemo (želimo) možemo ga i poklanjati bilo kome, ali suvereno (bez ucjene i pritisaka). Samo sudovanje ima se provesti pred međunarodnim tijelom (sudom pravde) po točno predviđenoj proceduri.

Da se ne bi ponovo dopisivali, kad (ako) iskrzne neki drugi problem sa istim ili drugim susjedom, ako se taj spor ne može riješiti sporazumno

Dragica Bebić, domaćica, Pula
 Natmir Beciri, vodi-menager, Pula
 Mate Begić, umirovljenik, Pula
 Damir Begović dipl.ing.
 Darko Belović, kap.³

(bilateralno), onda opet treba pokrenuti točno propisane procedure i pred nadležno tijelo UN-a i EU-a.

RH, kao nestalna članica Vijeća sigurnosti, mora svojim primjerom pokazati i ustrajati na poštivanju međunarodnih normi i konvencija kojih je i sama potpisnica, u protivnom ćemo poslužiti kao loš primjer za rješavanje konfliktnih situacija, kojih je u svijetu nažalost mnogo.

Dakle, nikakva arbitraža, posebno ne pred ad hoc sudištem i ne o onom što nije MERITUM stvari (zajednički problem dviju strana), ne dolazi u obzir. Da stvar bude gora te "arbitre" moramo sami platiti.

Ako nas Slovenija i dalje bude ucjenjivala sa blokadom pristupnih pregovora uz svesrdnu naklonost EU-a, uvjetujući deblokadu PRETENZIJOM za našim teritorijem (akvatorijem), onda sve to skupa treba nazvati pravim imenom - AGRESIJOM u pokušaju, i cijeli slučaj konačno prijaviti (uputiti) Vijeću sigurnosti UN.

³ Podržavam ideju o referendumu. Svatko kome je stalo do RH mora referendum podržati.

Nakon takozvanog «haraca» imamo arbitrazu glede Savudrije. Namjerno, smisljeno izbjegavanje Međunarodnih sudova u Haagu i Hamburgu nesto znači. Sve nesto znači.

Buduci da je Arbitraza jako skup proces a međunarodni sud je besplatan vjerojatno se radi o visku novaca. Definitivno je moguće da je Hrvatska preboga zemlja. Razbacuje se «lovom»?

Pa-Jaca kaže da je ovo «domoljubna arbitraza», međutim, ukoliko Hrvatska arbitrazom izgubi jedan kvadratni metar svog državnog teritorija u odnosu na teritorij koji joj pripada po međunarodnom pravu mora (konvencija UNCLOS), onda je riječ o antidomoljubnoj arbitrazi, necemo sto je protivno nacionalnim interesima RH, pucanstvo bi rekao – izdaji. Pa-Jaca ima Ustavom jamčeno pravo na svoje osobno mišljenje. Demokratski. Ima pravo i biti u zabludi, iako je placena da bude odgovorna i ne bude u zabludi. Ipak, glede teritorija glavnu riječ i glavnu odgovornost snosi Sabor.

Europljani kazu da Hrvatska ne mora poklanjati svoj teritorij. Kajgod. Osim toga, cini se da je Slovenija pri ulasku u Europsku Uniju deklarirala da ima 180 kvadratnih kilometara mora, pa bi bilo sumnjivo da odjednom

posjeduje 400 kilometara kvadratnih, odnosno, dvostruko više Slovenskog mora. Europska Unija dobro zna koliko mora ima Slovenija. Onoliko s koliko su je mora primili u EU. Nije more erektivno spuzvasto tkivo. Sudeci po Svetoj Geri kopno (u praksi) jest erektivno spuzvasto tkivo. Netko mozda i prizeljkuje da Hrvatska izgubi teritorij. Radi «prakse». Pitanje granica je otvoreno sa Slovenijom, BIH, Crnom Gorom i Srbijom. Mozda i Bugarima ili Rumunjima zatreba dio Hrvatske? Ima nasih koje bi im dale.

Uz upozorenja struke, a nasi strucnjaci za medjunarodno pravo mora su vrhunski, treba biti vrlo hrabar i postupiti po svojoj glavi, pogotovo kada covjek (tocije: zena) sama izracuna koliko je dugo, dugo studirala pravo. Ne moze ni neki Saborski Zastupnik racunati da ce u slucaju gubitka teritorija RH (za koji su ljudi ginuli) biti zbrinut povlastenom mirovinom. Zbrinut po hrvatskoj drzavi DA ali povlastena mirovina NE. Mozda Slovenija, Hrvatska i cijela EU ne priznaju medjunarodne sudove Ujedinjenih Naroda te Ujedinjene Narode kao krovnu svjetsku organizaciju?

Mozda europske pravne stecevine nisu bas neke korektne pravne stecevine ukoliko zemlja clanica EU ne priznaje sud i medjunarodne konvencije Ujedinjenih Naroda? Zapravo, ne priznavanje medjunarodne organizacije UN, medjunarodnih sudova, medjunarodnih konvencija (medjunarodne konvencije UNCLOS) koje su sve donekle cinilizirane zemlje (pa i EU, Slo, RH) ratificirale vraca nas u srednji vijek u kontekstu pravne drzave??? O kojim mi pravnim stecevinama govorimo? Moramo priznavati Ujedinjene Narode i medjunarodne sudove UN-a. Ako Slovenija i Hrvatska same placaju nametnutu arbitrazu onda Hrvatska i Slovenija biraju arbitre. Zasto bi im arbitre birao netko treci? Pa nisu ni Slovenija ni Hrvatska maloumne da ne bi izabrale arbitre same (one koje ce masno placati). Valjda su kao medjunarodno priznate drzave i slobodne birati bez tutora.

Kako je Slovenija clanica Europske Unije cini se da EU (ukljucivsi Sloveniju) bira 4 arbitra, a Hrvatska samo 1 arbitra. Genijalno, daj macki da ti cuva kanarinca. Pitam se da li ce u skladu s time pametna RH arbitrazu platiti samo 20% ili «popola» sa Slovenijom. Nece li pri izboru 4 arbitra EU pogodovati svojoj visegodisnjoj clanici Sloveniji, a ne stetnu tek novopristigle clanice Hrvatske (ako uopce bude ikada clanica EU, i ako EU opstane). Neki vid sukoba interesa, ali je to valjda EU pravna stecevina kojom se EU mozda daje pravo pogodovanja Sloveniji???

Ante Beljo, Hrvatski Informativni Centar
 Tomislav Benčik, strojarski tehničar, Pula
 Tomislav Beram, Predsjednik Hrvatskog međudruštvenog odbora
 za zajedničku suradnju NSW, Australija
 Dobila Berković-Magdalenić, prof.
 Ante Bevanda, Cleveland, Ohio, SAD
 Marica Bevanda, Cleveland, Ohio, SAD
 Petar Bezjak
 Josip Bicić, umirovljenik, Pula
 Franc Bilić, prof.
 Frano Bilić, Matulji
 Vlatko Bilić, dipl.ing.arh.
 Anica Bilinovac, kućanica, Stuttgart, S.R. Njemačka
 Jasna Bilinovac, med. sestra, Stuttgart, S.R. Njemačka
 Jozo Bilinovac, umirovljenik, Stuttgart, S.R. Njemačka
 Hrvoje Bilinovac, varioc, Stuttgart, S.R. Njemačka
 Milka Bilinovac, kućanica, Stuttgart, S.R. Njemačka
 Zora Bilinovac, med. sestra, Stuttgart, S.R. Njemačka
 Zvonimir Bilinovac, precizni mehan. Stuttgart, S.R. Njemačka

4 arbitra prema 1 arbitar, samo bi idiot na to pristao. Za plaćanje popola, veliki idiot.

I dosta pisanja. Cisti gubitak vremena. Upravo sam shvatio da je suvisno trositi vrijeme. Hrvatska će vjerojatno jednoga dana izgubiti «dvije lignje» ili «dvije ribe» površine 200 kilometara kvadratnih i to je nemoguće onemogućiti. Ali, zna se već danas. Dogovor kucu gradi. Spominju se neki dokumenti od 1994. ali i «dimnik». Sve će se oni dogovoriti.

Postoji mogućnost da grijesim pa da Slovenija ne dobije ono što očekuje, i "izgubi" teritorijalni «dodir» sa otvorenim morem (tamo negdje u Otrantu jer blizu otvorenog mora nema) što će izazvati mržnju Slovenije prema RH. Suzivot? Gdje? Na Svetoj Geri, Savudriji, Ljubljanskoj banci, Nuklearki...?

EU stalno traži nešto novo. General Gotovina 5 godina u Haagu ima jamčeno «brzo i pravedno sudjenje». 5 godina života u resetkama, a dokaze još prikupljaju. Nakon 10 godina od optužnice traže se topnički dnevni... Odustali smo od suverenih prava Ekskluzivne ekonomske zone (gospodarski pojas) Zemlja RH etički je i ekonomski je bogalj, a ono što kvalitetno radimo jest vlastita šteta.

Prof. dr. sc. Ivan Biondić
Pero Blazević, Cleveland, Ohio, SAD
Dražen Bokor, Montreal, Kanada⁴
Natali Bolanca, ekonomist, Pula
Damir Borovčak, dipl.ing., samostalni publicist
Marjan Bošnjak
Lovre Botica, prof.
Dr. sc. Srećko Botrić, doc.
Josip Botteri Dini, akademski slikar, predsjednik Ogranka Matice hrvatske u Splitu
Maja Božić
Prof. dr. sc. Zdravka Božikov⁵
Mr. sc. Tomislav Bradić
Ante Braicin, dipl.ing.grad., Pula
Ante Brajcin, dipl. ing., Medulin
Ivanka Brakus, prof., Pula
Silvio Bratolić, umirovljenik, Pula
Ante Brčić, novinar
Ivan Brdar, Cleveland, SAD
Kristijan Brkljacic, dipl.ing. brodogradnje, Kastel Stari
Anton Bruketa, poduzetnik, Cleveland, Ohio, SAD
Vitomir Brzović, obrtnik-branitelj
Dr. sc. Paško Bubalo, bivši Šibenski župan i zastupnik u Županijskom domu HD Sabora
Ivan Buconjić, Čakovec

⁴ Dobio sam e-mail od gospodina Duška Lokina u vezi peticije ,koju sam procitao podržavam je i zelio bih je potpisati .

Ovom prilikom zelio bih vas pozdraviti , ja ne vjerujem da me se sjećate Naime imao sam vas priliku upoznati prilikom vaseg posijeta Montrealu zajedno sa gospodinom Pavelićem .

Lijep pozdrav iz Montreala,
Drazen Bokor

P. S. pozdravite mi Janka Perica kad ga vidite

⁵ Hvala na inicijativi za potpisivanje ove sudbonosne peticije. Sa zadovoljstvom, ali i zabrinutošću se pridružujem.

Janko Bučar, diplomirani pravnik i književnik
 Dinko Budić, poduzetnik
 Frano Budimlić, diplomirani politolog i neovisni analitičar
 Alain Bukvić, informatičar i izvanredni student, Knin
 Milenka Bukvić, viša knjižničarka, Znanstvena knjižnica Zadar
 Gordan Bule, direktor
 Dr. sc. Miljenko Buljac, prof. savjetnik
 Fra Ivan Buljević, Kruševo, župnik
 Bartul Bungur, student, Split
 Jagoda Bungur, ekonomski tehničar, Split
 Damir Burčul, fizioterapeut
 Nedjeljka Burić, komerc.
 Dr. stom. Mirko Bušić, Medulin
 Dr. med. dent Mirko Bušić, Pula
 Sandra Bušić, studentica, Pula
 Viktorija Butela, umirovljenica
 Ivan Butković, ing., Mrkopalj
 Hrvoje Cerovac, student
 Krunoslav Cerovac, student
 Vladimir Cetolo, inženjer elektrotehnike u m., Argentina
 Jadranka Cigelj, predsjednica Hrvatske sekcije međunarodnoga društva za ljudska prava, u osnivanju⁶
 Mirjana Cigic, ekonomski tehničar, Široki Brijeg
 Mirko Cigic, prof., Široki Brijeg
 Juraj Cigler, dipl. inž. građ.
 Snježana Cigler, Čakovec
 Joso Cindrić, Cleveland, Ohio, SAD
 Marina Cotić, dipl.pravnik
 Mijo Culic, odvjetnik, Pula
 Marko Curać, novinar
 Ruza Curic, fotograf, Slav. Prnjavor

⁶ Podržavam inicijativu za raspisivanje REFERENDUMA.

Smatram da zastupnici u Hrvatskom Saboru nisu dobili neograničene ovlasti naroda, a samim tim, niti TEHNIČKA VLADA ne smije bez volje naroda, mjenjati ili namjeravati mijenjati granice koje smo branili životima.

Ante Cutic, ing. "consultant", Argentina
Ema Cutic, prof. engleskog jezika, Argentina
Mirjana Cvar, profesorica, Pula
Miho Cvek, Pula
Martin Cvitan, umirovljenik, Tribunj
Karmela Cvitan, umirovljenica, Tribunj
Mladen Cvitan, poljoprivrednik, Tribunj
Seko Cvitan, trgovkinja, Tribunj
Roza Cvitan, medicinska sestra, Tribunj
Luca Cvitan, studentica, Tribunj
Natali Cvitan, studentica, Tribunj
Davor Cvitanić, dipl. ing.
Fanika Cvitanić, dipl. ing.
Mate Curić, publicist, Vodnjan
Đuka Čaić, glazbenik
Marija Čatlak, Zadar
Joško Čelan, novinar i publicist, Split
Ante Česić, radnik, Stuttgart, S.R. Njemačka
Mr. sc. Emil Čić, muzikolog, teolog, filozof i skladatelj
Prof. dr. sc. Marin Čikeš
Vjekoslava Čikeš, Zagreb
Dr. sc. Ambroz Čivljak
Ines Čolak, učiteljica, Knin
Tomislav Čolak, profesor povijesti, Knin
Mr.sc. Ferdo Čolak
Mr. sc. Renata Čulinović-Čaić, dr. med., spec. kirurg
Prof. dr. sc. Vera Čuljak
Jadranka Čuljak-Duvnjak, odvjetnica, Osijek
Srećko Čuljak, dipl. Oec.
Tihomir Čupić, stomatolog
Višnja Čupić Ivić, dipl. ing. elektrotehnike, Šibenik
Prof. dr. sc. Ante Čuvalo⁷
Ikica Čuvalo, prof.

⁷ Dragi doktore, zalosno je da nam razdijelise Hrvatsku i sad za nju bacaju kocku, ali rado potpisujemo.

Panfil Čuvalo, umirivljenik, Stuttgart, S.R. Njemačka
 Drina Ćavar, ing. matematike i teolog
 Marko Ćavar, umirovljenik
 Mate Ćavar, pjesnik i publicist
 Dr. Ružica Ćavar, dr. stomatologije i dr. medicine
 Ružica Ćavar, oec., Tomislavgrad
 General Ljubo Ćesić Rojs
 Prof. dr. sc. Vladimir Ćepulić
 Prof. dr. sc. Fra Šimun Šito Ćorić, nacionalni koordinator Hrvatskih
 kat. Misija u Švicarskoj
 Silva Dabo, službenica, Pula
 Grgo Dadić, dipl.ing.ele
 Saša Dadić, obrtnik, Pula
 Prof.dr.sc. Vlado Dadić
 Prof. dr.dr.h.c. Nikola Debelić
 Fran Delić, svećenik, Pula
 Julije Derossi, književnik
 Zlata Derossi, prof.
 Mario Despoja, otpravnik poslova simboličnog hrvatskog
 veleposlanstva Canberra Australija 1977.-1979.
 Josip Devčić, student, Zagreb
 Davor Dijanović, student
 Antun Dilber, elek. mehaničar, umirovljenik, Pula
 Dr. Tomislav Djurasović, Senior Consultant Germany & Croatia
 Dragi Doljanin, Hrvace
 Admiral Davor Domazet Lošo
 Ivica Domić, umirovljenik, Stuttgart, S.R. Njemačka
 Miroslav Dorešić, IRB
 Danijel Dovađija, student
 Darinka Drabić, Čakovec
 Dr. sc. Pero Draganić, dr. med.
 Dubravka Dragaš, arheolog i povj. umjetn.
 Franjo Dragaš, teolog, književnik - osnivač i direktor Hrvatskog
 instituta za preporod kulture
 Prof. dr. sc. Ivan Dragičević
 Ivo Dragičević, prof.
 Lovro Dragojević, Pula

Prof. Tomislav Držić, novinar i urednik "Hrvatskog lista"
Prof. Malkica Dugec, hrv.pjesnikinja
Prof. dr. sc. Andrej Dujella
Prim. dr. Josip Dujella, spec. patolog
Mr.sc. Jozo Dujmov
Stanko Dukić, prom. tehn.
Vjeko Dukić, dipl. ekonomist
Ante Duvnjak, ing.građevine, Vodice
Drago Duvnjak, dipl. ing.
Marko Duvnjak, prof. geograf.
Ivo Dužević, dr. med., psihijatar, psihoterapeut⁸
Silvana Dvornik, dipl. ing. strojarstva
Željko Dvornik, ing. brodstrojarstva
Marica Đureković, pročelnica, Hrvatski zavod za zapošljavanje,
Područna služba Sisak
Nikola Đuretić, književnik
Josipa Đuričić, umirovljenica, Zagreb
Marijan Đurišić, soboslikar, Stuttgart, S.R. Njemačka
Milena Elbl, Pula
Zvonko Elbl, Pula
Prof. dr. sc. Neven Elezović
Ivan Erman, Pula
Dr. Branko Filipović, Pula
Dr. med. Branko Filipović, Pula
Maestro Dragan Filipović
Ljubica Filipović, mr. farmacije, Pula
Hilda Marija Foley, SAD
Zerad Fonović, mesar, Krsan
Ivica Fonti, Hrvatski Radio Melbourne Australia
Drago Frnjolić, časnik HV, Rovinj

⁸ želio bih da se i moje ime nađe na popisu potpisnika za referendum. U prigodi hodočašća u Boku, u povodu 1200. obljetnice prijenosa moći sv. Tripuna, često sam Vas spominjao, naročito one Vaše riječi: "U Boki Kotorskoj svaki kamen govori hrvatski". Umjesto razglednice, evo Vam šaljem sliku iz katedrale.

Zvonko Gadže
 Zorka Gajtanić, geodetska tehničarka, Pula
 Mr. sc. Irena Galić, prof, asistent, Osijek
 Prof. dr. sc. Radoslav Galić
 Mr. sc. Krešimir Galin, etnolog, etnomuzikolog
 Krešimir Ganza, ing., Labin
 Dunja Gaupp, menadžer prodaje
 Osvin Gaupp, dipl. el. ing.
 Ivo Gelo, Cleveland, Ohio, SAD
 Stana Gelo, Cleveland, Ohio, SAD
 Danica Glavaš
 Vlado Glavaš⁹
 Ante Glibota, redoviti član Europske Akademije Znanosti i
 Umjetnosti, Pariz
 Mladen Glowatzky
 Robert Gložinić, automatičar
 Tomo Gložinić, sudac Vrhovnog suda RH, u mirovini
 Hrvoje Golek, zrakoplovni tehničar Rolls-Royce, Montreal, Kanada
 Prof. dr. sc. Ana Marija Grancarić
 Vanja Grbac Gredelj, dr. med, pulmolog, nutricionist, publicist
 Frano Grbavac
 Ante Grbić, zaštitar
 Ante Grbić, student
 Antonia Grbić, student
 Radojka Grbić
 Željko Gredelj, dipl.ing.
 Dr. Franjo Gregurić, predsjednik „Foruma hrvatske sloge“
 Ivica Grgić, glavni urednik portala:
<http://www.lijepanasadomovinahrvatska.com>
 Josip Grgić, mag.oec, stručni suradnik, Ploče
 Ivica Grlić, službenik
 Prof. dr. sc. Vinko Grubišić

⁹ Sa zadovoljstvom se pridružujem Vašoj akciji i slobodno možete staviti moje ime za REFERENDUM, jer je on jedino ispravan da se sazna volja hrvatskog naroda.

Prof. dr. sc. Ivan Gusić
Stjepan Gutweald
Dubravka Hamović, službenica, Pula
Dr. sc. Branko Hanžek
Slobodan Hadjikan
Maja Halilović, zdravstvena radnica
Kornelia Hegol, dipl.oec., München, Njemačka
Petar Hinić, predsjednik Hrvatske kulturne zajednice, Stuttgart
Hrvoje Hitrec, književnik i predsjednik Hrvatskog kulturnog vijeća
Anđela Hodžić, ing. informatike
Elamer Hodžić, student, Buje
Vedin Hodžić, grafički dizajner, Buje
Marije-Dražen Horvat, dipl. ing.
Nedeljka Horvat, dipl. ing.
Dr. sc. Kemal Hot, znanstveni savjetnik
Prof. dr. sc. Stjepan Hranjec
Akademik Marin Hraste
Karolina Hrastović, vjeroučiteljica
Branko Hrkač, samostalni lik. umjetnik, Zagreb
Slobodan Hrستیć, svećenik i redovnik, Pula
Franjo Huljina, umirovljenik, Stuttgart, S.R. Njemačka
Tomo Huljina, građ.poslovođa, Stuttgart, S.R. Njemačka
Akademik Vladimir Ibler
Srećko Ilić, odvjetnik
Katarina Iskra, med.sestra
Katica Ištvančić, kućanica
Mate Ivanda, umirovljenik, Stuttgart, S.R. Njemačka
Franjo Ivanišević, ing. puk. HV-e u mirovini
Gisela Ivanišević, poljopr.
Mira Ivanišević, dipl.ing. (FH)
Una Ivankić, Vinkovci
Mr. sc. Božidar Ivanković
Đuro Ivanović, monter sanit. Stuttgart, S.R. Njemačka
Zlatko Ivanuša, vozač, Pula
Bože Ivče, bravar, Stuttgart, S.R. Njemačka
David Ivić, grafički dizajner, Pazin

Kornelija Ivoš, službenica
 Igor Ivoš, student
 Prof. dr. sc. Borka Jadrijević
 Damir Jakeljić, upr. pravnik, Tribunj
 Mr. sc. Julije Jakšetić
 Zvonko Jakus, novinar
 Dr. sc. Domagoj Jamičić, znanst. savjetnik
 Ivan Jan, dipl. ekonomist, Pula
 mr. ing. Ivan Janko, Pula
 Branko Jazić, Sydney, Australija
 Akademik Dubravko Jelčić
 Dr. Igor Jelčić
 Prof. dr. sc. Ivan Jelčić
 Dr. Milan Jelić, dipl. oec., Argentina
 Žarko Jelić, vojni umirovljenik, ing. prometa, Petrinja
 Kresimir Jelovac, dipl. iur.¹⁰
 Igor Jelovac, prim.dr.med
 Lucija Jelovac, akad. slikarica
 Iris Jelovac, nastavnica
 Hrvoje Jelovac, stud.iur.
 Prof. dr. sc. Alojz Jembrih
 Dr. Željko Jeričević, znanstveni savjetnik
 Tomislav Jonjić, odvjetnik, publicist, glavni urednik "Političkog zatvorenika"
 Josip Jović, kolumnist i publicist
 Ivo Jozinović, dipl. ing.
 Mijo Jukić, Zagreb

¹⁰ ovime izražavam ne samo moju suglasnost već i suglasnost svih u mojoj obitelji.

Ovo što nam rade združeni izdajnici i na što pristaju "naše elite" je najniže dno u ljudskom i političkom dostojanstvu pojedinca i naroda - krajnji čin pacifikacije ovog naroda!

Na pitanju referenduma bi trebalo ujediniti i sve snage koje su se očitovale sa istim ili sličnim pozicijama - primjerice predsjed. kandidata Jurčevića, HSP A.Starčevića, Obiteljsku stranku,
 Snage bi trebalo udružiti i oko novog, istarskog konvoja Libertas.

Davor Jurica, Pula

Mijo Jurić, grafičar

Vinka Jurić, dipl.ing.

Zora Jurić, prodavačica, Pula

Mr sc Wanda Jurišić Kette dipl. ing.

Tomislav Jurkić, Zagreb

Andelko Jurun, poduzetnik, predsjednik Hrvatskog doma d.d. u

Buenos Airesu

Dr. med. Mira Kačić, Zagreb

Dr. med. Milivoj Kačić, Zagreb

Don Anđelko Kaćunko, novinar i publicist¹¹

¹¹ Hvala i pozdrav!

Potpišite i mene, ali ogorčen sam i razočaran. Ovaj pokušaj je neucinkovito i zakašnjelo formiranje "vatrogasne postrojbe"! Akciju je trebalo provesti preventivno.

Sada bi se - oprostite, bit ću "malo" ironičan - eventualno moglo npr. ići na prikupljanje potpisa NATO-u za vraćanje Svete Gere ili organizirati hodočašće do gore, ali s Kaptola na koljenima!

Ako ništa ne uspije uvijek se može poslati javnu čestitku "zubaru Anti Paveliću u suknji", "dr. Anti Paveliću u suknji", "Bakariću u suknji" i ostalim saborskim "braniteljima" hrvatskih nacionalnih interesa u hlačama i suknjama za "uspješnu transakciju"....!

Jer eto tek sada smo uravnotežena zemlja - što je bio naš stoljetni NAUM: na jugu imamo beha Neum, a na sjevernom dijelu Jadrana smo dobili novi NE-UM! Odličan temelj za pobunu novim generacijama (ako ih bude dovoljno takvih - kao u Tuddmanovo vrijeme - ali mislim da hoće...!)

Bože, čuvaj Hrvatsku!

Svima pozdrav i blagoslov!

Don Angelo

Don Angelo,

Na njih nije imao utjecaj ni ono lijevo-desno pismo. Dakle, ne bi ništa pomoglo. Može pomoći samo ako na izborima pokažemo da je hrvatska opcija jaka i ako naš kandidat tako dobro prođe da može biti stup novog okupljanja. Ako ovo pomogne tom cilju - ipak ima smisla :)

Vaš, Joško

Damir Kalafatić
 Marija Kalafatić
 Dr. sc. Dalma Kalogjera
 Virginia Kapic
 Marijan Karabin, prof., hrv. književnik, Švicarska
 Akademik Andrija Kaštelan
 Prof. dr. sc. Ivan Katavić
 Mr. sc. Anita Katić
 Ivan Katić, industrijalac, Cleveland, Ohio, SAD
 Slavko Katić, industrijalac, Cleveland, Ohio, SAD
 Prof. dr. sc. Drago Katović
 Prof. dr. sc. Vladimir Katović
 Dragan Kezić
 Dragica Kezić, oec
 Ivica Kirin, Čakovec
 Prof. dr. sc. Dubravko Klabučar
 Doc. dr. sc. Milica Klaričić Bakula
 Ružica Klaričić, umjetnica
 Ante Klarić, predsjednik „Foruma hrvatske sloge“
 Ivan Klarić, umirovljenik
 Damir Knežević, dipl. oec., Zaprešić
 Matej Knežević, student
 Alojzije Kokorić, ing.
 Darko Kolić -član uredništva društvenih obavijesti glasila H.K.Z-e
 Švicarska
 Nikša Koncani, dipl.ing. elektrotehnike
 Prof. dr. sc. Ivan Kordić
 Marjan Kos, direktor, ing. Graditeljstva
 Akademik Ivica Kostović
 Danijel Kotlar, dipl. ing., umirovljeni brigadir
 Ljudevit Kotnik, dipl.ing.
 Nedjeljko Kovacavić, Cleveland, OHIO, SAD
 Marija Kovač, umirovljenica, Offenbach
 Mijo Kovač, Čakovec
 Mate Kovačević, novinar i publicist
 Barbara Kovačić, prof.
 Kuzma Kovačić, akademski kipar

Vinko Kovačić, profesor
Stjepan Kovač, prevoditelj
Marina Kralik Uremović, prof.
Dipl. iur. Ivica Kralj, Labin-Rabac
General Marinko Krešić, predsjednik udruge Hrvatski generalski zbor
Krešimir Krišto, dipl. oec.
Krešimir Krivdić, prof., Zagreb
Prof. dr. sc. Šimun Križanac
Vesna Križanac umirovljenica
Mladen Križanić, Karlovac
Krešimir Krsnik, dipl.ing.
Želimir Kršulović
Dr. st. Petar Kružić, Stuttgart
Tomo Kucinić, Cleveland, Ohio, SAD
Dragutin Kušan, umirovljenik
Marica Kušan, umirovljenik
Ruža Kutleša, prof.
Danica Ladavac, kućanica
Prof. dr. sc. Slobodan Lang
Vjekoslav Lasić, svećenik, dr. teologije
Ante Latinac
Dr. sc. Damir Letinić
Fra Zvezdan Linić
Ivica Lipovac, strojarski tehn. Švedska¹²
Dr. sc. Inga Lisac, geofizika
Dr. med. Antun Lisec
Srđan Listeš, vatrogasni tehn.

¹² Dirnut svim ovim događanjima, pa može se reći u zadnjih deset godina u Nasoj lijepoj Hrvatskoj, ne mogu ostati ravnodušan i ne dati svoju potporu listi da se pitanje granica sa Slovenijom umjesto političkog odlučivanja arbitražom rješava samo na međunarodnom sudu pravde. Podržavam gospodina profesora Miroslava Tuđmana u svim njegovim stavovima o Hrvatskoj, Hrvatskoj u EU i svijetu i njegovu kandidaturu za predsjednika. Ako budem imao mogućnosti da glasam, pošto živim u Švedskoj glasovati ću za prof. Tuđmana.

Akademik Bozidar Liščić
 Ante Livajić, umirovljenik, Stuttgart, S.R. Njemačka
 Prof. Ive Livljanić, veleposlanik u m.
 Dipl. glumica Vitomira Lončar
 Dr. sc. Davorin Lovrić, Zagreb
 Ivica Luetić, novinar
 Katica Lukacić, dipl. ecc.
 Zvonko Lukacić, akad. slikar
 Josip Lukić, obrtnik, Slav.Prnjavor
 Dr. sc. Mate Ljubičić, epidemolog
 Marija Ljubić, oec.
 Jasna Maceković, dipl.ing.
 Mladen Maceković, dipl.ing.
 Ante Madunić, odvjetnik
 Ivana Madunić, oec Tomislavgrad
 Marko Magdalenić, prof. – Katolički bogoslovni fakultet, Zagreb
 Mladen Magdalenić, akademski montažer
 Blažena Magdić
 Ivan Magdić, umirovljeni časnik HV
 Maja Magdić-Hanžek, dipl. iur.
 Anka Mahmutović, teolog, stručni suradnik za zapošljavanje
 Dr. Ivan Majdak, podpredsjednik „Foruma hrvatske sloge“
 Zvonko Majić, umirovljenik
 Marijan Majstorovic, novinar i publicist
 Prof. dr. Sime Malenica, Pariz
 Hrvoje Malinar, dipl ing geologije, konzervator savjetnik u m.
 Marta Malinar, znanstveni statističar u m.
 Denis Malnar, medicinski tehničar, Rijeka
 Jerko Malovan dipl. pravnik
 Mila Malovan, oec.
 Sanja Mamić dipl. ing. građ., Zagreb
 Prof. dr. sc. Ljubo Marangunić
 Mate Maras, književni prevoditelj
 Mato Marčinko, dipl. iur, pjesnik, publicist, dugogodišnji politički zatvorenik
 Dr. Radoslav Marić, ABOG, LMCC, FLEX, ECFMG
 Ivica Marijačić, novinar, glavni urednik 'Hrvatskog lista'

Ivana Marijić, studentica, Slavonski Brod
Ljerka Marinković, obrtnik
Tonči Marinković, bivši politički zatvorenik
Slobodan Bob Markić, p. eng.
Marija Markić, CTC
Marinko Markić
Mr.sc. Koraljka Marušić dr. med.
Mr.sc. Zvonko Marušić, dr stomatologije, spec ortodont
Andrija Marić, poduzetnik, Cleveland, Ohio, SAD
Ivo Masina, Cleveland, Ohio, SAD
Milka Masina, Cleveland, Ohio, SAD
Miško Maslač, Cleveland Ohio, USA
Ivica Matanić, Zagreb
Ivan Matarić prof., predsjednik Hrvatske kulturne zajednice u
Švicarskoj
Petar Matić, dipl. iur
Akademik Slavko Matić
Mijo Matijević, carinik
Slavko Matijević, električar, Stuttgart, S.R. Njemačka
Prof. dr. sc. Zlatko Matijević
Dr. sci Josip Matjan, dipl. ing.
Zoran Matulić
Prof. dr. sc. Tomislav Matusinović
Andrija Mažić, službenik
Domagoj Medić, Zagreb
Mr. sc. Lujo Medvidović, odvjetnik
Mirjana Medvidović, učiteljica
Dr.sc. Miroslav Međimorec
Ivica Mesić, dipl. iur.
Anton Miculinić, Čavle
Nikolina Mičić, dipl. ing.
Dr. sc. Jadranka Mičić Hot, docentica
Radoslav Mijić, umirovlj.
Dr. sc. Mario Mikolić, umirovljenik, Pula
Marko Mikulandra, književnik i redatelj
Slavica Mikulandra, glumica

Damir Mikuličić, dip. ing., nakladnik
 Tomislav Mikulić, akademski slikar grafičar
 Miroslav Mikuljan, filmski redatelj
 Primarijus dr. sc. Marica Miletić-Medved, dr.med.,
 spec.epidemiologije
 Biserka Milinković, Kanada¹³
 Marko Milinković, umirovljenik, Varaždin
 Ivica Miloš, dipl.ing.
 Mr. sc. Anđelka Milošević
 Josip Miljak, predsjednik Hrvatske čiste stranke prava
 Bosiljko Mišetić, odvjetnik
 Krešimir Mišetić
 Prof. dr. sc. Nikola Mirošević
 Ana Mocnaj, profesorica, Montreal, Kanada
 Ratimir Mocnaj, dipl.ing., Montreal, Kanada
 Ninoslav Mogorović, predsjednik Kluba hrvatskih povratnika iz
 iseljeništva 'Krasna zemlja', Pula
 Nikola Mulanović, Mokošica
 Prof. dr. don Josip Mužić
 Gordana Nemet, umirovljenica
 Marcela Nemet, dipl.ing. matematike
 Roman Nemet, poljoprivrednik
 Mate Nevistić poduzetnik
 Prof. dr. fra Andrija Nikić, predsjednik Hrvatskog kulturnog društva
 Napredak Mostar sa svojih 1092 člana
 Prof. dr. sc. Milan Nosić¹⁴

¹³ Molim Vas uključite moje ime - ovo što rade naši državni predstavnici je sramota... I ja sam dio hrvatskoga naroda iako živim u Kanadi. Molim javite što da mi ovdje radimo da bi spriječili raspadanje i dijeljenje naše domovine za koju su toliko dali svoje živote...

¹⁴ Štovani gospodine, suglasan sam da se raspiše narodni referendum o tzv. arbitražnom sporazumu u kojem stoji da će Slovenija imati izravní dodir s otvorenim morem što se može realizirati samo na štetu Hrvatske. Objavio sam knjigu o toj granici u kojoj su izneseni slovenski stavovi (www.maveda.hr), a sada piše hrvatsko viđenje toga problema. Granicu je jugoslavenska vlada odredila na ušću Dragonje u Sečovlju, a ne na prokopanom kanalu koji je uostalom iskopala Hrvatska. Treba pregledati

Javor Novak, spisatelj
Akademik Slobodan Novak
Vladimir Novak, Zagreb, umirovljeni povratnik iz SAD
Vinko Novinc, ing.građ.
Tomislav Nürnberger, dipl. ing. Matematike
Mr. sc.Goran Olujić, dipl.inž.
Željko Olujić, odvjetnik
Anđelka Orlić, umirovlj.
Michael Pack, Predsjednik Koordinacije HDZ UK i povjerenik
Hrvatskog Svjetskog Kongresa UK
Zvonimir Pandžić, dipl. inž.
Dr. Ing. Marijan Papich
Karlo Papić, umirovljenik
Mr. sci. Josip Papković, dipl.ing. fiz.
Marija Papković, dipl. pravnica
Ivo Paradžik, umirovljenik
Mercedes Paradžik Robek, prof.
Ivan Patron, tesar, Stuttgart, S.R. Njemačka
Valentina Paunović, magistrica religiozne pedagogije i katehetike
Prof. dr. sc. Davor Pavelić
Dr. Jurica Pavelić, podpredsjednik „Foruma hrvatske sloge“
Dr. sc. Mate Pavković
Prof. dr. Dragutin Pavličević, zaslužni znanstvenik
Vesna Pavlović, poduzetnica, Zagreb
Prof. Dr. Davor Pavuna
Marko Hrvoje Pavuna
Ljerka Pazman, viši fizioterapeut
Marija Peakić-Mikuljan, književnica
Josip Pecaver
Ankica Pečarić, prof.
Akademik Josip Pečarić
Jelena Pečarić, prof.

zapisnike Vlade FNRJ iz toga vremena, a ne čitati zaključke u Službenom listu. Pozdravljam Vas i želim Vam uspjeh. Prof. dr. sc. Milan Nosić (Rijeka).

Barbara Pećarić, student
 Mario Pehar, dipl. ing. Agronomije
 Jerko Pejčković, dipl. ing.
 Nikola Pensa, odvjetnik
 Demokrita Perić, Tomislavgrad
 Dragutin Perić, Cleveland, Ohio, SAD
 Prof. dr. sc. Nedjeljko Perić
 Stipan Perić, dipl.oec, Tomislavgrad
 Mr. sc. Marina Periša, prof.
 Marija Perković, dipl iur, Split
 Rade Perković, glumac
 Lana Pervan, knjižničar
 Zdeslav Pervan, zastupnik u osiguranju
 Mr. sc. Damir Pešorda, kolumnist i profesor
 Mile Pešorda, književnik¹⁵

¹⁵ Priključujem se mirotvornoj inicijativi za referendum i demokratsko, međunarodnopravno uređeno, rješavanje međudržavnoga spora između Republike Hrvatske i Republike Slovenije.

U privitku šaljem kopiju svoga prosvjdnoga pisma upućena predsjednici Vlade RH gospođi Kosor, na Svisvete, 1. studenoga u 01,00 sat, a kasnije i Hrvatskome saboru, s priloženom "Resolucijom DZ RS" od 28.10.2008.

---Original Message -----

From: Pešorda

To: pedsjednica@vlada.hr

Cc: hina@hina.hr

Sent: Sunday, November 01, 2009 1:06 AM

Subject: protivljenje ARBITRAŽNOM SPORAZUMU slovensko-hrvatskom

Poštovana gospođo predsjednice Vlade Republike Hrvatske,

Hrvatski sam državljanin, zauzet u demokratskoj i mirotvornoj izgradnji duhovno i gospodarski povezane Europe kao zajednice suverenih nacija i njihovih jezika i kultura, u kojoj bi se i hrvatski narod sa svojim jezikom i kulturom mogao još slobodnije i potpunije razvijati i samostojno sudjelovati u izgradnji boljega i pravednijega svijeta. Dakle, kao uvjereni europejac hrvatskoga materinskoga jezika i držanstva, izražavam osobno protivljenje tzv. Arbitražnom sporazumu (sadržaju mu, tajnovitome načinu

Zvonko Peteranac, prof.¹⁶

njegova pripremanja kao i najavi žurnoga prihvaćanja istog, bez javne rasprave ili referenduma, u državnom Hrvatskom saboru) kao nelegitimnom, duboko protueuropskom činu, koji je protivan i duhu (a, držim, i slovu) Ustava RH a također i međunarodnim konvencijama koje pravno uređuju odnose među državama i narodima. Povijesno prijateljstvo hrvatskoga i slovenskoga naroda te ono između Republike Hrvatske i Republike Slovenije, kao nedavnih saveznica u otporu velikosrpskoj komfašističkoj agresiji, moglo bi biti ugroženo ovakvim posve nelegitimnim izlaženjem hrvatskih vlasti ususret očitovanim teritorijalnim aspiracijama državnih vlasti RS na štetu Hrvatske (u prilogu: RESOLUCIJA o meji med RS in RH Državnoga zbora Republike Slovenije od 28.X.2008., s prvim člankom koji ustvrđuje da "Piranski zaliv in naselja ob Dragonji so slovenski"!)), ovim posttotalitarističkim nastavljanjem urušavanja hrvatske suverenosti i samobitnosti i vitalnih interesa Hrvata kao staroga europskog državotvornog naroda, koji je, toliko okljašten tijekom povijesti, danas sveden na "avnojevsku" Hrvatsku, i to onu koja je, pod serbokomunističkom okupacijom, ostala i bez čudesnih Hrvoja i još 27 hrvatskih sela u hrvatskoj Istri, prepuštenih 1950-ih godina SR Sloveniji. Nu, i ovako "umanjena", ona je velika i prelijepa ne samo Hrvaticama i Hrvatima, nego i svim njezinim građanima i ljudima dobre volje koji je vole i poštuju kao božanski dar, kojim se ne trguje. Svjestan, i u ovom doista povijestnom času, svoje državljanske i kršćanske dužnosti i stvaračke obveze prema tisućljetnome jeziku hrvatskom koji je doma i u Savudrijskoj nam vali, podržavam Izjavu Komisije "Iustitia et pax" Hrvatske biskupske konferencije o hrvatsko-slovenskom razgraničenju, od 31. listopada, koju cijenjenom naslovu šaljem u pravitku. S poštovanjem,

Mile PEŠORDA, hrvatski književnik

Zagreb, 31.listopada 2009.

¹⁶ Ja se zovem Zvonko Peteranac. Već živim u Kanadi preko 50 g. i 27 g. sam predavao matematiku na srednjim školama. U zadnjih 14 godina sam u mirovini i dolazim u HR sa mojom ženom svaku godinu i ostajemo nekoliko mjeseci.

Alojzije Petračić, umirovljenik
 Prof.dr.sc. Mladen Petravić
 Hrvoje Petrić
 Monica Marta Petrić
 Ana Petriško, Zagreb
 Luka Petrović, dipl.ecc
 Zlata Petrović, ekonomist
 Prof. dr. Ivica Picek
 Daniel Pinjusić, radnik
 Nenad Piskač, književnik
 Dr. sc. Mirko Poje, znanstveni savjetnik PMF-a
 Mr. sc. Dora Pokaz
 Vladimir Polgar, el. inženjer / umjetnik, Ottawa, ON, Kanada
 Jasenka Polić Biliško, prof.
 Dr. sc. Ivan Poljaković, Voditelj Centra za strane jezike,
 Sveučilište u Zadru
 Akademik Stanko Popović

Ne slažem se sa Gosp. V, Šeksom i njegovim i Vladinim predlozima što se tiče promjena ustava za prilagodbu o ulasku u Europsku neZajednicu, EU.

HR Vlada bi trebala, jasno i glasno, javno objaviti sve moguće, negativne i pozitivne prijednosti o ulazku u EU. To su i trebali, pa i morali isto tako napraviti prije HR ulazka u NATO, ali nisu. To je ne demokratsko i protuustavno postupanje prema svima HR građanima-glasičima koji borave u HR i izvandomovinstvu. Zašt????

KAO POJEDINAC, pogotovo ŽIVEĆI IZVAN DOMOVINE, I HR GRAĐANIN, JA SAM PROTIV IKAKVE PROMJENE HR USTAVA BEZ REFERENDUMA i jasnoga obrazloženja HR Vlade Hrvatskoj javnosti što se tiče ULASKA HR u EU. HR Vlada ne smije NIŠTA RADITI U TAJNOSTI i bez odobrenja HR građana-glasača, uključujući pregovore sa Slovenijom, EU, i drugima, itd..

S poštovanjem Zvonko Peteranac,

PS. Ja sam sada u Splitu do konca ovoga mjeseca, i ako trebate neke pomoći u bilo kakvome djelovanju što se tiče referendum, itd., ja sam na Vašemu raspolaganju. U Kanadi sam preko DVADESTAK godina predstavljao moje kolege u našem sindikatu, kao pregovarač, predsjednik sindikalnih odjela itd. Javite mi.

Zoran Pranjković, dipl. inž. građ.

J. Ivan Prcela, urednik-autor knjige „!Hrvatski Holokaust“¹⁷

Damir Primorac, Belgija

Mile Prpa, pravnik, slikar, pjesnik i kolumnist

Smiljan Prskalo, dipl. inž.

Filim Prlic, Berlin

Don Vinko Puljić, Stinjan - Pula

Prof. dr. sc. Tanja Pušić

Marijan Puškarić, operni pjevač¹⁸

Mile Radas, Cleveland, Ohio, SAD

Jela Radas, Cleveland, Ohio, SAD

Ivo Radeljak, Cleveland, Ohio, SAD

Mira Radičević, dipl. oec.

Ing. Nijo Radočaj, industrijalac, Cleveland, Ohio, SAD

Marija Radoš, dipl oec Tomislavgrad

Dipl. Ing. Franjo Radosevic, President, Radosevic Associates

Vid Raguž - VIDRA, dragovoljac DR-a, Dubrovnik¹⁹

Katarina Rajčić, umirovljenica

Željka Rajčić, kemijska tehničarka

¹⁷ Kao urednik-autor HRVATSKOG HOLOKAUSTA i inace hrvatski javni djelatnik sve tamo od godine 1957., slazem se s dr.Miroslavom Tudjmanom, s Tobom i sa svim nasim intelektualcima i istaknutim javim djelatnicima da se slovensko posizanje za hrvatskim drzavnim teritorijem i slaganje Premijerke Jadranke Kosor s tim slovenskim ZAHTJEVIMA dade na referendum Hrvatima i drugim nehrvatskim drzavljanima Republike Hrvatske, i to na predsjednickim izborima od 27. prosinca ove godine. Skupa sa svima Vama, i ja sam U PRILOG arbitraze Medjunarodnog suda i PROTIV arbitraze EU.

Neka Tvoj Imenjaka i Zastitnika Hrvatske, Sv. Josip, spasi R. Hrvatsku od moralnog kaosa!

¹⁸ iz sveg srca podržavam ovu peticiju odnosno inicijativu za održavanjem referenduma o ovom prevažnom pitanju .

¹⁹ Krajnje je vrijeme za otriježnjenje. Udružimo se kao i prije rata jer mi smo već stari da ponovo uzimamo ono najgore, ali

Dajemo punu podršku jednom pravom HRVATU . Krajnje je vrijeme da sami upravljamo i odlučujemo sami o sebi.

Prof. dr. sc. Milan Ramljak, podpredsjednik „Foruma hrvatske
sloge“
Gordana Rašić, dr. med. Sesvete
Maša Ratković, rednica, Stuttgart, S.R. Njemačka
Nedjeljko Razov, Cleveland, Ohio, SAD
Sonja Razov, Cleveland, Ohio, SAD
Dr. Stjepan Razum
Ivica Relković, predsjednik Hrvatskog odgovornog društva (HOD)
Milan Ribičić, dr. vet. med.
Jozo Rozić, umirovljenik, Stuttgart, S.R. Njemačka
Božidar Ručević, dipl. ing.
Akademik Davorin Rudolf, predsjednik „Foruma hrvatske sloge“
Igor Rupčić, dipl. ing.
Vjera Ružević, umirovljenica
Hrvoje Saban
Ivo Sabljčić, ing. "consultant", sveuč. profesor, Argentina
Mato Sabljčić, kipar, Pula
Ivan Salopek, umirovljenik, Stuttgart, S.R. Njemačka
Neda Sarić-Rosandić, veleposlanica, Cleveland, Ohio, SAD
Mr. sc. Markus Schatten
Jakov Sedlar, redatelj
Dr.h.c. Josip Slibar, umirovljenik, Njemačka
Marija Slišković, predsjednica udruge Žene u Domovinskom ratu
Damir Smiljanić, mehaničar, Stuttgart, S.R. Njemačka
Gordana Smitka, službenica
Marijan Smitka, umirovljenik
Ivan Soldo, građ. radnik, Stuttgart, S.R. Njemačka
Prof. em. dr. sc. Ivo Soljačić
Dipl. ing. Zvonko Springer, direktor u mirovini, Austrija
Marina Spudić-Kušan, trgovac
Matea Spudić, studentica medicine
Luka Stamać
Marcela Stamać
Barbara Stanić, pjevačica
Stjepan Jummy Stanić, estradni umjetnik
Ivan Starčević, dipl. ing. ele.
Miljenko Stojić, teolog, književnik i novinar

Jaroslav Stučka, umirovljenik, Osijek
Vesna Svaguša, profesorica
Antonio Sudac, turistički službenik
Dragutin Sudac, umirovljeni policijski službenik
Ljiljana Sudac, upravni službenik
Berislav Suplika
Željko Susek, prof. povijesti umj. i dipl. sociolog, Umag
Ante Susnjara, Cleveland, Ohio, SAD
Emica Šantić, tajnica
Ante Šare, dipl.ing.el., sveučilišni nastavnik u mirovini i
Predsjednik HUV-a ("Hrvatska udruga vlasnika otuđene imovine
za vrijeme fašističkog i komunističkog režima")
Ankica Šarić, knjigovođa, Zadar
Ivan Šarić, notar Uskoplje
Nediljko Šarić, pomorac, Zadar
Oskar Šarunić, novinar i snimatelj
Dražen Šepl, dipl.soc.rad.
Bruno Šerić, Mostar
Marta Šerić, Mostar
Milenko Šerić, Mostar
Ranka Šerić, Mostar
Josip Šestan, gospodarstvenik, Pula
Stjepan Šešelj, književnik
Milovan Šibl,
Željko Šiljeg, general-pukovnik
Ivanka Šimat, mr. pharm, Zadar
Marko Šimat, dipl.inž.
Mijo Šimić, dipl.ing u m.
Dario Šimunović, student prava, Antunovac
Nina Šincek, prof. Zagreb
Nelo Škabić, Pula
Marijan Škarić
Mr.sc. Ljubomir Škrinjar
Mr sc. Đuro Škvorc, umirovljeni časnik
Prof. dr. Hrvoje Šošić, dipl. ecc.
Domagoj Štefanac, student iz Zagreba

Smiljana Šunde, novinarka i publicistkinja
 Prof. dr. sc. Marijan Šunjić
 Jure Tabak, ugostitelj
 Katarina Tadić, dipl.ing.
 Miran Tadić, Cleveland, SAD
 Prof. Ivana Tanovitski
 Marko Tilošanec, student
 Benjamin Tolić, filozof i publicist
 Prof. dr. sc. Zdravko Tomac, predsjednik „Foruma hrvatske
 sloge“
 Ivan Tomaš, umirovljenik
 Petar Tomaš, prof.
 Željko Tomašević, dipl.iur., pričuvni časnik HV
 Prof. dr. sc. Ivan Tomašić
 Ruža Tomić, Tomislavgrad
 Mile Tominac, poduzetnik
 Ana Tomljanović
 Silvije Tomljanović, diplomirani profesor geografije
 Ivana Torlak, gimnazijalka
 Damir Tučkar, dipl. ing
 Mr. sc. Gordana Turić²⁰
 Ing. Marinko Udina, pomorski strojar i klase, upravitelj stroja²¹

²⁰ Naraštaji su Hrvata ginuli za hrvatski teritorij i za opstanak Hrvatskoga naroda, pa tako i naša djeca u Hrvatskome obrambenom i osloboditeljskom Domovinskom ratu. Stoga - bez odluke svih Hrvata (i onih u inozemstvu, jer su itekako sudjelovali u ostvarbi obnove samostalne Hrvatske Države)- NITKO nema pravo niti otvoriti mogućnost promjene granica državnog teritorija, niti smještati Državu u bilo koje "asocijacije".

²¹ Upravo sam dobio text referenduma i u potpunosti se slažem da takvu odluku treba ipak donjeti cijeli tuzemni (ponavljam riječ "tuzemni") hrvatski puk jer se tiče svih nas. Čudim se političkim vrhovnicima da sebi uzimaju za pravo donošenja tako dalekosežnih i važnih odluka a svijesni su da već davno obični građani nikako ne dijele mišljenje sa njima. Protivim se bilo kojoj ideji glede mjenjaanja Ustava a u svezi načina glasanja za ulazak u EU. Ujedno želim svima skrenuti pozornost da isto tako kako postoji tzv. ulazna strategija u EU, trebala bi ustavom postojati i opcija na koj način hrvatski građani mogu izjasniti se i o izlasku iz EU što iz

Prof. dr. sc. Nikica Uglešić
Ivana Ujević, Split
Vedran Ujević, Split
Prof. dr.sc. Kosta Urumović
Dr. Sonja Urumović, liječnica
Prof. Vera Valčić Belić
Ivan Valek, predsjednik „Foruma hrvatske sloge“
Franjo Valentić, Cleveland, Ohio, SAD
Ivan Varemina, dipl.ecc.
Aron Varga, dipl. ing.
Dragica Varga, odgojiteljica u m.
Mislav Vedriš, dipl. ing. šum.
Dr. sc. Ivo Velić, znanstveni savjetnik
Ivica Vidić, alatničar, Stuttgart, S.R. Njemačka
Vinko Višić, elektrotehničar, Split
Domagoj Vlahović, menadžer u m., Argentina
Vesna Vlahović Frković, "CO" u m., Argentina, Brazil
Nevenka Vlaić, dipl. oec.
Zdravko Vlaić, dipl. ing.
Dean Vodicka, bacc.med.techn., Bakarac
Mr. Marina Vokić Žužul, predsjednica „Foruma hrvatske sloge“
Mr. sc. Božena Volarić
Prof. dr. sc. Vladimir Volenec, Član suradnik HAZU
Prof. dr. sc. Rudolf Vouk
Andrija Vrane

povijesti valjda smo trebali naučiti da "ništa nije zauvijek". Stoga vam predlažem da se pokrene i proces dodavanja u Ustav način kako hrvatski građani mogu izjasniti se da ne žele više u budućnosti biti u EU.

Kao argument za vašu inicijativu dovoljan je argument nevjerodostojnost naše Vlade a i sama činjenica da Slovenija izgledno će provesti referendum o arbitraži. pa zašto i mi to nebi uradili?

Ujedno, po pol. opredjeljenju sam više lijevičar negoli desno orijentiram ali ovaj put uopće nije bitno biti "crn ili plav", u pitanju je zbilja zajednička budućnost sviju Hrvata a pogotovo nas koji živimo u Hrvatskoj. Bezrezervno podržavam vašu ideju i akciju te slobodno i moje ime dodajte na priloženu listu.

Stjepan Vrbanec, Čakovec
 Ante Vrdoljak, vozač
 Igor Vrdoljak, odvjetnik
 Ljubica Vrdoljak, gradska vijećnica u Splitu
 Dr. sc. Davor Vrsaljko, znanstveni suradnik i kustos
 Mirko Vučić umirovljenik
 Tomo Vujica, obrtnik, Pula
 Marijana Vukadin, tajnica uprave
 Ivan Vukić, građevinski tehničar
 Marija Vukić, med. sestra
 Antun Vuković dipl.građ.teh. Stuttgart, S.R.Njemačka
 Suzana Vuksan, knjigovotkinja
 Ivan Vuković, ing. brodstojarstva
 Petar Vulić, književnik²²
 Dragan Zadro, producent, Knin
 Barbara Zagorac, umirovljenica
 Mladen Zelić, dipl.ing. elektrotehnike, prof. matematike i fizike, Split
 Miroslav Zemljak, inž.

²² **TUDI TUKAJ JE HRVAŠKA!**

Drugovi sabornici (čast iznimkama) koji ste glasovali: ZA potpisivanje Arbitražnog sporazuma s Republikom Slovenijom zaboravili ste nešto jako, jako važno da: **Vox populi - vox Dei!**

Mi s Vama ne želimo ići čak niti u Crkvu, a kamoli **u Europu** (koja je izbacila i Boga iz vlastitog Ustava!), **mi ostajemo u Hrvatskoj!**

Zaboravili ste i još nešto zbilja prevažno: da parafraziram *nestašnog* provokatora Joška Jorasa, slovenskog državljanina, koji ima obiteljsku kuću u zaseoku Mlini, na teritoriju Republike Hrvatske... da se zemlja kojoj Vi radite o glavi zove (vjerovali ili ne!) Hrvatska: **TUDI TUKAJ JE HRVAŠKA!**

Ne bilježim se s poštovanjem jer ga od mene, a vjerujem ni od kojega istinoljubivog Hrvata u RH (ili bilo gdje na kugli zemaljskoj!) uopće i ne zaslužujete!

Uz drugarski pozdrav
 Petar Vulić

Milan Zoretić, ing. poduzetnik, sveuč. profesor elektronike,
Argentina

Branko Zovko, Cleveland, SAD

Blago Zovko, Cleveland, SAD

Drago Zovko, dipl. iur.

Marko Zovko, Cleveland, SAD

Ivan Zugcic, časnik HV, Pula

Prof. dr. sc. Ivan Zulim

Denis Žagrić, trgovac, Pula

Ante Žanetić, bivši direktor australske banke, po profesiji učitelj i
bivši igrač splitskog Hajduka, olimpijska zlatna medalja Rim 1960,
kao i srebrna EURO 1960 Pariz²³

Barbara Žeruk, domaćica, Tribunj

Ivo Žeruk, umirovljenik, Tribunj

Prof. dr. sc. Tomislav Živković

Josip Žmegač, tesar, Stuttgart, S.R. Njemačka

Prof. dr. sc. Darko Žubrinić

Prof. dr. sc. Miroslav Žugaj

²³ Cestitam na velikom uspjehu peticije za referendum sa lihvarskom Slovenijom, kao i sa lihvarskom EU.

Ovako treba pokrenuti mase Hrvata da glasaju za Dr Tudjmana, koji je u ovom momentu jedini uz Dr Jurcevicu da bude predsjednik Hrvatske. Dr Tudjman i Dr Jurcevic bi se trebali sastati, i u ovom momentu Dr Jurcevic bi se trebao povuci i pozvati sve one, koji bi glasali za njega, da glasaju za Dr Tudjmana, jer inace rasipanje glasova drzavotvornih Hrvata, moze se dogoditi, da velelopov iz Splita, Vidosevic, kojeg podrzava veleizdajnik Mesic, kao i Bandic budu isli u drugi krug, a to bi bila prava katastrofa za Hrvatsku. Treba narod pozvati da masovno izadju na izbore i glasaju za Dr M Tudjmana. Trebalo je vec davno stvoriti novu dezavotvornu stranku, jer kako vidim Ruza Tomasac radi sporo sa novom strankom prava, koja je trebala biti najveca drzavotvorna stranka.

OTVORENO PISMO HRVATSKOJ TELEVIZIJI

Sučeljavanje predsjedničkih kandidata na Hrvatskoj Televiziji 20. studenoga navečer je najkvalitetniji program jačanja demokracije u Hrvatskoj u zadnjih deset godina.

Čestitamo i zahvaljujemo gđi Hloverki Novak Srzić i g. Branimiru Biliću na odličnom vođenju.

Građani su imali prilike vidjeti odnos kandidata prema strateškim pitanjima hrvatskih granica, odnosa sa Europom, poštovanja dostojanstva ljudi i naroda, vjeri, razvoju gospodarstva, školstva, odgovornosti prema Hrvatima izvan Hrvatske i drugog. Vidjeli smo snažnu raspravu što Hrvatska treba i što može učiniti. Vidjeli smo i karakterne crte kandidata, samopouzdanje, jasnoću, povjerenje u budućnost, tolerantnost i državništvo.

Predsjednik Republike se bira na razdoblje od pet, odnosno deset godina. To je razdoblje dovoljno dugo da se ocijeni kako su se Predsjednik, ali i cijela vlast i politika pa i Hrvatska uopće sve do svake obitelji i čovjeka suočili i rješavali probleme kao i iskoristili mogućnosti razvoja.

Izbor predsjednika je okupljanje budućih suradnika u vođenju države, suočavanje sa građanima i preuzimanje svih i svakog od nas, a ne samo kandidata i budućeg Predsjednika/ce na odgovornost i ljubav za Hrvatsku.

Vrijeme od 1990. do 2000. bilo je biblijsko vrijeme Hrvatske slobode, uvođenja demokracije, obrane i preuzimanja odgovornosti za budućnost vlastitog naroda. Bilo je to vrijeme neponovljivog uspjeha koje svojom snagom potiče i na kritičko sagledavanje propuštenog.

Po prvi puta u modernoj povijesti 2000 godine imali smo mogućnost uživati slobodu u miru. Nikada Hrvatska nije imala veće mogućnosti i nikada nije više propušteno. Ovakva politika vođena kroz deset godina oštetila je i razočarala gotovo svakog u Hrvatskoj. Zbog toga se proširio pesimizam i opće odbacivanje politike. Velika odgovornost za to leži na Hrvatskoj televiziji, jer nije njegovala političko ozračje kakvo smo imali prigodu vidjeti u spomenutoj emisiji. O tome nam svjedoče i prigovori pojedinih kandidata o ogromnoj razlici u tretmanu u hrvatskim medijima, a posebno na televiziji.

Ipak, uvjereni smo da nema razloga za pesimizam. Hrvatska je lijepa, naša je, bogata je i vlastitim radom, pameću i ljubavi možemo je učiniti uspješnom, sigurnom, ponosnom i sretnom.

Zbog odgovornosti za Hrvatsku, budućnosti svakog građanina i svih kandidata, trebamo imati priliku za što više ovakvih emisija s kandidatima, da čujemo njihove stavove, upoznamo ih kao ljude i tako formiramo vlastite stavove, te kao birači odlučimo kome ćemo povjeriti da nas povede u zajedničko stvaranje Hrvatske.

Zbog ovakvih potreba nas građana tražimo da se ovakve emisije do izbora održavaju najmanje jednom tjedno. Ovo tražimo u ime svih hrvatskih građana, poštivanja medijskih sloboda, razvoja demokracije i odgovornosti za hrvatsku budućnost.

Zagreb, 21. studenoga 2009.

Akademik Ivan Aralica

Akademik Borislav Arapović (Inozemni član Ruske akademije znanosti)

Stjepan Asić, dizajner, predsjednik AHK (Australско-hrvatskog kongresa)

Don Miljenko Babaić

Marijan Babić, ing. cest. prometa

Nenad N. Bach, skladatelj (New York, SAD)

Tihomir Bajtek

Miljenko Baloković, knjižničar

Marin Belančić, nakladnik i dragovoljac Domovinskog rata

Božica Belančić

Katarina Belančić, prof.

Karolina Belančić, fiz. terapeutica

Kap. Darko Belović

Petar Bezjak, ekonomist i bivši predsjednik Hrvatskog studentskog zbora

Vlatko Bilić, dipl. ing. arh.

Damir Borovčak, dipl. ing., samostalni publicist

Dr.sc. Srećko Botrić, doc

Josip Botteri Dini, akademski slikar, predsjednik Ogranka Matice
 hrvatske u Splitu
 Mr. sc. Tomislav Bradić
 Branko Bralić, fotograf
 Ivica Brešić, magistar ekonomije
 Juraj Cigler, dipl.inž.grad., Čakovec
 Prof. dr. sc. Marin Cikeš
 Davor Cvitanić, dipl.ing
 Joško Čelan, novinar i publicist, Split
 Tomislav Čolak, profesor povijesti, Knin
 Mirko Čondić, pukovnik HV u m.
 Jadranka Čuljak-Duvnjak, odvjetnica, Osijek
 Prof. dr. sc. Ante Čuvalo
 Ikica Čuvalo, prof.
 Marko Ćavar, umirovljenik
 Mate Ćavar, pjesnik i publicist
 Dr. Ružica Ćavar, dr. stomat. i dr. med., predsjednica Hrvatskog
 pokreta za život i obitelj
 Prim. Egidio Ćepulić, dr.med.
 General Ljubo Ćesić Rojs
 Prof. dr. sc. fra Šimun Šito Ćorić, nacionalni koordinator Hrvatskih
 kat. Misija u Švicarskoj
 Prof.dr.sc. Vlado Dadić
 Prof. dr.h.c. Nikola Debelić
 Zlata Derossi, prof.
 Julije Derossi, knjiž.
 Davor Dijanović, student
 Admiral Davor Domazet Lošo
 Prof. Tomislav Držić, novinar i urednik "Hrvatskog lista"
 Drago Duvnjak, dipl. ing.
 Silvana Dvornik, dipl ing.
 Željko Dvornik, ing.
 Prof. dr. sc. Neven Elezović
 Prof. dr. sc. Radoslav Galić
 Dunja Gaupp, menadžer prodaje
 Osvin Gaupp, dipl. el. ing.
 Danica Glavaš

Vlado Glavaš

Tomo Gložinić, sudac vrhovnog suda u mirovini

Frano Grbavac

Mate Grbavac

Ivica Grgić, glavni urednik portala:

<http://www.lijepanasadomovinahrvatska.com>

Josip Grgić, mag. oec, stručni suradnik, Ploče

Prof. dr. sc. Vinko Grubišić

Petar Hinić, predsjednik Hrvatske kulturne zajednice, Stuttgart

Anđela Hodžić, ing. informatike

Elamer Hodžić, student

Karolina Hrastović, vjeroučiteljica

Branko Hrkač, sam. likovni umjetnik

Mr. sc. Božidar Ivanković

Kornelija Ivoš, sluzbenica

Dr. sc. Domagoj Jamičić, znanst. savjetnik

Akademik Dubravko Jelčić

Tomislav Jonjić, odvjetnik, publicist, glavni urednik Političkog zatvorenika

Prof. dr. sc. Drago Katović

Doc. dr. sc. Milica Klaričić Bakula

Alojzije Kokorić, ing.

Prof. dr. sc. Ivan Kordić

Stjepan Kovač, prevoditelj

Mate Kovačević, novinar i publicist

Matej Knežević, student

Prof. dr. sc. Slobodan Lang

Dr.sc.Damir Letinić, Zadar

Prof. Ive Livljanić, veleposlanik u m.

Ivica Luetić, novinar

Prof. Dr. sc. Aleksandar Lutkić

Prof. dr. sc. Mate Ljubičić, epidemolog

Ante Madunić, odvjetnik

Marijan Majstorovic, novinar i publicist

Marta Malinar, znanstveni statističar u m.

Prof. dr. sc. Ljubo Marangunić

Marija Markić, CTC
 Slobodan Markić, P. Eng.
 Rajka Martinec Mladinić, dipl. ing.
 Dr. sc. Josip Matjan, die
 Stipe Medvidović
 Ivana Medvidović
 Marijan Medvidović
 Jela Medvidović-Grbavac
 Dr. sc. Miroslav Međimorec
 Ivica Mesić, dipl. iur.
 Dr. sc. Jadranka Mičić Hot, docentica
 Marko Mikulandra, književnik i redatelj
 Slavica Mikulandra, glumica i pjesnikinja
 Miroslav Mikuljan, filmski redatelj
 Marko Milinković, umirovljenik, Varaždin
 Petar Mladinić, prof.
 Ninoslav Mogorović, predsjednik Kluba hrvatskih povratnika iz
 iseljeništva 'Krasna zemljo', Pula
 Nikola Mulanović, Mokošica
 Prof. dr. fra Andrija Nikić, predsjednik Hrvatskog kulturnog
 društva Napredak Mostar
 Dr. Ing. Marijan Papić
 Mr. sci. Josip Papković, dipl. ing. fiz.
 Ivo Paradžik, umirovljenik
 Marija Peakic-Mikuljan, književnica
 Ankica Pečarić, prof.
 Akademik Josip Pečarić
 Prof. dr. sc. Nedjeljko Perić
 Mr. sc. Marina Periša, prof. geologije i geografije
 Marija Perković, dipl iur, Split
 Mr. sc. Damir Pešorda, kolumnist i profesor
 Mile Pešorda, književnik i urednik
 Daniel Pinjusić, radnik
 Jasenka Polić Biliško, prof.
 Akademik Stanko Popović
 Davor Potočnjak
 Mario Potočnjak

Damir Primorac, Belgija

Dr. Stjepan Razum

Božidar Ručević, dipl. ing.

Jakov Sedlar, redatelj

Marija Slišković, predsjednica udruge Žene u Domovinskom ratu

Prof. em. dr. sc. Ivo Soljačić²⁴

Barbara Stanić, pjevačica

Stjepan Jimmy Stanić, estradni umjetnik

²⁴ U privitku Ti šaljem crticu koja je objavljena u jučerašnjem Večernjem. Možda će barem malo koristiti iako se u množini objavljenog materijala ovakva crtica lako izgubi.

Jedno je sigurno kraj ovakvog ponašanja medija Izbori nikako nisu demokratski.

Pozdrav i svako dobro Ivo

19. 11. 2009.

HRT I PREDsjednički izbori

Još nije pravo ni počela kampanja za predsjedničke izbore, a već se mogu uočiti mnoge nepravilnosti na koje bar za sad nitko nije reagirao. To se osobito može uočiti u emisijama HRT-a. HRT je javna a ne komercijalna televizija, pa bi trebala u svojim emisijama jednako tretirati sve kandidate za predsjednika Republike koji su prema zakonskim propisima ravnopravni. Međutim to se ne događa. HRT daje prednost četvorici ili petorici kandidata koji prema njihovu mišljenju imaju šanse na izbor, a druge kao da je već unaprijed otpisala i jedva ih ili nikako ne spominje. Kako su emisije HRT-a vrlo mnogo gledane, takav tretman ima vrlo velik utjecaj na mišljenje i stav velikog broja birača, koji nemaju objektivne mogućnosti da se potpuno jednakopravno upoznaju sa svim kandidatima. Dakle HRT potpuno protuzakonito prejudicira izborne rezultate u korist od nje već određenih kandidata, ne dajući pri tom pravo drugim kandidatima da se ravnopravno natječu. Mislim da je ovakav rad i postupak potpuno protuzakonit i da direktno utječe na demokratsko pravo građana na slobodan izbor predsjednika RH.

Ivo Soljačić

Fra Miljenko Stojić
 Jaroslav Stučka, umirovljenik, Osijek
 Ante Šare, dipl.ing.el., sveučilišni nastavnik u mirovini i
 Predsjednik HUV-a ("Hrvatska
 udruga vlasnika otuđene imovine za vrijeme fašističkog i
 komunističkog režima")
 Oskar Šarunić, novinar i snimatelj
 Mr.sc. Ljubomir Škrinjar
 Mr sc. Đuro Škvorc, umirovljeni časnik
 Prof. Ivana Tanovitski
 Prof. dr. sc. Zdravko Tomac
 Mile Tominac, poduzetnik
 Damir Tučkar, dipl.ing.
 Nevenka Vlaić, dipl. oec.
 Zdravko Vlaić, dipl. ing
 Prof. dr. sc. Rudolf Vouk
 Dr. sc. Davor Vrsaljko, znanstveni suradnik i kustos
 Marijana Vukadin, tajnica uprave
 Daniel Mathew Zakarija, dia, aia
 Mladen Zelić, dipl.ing elektrotehnike, prof. matematike i fizike,
 Split
 Prof. dr. sc. Ivan Zulim
 Ante Žanetić, bivši direktor australske banke, po profesiji učitelj i
 bivši igrač splitskog
 Hajduka, olimpijska zlatna medalja Rim 1960, kao i srebrna EURO
 1960 Paris
 Prof. dr. sc. Tomislav Živković
 Prof. dr. sc. Darko Žubrinić

KOMENTARI S PORTALA

TKO JE TKO? — DUVNJAK DRAGO 27-11-2009 19:57

Poštovani gosp Pečariću posjetio sam portal HR svijet i upalo mi je u oči da pjeva odu Josipoviću pa sam onmah reagirao dole navedenim komentarom. Molio bi Vas za mišljenje o tom portalu i

ljudima koji ga vode . Jesu li naivci ili tipični kako Carla kaže -"podli kurvini sinovi?"

Citiraj:

"Živimo u teškim vremenima, vremenima interesnih lobija i kontroliranih medija, vremenima u kojima prava istina uvijek biva proglašavana paranojom , a laž se konstantno pokušava pretvoriti u istinu i dogmu. Želimo upravo ovim portalom, kroz našu rubriku "Vijesti", pokazati što je prava sloboda medija i u budućnosti se svim snagama, zajedno sa vama, našim čitateljima - boriti i izboriti za nju." Dragi osnivači portala ovo što navodite kao svoj motiv jest primamljivo , ali svojom uredničkom politikom koja slijedi postojeće režimske portale dakle u ime demokracije dajete prostor predsjedničkim kandidatima koji nemaju hrvatski predznak radite za ZAPADNI BALKAN ili da budem grub za KRAJINU. Imamo jednog nacionalnog kandidata dr Miroslava Tuđmana a vi umjesto da kompezirate njegov medijski bojkot učestvujete u tome. Teško je vjerovati u politički dilentizam. Prof Josipović je eksponent partije koja je svojedobno radničkim rukama stvorila Jugu a danas radi slično u gospodskim rukavicama. Ovi Dragačevski trubači kojima se okitio jesu žalosna slika hrvatske nacionalne svijesti. Jako sam razočaran da za ovu rabotu koristite prefix HR Pozdrav!

ODG: Otvoreno pismo hrvatskih građana HRT-u — **Josip Pečarić** 27-11-2009 20:25

Poštovani g. Duvnjak,

Spomenuti portal je tim svojim činom sam sebe definirao. Podsjetit ću Vas da sam o Josipoviću pisao u tekstu objavljenom na ovom portalu (vidjeti također „Hrvatsko slovo“, 25. srpnja 2009. i knjigu „Kraj vremena veleizdajnika?“). U tom tekstu sam ukazao na kontinuitet Josipovića i Haaškog krivokletnika – sadašnjeg predsjednika. Citiram slijedeći dio:

„Sjetimo se da su i Mesić i Josipović pravnici koji su nas svo ovo vrijeme učili da hrvatski generali trebaju ići na taj sud „pravde“ i dokazati svoju nevinost. Pravo poznaje samo to da sudovi trebaju dokazivati krivnju. To znaju obojica, ali uvijek je dobro pokazati svjetskim moćnicima da im je važnije njihov interes od vlastite

struke. Uvijek je dobro pokazati da si dobar sluga i da ne trebaju bolje od njih, zar ne?

I tu je zasluga Josipovića itekako velika jer je on professor na Pravnom fakultetu pa je uspio osigurati skoro potpuni muk hrvatske pravne znanosti. Da nije tako koji bi se profesor usudio govoriti takove gluposti. Da je on u svemu tome bio glavni pokazuje i knjiga: *Responsibility for war crimes : Croatian perspective - selected issues* / Ivo Josipović, ed. - Zagreb, Pravni fakultet, 2005. - (Monografije Pravnog fakulteta u Zagrebu = Monographiae Facultatis iuridicae Zagrabienensis).

U Uvodu Josipović kaže: “Republika Hrvatska, država koja je nastala iz krvavog raspada bivše Jugoslavije, odigrala je direktnu i značajnu ulogu u razvoju novog međunarodnog kaznenog prava. Hrvatska je bila među prvim zemljama koje su preporučile osnivanje ad hoc tribunala za bivšu Jugoslaviju. Njezini su građani bili žrtve ratnih zločina, ali su također bili i optuženi pred Haškim tribunalom. Hrvatska ima bogatu povijest i suradnje i sukobljavanja s Haškim tribunalom, a njezina budućnost u Europi i dalje ovisi uglavnom o njezinoj vezi s Haagom i ratnim zločinima općenito. Hrvatski su sudovi sproveli brojne sudske procese vezane uz ratne zločine, no njihovo iskustvo i (pravne i političke) posljedice tih procesa nisu još uvijek jasne. Štoviše, za vrijeme utemeljenja Međunarodnog kaznenog suda, Hrvatska je bila među onim zemljama koje su aktivno i snažno podupirale njegovo utemeljenje, preko 'Grupe istomšljenika'. No ipak, pitanje odgovornosti za ratne zločine često je stvaralo različite emocije i različite profesionalne, političke i moralne stavove i u široj javnosti i među pravnicima u Hrvatskoj. To je nedvojbeno bilo jedno od pitanja koje je u najvećoj mjeri zaokupljalo hrvatsku javnost u zadnjih petnaest godina. U svakom slučaju, pitanje odgovornosti za zločine počinjene tijekom posljednjeg rata ostat će relevantna tema još dugo vremena, a njezin će odgovor odlučiti o budućnosti Hrvatske. Zbog važnosti novih tendencija u međunarodnom kaznenom pravu za Hrvatsku, Pravni fakultet Sveučilišta u Zagrebu, s potporom Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa, započelo je projekt pod nazivom „Hrvatska i međunarodno kazneno sudovanje.“ Ova je knjiga rezultat prve faze rada na ovom projektu, u kojoj mnogi hrvatski pravni stručnjaci

sudjeluju kao istraživači. Cilj projekta je promicati proučavanje međunarodnog kaznenog prava i odgovornosti za ratne zločine u hrvatskoj pravnoj znanosti.“

Dakle, Pravni fakultet pod dirigentskom palicom prof. Josipovića šalje svijetu cijelu knjigu na engleskom jeziku u kojoj se ne spominje agresija na Hrvatsku, u kojoj se ne spominje razlika ratnih zločina agresora i zločina u ratu onih koji se brane. Potom su stručnjaci s Pravnog fakulteta u HAZU predstavili svoj projekt o „zločinačkom pothvatu“. Nitko od njih nije se osvrnuo na činjenicu da Sud u Haagu ne uzima u obzir zločin protiv mira, tj. zločin agresije i činjenicu da sintagma o „zločinačkom pothvatu zločinačke organizacije“ služi samo za obranu agresije i agresora. Na to sam ih osobno upozorio u diskusiji. Srećom prije mene je dobio riječ predsjednik Akademije pravnih znanosti Hrvatske profesor emeritus Željko Horvatić. Između ostalog upozorio je kako se grdno varaju oni koji vjeruju da će svojim presudama u Haagu izmijeniti povijest Domovinskog rata, njihove presude će biti dokumenti njihove sramote kao stručnjaka. Poznato je da su mnogi stručnjaci zbog toga i napuštali taj sud.

Horvatić je potom sudjelovao na znanstveno-stručnom skupu Haaški sud – «Zajednički zločinački pothvat» -Što je to?», u Zagrebu 8. lipnja 2007. godine. Naime, poslije tog skupa HINA je izvijestila, a prenijele su i neke dnevne novine, slijedeće: «Predsjednik Akademije pravnih znanosti Hrvatske Željko Horvatić izjavio je danas kako Vijeće sigurnosti ne bi trebalo dopustiti najavljeni odlazak glavne tužiteljice Međunarodnoga kaznenog suda za bivšu Jugoslaviju Carle Del Ponte s te dužnosti bez utvrđivanja njezine odgovornosti za, kako je rekao, nestručnost i zloporabu ovlasti i trajno narušeno povjerenje država članica UN-a i svjetske javnosti u međunarodno kazneno pravo i pravosuđe. Govoreći na današnjem, trećem stručno-znanstvenom skupu "Haaški sud - 'zajednički zločinački pothvat' - što je to?", koji je u Zagrebu okupio poznate pravne stručnjake, povjesničare, akademike i neke članove hrvatske Vlade iz vremena srpske agresije na Hrvatsku, profesor emeritus Željko Horvatić istaknuo je kako je glavna tužiteljica odavno postala aktivni destruktivni dio međunarodnog kaznenog

pravosuđa, jer kontinuirano, kako je istaknuo, nanosi štetu zamisli o njegovu djelovanju kao garanciji supranacionalne pravde i pravednosti za sve države i svakog člana suvremenog čovječanstva. Prema njegovim riječima, "zajednički zločinački pothvat" nije bio dijelom međunarodnog običajnog prava u vrijeme kada su počinjena djela koja se optužnicama stavljaju na teret, pa je takva optužba u suprotnosti s načelom zakonitosti. Postupanje glavne tužiteljice i tužiteljstva Haaškoga suda, iako nije u suglasju s pravnim načelima, kako ističe Horvatić, očito je u suglasju s najavljenim ostvarivanjem njihove uloge i ciljeva o političkoj i povijesnoj "istini" koje nastoje postići, rekao je, zloporabom međunarodnog kaznenog pravosuđa. "Ako ta zloporaba makar i djelomično uspije i ako takve 'istine' budu temelj presuda MKSJ-a, istina o međunarodnom kaznenom pravosuđu i primjeni međunarodnog kaznenog prava pred ad hoc Tribunalom za bivšu Jugoslaviju bit će, nesumnjivo, sramotni dio povijesti tog prava u prvom desetljeću 21. stoljeća".

Poznato je kakvu je burnu reakciju izazvao tada prof. Horvatić. A zamislimo samo da su tako nastupali oni koji su to trebali – ostali profesori s Pravnog fakulteta. Ali oni su umjesto o struci i pravdi razmišljali o Josipovićevoj „pravdi“. Ipak Josipović može biti predsjednik države, a ne Horvatić, zar ne?

Naš poznati odvjetnik Željko Olujić je u „Hrvatskom listu“, 19. studenog 2009. kaže:

Tvrditi za „Olju“ da je etničko čišćenje s pozicije profesora kazneno-procesnog prava i nakon toga se kandidirati za predsjednika države cinizam je najgore vrste.

Ne treba biti puno inteligentan i iz ponašanja profesora Horvatića i Josipovića zaključiti tko voli Hrvatsku, a tko ne. Zato bi njegova pobjeda na izborima značio i odgovor na upitnik dan u naslovu knjige. Slijedeća bi očito imala naslov: Nastavlja se vrijeme veleizdajnika,

S poštovanjem,
Akademik Josip Pečarić

NOVO OTVORENO PISMO HRVATSKOJ TELEVIZIJI

Niste odgovorili na naše prethodno otvoreno pismo. Svi su mediji to pismo potpuno skrili od hrvatske javnosti. Pitamo se je li to zato što smo ga počeli ovako:

„Sučeljavanje predsjedničkih kandidata na Hrvatskoj Televiziji 20. studenoga navečer je najkvalitetniji program jačanja demokracije u Hrvatskoj u zadnjih deset godina. Čestitamo i zahvaljujemo gđi Hloverki Novak Srzić i g. Branimiru Biliću na odličnom vođenju.“

Ili medijima smeta naš zahtjev:

„Zbog ovakvih potreba nas građana tražimo da se ovakve emisije do izbora održavaju najmanje jednom tjedno. Ovo tražimo u ime svih hrvatskih građana, poštivanja medijskih sloboda, razvoja demokracije i odgovornosti za hrvatsku budućnost.“

Očito je da potpisnici nisu zadovoljni medijskom slobodom u Hrvatskoj, a cilj pisma je omogućavanje poštenih izbora za predsjednika države. Medijska blokada toga otvorenog pisma, a još više otvorenog pisma „Hrvatskoj javnosti o inicijativi za referendum o graničnom sporu sa Slovenijom“, koje je potpisalo preko 700 hrvatskih državljana najrazličitijih zanimanja (između ostalih, 16 akademika, sedamdesetak sveučilišnih nastavnika odnosno stotinjak doktora znanosti) samo potvrđuju priče o „crnim listama“ na kojima su mnogi od potpisnika.

S nevjericom smo doznali kako se u isto vrijeme skupljaju potpisi za peticiju u kojoj se tvrdi kako „HRT nije katedrala već **tamnica hrvatskog duha**“. Zašto? Zato što su pokretači oni kojima je u spomenutih deset godina omogućen golem prostor i materijalna sredstva na toj istoj televiziji. Kroz tih deset godina oni su doista mogli prosvjedovati protiv politike po kojoj mnogim hrvatskim intelektualcima, koji misle drugačije od njih, mediji nisu bili dostupni. Čak su od hrvatske javnosti sakrivena međunarodna priznanja nepodobnim hrvatskim znanstvenicima i umjetnicima.

Zato je zaista nevjerojatno kako ljudi nasjedaju podvalama toga rigidnoga komunističkog "štaba" instaliranog na HTV-u, a koji čine Denis Latin, Aleksandar Stanković i mnogi pridošli drugovi. U općoj zbrci koja se ovih dana odvija na HTV-u (da li slučajno upravo sada pred izbore?) to zanimljivo društvanje vidi svoju priliku da zauzme Informativni program HTV-a i tako bitno odredi tijek i ton izbora za Predsjednika Republike Hrvatske, a jednako tako i za nešto kasnije parlamentarne izbore. Da bi to postigli oni svim silama i ne birajući sredstva nastoje srušiti Hloverku Novak Srzić jer bi tako napokon došli u priliku postaviti svog čovjeka i postići ono o čemu sanjaju već godinama: Latina na čelo Informativnog programa HTV-a!

Čini se uvjerljivom i verzija, o kojoj se u zadnje vrijeme sve više šuška da bi aktualni Predsjednik, koji uskoro seli u novu rezidenciju u Grškovićevu, na taj način želio zadržati presudan utjecaj na HTV te tako nastaviti kontrolirati politički život u Hrvatskoj i nakon svog silaska s vlasti - odnosno on bi bio u prilici ne samo dobiti svoju televiziju nego i svog privatnog predsjednika države, svoju lutku na koncu.

Zato je pogrešno potpisivati peticiju protiv Hloverke Novak Srzić i napadati je, jer ona nesumljivo radi pod nepodnošljivim pritiscima čija je svrha njezina ostavka. Hloverka Novak Srzić je odana demokraciji, naravno vodeći računa koliko je to moguće u današnjoj Hrvatskoj u kojoj i vlast i mediji moraju samo ispunjavati domaće zadaće svjetskih moćnika. Vjerojatno nikada ne bismo vidjeli sve predsjedničke kandidate u jednoj emisiji i čuli njihova gledišta (a bilo je to zaista prevažno za svijest običnog čovjeka) da ona nije tako odlučila. No, ona je odlučila i dalje svima davati novu priliku, a ne samo "velikoj črtvorki" (Josipović, Pusić, Vidošević, Kain) pa je zato i nastala ta histerija za njezinom smjenom.

Ljudi ne bi smjeli biti tako površni i nasjedati na tako pogubne i opasne namještaljke Latina i njegovih pokrovitelja.

Zato očekujemo kako ćete postupiti u skladu sa zahtjevom iz našega prvog pisma u svezi s predsjedničkim izborima, ali i da ćete svima omogućiti jednako pravo na medijsku slobodu.

Zagreb, 25. studenoga 2009.

Akademik Ivan Aralica

Akademik Borislav Arapović, Inozemni član Ruske akademije znanosti

Dr. sc. Mato Artuković, viši znanstveni suradnik

Domagoj Artuković, student

Francika Artuković, dipl. ing.

Jozo Artuković, umirovljenik

Mirjana Artuković, službenica

Mirna Artuković, studentica

Stanislav Artuković, student

Marija Artukovic Zelić, dipl. ing.

Don Miljenko Babaić

Marijan Babić, ing. cest. prometa

Nenad N. Bach. dipl.ing., skladatelj

Ivan Balić, oec.

Đurđica Bastjančić, prof.

Iva Bastjančić, student

Ivan Bastjančić, dipl. ing.

Marin Belančić, nakladnik i dragovoljac Domovinskog rata

Božica Belančić

Katarina Belančić, prof.

Karolina Belančić, fiz. terapeutica

Darko Belović, kap.

Tomislav Beram Predsjednik Hrvatskog međudrustvenog odbora za zajedničku suradnju Novi Južni Wales Australija

Petar Bezjak, ekonomist i bivši predsjednik Hrvatskog studentskog zbora

Damir Borovčak, dipl. ing., samostalni publicist

Branko Bošnjaković, umirovljenik

Ruža Bošnjaković, umirovljenica

Tvrtko Brekalo, dipl. jur.

Ivica Brešić, magistar ekonomije

Janko Bučar, diplomirani pravnik i književnik

Dr. sc. Miljenko Buljac, prof. savjetnik

Juraj Cigler dipl. inž. grad.

Davor Cvitanić, dipl. ing.
 Fanika Cvitanić, dipl. ing.
 Joško Čelan, novinar i publicist
 Mr. sc. Emil Ćić, muzikolog, teolog, filozof i skladatelj
 Prof. dr. sc. Marin Čikeš
 Dr. sc. Ambroz Čivljak
 Ines Čolak, učiteljica
 Tomislav Čolak, profesor povijesti
 Srećko Čuljak, dipl. eoc.
 Tihomir Čuljak, dipl. eoc.
 Prof. dr. sc. Vera Čuljak
 Jadranka Čuljak-Duvnjak, odv.
 Marko Ćavar, umirovljenik
 Mate Ćavar, pjesnik i publicist
 Dr. Ružica Ćavar, dr. stomat. i dr. med., predsjednica Hrvatskog
 pokreta za život i obitelj
 General Ljubo Ćesić Rojs
 Prof. dr. sc. Vlado Dadić
 Prof. dr.dr.h.c. Nikola Debelić
 Julije Derossi, književnik
 Zlata Derossi, prof.
 Davor Dijanović
 Admiral Davor Domazet Lošo
 Miroslav Dorešić, Institut Ruđer Bošković
 Franjo Dragaš, Hrvatski Institut za Preporod Kulture, Filip-Jakov
 (HIPK)
 Drago Draženović, umirovljenik
 Tomislav Držić, prof., novinar i urednik "Hrvatskog lista"
 Malkica Dugeč, hrv. pjesnikinja
 Ante Duvnjak, ing. građevine
 Drago Duvnjak, dipl. ing.
 Ivo Dužević, dr. med., psihijatar, psihoterapeut
 Prof. dr. sc. Neven Elezović
 Matija Filajdić, umirovljenica
 Drago Frnjolić, časnik HV
 Dunja Gaupp, menadžer prodaje
 Osvin Gaupp, dipl. el. ing.

Danica Glavaš

Vlado Glavaš

Robert Gložinić, automatičar

Tomo Gložinić, sudac Vrhovnog suda RH, u mirovini

Vanja Grbac Gredelj, dr. med pulmolog, nutricionist, publicist

Frano Grbavac, poduzetnik

Mate Grbavac, student

Ante Grbić - zaštitar

Ante Grbić - student

Antonia Grbić – student

Radojka Grbić

Željko Gredelj, dipl. ing.

Ivica Grgić, glavni urednik portala:

<http://www.lijepanasadomovinahrvatska.com>

Josip Grgić, mag.oec.

Prof. dr. sc. Vinko Grubišić

Dr. sc. Branko Hanžek

Petar Hinić, presjednik Hrvatske kulturne zajednice – Stuttgart

Anđela Hodžić, ing. informatike

Elamer Hodžić, student

Marije-Dražen Horvat, dipl. ing.

Nedeljka Horvat, dipl. ing.

Karolina Hrastović, vjeroučiteljica

Mr. sc. Dragutin Ivančić

David Ivić, grafički dizajner

Igor Ivoš, student

Kornelija Ivoš, službenica

Ante Rokov Jadrijević, dipl. ing.

Gordana Jakšetić, dipl.ing.

Mr. sc. Julije Jakšetić

Dr. sc. Domagoj Jamičić, znanst. savjetnik

Akademik Dubravko Jelčić

Dr. sc. Milan Jelić, ekonomist u m., Argentina

Prof. dr. sc. Ivan Jelčić

Dubravko Jošić, dipl. ing. fizike

Tomislav Jurkić, dipl. ing.

Anđelko Jurun, predsjednik Hrvatskog Doma, Buenos Aires u ime
 1250 članova
 Damir Kalafatić, dipl. ing. kemije, u m.
 Marija Kalafatić, dipl. ing. kemije, u m.
 Prof. dr sc. Drago Katović
 Prof. dr sc. Vladimir Katović
 Viktor Kerže, član opernog zbora
 Petar Kerže, profesor
 Dr. sc. Milica Klaričić Bakula, docentica
 Jure Knezović, predsjednik Internacionalne asocijacije bivših
 političkih uznika i žrtava komunizma, Berlin
 Matej Knežević
 Alojzije Kokorić, ing.
 Prof. dr. sc. Ivan Kordić
 Stjepan Kovač, prevoditelj
 Mate Kovačević, novinar i publicist
 General Marinko Krešić, predsjednik udruge Hrvatski generalski
 zbor
 Petar Kružić, dr. stom., Stuttgart
 Vjera Kurtović, profesorica
 Zdenko Kurtović, serviser informatičar
 Dragutin Kušan, umirovljenik
 Marica Kušan, umirovljenica
 Stjepan Lamza
 Prof. dr. sc. Slobodan Lang
 Prof. dr. sc. Ante Lauc
 Prof. Ive Livljanić, veleposlanik u m.
 Katica Lukacić, dipl. ecc.
 Zvonko Lukacić, akad. slikar
 Ljubomir Ljubičić, prvi hrvatski redarstvenik i predsjednik Udruge
 za Slobodu i neovisnost
 Ante Madunić, odvjetnik
 Blažena Magdić
 Ivan Magdić, umirovljeni časnik HV
 Marijan Majstorović, novinar i publicist
 Hrvoje Malinar
 Marta Malinar, znanstveni statističar u m.

Sanja Mamić dipl. ing. građ.
Mate Maras, književni prevoditelj
Dr. Radoslav Marić, ABOG
Željka Marić, službenica,
Ivica Marijačić, novinar, glavni urednik 'Hrvatskog lista'
Ana Marijić, činovnik
Ivana Marijić, student
Katarina Marijić, student
Petar Marijić, radnik
Marija Markić, CTC
Marinko Markić, zamjenik direktora za proizvodnju
Slobodan Markić, P. Eng.
Renata Markuš, ekonomistica
Miško Maslač, Cleveland, USA
Mirja Matas-Grotti
Dr. sci Josip Matjan, dipl. ing.
Maja Matulić
Manda Matulić
Zoran Matulić
Andrija Mažić, službenik
Stipe Medvidović, ing.
Ivana Medvidović, dipl. ek.
Marijan Medvidović, student
Zoran Medvidović, ing.
Jela Medvidović-Grbavac, obrtnik
Dr. sc. Miroslav Medimorec
Ivica Mesić, dipl. iur.
Dr. sc. Jadranka Mičić Hot, docentica
Cika Mikolčić, prof.
Marko Mikulandra, književnik i redatelj
Slavica Mikulandra, glumica i pjesnikinja
Miroslav Mikuljan, filmski redatelj
Marko Milinković, umirovljenik
Jasna Miloš dipl. eoc.
Josip Miljak, predsjednik HČSP
Petar Mladinić, prof.

Alfred Obranić, dipl. ing., predsjednik HDPZ-a
 Željko Olujić, odvjetnik
 Slavica Orban, umirovljenik
 Michael Pack, Hrvatski Svjetski Kongres – UK
 Ivo Paradžik, umirovljenik
 Marija Peakić-Mikuljan, književnica
 Rade Perković, glumac
 Alojzije Petračić, umirovljenik
 Ninoslav Mogorović, predsjednik Kluba hrvatskih povratnika iz
 iseljništva 'Krasna zemlja'
 Nikola Mulanović, umirovljenik
 Zvonimir Pandžić, dipl. ing.
 Dr. sc. Marijan Papić, ing.
 Josip Papković
 Miroslav Papić, dipl. ing. stroj.
 Branislav Pazman, ing. elektrostrojarstva
 Ljerka Pazman, viši fizioterapeut
 Ankica Pečarić, prof.
 Akademik Josip Pečarić
 Mr. sc. Marina Periša, prof. geologije i geografije
 Marija Perković, dipl. iur.
 Mile Pešorda, književnik i urednik
 Jasminka Petracija, kemijski tehničar
 Mladen Petracija, projektant, Zagreb, Skrlceva 4.
 Daniel Pinjusić, radnik
 Nenad Piskač, književnik
 Luka Podrug, politički tajnik HČSP
 Jasenka Polić Biliško, prof.
 Akademik Stanko Popović
 Stjepan Poropatić, dipl. ing. – Stuttgart
 Davor Potočnjak, student
 Mario Potočnjak, dipl. ing.
 Zoran Pranjković, dipl. ing. građ.
 J. Ivan Prcela, urednik-autor knjige „Hrvatski Holokaust“
 Damir Primorac, Belgija
 Filim Prlić
 Prof. dr. sc. Tanja Pušić

Mira Radičević, dipl. oec.
Prof. dr. sc. Ružica Razum
Dr. sc. Stjepan Razum
Milan Ribičić, dr. vet. med.
Božidar Ručević, dipl. ing.
Hrvoje Saban
Marko Skejo, pukovnik HOS-a, član Glavnog stana HČSP
Marija Slišković, predsjednica udruge Žene u Domovinskom ratu
Gordana Smitka, poduzetnica
Marijan Smitka, umirovljenik
Matea Spudic – student
Marica Spudic Kušan - trgovac
Barbara Stanić, pjevačica
Stjepan Jimmy Stanić, estradni umjetnik
Fra Miljenko Stojić, teolog, književnik i novinar
Jaroslav Stučka, umirovljenik
Antonio Sudac, turistički službenik
Dragutin Sudac, umirovljeni policajac
Ljiljana Sudac, službenik
Ante Šare, dipl. ing. el., sveučilišni nastavnik u mirovini i
Predsjednik HUV-a
Oskar Šarunić, novinar i snimatelj
Dražen Šepl, dipl. soc. rad.
Josip Šintić, prof. psih.
Nelo Škabić
Mr. sc. Đuro Škvorc
Ivanka Šimat
Marko Šimat, dipl. ing.
Mijo Šimić
Prof. dr. Hrvoje Šošić, dipl. ecc.
Ivana Tanovitski, prof.
Benjamin Tolić, filozof i publicist
Prof. dr. sc. Zdravko Tomac
Željko Tomašević, dipl. iur.
Mile Tominac, poduzetnik
Damir Tučkar, dipl. ing.

Prof. dr. sc. Nikica Uglešić
 Prof. dr. sc. Kosta Urumović
 Dr. sc. Ivo Velić, znanstveni savjetnik
 Đuro Vidmarović, veleposlanik u mirovini
 Nevenka Vlaić, dipl. oec.
 Zdravko Vlaić, dipl. ing.
 Marijana Vukadin, tajnica uprave
 Ivan Vukić, građevinski tehničar
 Marija Vukić, medicinska sestra
 Petar Vulić, književnik
 Ljerka Vukić, prof.
 Marinko Vukoja
 Barbara Zagorac, umirovljenica
 Daniel M. Zakarija, dia, aia - Split/Chicago
 Milan Zanoški, inž. cestovnog prometa.
 Mladen Zelić, dipl.ing elektrotehnike, prof. matematike i fizike
 Drago Zovko, dipl. iur.
 Ante Žanetić, bivši direktor australske banke, po profesiji učitelj i
 bivši igrač splitskog Hajduka, olimpijska zlatna medalja Rim 1960,
 kao i srebrna EURO 1960 Paris
 Nada Živaković, umirovljenica
 Zlata Živaković Kerže, znanstvena savjetnica
 Prof. dr. sc. Darko Žubrinić

OTVORENO PISMO PROGRAMSKOM VIJEĆU HRT-A

Poštovani,

Danas je deseta obljetnica od smrti Oca hrvatske države akademika Franje Tuđmana.

Šaljem vam Otvoreno pismo vašem Proramskom Vijeću s više od 200 potpisnika - državljana RH najrazličitijih zanimanja (od akademika, sveučilišnih profesora, književnika, umjetnika do radnika i umirovljenika) u znak protesta što se na vašoj televiziji (koja bi trebala biti i naša jer je navodno javna) vrijeđa uspomena na njega, a time se vrijeđaju i svi istinski hrvatski domoljubi! S poštovanjem,
akademik Josip Pečarić

Poštovani gospodo,

iznenađeni smo vijeću po kojoj ste raspravljali o pokrenutom postupku razrješenja glavne urednice Informativnog programa HTV-a, Hloverke Novak Srzić. Utvrdili ste da je ravnatelj HTV-a Blago Markota (koga ste inače smijenili) pokrenuo postupak njezina razrješenja te zaključili kako od Ravnateljstva o tom postupku treba tražiti mišljenje u roku od tri dana, a od Hloverke Novak Srzić očitovanje u roku od sedam dana. Ovaj zaključak donijeli ste jednoglasno.

Jasno nam je da niste uopće razmatrali dva pisma koja smo uputili HTV-u. Očito je da ste se time svrstali uz one o kojima pišemo u svom drugom pismu HTV-u:

„Zato je zaista nevjerovatno kako ljudi nasjedaju podvalama toga rigidnoga komunističkog "štaba" instaliranog na HTV-u, a koji čine Denis Latin, Aleksandar Stanković i mnogi pridošli drugovi.“

A da je to tako potvrdila je reakcija voditelja emisije „Nedjeljom u 2“ (27. rujna 2009.) Aleksandra Stankovića na skandaloznu izjavu njegova gosta Igora Mandića da je u 90.-tim godinama prošlog stoljeća, odnosno „nakon što su izbačeni iz ustava **trećina Srba ili ubijena, trećina Srba raseljena, trećina lojalizirana i Pavelić mirno spava**“. Doduše, voditelj Stanković je nakon što je Mandić spomenuo Pavelića konstatirao da je Mandić „upotrijebio teške riječi kad je govorio o položaju Srba u Hrvatskoj nakon 1991. i usporedio to s naumom Ante Pavelića“, ali je nakon Mandićeva novog i odlučnog zaključka da je „**Tuđmanova politika išla za time da riješi srpsko pitanje u Hrvatskoj, isto kao što je Hitler htio riješiti pitanje Židova**“, odnosno da je „**na isti način Tuđman riješio pitanje Srba u Hrvatskoj**“, izostala voditeljeva reakcija na tu izjavu.

Zar takva Stankovićeva reakcija zapravo ne pokazuje koga se može optužiti da „HRT nije katedrala već tamnica hrvatskog duha“ što je glavna optužba protiv gđe Hloverke Novak Srzić? Zato Vas pozivamo, da umjesto zahtjeva za smjenom gđe Hloverke Novak Srzić razmotrite odgovornost g. Stankovića za ovakvo izjednačavanje suvremene Republike Hrvatske s nacističkom Njemačkom! Njegovo nereagiranje je zapravo slaganje s takvom tvrdnjom, a to je kleveta najgore vrste kojom su povrijeđeni svi gledatelji HTV-a, isti oni koji su od države primorani vašoj televiziji plaćati «pristojbu». A HTV im to vraća ovakvim uvredama!

Već smo konstatirali da je sve to u funkciji predsjedničkih izbora, tj. u funkciji još većeg favoriziranja pojedinih predsjedničkih kandidata. To nam je pokazao i predsjednički kandidat SDP-a Ivo Josipović, kojega otvoreno podržavaju čak i neki članovi Programskog vijeća, a koji je jedan od onih koje vaša kuća favorizira preko svake mjere i ukusa. Naime, i on se uključio u zahtjeve za smjenom gđe Novak Srzić:

"svaki građanin koji je zadnjih mjeseci gledao HTV-ov središnji dnevnik mogao je i bez nekog velikog istraživanja zaključiti koga preferira gospođa Novak-Srzić".

Trebamo li vas podsjetiti da je upravo Josipović onaj kandidat kojeg je HTV postavio kao posljednjega u redosljedu nastupanja na vašoj televiziji. O tome se oglasilo i Hrvatsko kulturno vijeće:

„Iako smo već predugo svjesni bijede hrvatske demokracije ipak nismo očekivali da će se vladajući u Hrvatskoj usuditi dovesti u pitanje jednakopravnost kandidata u predsjedničkoj kampanji. U tom smislu najteža je situacija na HRT -u gdje se događa nastavak ideologijskih ratova nezamislivih na javnoj televiziji i na kraju sramotna programska podjela u redosljedu nastupanja pojedinih predsjedničkih kandidata.

Treba li reći da je SDP-ov kandidat Josipović, inače izvan svake logike prezastupljen u svim medijima, dobio mogućnost da nastupi posljednji što je ozbiljna prednost do koje se dolazi ili sretnim ždrijeбом (što ovaj put nije bio slučaj, barem ne javno) ili nepoštenim i zakulisnim favoriziranjem protiv kojega dižemo svoj glas zajedno s većinom hrvatskog naroda koja to isto gleda i osjeća.“

Hrvatskoj javnosti dužni ste objasniti, u najmanju ruku, na koji je način HTV dobio spomenuti redosljed u predstavljanju kandidata.

S obzirom na ovakvo činjenično stanje očito je da ste predložili smjenu gđe Hloverke Novak Srzić samo zato što smatrate da tzv. javna televizija treba dati potporu predsjedničkom kandidatu SDP-a.

U kontekstu, kako HKV kaže, „ideologijskih ratova“, trebali biste uzeti u obzir i sljedeću vijest:

„Europska pučka stranka, koja ima najviše zastupnika u Europskom parlamentu, osudila je u utorak promicanje komunističkih simbola u nekim zemljama članicama, spominjući kao primjer Sloveniju zbog imenovanja ulica po Josipu Brozu

Titu i odlikovanja jednog dužnosnika bivše jugoslavenske tajne službe.

- U kontekstu 20. obljetnice demokratskih promjena u Europi, kada se demokratska Europa prisjeća važnosti događaja od prije dvadeset godina, zastupnička skupina EPP-a u Europskom parlamentu odbacuje sustavno ohrabrivanje promidžbe komunističkih simbola i diktatora u nekim zemljama članicama. Primjerice, u Ljubljani, glavnom gradu Slovenije, jedna ulica imenovana je po diktatoru Josipu Brozu Titu ove godine, a slovenski predsjednik Danilo Tuerk prošli je tjedan odlikovao Tomaža Ertla, bivšeg šefa tajne komunističke policije UDBA - kaže se u priopćenju EPP-a.

- To nije samo revidiranje povijesti i stvaranje podjela u društvima, nego i postavljanje loših primjera za mlade naraštaje. To usporava ozdravljenje društava što je ključni cilj dovršetka tranzicije prema demokraciji. To šalje posebno negativnu poruku domaćoj i međunarodnoj javnosti kao i mlađim naraštajima - ističe šef zastupničke skupine EPP-a Joseph Daul.

- Žalimo zbog odlikovanja bivšeg šefa tajnih službi Slovenije. To je kao da ste odlikovali čelnika STASI-a u istočnoj Njemačkoj - zaključuje Daul.“

Ponovo ćemo Vas podsjetiti na upozorenje dano u našem drugom pismu:

„U općoj zbrci koja se ovih dana odvija na HTV-u (da li slučajno upravo sada pred izbore?) to zanimljivo društvanje vidi svoju priliku da zauzme Informativni program HTV-a i tako bitno odredi tijek i ton izbora za Predsjednika Republike Hrvatske, a jednako tako i za nešto kasnije parlamentarne izbore.“

U tom kontekstu prirodno se nameće zaključak da HTV preferira Ivu Josipovića koji je bio član SK još od 1980. godine (prema „Slobodnoj Dalmaciji“ od 31. 10. 2009. u Partiju je ušao zbog tuge za Titom) zbog njegova mišljenja kako je Tito pozitivna

ličnost (vidjeti Index.hr, utorak 16. rujna 2008. - prenio Portal Dragovoljaca Domovinskog rata RH 8. prosinca 2009.):

„Ne bih mogao odgovoriti je li on bio heroj ili zločinac, jer to su preopćenite kvalifikacije. Imao je svoje i dobre i loše strane, ali on je za mene u konačnici pozitivac,“

Jeste li se i vi napadima na gđu Hloverku Novak Srzić, zapravo uključili u borbu za HTV koja će isključivo biti dostupna zagovornicima lika i djela jednog od najvećih zločinaca dvadesetoga stoljeća?

Uvjereni smo da naše pismo u sadržajnom smislu ima potporu ne samo nas potpisnika (a potpisali smo i nedavno pismo sličnoga sadržaja) nego i velikog dijela naroda koji sa zaprepaštenjem promatra drsko vrijeđanje najdubljih hrvatskih osjećaja, koje već predugo traje bez ikakvih sankcija odnosno posljedica po one koji to čine. I, umjesto da se postavi pitanje čudne i problematične djelatnosti jednog Stankovića ili Latina na HRT-u, postavlja se problem Hloverke Novak-Srzić, a u tu proziru hajku uključuje se javno, ništa manje nego i jedan predsjednički kandidat (Josipović), što je skandal nezabilježen u svijetu demokracije. Ovo je slučaj koji ukazuje da je demokracija u Hrvatskoj ozbiljno ugrožena. Upozoravamo stoga članove Programskog vijeća da stanu u obranu krvlju stečene demokracije koja, nažalost, upravo na HRT-u pokazuje dramatične oblike ugroženosti.

Zagreb, 9. 12. 2009.

Akademik Smiljko Ašperger
Dr. sc. Mato Artuković, viši znanstveni suradnik
Duško Abramović, Mississauga, Canada
Nevena Abramović, Mississauga, Canada
Domagoj Artuković, student
Francika Artuković, dipl. ing.
Hrvoje Artuković
Ivana Artuković
Jozo Artuković, umirovljenik

Mirjana Artuković, službenica
 Mirna Artuković, studentica
 Stanislav Artuković, student
 Don Miljenko Babaić
 Marijan Babić, ing.
 Aneli Bacelj, dipl. ljudsko pravo, Švedska
 Daniel Bacelj, novinar, Švedska
 Josip Bacelj, umirovljenik, Švedska
 Neda Bacelj, političarka Švedske
 Ivan Balić, službenik
 Akademik Slaven Barišić
 Andrija Baltić, dipl. ing.
 Tomislav Beram, Predsjednik Hrvatskog Medjustrustvenog odbora
 za zajednicku suradnju Sydney Australia
 Ante Bevanda, Cleveland, SAD
 Marica Bevanda, Cleveland, SAD
 Ivan Bićanić, ing.
 Marija Bićanić, umirovljenica
 Mr. sc. Nikola Bićanić
 Franc Bilić, prof.
 Vlatko Bilić, dipl. ing. arh.
 Pero Blazević, Cleveland, SAD
 Dražen Bokor, Montreal, Kanada
 Gojko Borić, novinar i publicist
 Damir Borovčak, dipl. ing., samostalni publicist
 Niko Bosković, dipl. ing.
 Mr. sc. Tomislav Bradić
 Ante Brčić, novinar
 Ivan Brdar, Cleveland, SAD
 Andrijana Brekalo, dipl. ing.
 Tvrtko Brekalo, dipl. iur.
 Ivica Brešić, mag. oecc.
 Kristijan Brkljačić, dipl. ing.
 Anton Bruketa, poduzetnik, Cleveland, SAD
 Janko Bučar, dipl. pravnik i književnik
 Prof. dr. sc. Marin Cikeš
 Joso Cindrić, Cleveland, SAD

Mr.sc. Ferdo Colak, prof. (Njemačka)
Davor Cvitanić, dipl. ing.
Fanika Cvitanić, dipl. ing.
Joško Čelan, novinar i publicist
Srećko Čuljak, dipl. eoc.
Tihomir Čuljak, dipl. eoc.
Prof. dr. sc. Vera Čuljak
Jadranka Čuljak-Duvnjak, odvjetnica
General Ljubo Ćesić Rojs
Prof. dr. sc. Vlado Dadić
Prof. dr. dr.h.c. Nikola Debelić
Julije Derossi, književnik
Zlata Derossi, prof.
Davor Dijanović
Admiral Davor Domazet Lošo
Dragi Ante Doljanin
Franjo Dragaš, Hrvatski Institut za Preporod Kulture; Filip-Jakov
Tomislav Držić, prof., novinar i urednik "Hrvatskog lista"
Prof. Malkica Dugec, hrvatska pjesnikinja
Ante Duvnjak, ing. građ.
Drago Duvnjak, dipl. ing.
Ivo Dužević, dr. med., psihijatar, psihoterapeut
Matija Filajdić
Nikola Franić, Cleveland, SAD
Dunja Gaupp, menadžer prodaje
Osvin Gaupp, dipl. el. ing.
Ivo Gelo, Cleveland, SAD
Stana Gelo, Cleveland, SAD
Danica Glavaš
Vlado Glavaš
Robert Gložinić
Tomo Gložinić, dipl. pravnik
Prof. dr. sc. Ana Marija Grancarić
Frano Grbavac, poduzetnik
Mate Grbavac, student
Ante Grbić, Zadar

Ante Grbić, student
 Antonia Grbić, student
 Radojka Grbić
 Josip Grgić, mag. oec.
 Dr. sc. Branko Hanžek
 Petar Hinić, Hrvatska kulturna zajednica, Stuttgart
 Andela Hodžić, ing. informatike
 Elamer Hodžić, student
 Karolina Hrastović, vjeroučiteljica
 Branko Hrkač, sam. lik. Umjetnik
 Katarina Iskra, med. sestra, Stuttgart
 Kornelija Ivoš, službenica
 Gordana Jaksetić, dipl. ing. mat.
 Mr. sc. Julije Jakšetić
 Dr. sc. Zvonimir Janović, sveučilišni profesor u m.
 Ante Rokov Jadrijević, dipl. ing.
 Luka Javor
 Akademik Dubravko Jelčić
 Dr. sc. Milan Jelić, ekonomist u m., Argentina
 Tomislav Jurkić, dipl. ing.
 Damir Kalafatić, dipl. ing. kemije, u m.
 Marija Kalafatić, dipl. ing. kemije, u m.
 Ivan Katić, industrijalac, Cleveland, SAD
 Ljiljana Katić, dipl. učitelj i teolog
 Slavko Katić industrijalac, Cleveland, SAD
 Prof. dr sc. Drago Katović
 Prof. dr sc. Vladimir Katović
 Ivan Klarić, umirovljenik, Zagreb
 Alojzije Kokorić, ing.
 Nedjeljko Kovacavić, Cleveland, SAD
 Stjepan Kovač, prevoditelj
 Mate Kovačević, novinar i publicist
 General Marinko Krešić, predsjednik udruge Hrvatski generalski
 zbor
 Mladen Križanić, dipl. ing.
 Tomo Kucinić, Cleveland, SAD
 Ruža Kutleša prof.

Prof. Ive Livljanić, hrvatski veleposlanik u m.
Ivica Luetić, novinar
Prof. dr. sc. Mate Ljubičić
Mario Mađer, dipl. ing.
Marijan Majstorovic, novinar i publicist
Blažena Magdić
Ivan Magdić, umirovljeni časnik HV
Prof. dr. sc. Ljubo Marangunić
Ivan Marić
Marko Marić
Matko Marić
Željka Marić
Ana Marijić
Ivana Marijić
Katarina Marijić
Marija Markić, CTC
Slobodan Markić, P. Eng.
Miško Maslać, Cleveland, SAD
Dr. sci Josip Matjan, dipl. ing.
Andrija Mažić
Mr. sc. Lujo Medvidović, odvjetnik
Jela Medvidović-Grbavac, obrtnik
Josip Miljak, predsjednik HČSP
Luka Mitrović
Vlado Mitrović
Nikola Mulanović, umirovljenik
Ante Madunić, odvjetnik
Andrija Marić, poduzetnik, Cleveland, SAD
Ivo Masina, Cleveland, SAD
Milka Masina, Cleveland, SAD
Dr. sc. Miroslav Medimorec
Marko Milinković, Varaždin
Petar Mladinić, prof.
Ninoslav Mogorović, predsjednik Kluba hrvatskih povratnika iz
iseljenništva 'Krasna zemljo'

Prof. dr. fra Andrija Nikić, predsjednik Hrvatskog kulturnog društva
Napredak u Mostaru sa 1101 članom
Prof. dr. sc. Milan Nosić
Alfred Obranić, predsjednik HDPZ-a
Michael Pack, za Hrvatski Svjetski Kongres – UK²⁵
Josip Papković
Dr. ing. Marijan Papić
Ivo Paradžik, umirovljenik
Prof. dr. sc. Davor Pavelić
Branislav Pazman, ing elektrostrojarstva
Ljerkica Pazman, viši fizioterapeut
Ankica Pečarić, prof.

²⁵ Stovani,

Evo tek sad se javljam u svezi događaja u upravi HTV-a kao i programa na TV-u. Rekoh TV-u jer HTV-u bi značilo Hrvatskoj televiziji, koja iako se tako naziva, nije.

U prvom redu, tko i zasto zeli izbaciti gdju Hloverku Novak Srzic, jednu od prvih i sad vec posljenjih iskusnih voditelja na nasoj hrvatskoj televiziji. Malo Hrvata (ica) danas ima u upravi HTV-a. Kad slusam neke voditelje u Hrvatskoj uzivo ili drugim emisijama, ili sapunicama (Suncana dolina), jezik im vrvi srbizmima ili nepotrebnim engleskim inacicama. Nasa zvana Hrvatska televizija sad bas pred izbore prikazuje partizanske filmove, promicuci na taj nacin komunizam, koji je Europa osudila, a mi zelimo u EU?! Placamo skupo TV a dobijamo za uzvrat skart i jugo bljuvotine.

OTVORENO je jedna od najboljih emisija na hrvatskoj emisiji, visokog europskog i demokratskog standarda. Kakve li sramote izbaciti ili izgubiti osobu, koja kakvog god se programa prihvati, stvori kvalitetu i interes, kakvu Hrvati mogu samo pozeljeti.

Zato, mi Hrvati prosvjeduemo protiv onih, koji sve svode HTV program na balkanizam i komunizam, a nisu nasli vrijedno da nas izvjesuju o događajima kao KRUG ZA TRG, proces protiv nasih heroja u Haagu ili umjesto Neretve, Sutjeske da se prikaze vrijedan hrvatski film novije povijesti CETVERORED.

Hvala na pozornosti

Michael Pack

HRVATSKI SVJETSKI KONGRES - UK

Akademik Josip Pečarić
Dragutin Perić, Cleveland, SAD
Mr. sc. Marina Periša, prof.
Mr. sc. Damir Pešorda, kolumnist i profesor
Alojzije Petračić, umirovljenik
Prof. dr. sc. Ivan Petrović
Akademik Stanko Popović
Zoran Pranjković dipl. ing. građ.
Damir Primorac, Belgija
Mile Radas, Cleveland, SAD
Jela Radas, Cleveland, SAD
Ivo Radeljak, Cleveland, SAD
Ing. Nijo Radočaj, industrijalac, Cleveland, SAD
Vid Raguž - VIDRA, dragovoljac DR-a, Dubrovnik
Nedjeljko Razov, Cleveland, SAD
Sonja Razov, Cleveland, SAD
Dr. Stjepan Razum
Milan Ribičić, dr. vet. med.
Božidar Ručević, dipl. ing.
Ivan Sarić
Neda Sarić-Rosandić, bivša veleposlanica, Cleveland, SAD
Gordana Smitka, poduzetnica
Marijan Smitka, umirovljenik
Barbara Stanić, pjevačica
Stjepan Jimmy Stanić, estradni umjetnik
Ivan Starčević, dipl. ing. ele. u m,
Miljenko Stojić, teolog, književnik i novinar
Jaroslav Stučka, umirovljenik
Ante Susnjara, Cleveland, SAD
Ante Šare, dipl. ing. el., sveučilišni nastavnik u mirovini i
Predsjednik HUV-a
Oskar Šarunić, novinar i snimatelj
Dražen Šepl, dipl. soc. rad.
Ivanka Šimat, mr. pharm.
Marko Šimat, dipl. ing.
Mijo Šimić, dipl. ing.

Mr.sc. Ljubomir Škrinjar
 Mr. sc. Đuro Škvorc
 Miran Tadić, Cleveland, SAD
 Benjamin Tolić, filozof i publicist
 Ivana Tanovitski, prof.
 Prof. dr. sc. Zdravko Tomac
 Željko Tomašević, dipl. iur, pričuvni časnik HV
 Mile Tominac, poduzetnik
 Damir Tučkar, dipl. ing.
 Prof. dr. sc. Kosta Urumović
 Franjo Valentić, Cleveland, SAD
 Đuro Vidmarović, veleposlanik u mirovini
 Zdravko Vlaić, dipl. ing.
 Prof. dr. sc. Zlatko Vrljićak
 Marijana Vukadin, tajnica uprave
 Petar Vulić, književnik
 Daniel M. Zakarija, dia, aia (Chicago)
 Mladen Zelić, dipl. ing elektrotehnike, prof. matematike i fizike
 Marija Zelic-Artuković, dipl. ing.
 Blago Zovko, Cleveland, SAD
 Branko Zovko, Cleveland, SAD
 Drago Zovko, dipl. iur.
 Marko Zovko, Cleveland, SAD
 Ante Žanetić, bivši direktor australske banke, po profesiji učitelj i
 bivši igrač splitskog Hajduka, olimpijska zlatna medalja Rim 1960,
 kao i srebrna EURO 1960 Paris

Portal „Hrvati amac“, 10. 12. 2009.

Portal HKV-a, 10. 12. 2009.

RASIZAM SVJETSKIH MOĆNIKA, ZAGREB, 2012.

PISMO VIJEĆU SIGURNOSTI UJEDINJENIH NARODA

Ne tražimo od vas da pokapate naše mrtve.

Ne tražimo od vas da nas branite od agresije i od terorizma.

Ne tražimo od vas da zaštitite naše gradove od prekomjernoga granatiranja.

Ne tražimo od vas da spriječite granatiranje glavnoga grada Hrvatske – Zagreba.

Ne tražimo od vas da spriječite barbarsko uništavanje grada Dubrovnika, spomenika svjetske baštine.

Ne tražimo od vas da spriječite granatiranje grada Šibenika i uništavanje katedrale sv. Jakova, spomenika svjetske baštine.

Ne tražimo od vas da spriječite granatiranje gradova Zadra, Slavonskog Broda, Osijeka...

Ne tražimo od vas da spriječite snajperiste da gađaju naše građane dok se vraćaju s posla.

Ne tražimo od vas da spriječite strojnice i topove iz vojarne „Maršal Tito“ da pucaju po stanovnicima zagrebačkih naselja Utrina, Travno i Dugave.

Ne tražimo od vas da spasite hrvatsko selo Čelije, spaljeno i zajedno s crkvom savnjeno sa zemljom.

Ne tražimo od vas da spriječite pokolj dvanaest hrvatskih redarstvenika u Borovu Selu.

Ne tražimo od vas da spriječite prekomjerno barbarsko granatiranje grada Vukovara, Vukovarske bolnice i ranjenika.

Ne tražimo od vas da nama golorukima dozvolite da se naoružamo i branimo.

Ne tražimo od vas da spriječite masovni pokolj tri stotine ranjenika na Ovčari.

Ne tražimo od vas da spriječite organizirani transport više tisuća Hrvata u koncentracijske logore u Srbiji, ni ubijanja, psihološka maltretiranja i silovanja.

Ne tražimo od vas da spriječite pokolj osamdeset i četiri civila i branitelja u Škabrnji.

Ne tražimo od vas da spriječite miniranje brane hidroelektrane 'Peruća' s trideset tona eksploziva.

Ne tražimo od vas da spriječite rušenje hrvatskih mostova, paljenje i rušenje hrvatskih kuća i da vratite stotine tisuća prognanih Hrvata.

Ne tražimo od vas da spriječite rušenje više od tisuću naših katoličkih crkava.

Ne tražimo od vas da čistite minska polja.

Ne tražimo od vas da spriječite genocid, kulturocid i urbocid.

Ne tražimo od vas da spriječite odvoz stoke i žita u Srbiju.

Ne tražimo od vas da spriječite pljačku hrvatskih umjetnina i uništavanje hrvatske kulturne baštine, ni uništavanje naših netaknutih nacionalnih parkova i parkova prirode.

Ne tražimo od vas da vratite u život naše 402 poginule djece u ratu.

Ne tražimo od vas da vratite dijelove ruku, nogu i tijela naša ranjena1044 djeteta.

Ne tražimo od vas da oživite roditelje za naše 5497 djece, koja su bez njih ostala u ratu.

Mi sve to ne tražimo od vas, jer je za to i onako već odavno kasno, ali i zato jer su sve to već ionako obranili naši Branitelji, koji su umjesto vas konačno donijeli mir, a koje ste vi zatočili u vašemu Den Haagu! Zatočili ste ih i zato što su umjesto vas spasili sto tisuća muslimana u vašoj navodno zaštićenoj zoni Bihać, a poslije pokolja u također vašoj zaštićenoj zoni Srebrenica.

Mi sve to ne tražimo od vas jer znamo da je za vas braniti svoj Dom, svoj Narod i svoju Državu samo PLANIRANI UROTNIČKI ZLOČIN!

Mi ne tražimo od vas da oživite naše mrtve stradale u genocidu jer vi niste bogovi.

Mi čak ne tražimo od vas ni da pronađete naše nestale, jer kod vas se umire lijepo, civilizirano i prirodno.

Mi tražimo od vas: Vratite nam naše žive, naše branitelje, koje ste vi zatočili i osudili bez dokazane krivnje! Tako ćete spasiti svoju čast, zajedničku čast svih vas i svakoga pojedinačno. A po njoj će vas suditi povijest.

Mi Hrvati samo to od vas tražimo ...

Povodom rasističkih Haaških presuda od 15. travnja 2011.

akademik Ivan Aralica

akademik Smiljko Ašperger

akademik Hrvoje Babić

akademik Stjepan Babić

akademik Slaven Barišić

mons. dr. sc. Mile Bogović, biskup gospićko-senjski

akademik Boris Bučan

akademik Marin Hraste

dr. sc. Zvonimir Janko, Prof. Emeritus der Universitaet

Heidelberg, dopisni član HAZU-a (Hrvatske akademije
znanosti i umjetnosti)

akademik Dubravko Jelčić

mons. Ante Jurić, nadbiskup u miru, Split

akademik Andrija Kaštelan

akademik Ilica Kostović

akademik Slavko Matić

akademik Slobodan Novak

akademik Josip Pečarić

akademik Stanko Popović

prof. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački

akademik Franjo Šanjek

akademik Nenad Trinajstić²⁶

²⁶ Ovaj je tekst objavio tjednik Nacija 9. studenoga 2011.

Supotpisnici

prof. dr. sc. Andrea Aglič Aljinović

prof. dr. sc. Miroslav Akmadža, povjesničar

dr. sc. Maja Andrić, prof. mat. i inf.

dr. sc. Mato Artuković

prof. dr. sc. Vanda Babić, Zadar

prof. dr. sc. Ivan Bakran, Zagreb

doc. dr. sc. Senka Banić, Sveučilište u Splitu

dr. sc. Josipa Barić, Split

dr. sc. Osor Barišić, znanstvenik, Zagreb

prof. dr. sc. Danko Basch

dr. sc. Zlatko Begonja, Zadar

dr. sc. Mirko Belak, geolog

dr. sc. Ivana Benzon, profesorica engleskog i njemačkog jezika

prof. dr. sc. Mihovil Biočić, KBC Split, Medicinski fakultet

Sveučilišta u Splitu

akad. kipar Kruno Bošnjak, redoviti professor, Zagreb

prof. dr. sc. Marijan Bošnjak

dr. sc. Srećko Botrić, docent

prof. dr. sc. Velimir Božikov, Zagreb

prof. dr. sc. Zdravka Božikov, Split

Sergio Brantes Glavic, Médico, Profesor Asistente de Medicina,
Santiago, Chile

dr. sc. Morana Brkljačić Žagrović, dr.med.

dr. sc. Milko Brković, znanstveni savjetnik – trajno zvanje,

redoviti prof. dr. sc., naslovno zvanje

dr. sc. Miljenko Buljac

prof. dr. sc. Gojko Buljat, Zagreb

dr. sc. Ivica Čatić, KBF Đakovo

prof. dr. sc. Marin Čikeš, Sveučilište u Zagrebu, Rudarsko-
geološko-naftni fakultet

dr. sc. Ambroz Čivljak, predavač i znanstveni suradnik

doc. dr. sc. Alojzije Čondić, KBF Split

prof. dr. sc. don Josip Čorić

Filip Čulo, dr. med., sveuč. profesor, Osijek

- prof. dr. sc. Vera Čuljak
prof. Ante Čuvalo, Ph. D.
prof. dr. Vladimir Čepulić, Zagreb
prof. dr. sc. Šimun Šito Ćorić, Nacionalni koordinatora Hrvatskih
kat. misija u Švicarskoj
prof. dr. sc. Krešimir Ćosić, general pukovnik (u mirovini)
prof. dr. sc. Alojz Ćubelić, svećenik
prof. dr. sc. Borislav Dadić, filozof
prof. dr. sc. Vlado Dadić
prof. dr. dr. h. c. Nikola Debelić
prof. dr. Josip Delić, umirovljeni profesor KB fakulteta
Sveučilišta u Splitu
dr. sc. Vladimir Delić, sveuč. prof., Zagreb
dr. sc. Đuro Deželić, sveuč. profesor i veleposlanik u m.
prof. dr. sc. Goran Dodig
prof. dr. sc. Slavica Dodig, Zagreb
prof. dr. sc. Sergio Dokoza, Zadar
admiral Davor Domazet Lošo
profesor Esteban M. Domic M., Ingeniero Diplomado y Profesor
Universidad de Chile, Santiago de Chile
dr. sc. Žarko Domljan, prvi predsjednik Hrvatskoga državnog
sabora
dr. sc. Pero Draganić, dr.med
prof. dr. sc. Zvonko Dragčević
prof. don Ilija Drmić, Vinica, Aržano
prof. dr. sc. Andrej Dujella
Asaf Duraković, profesor, dr. med., USA.
prof. dr. sc. Boris Dželalija
prof. dr. sc. Neven Elezović, redoviti profesor FER, Zagreb
docent dr. sc. Srećko Favro
prof. dr. sc. Jasenka Gajdoš Kljusurić
prof. dr. sc. Krešimir Galešić, Zagreb
prof. dr. sc. Danica Galešić Ljubanović, patolog, Zagreb
Domagoj Galinović, dipl. ing. elektronike, docent državnog
sveučilišta u Buenos Airesu u mirovini, Argentina

- Ante Glibota, redoviti član, l'Académie Européenne des Arts, des Sciences et des Lettres, Paris
- dr. sc. Martinia Ira Glogar, doc.
- prof. dr. sc. Željko Grabarević
- prof. dr. sc. Ana Marija Grancarić
- doc. dr. sc. Mario Grčević
- prof. dr. sc. Damir Grgičević, dr. med.
- prof. dr. Vinko Grubišić, professor emeritus, Sveučilište Waterloo, Germanski i slavenski studiji (Germanic and Slavic Studies), Kanada
- dr. sc. Željko Hanjš
- dr. sc. Branko Hanžek, viši znanstveni suradnik
- prof. dr. sc. Andrija Hebrang, saborski zastupnik, Zagreb
- prof. dr. sc. Dubravko Horvat
- dr. sc. Katarinu Horvat, znanstvena savjetnica u Institutu za povijest umjetnosti, Zagreb
- prof. dr. sc. Stjepan Hranjec, redoviti sveučilišni profesor
- dr. Zdeslav Hrepic, Assistant Professor, Department of Earth and Space Sciences, Columbus State University
- prof. dr. Nada Hulina, sveuč. prof. u mirovini
- dr. sc. Ivan Ilić, sveč. prof. (emeritus), bivši veleposlanik, Zagreb
- prof. dr. sc. Zlata Ivanovi-Herceg, dr. med., Zagreb
- dr. sc. Božidar Ivanković, predavač matematike
- dr. sc. Slavica Ivelić, prof. mat. i inf.
- doc. dr. sc. Hicela Ivon, Split
- dr. sc. Borka Jadrijević, izv. prof.
- dr. sc. Julije Jakšetić, viši predavač
- dr. sc. Domagoj Jamičić, geolog, znanstveni savjetnik
- dr. sc. Zvonimir Janović, umirovljeni sveučilišni profesor
- dr. sc. Dubravko Jelić, znan. sur., Galapagos istraživački centar, Zagreb
- dr. Milan Jelić, dipl. oec., R. Argentina
- prof. dr. Branko Jeren, Sveučilište u Zagrebu, redoviti profesor
- prof. dr. sc. Damir Ježek
- doc. dr. sc. Marko Jukić, dr. med.
- prof. dr. sc. Vlado Jukić, ravnatelj Klinike za psihijatriju Vrapče
- fra Karlo Jurišić, dr. sc., prof emeritus, Makarska

- dr. sc. Držislav Kalafatić, liječnik-ginekolog, 'bolnica u Petrovoj'
- dr. sc. Dalma Kalogjera, klinički psiholog, istraživač i autor
- prof. dr. sc. Damir Kalpić
- prof. dr. sc. Duško Kardum, Zagreb
- prof. dr. sc. Ivan Karlić
- dr. sc. Marija Kaštelan-Macan, prof. emeritus, Fakultet kemijskoga
inženjerstva i tehnologije Sveučilišta u Zagrebu
- dr. sc. Ivan Katavić, redoviti profesor u trajnom zvanju
- dr. sc. Drago Katović, redoviti profesor
- dr. Vladimir Katović, professor of Chemistry, Wright State
University, Dayton, OH USA
- dr. sc. Boris Kavur, dipl. ing. rud.
- prof. dr. sc. Marijan Kirin, Zagreb
- Oscar Kitashima, profesor, docente, Provincia de Buenos Aires,
Argentina
- prof. dr. sc. Milica Klaričić Bakula
- Branko Kornfeind, župnik, Pandrof, Austrija
- dr. sc. Ivan Kordić, redoviti profesor
- prof. dr. sc. Srećko Kovač, Institut za filozofiju, Zagreb
- sveuč. prof. Kuzma Kovačić, akademski kipar
- prof. dr. Slavko Kovačić, umirovljeni professor KB fakulteta
Sveučilišta u Splitu
- prof. dr. sc. Zdenko Kovačić
- dr. sc. Jadranka Kraljević, viša asistentica
- general-bojnik Marinko Krešić, predsjednik udruge Hrvatski
generalski zbor
- prof. dr. sc. Šimun Križanac
- prof. dr. sc. Mario Krnić
- dr. sc. Nikša Krstulović, Institute of Physics, Zagreb
- dr. sc. Ana Kunštek
- prof. dr. sc. Želimir Kurtanjek
- prof. dr. sc. Stipe Kutleša, znanstveni savjetnik, Zagreb
- prof. dr. sc. Slobodan Lang
- dr. sc. Ante Lauc, sveuč. profesor u mirovini
- dr. sc. Inga Lisac, sveuč. nastavnik u mirovini (docent)
- dr. sc. Srećko Listeš, Split, viši savjetnik AZOO-a

- dr. sc. Davorin Lovrić, fizičar
 prof. dr. Maja Lukac-Stier, Doctora en Filosofía, Profesora
 universitaria e investigadora, Buenos Aires, Argentina
 prof. dr. sc. Branimir Lukšić
 dr. sc. Mislav Elvis Lukšić, Zadar
 dr. sc. Aleksandar Lutkić, umirovljeni profesor u trajnom zvanju
 prof. dr. sc. Mate Ljubičić
 prof. dr. sc. Ivan Malčić
 dr. sc. Ljubo Marangunić, sveuč. profesor u mirovini
 prof. dr. sc. Jozo Marević
 dr. sc. Davor Marijan, povjesničar
 dr. sc. Ivica Martinjak, Zagreb
 prof. dr. Mate Matas, Zagreb, sveučilišni profesor
 dr. sc. Ante Mateljan, red. prof., KBF Split
 dr. sc. Josip Matjan, die
 prof. dr. sc. Marko Matić, PMF Split
 dr. sc. Anita Matković, docent
 dr. sc. Zvonimir Medvedović, ministar prve Vlade RH, Zagreb
 dr. sc. Miroslav Međimorec, redatelj, hrvatski branitelj, diplomat
 Enes Midžić, redoviti profesor
 prof. dr. sc. Vine Mihaljević, znanstveni savjetnik, Institut
 društvenih znanosti Ivo Pilar, Zagreb
 dr. sc. Stijepo Mijović Kočan, književnik
 dr. sc. Mario Mikolić, veleposlanik u m.
 prof. dr. Davor Miličić, dekan Medicinskog fakulteta
 prof. dr. Zlatko Miliša
 dr. sc. fra Dušan Moro, teolog, docent, KBF Split
 dr. sc. Smiljana Narančić Kovač, Zagreb
 prof. dr. fra Andrija Nikić, dipl. knjižničar i arhivist, predsjednik
 Hrvatskoga kulturnog društva Napredak Mostar (i u ime 1219
 napretkovaca iz Mostara)
 prof. dr. sc. Milan Nosić
 prof. dr. Dubravka Oraić Tolić
 dr. sc. Tado Oršolić, znanstveni suradnik u Zavodu za povijesne
 znanosti HAZU-a u Zadru i docent na Filozofskom fakultetu
 u Mostaru

- dr. sc. Vlado Pandžić, redoviti profesor Filozofskog fakulteta,
Zagreb
- dr. ing. Marijan M. Papich, Vancouver, Canada
- dr. sc. Đurđica Parac-Osterman redoviti profesor u trajnom zvanju
- prof. dr. sc. Mladen Parlov, KBF, Split
- prof. dr. Snježana Paušek-Baždar, znanstveni savjetnik u trajnom
zvanju, upraviteljica Odsjeka za povijest prirodnih i
matematičkih znanosti HAZU-a
- dr. sc. Davor Pavelić, redoviti profesor
- dr. sc. Dubravka Pavišić Strache, docent u mir.
- dr. sc. Ivan Pavković, Zagreb
- prof. dr. sc. Davor Pavuna
- dr. sc. Marija Pehar
- dr. sc. Ivan Perić, red. prof.
- prof. dr. sc. Nedjeljko Perić
- doc. dr. sc. Ante Periša
- prof. dr. Tomislav Petković, fizičar i filozof
- prof. dr. sc. Mladen Petravić, PhD (ANU, Canberra), FAIP, Odjel
za fiziku, Sveučilište u Rijeci
- prof. dr. sc. Ivan Petrović
- prof. dr. sc. Ivica Picek
- dr. sc. Biserka Pigac, Varaždin
- prof. dr. sc. Valdi Pisac Pešutić, Split
- prof. dr. sc. Franjo Plavšić, toksikolog i hrvatski književnik
- dr. sc. Dora Pokaz
- prof. dr. sc. Tanja Pušić
- dr. sc. Marija Raguz, viši asistent na Medicinskom fakultetu u
Splitu
- Esteban Angel Ramljak, Profesor full time de la Universidad
Nacional del Centro de la Provincia de Buenos Aires, En
Tandil, provincia de Buenos Aires, Argentina
- dr. sc. Stjepan Razum, povjesničar i arhivist
- prof. dr. Adalbert Rebić, profesor Katoličkog bogoslovnog
fakulteta Sveučilišta u Zagrebu
- prim. dr. sc. Darko Richter, dr. med.
- prof. dr. sc. Mladen Rogina

- mr. sc. Željko Sačić, general bojnič
 Javier Gustavo Santich, Contador Público Nacional y Profesor de
 Ciencias Económicas, Profesor Académico y Economista,
 Ciudad de Rosario, República Argentina
- prof. dr. sc. Dora Sečić
 Haris Mirka Seitz, Prof. Dr. Investigador CONICET, Buenos
 Aires, Argentina
- prof. dr. sc. Sven Seiwert, Zagreb
 prof. dr. sc. Predrag Sikirić, Zagreb
 profesor Arturo Calderon Simunovic, Universidad Austral, Puerto
 Montt, Chile
- Marina Skrobica, Ph. D., dizajner
 dr. sc. Ana Smontara, znanstvena savjetnica, Koprivnica
 dr. sc. Ivo Soljačić, prof. emeritus
 prof. dr. Tomislav Sunić, spisatelj
 prof. dr. sc. Denis K. Sunko
 docent Goran Pavel Šantek, prof. etnologije i filozofije
 dr. sc. Zvonimir Šeparović, profesor emeritus, član Europske
 akademije znanosti i umjetnosti, predsjednik Hrvatskoga
 žrtvoslovnog društva
- dr. sc. Anđelko Šimić, bivši veleposlanik, direktor Visoke škole za
 turizam i ugostiteljstvo u Kuala Lumpuru, Malezija
- dr. sc. Tatjana Šimurina, dr med., anesteziolog, Zadar
 dr. sc. i književnik Igor Šipić, Split
 prof. dr. ing. Marija Šiško Kuliš, Split
 doc. dr. sc. Dražen Švagelj, Vinkovci
 prof. dr. sc. Zdravko Tomac
 prof. dr. sc. Miroslav Tuđman
 dr. sc. Kosta Urumović, red. prof.
 prof. dr. sc. Mirko Valentić, znanstvenik emeritus
 dr. sc. Hrvoje Valpotić, dr. med. vet.
- Silvia Adriana Varela, Profesora en Letras, Instituto Fátima y
 Santísima Trinidad, Instituto Nuestra Sra. del Líbano
- prof. dr. sc. Sanja Varošaneć
 prof. dr. sc. Đurđica Vasilj
 dr. sc. Mislav Vedriš, dipl. ing. šumarstva

dr. Mile Vidović, umirovljeni professor Nadbiskupijske klasične gimnazije u Splitu

doc. dr. sc. Mirela Vlastelica, dr. med., Split, Hrvatska

prof. dr. Petar Vrankić, prof. Bogoslovnog fakulteta, München

prof. dr. sc. Dario Vretenar

prof. dr. sc. Zlatko Vrljić, dipl. ing.

dr. sc. Petar Vučić, Zagreb

prof. dr. sc. Ante Vukasović, umirovljeni sveučilišni profesor, Zagreb

prof. dr. sc. Marija Vukelić-Shutoska, Skopje, Republic of Macedonia

doc. dr. sc. Tihomir Vukelja

dr. Vida Vukoja, lingvist

dr. Milan Vuković, umirovljeni sudac Ustavnog Suda RH i bivši predsjednik Vrhovnog Suda RH

Milan Zoretić, dipl. ing. elektronike, sveučilišni profesor, Argentina

prof. dr. sc. Jure Zovko

doc. dr. sc. Marija Žagar, Zagreb

prof. dr. sc. Dražen Živić, znanstveni savjetnik, Vukovar

prof. dr. Tomislav Živković, dr. fizike

prof. dr. sc. Darko Žubrinić

dr. Ante Žuvela, dipl. iuris., Buenos Aires, Argentina

prof. dr. sc. Zdravko Žvorc, dr. vet. med.

(...)

Ante Žanetić, bivši igrač Hajduka, zlatna kolajna Rim 1960, srebrena kolajna EURO Pariz 1960.

(...)

PROSVJED ZBOG NAPADA NA PRAVNI SUVERENITET REPUBLIKE HRVATSKE

Poštovani predsjedniče Hrvatskog sabora, poštovani saborski zastupnici!

U posljednje vrijeme svjedoci smo sve agresivnijeg napada na hrvatski suverenitet, a napose na pravni suverenitet, zbog čega mi potpisnici ovoga prosvjednog pisma iskazujemo odlučan prosvjed i zabrinutost za budućnost Hrvatske.

Napadima na hrvatski pravni suverenitet želi se poništiti i pogaziti Odluka Sabora Republike Hrvatske o raskidu državnopravnih sveza s ostalim republikama i pokrajinama SFRJ i Deklaracija o proglašenju suverene i samostalne Republike Hrvatske, donesene 8. listopada 1991. Takvu Hrvatsku nekoliko mjeseci kasnije jedinstveno su priznale i sve članice EU-a i čitav svijet.

Odlukom Hrvatskog sabora jasno je utvrđeno da Jugoslavija kao državna zajednica više ne postoji. Republika Hrvatska odrekla je time legitimitet i legalitet svim tijelima dotadašnje federacije – SFRJ i odlučila ne priznati valjanim ni jedan pravni akt bilo kojeg tijela koje nastupa u ime bivše federacije – SFRJ.

Prosljeđivanjem Republici Hrvatskoj optužnica protiv hrvatskih građana koje su proizvela tijela bivše SFRJ, agresorske JNA, Republika Srbija pokazuje želju da bude slijednica bivše federacije kojoj je Hrvatska prije 20 godina otkazala svaki legitimitet i da izjednači krivnju agresora i žrtve. Time se, također, na svojevrsan način pokazuje da se velikosrpska agresija na Hrvatsku nastavlja pravnim i političkim sredstvima.

Dakle, temeljni cilj najnovije velikosrpske agresije na državnopravni suverenitet Republike Hrvatske jest popravljjanje za Srbiju vrlo negativnih posljedica, nastalih zbog niza izgubljenih ratova u Miloševićevo vrijeme, što je ujedno i temeljni cilj novoga srbijanskog Memoranduma.

Slanje optužnica iz Srbije gotovo je istovjetno kao da su poratna Njemačka ili Italija poslale optužnice za ratne događaje poratnim vlastima u Poljskoj, Francuskoj, Češkoj, Slovačkoj, Grčkoj, Albaniji, Hrvatskoj itd.

Pomalo zbunjuje što EU, kad je riječ o tim pravnim aktima, traži pojašnjenje od Hrvatske, kao da ne zna tko je bio agresor na Hrvatsku, kao i komentar državnog odvjetnika Republike Hrvatske koji se upleće u opravdanost donošenja zakona, što nije primjereno ni demokratskim državama niti državi u kojoj je provedena dioba vlasti.

Možda nam jednostavno na taj način iz EU-a pokazuju da na Hrvatsku gledaju kao na koloniju, otvoreno nam poručujući da ne računamo sa suverenitetom u EU-u. Postavlja se pitanje je li Srbija „sama“ donijela tu odluku. Sjetimo se da je srbijanski predsjednik Tadić tražio da se hrvatski generali osude bez dokazane krivnje, s istovjetnim argumentima na koje se sada pozivaju iz EU-a. Na tim se „argumentima“ temelji i presuda Haaškoga suda. Je li takav zahtjev postavio „sam“ Tadić ili mu ga je sugerirao baš EU?

Pozivamo zastupnike Hrvatskog sabora da odlučno stanu u obranu hrvatskog suvereniteta, a napose pravnoga, jer će se građani i po tome opredjeljivati na sljedećim izborima. Istodobno, najodlučnije prosvjedujuemo protiv postupanja Republike Srbije koja je hrvatskim pravosudnim vlastima na pilatovski način prosljedila fantomske optužnice protiv hrvatskih građana. To samo svjedoči da još nije izvukla zaključke iz agresivnog rata koji su JNA i Miloševićeva Srbija vodile protiv Republike Hrvatske, prouzročivši najveće žrtve i materijalne štete u Europi nakon Drugoga svjetskog rata, te da nije odustala od projekta Velike Srbije.

Zar tim svojim činom Srbija zapravo nije preuzela izravnu odgovornost za zločine i razaranja što ih je JNA počinila u Hrvatskoj?

Zbog toga Srbiji treba u najkraćem mogućem roku dostaviti račun za ratne štete koje su u Hrvatskoj počinile JNA, Miloševićeva Srbija i njihove paravojne snage.

Iz dosadašnjih slučajeva jasno je da su optužnice (mnoge, ako ne i sve) sastavljene na temelju priznanja iznuđenih od hrvatskih zatočenika u srpskim koncentracijskim logorima pa Srbiji treba postaviti sljedeće zahtjeve/pitanja:

Kako je moguće da uopće razmišljaju o optužnicama koje sadrže bilo kakav dokaz koji je pribavljen na nezakonit način, tj. dobiven

pod prisilom u srbijanskim koncentracijskim logorima? Kako to da nakon tragičnih iskustava Drugoga svjetskog rata, Auschwitz, Dachau..., EU tako olako prolazi preko toga?

Ovim prosvjedom tražimo procesuiranje svih odgovornih za odvođenje, držanje i mučenje hrvatskih građana u srbijanskim koncentracijskim logorima u Srbiji. (Procjena je da je u tim logorima ubijeno ili nestalo oko 300 ljudi).

Tražimo međunarodnu potporu da se zaustave sve optužnice (ne samo iz Srbije nego i iz BiH) koje polaze od dokaza koji su dobivene pod prisilom, odnosno pribavljeni na nezakonit način.

Sve ove naše nevolje proizlaze iz činjenice da se u Hrvatskoj prihvatilo izjednačivanje agresije i obrane. Počelo se pričama o navodnom građanskom ratu, a provedeno je preko izjednačivanja ratnog zločina, koji čine agresori, i zločina u ratu koji se može dogoditi u obrani kao prekoračenje nužne obrane. To je u suprotnosti s međunarodnim pravom!

Tražimo vladavinu prava i hrvatski pravni suverenitet, umjesto dogovora na „visokoj razini“ koji služi skupljanju političkih bodova i uspostavi puzajuće „pravne jugosfere“.

Pozivamo zastupnike da na saborskoj sjednici 14. listopada, u petak, odgovorno štite suverenitet Republike Hrvatske i dostojanstvo narodnih zastupnika Hrvatskoga sabora.

U Zagrebu 8. listopada 2011.

akademik Ivan Aralica

akademik Smiljko Ašperger

dr. sc. Mile Bogović, biskup gospićko-senjski

akademik Dubravko Jelčić

akademik Andrija Kaštelan

akademik Josip Pečarić

akademik Stanko Popović

prof. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački

akademik Nenad Trinajstić

dr. sc. Žarko Domljan, prvi predsjednik Hrvatskoga državnog sabora

prof. dr. sc. Andrea Aglić Aljinović

dr. sc. Mato Artuković
prof. dr. sc. Ivan Bakran
dr. sc. Mladen Bandić, dipl. ing. građ., Zagreb
doc. dr. sc. Senka Banić, Split
dr. sc. Josipa Barić, doc. FESB, Split
dr. sc. Osor Barišić
dr. sc. Mirko Belak, znanstvenik
dr. sc. Zlatko Begonja, Upravitelj Zavoda za povijesne znanosti
HAZU-a u Zadru
prof. dr. sc. Mihovil Biočić, KBC Split, Medicinski fakultet
Sveučilišta u Splitu
akad. slikar Josip Botteri-Dini
dr. sc. Srećko Botrić, Sveučilište u Splitu
prof. dr. sc. Velimir Božikov, Zagreb
dr. sc. Marijan Brajinović, ministar-savjetnik, Beč, Austrija
dr. sc. Morana Brkljačić Žagrović, dr. med.
prof. dr. sc. Gojko Buljat, Zagreb
prof. dr. Ante Čuvalo
Marko Curać, novinar
Joško Čelan, novinar i publicist, Split
prof. dr. sc. Marin Čikeš, Rudarsko-geološko-naftni fakultet,
Zagreb
prof. dr. sc. don Josip Čorić
prof. dr. sc. Vera Čuljak
prof. dr. Vladimir Čepulić, Zagreb
Mirko Čondić, pukovnik HV-a u m.
dr. sc. Alojz Čubelić, profesor na Katoličkom bogoslovnom
fakultetu u Zagrebu
prof. dr. sc. Vlado Dadić
prof. dr. dr. h. c. Nikola Debelić
prof. dr. sc. Slavica Dodig
admiral Davor Domazet Lošo
prof. don Ilija Drmić
prof. dr. sc. Andrej Dujella
prof. dr. sc. Boris Dželalija, infektolog, Medicinski fakultet Split
prof. dr. sc. Neven Elezović

- doc. dr. Srećko Favro
 prof. dr. sc. Krešimir Galešić, Zagreb
 prof. dr. sc. Danica Galešić Ljubanović, Medicinski fakultet,
 Zagreb
 doc. dr. sc. Martinia Ira Glogar
 prof. dr. sc. Željko Grabarević
 prof. dr. sc. Ana Marija Grancarić
 prof. dr. Vinko Grubišić, professor emeritus, Sveučilište Waterloo,
 Kanada
 Hrvoje Hitrec, književnik, predsjednik HKV-a
 dr. sc. Zdeslav Hrepić, Columbus State University, GA, USA
 doc. dr. Hicela Ivon, Split
 dr. sc. Borka Jadrijević, izv. prof.
 dr. sc. Julije Jakšetić
 dr. sc. Domagoj Jamičić
 dr. sc. Zvonimir Janović, sv. profesor u m.
 dr. sc. Dubravko Jelić, znan. sur., Galapagos istraživački centar,
 Zagreb
 dr. Milan Jelić, dipl. ekonomist, R. Argentina
 Anđelko Kaćunko, svećenik i publicist
 prof. dr. sc. Duško Kardum, Zagreb
 prof. dr. sc. Ivan Karlić, Katolički bogoslovni fakultet Sveučilišta
 u Zagrebu
 prof. dr. sc. Marijan Kirin, Zagreb
 prof. dr. sc. Milica Klaričić Bakula
 prof. dr. sc. Ivan Kordić
 prof. dr. sc. Srećko Kovač, Institut za filozofiju, Zagreb
 Mate Kovačević, novinar
 dr. sc. Jadranka Kraljević
 general bojnik Marinko Krešić, predsjednik udruge Hrvatski
 generalski zbor
 prof. dr. sc. Šimun Križanac, Sesvete
 prof. dr. sc. Mario Krnić
 dr. sc. Nikša Krstulović
 prof. dr. sc. Marija Šiško Kuliš
 prof. dr. sc. Stipe Kutleša
 prof. dr. sc. Ante Lauc

dr. sc. Inga Lisac, sveuč. nastavnik, Zagreb
dr. sc. Srećko Listeš, Split, viši savjetnik AZOO-a
prof. Ive Livljanić, veleposlanik u miru
prof. dr. Maja Lukac-Stier, sveučilišni profesor, Buenos Aires,
Argentina
prof. dr. sc. Mate Ljubičić
Marko Magdalenić, prof., Katolički bogoslovni fakultet, Zagreb
prof. dr. Ivan Malčić, predstojnik pedijatrijske Klinike KBC-a
dr. sc. Ljubo Marangunić, sveuč. profesor u mirovini
dr. sc. Ivica Martinjak, Zagreb
prof. dr. sc. Mate Matas, Zagreb
Antun Mateš, akademski slikar
prof. dr. sc. Marko Matić, Split
doc. dr. sc. Anita Matković
dr. sc. Zvonimir Medvedović, ministar u prvoj Vladi RH, Zagreb
dr. sc. Miroslav Međimorec, redatelj, hrvatski branitelj, diplomat
prof. dr. sc. Vine Mihaljević
dr. sc. Mario Mikolić, veleposlanik u m.
prof. dr. sc. Zlatko Miliša, Sveučilište u Zadru
Josip Miljak, predsjednik Hrvatske čiste stranke prava
Pero Mioč, književnik, književni prevodilac i kazališni redatelj,
Šibenik
fra Dušan dr. Moro, docent, KBF Split
dr. sc. Smiljana Narančić Kovač
prof. dr. fra Andrija Nikić i 1238 mostarskih napretkovaca,
predsjednik Hrvatskog kulturnog društva Napredak u Mostaru
prof. dr. sc. Milan Nosić, Rijeka
Javor Novak, hrvatski publicist
Nikola Obuljen, dipl. ing.; saborski zastupnik u miru
dr. teol. Anto Orlovac, svećenik, Banja Luka
dr. sc. Tado Oršolić, znanstveni suradnik, Zadar
dr. ing. Marijan Papich, Vancouver, Kanada
prof. dr. Mladen Parlov, izvanredni profesor na KBF-u Splitu
prof. dr. sc. Davor Pavelić
dr. sc. Davor Pavuna
Marija Peakić Mikuljan, književnica

prof. dr. sc. Ivan Perić
 dr. sc. Damir Pešorda, kolumnist i profesor
 prof. dr. sc. Ivan Petričević, sveuč. prof., infektolog
 prof. dr. sc. Ivan Petrović
 dr. sc. Biserka Pigac, Varaždin
 prof. dr. sc. Valdi Pisac, Pešutić, Split
 Nenad Piskač, književnik, Zaprešić
 dr. Ivanka Pižeta, dipl. ing. elektrotehnike, Zagreb
 prof. dr. Franjo Plavšić, toksikolog i književnik
 dr. sc. Dora Pokaz
 prof. dr. sc. Tanja Pušić
 dr. sc. Stjepan Razum, arhivist i povjesničar
 prof. dr. Adalbert Rebić, profesor Katoličkog bogoslovnog
 fakulteta, Zagreb
 prim. dr. sc. Darko Richter, dr. med., Zagreb
 Mladen Rogina, red. prof., hrvatski branitelj
 prof. dr. sc. Dora Sečić
 Jakov Sedlar, redatelj
 prof. dr. sc. Sven Seiwert, Zagreb
 prof. dr. sc. Predrag Sikirić, Zagreb
 dr. sc. Ivo Soljačić, prof. emeritus
 Stjepan Jimmy Stanić, estradni umjetnik
 Miljenko Stojić, književnik, franjevac i novinar
 Goran Pavel Šantek, izv. prof.
 dr. sc. Zvonimir Šeparović, profesor emeritus, član Europske
 akademije znanosti i umjetnosti, predsjednik Hrvatskog
 žrtvoslovnog društva
 prim. dr. sc. Tatjana Šimurina, dr. med., anesteziolog, Zadar
 prof. dr. Marijan Šunjić, rector emer., veleposlanik u miru
 doc. dr. sc. Dražen Švagelj, patolog, Vinkovci
 Ante Nadomir Tadić Šutra, prof., pjesnik
 prof. dr. sc. Zdravko Tomac
 prof. dr. sc. Miroslav Tuđman
 dr. sc. Magdalena Ujević Bošnjak, dipl. ing. kem. tehn.
 prof. dr. sc. Stanko Uršić, Sveučilište u Zagrebu, FBF
 prof. dr. sc. Kosta Urumović, Zagreb
 dr. sc. Hrvoje Valpotić, dr. med. vet., Veterinarski fakultet, Zagreb

dr. sc. Mislav Vedriš, dipl. ing. šumarstva
Đuro Vidmarović, književnik i povjesničar

prof. dr. sc. Ivica Veža

prof. dr. sc. Zlatko Vrljićak, dipl. ing.

dr. sc. Petar Vučić, politolog

dr. sc. Zlatko Vučić, zn. savj. fiz., Zagreb

Tomislav Vuković, novinar, Glas Koncila

dr. sc. Željka Znidarčić, dr. med., Zagreb

doc. dr. Marija Žagar Zagreb

prof. dr. sc. Darko Žubrinić, Zagreb

(...)

Ante Žanetić, bivši igrač Hajduka, zlatna kolajna Rim 1960,
srebrna kolajna EURO Pariz 1960.

(...)

RASIZAM DOMAĆIH SLUGU, ZAGREB, 2013.

REFERENDUM POSLIJE PRESUDE HRVATSKIM GENERALIMA!

ZAHTJEV VLASTIMA REPUBLIKE HRVATSKE

Zahtijevamo da se referendum o pristupanju Hrvatske Europskoj Uniji održi nakon donošenja konačne presude hrvatskim generalima!

Bivši francuski vojni biskup Michel Dubost, na međunarodnom vojnom hodočašću u Lourdesu, rekao je da se divi Hrvatima, jer imaju nešto što sve više nestaje, imaju vrijednosti koje se u Europi gube, a bez kojih ona ne može živjeti. I doista, moramo se sjetiti samo dviju činjenica koje to zorno pokazuju.

Pravo i obaveza svake države jest vratiti svoj okupirani teritorij. U Ženevskoj konvenciji od 12. kolovoza 1949., koja govori o ratnim zločinima, odredba članka 3. stavak 1. Protokola II. kaže: *“Ne može se pozivati ni na jednu odredbu ovog protokola da bi se ugrozio suverenitet države ili odgovornost vlade da svim zakonitim sredstvima održava ili ponovno uspostavi zakon i red u državi ili da brani nacionalno jedinstvo i teritorijalni integritet države!”*

Nasuprot tome, EU je kaznio Hrvatsku ukidanjem Phare programa već drugog dana oslobodilačke operacije “Oluja”, pozivajući se na lažne tvrdnje o prekomjernom granatiranju Knina. Na tome tragu Tužiteljstvo haaškoga suda optužilo je hrvatske generale i iskonstruiralo pravnu normu o “zajedničkom zločinačkom pothvatu” kako bi moglo optužiti čitave civilne i vojne strukture.

Nakon takvih blasfemičnih optužaba hrvatski je narod javno i otvoreno postavio pitanja, na koja nikada nije dobio odgovor: Je li bilo prekomjerna granatiranja Vukovara, Dubrovnika, Osijeka,

Vinkovaca, Karlovca, Siska, Sl. Broda, Zadra, Šibenika i tolikih drugih gradova i mjesta? Je li “zajednički zločinački pothvat” planirana i provedena agresija od strane JNA i srpskih paravojnih snaga na Hrvatsku, nakon što su se njezini građani plebiscitarno odlučili za samostalnost i samoopredjeljenje, koju je bio još prije Pariške mirovne konferencije usadio kao misao vodilju tolikim potlačenim narodima američki predsjednik Woodrow Wilson? Je li tko odgovarao za prvo spaljeno mjesto, pravi holokaust na početku srpske agresije na Hrvatsku – istočnoslavonsko mjesto Čelije, koje se našlo na putu barbarogenijima? Je li bilo prekomjerno granatirano Sarajevo...? Po sadržaju optužnica i presudama kao da je u tim gradovima 90-tih godina vladao mir, a građani uživali u baroknoj glazbi. Takvo ponašanje Europe može se nazvati povijesnim primjerom beščašća i licemjerja, gaženjem svih kršćanskih vrijednosti na kojima se Europa stoljećima održala. Čini se da su, ipak, naše moralne vrijednosti u korijenima jedne druge Europe, koju su stvarali njezini najbolji umovi, nadasve kršćanski mislioci. Izjednačivanje žrtve i agresora dogodilo se prvi put u povijesti, kao što se dogodilo prvi put da glavni protagonisti rata – agresije na Hrvatsku, nisu osuđeni. Time je u Europi visoko podignuta sramna zastava – zastava rata, a ne zastava mira, koju su donijeli hrvatski branitelji. Nismo mogli ni vjerovati koliko je francuski premijer Georges Clemenceau svojedobno bio u pravu kad je tvrdio da je dobiti mir teže nego rat. U konačnici sve to govori koliko je Europi stalo do slobode i prava naroda koji su stoljećima bili imperijalnim žrtvama.

Poštovanje i prilagođavanje Hrvatske odlukama Haaškoga suda bio je stalan zahtjev EU-a i ostao je do danas, iako se sve vrijeme taj “sud” odnosio rasistički prema pojedinim narodima. To se konstatira i u nedavnom pismu 20 hrvatskih akademika, biskupa i nadbiskupa Vijeću sigurnosti UN-a, koje je supotpisalo 2300 građana (230 sveučilišnih profesora i doktora znanosti). Spomenimo samo jednu konstataciju iz toga pisma: “Zatočili ste ih i zato što su umjesto vas spasili sto tisuća muslimana (nesrba) u vašoj navodno zaštićenoj zoni Bihaću, a poslije pokolja u također vašoj zaštićenoj zoni Srebrenici.” Slično upozorenje dao je i tadašnji američki vojni

ataše u Hrvatskoj, tvrdeći da su general Gotovina i Hrvatska vojska tada spriječili *genocid takvih razmjera kakav je bio samo u Drugome svjetskom ratu*.

Haaški su tužitelji prešli preko tolikih zlodjela. Nisu nikoga optužili za tolika silovanja... Žrtve svakodnevno gledaju silovatelje na ulicama hrvatskih gradova, posebice na ulicama Vukovara. To najednom nije zločin, možda zato što je to radio agresor, a njega su od mnogo čega amnestirali.

Sve su hrvatske vlasti od 2000., zbog navodno viših ciljeva, poslušno prihvaćale nakaradne poglede na osnovne vrjednote koje su u suprotnosti s civilizacijskim vrjednotama o kojima je tako upečatljivo govorio francuski vojni biskup, i ne samo on. Ako ih koji put i nisu prihvaćale, nisu to ničim pokazale.

Ulaskom u EU pod takvim uvjetima Hrvatska ne će moći pomoći EU-u da spozna koje su stvarne vrjednote, bez kojih ona ne može opstati. Zato pozivamo hrvatske vlasti da promijene odluku o nadnevku referenduma i odgode je sve dok se ne objavi konačna presuda Haaškoga suda hrvatskim generalima.

Želimo se još jednom uvjeriti u njihovu vjerodostojnost, želimo vidjeti je li Europa prepoznala žrtvu, razlikuje li vrijednosti slatke i drage slobode od sužanjstva. Zato trebamo izići na referendum o EU-u tek nakon što vidimo konačnu presudu našim generalima.

Time želimo dati priliku članicama EU-a da se izjasne – smatraju li oni i dalje da postoje više i manje vrijedni narodi. I da pokažu je li im i dalje nebitno hoće li netko pobiti i 100 000 pripadnika nekog – po njima – manje vrijednog naroda. Uvjereni smo da bi njihovi generali zaslužni za spašavanje tako velikog broja ljudi dobili Nobelovu nagradu za mir, bili bi slavljani, a hrvatski su generali u prvostupanjskoj presudi drakonski osuđeni!

Ako hrvatske vlasti ne bi željele odgovoriti referendum, time bi bitno umanjile plebiscitarni izlazak na referendum o EU-u i pokazale da nas vode u EU jer ne znaju što s hrvatskom državom, kao što nisu znale ni 1918. pa su, nasuprot jasnim upozorenjima, odveli narod kao guske u maglu. U magli isprepletenom raznim protuhrvatskim ideologijama ostali smo gotovo jedno stoljeće, plativši neizmjernom

žrtvom. I tada se naše pretke uvjeravalo kako nemaju alternative. Slobodan građanin i slobodan narod uvijek imaju alternativu, a to su sloboda i samostalnost, poput Norveške i Švicarske. Ne možete nas stoga zaplašiti ni s eventualnim balkanskim parlamentima, jer jednostavno tamo ne pripadamo.

Ne bude li se odgodio referendum to će biti dokaz da hrvatske vlasti ne žele pomoći članicama EU-a, pa pozivamo hrvatske građane da na referendumu pokažu i jednima i drugima da, slično francuskom vojnom biskupu, puno više cijene hrvatske vrjednote od onih koje nam propagiraju iz EU-a, a slijepo podržavaju hrvatske vlasti od 2000. misleći na svoje fotelje, a ne na dobrobit naroda.

Hrvatski fokus, 26. prosinca 2011.

akademik Smiljko Ašperger

akademik Andrej Dujella

dr. sc. Zvonimir Janko, Prof. Emeritus der Universitaet Heidelberg,
dopisni član HAZU-a

akademik Dubravko Jelčić

mons. Ante Jurić, nadbiskup u miru (+ 20. 03. 2012.)

mons. Vlado Košić, sisački biskup

prof. dr. sc. Stjepan Marčelja, dopisni član HAZU, full member of
Australian Academy of Science, Australia

akademik Josip Pečarić

Ante Glibota, redovni član Europske Akademije Umjetnosti
Znanosti i Literature (EASL), Paris

dr. Zvonimir Šeparović, profesor emeritus Sveučilišta u Zagrebu,
član Europske akademije znanosti i umjetnosti

prof. dr. sc. Ivica Veža, član Europske akademije industrijskog
managementa, FESB, Split

mr. sc. Željko Sačić, general u miru

dr. sc. Maja Andrić

dr. sc. Mato Artuković

prof. dr. sc. Vanda Babić, Sveučilište u Zadru

prof. dr. sc. Ivan Bakran, Zagreb

- dr. sc. Mladen Bandić, dipl. ing. građ.
 doc. dr. sc. Senka Banić
 doc. dr. sc. Josipa Barić
 doc. dr. sc. Zlatko Begonja
 dr. sc. Ivana Benzon
 prof. dr. sc. Mihovil Biočić, KBC Split, Medicinski fakultet
 Sveučilišta u Splitu
 dr. sc. Srećko Botrić, Sveučilište u Splitu
 prof. dr. sc. Zdravka Božikov, Split
 doc. dr. sc. Snjezana Braić, Prirodoslovno matematički fakultet,
 Split
 dr. sc. Morana Brkljačić Žagrović, dr. med.
 dr. sc. Miljenko Buljac
 dr. sc. Krešimir Bušić
 prof. dr. sc. Marin Čikeš, Sveučilište u Zagrebu
 dr. sc. Ambroz Čivljak, predavač i znanstveni suradnik
 doc. dr. sc. Alojzije Čondić, Split
 prof. dr. sc. don Josip Čorić
 prof. dr. sc. Vera Čuljak
 prof. Ante Čuvalo, Ph. D.
 prof. dr. sc. Vladimir Čepulić
 prof. dr. sc. Alojz Ćubelić, Katolički bogoslovni fakultet
 prof. dr. sc. Borislav Dadić
 prof. dr. sc. Vlado Dadić
 doc. dr. sc. Antun-Ante Delić, dragovoljac Domovinskog rata,
 Grubišno Polje
 dr. sc. Ivo Derado, Max-Planck-Institut fuer Physik, Munchen,
 Germany
 doc. dr. sc. Pero Draganić, dr. med.
 prof. dr. sc. Boris Dželalija
 prof. dr. sc. Neven Elezović, FER, Zagreb
 prof. dr. sc. Rea Fulgosi- Masnjak, redovita profesorica
 Edukacijsko-rehabilitacijskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu
 prof. dr. sc. Danica Galešić Ljubanović, patolog, Zagreb
 dr. sc. Nikša Glavić
 doc. dr. sci. Martinia Ira Glogar
 prof. dr. sc. Ana Marija Grancarić

prof. dr. Vinko Grubišić, professor emeritus, Sveučilište Waterloo,
Germanski i slavenski studiji (Germanic and Slavic Studies),
Kanada

dr. sc. Željko Hanjš

prof. dr. Ivan Ilić, professor emeritus, FER, Sveučilište u Zagrebu,
bivši veleposlanik

prof. dr. sc. Borka Jadrijević

dr. sc. Julije Jakšetić

dr. sc. Domagoj Jamičić, znanstveni savjetnik

dr. sc. Zvonimir Janović, sveučilišni profesor u mirovini

dr. Milan Jelić, dipl. ekonomist, Argentina

prof. dr. sc. Branko Jeren, Sveučilište u Zagrebu

prof. dr. Hrvoje Kačić

dr. sc. Držislav Kalafatić

prof. dr. sc. Damir Kalpić

prof. dr. sc. Ivan Karlić

prof. dr. sc. Vladimir Katović, Wright State University, Dayton,
OH USA

doc. dr. sc. Marijan Kirin

prof. dr. sc. Milica Klaričić Bakula

prof. dr. sc. Srećko Kovač

prof. dr. Slavko Kovačić, Split

dr. sc. fra Smiljan - Dragan Kožul, O. F. M., Duhovni ravnatelj
Pokreta Krunice za obraćenje i mir

dr. sc. Jadranka Kraljević, viša asistentica

prof. dr. sc. Šimun Križanac

prof. dr. sc. Mario Krnić

dr. sc. Nikša Krstulović

prof. dr. sc. Marija Šiško Kuliš, Split

prof. dr. sc. Stipe Kutleša

prof. dr. sc. Slobodan Lang

prof. dr. sc. Ante Lauc

prof. dr. sc. Velimir Laznibat, redovni prof. Filozofskog fakulteta u
Mostaru u miru

doc. dr. sc. Inga Lisac

Maja Lukac-Stier, doktor filozofije i sveučilišni profesor, Buenos Aires, Argentina
 prof. dr. sc. iur. Branimir Lukšić
 dr. sc. Mislav E. Lukšić, Zadar
 Marko Magdalenić, prof. - dirigent, KBF Zagreb
 prof. dr. sci. Ivan Malčić
 dr. sc. Ljubo Marangunić, sveuč.profesor u mirovini
 dr. sc. Ivica Martinjak
 prof. dr. sc. Marko Matić, Split
 dr. sc. Tomislav Matić, Canberra, Australia
 dr. sc. Josip Matjan, die
 dr. sc. Bruno Mayer, dipl. ing. tehnologije
 dr.sc. Zvonimir Medvedović
 dr. sc. Miroslav Međimorec, redatelj, hrvatski branitelj, diplomat
 dr. sc. Zlatko Miliša, red. prof.
 prof. dr. fra Andrija Nikić, predsjednik Hrvatskog kulturnog društva Napredak u Mostaru sa 1263 člana
 prof. dr. sc. Milan Nosić
 prof. dr. sc. Zarko Nozica
 prof. dr. Dubravka Oraić Tolić
 dr. ing. Marijan Papić, Vancouver, Canada
 dr. sc. Đurđica Parac-Osterman, redoviti profesor u trajnom zvanju
 prof. dr. sc. Davor Pavuna
 prof. dr. sc. Ivan Perić
 prof. dr. sc. Nedjeljko Perić
 doc. dr. sc. Ante Periša
 dr. sc. Damir Pešorda, kolumnist i profesor
 prof. dr. sc. Mladen Petravić, Sveučilište u Rijeci
 prof. dr. sc. Ivan Petrović
 dr.sc. Dora Pokaz
 prof. dr. sc. Tanja Pušić
 dr. sc. Stjepan Razum, povjesničar i arhivist
 prim. dr. sc. Darko Richter, Zagreb
 prof. dr. sc. Dubravka Sesar, Zagreb
 dr. sc. Drago Šimundža
 prim. dr. sc. Tatjana Šimurina, dr. med., anesteziologinja
 Đuro Tikvica, pijanist, profesor Muzičke akademije u Zagrebu

prof. dr. sc. Kosta Urumović, Zagreb

prof. dr. sc. Zdravko Tomac

dr. sc. Hrvoje Valpotić, dr. med. vet., Veterinarski fakultet, Zagreb

dr. sc. Mislav Vedriš, dipl. ing. šumarstva

dr. Mile Vidović

dr. sc. Petar Vučić

dr. sc. Zlatko Vučić

dr. sc. Vida Vukoja, lingvist

dr.sc. s. Lucila (Anica) Zovak, Švicarska

prof. dr. sc. Tomislav Živković

prof. dr. sc. Darko Žubrinić

dr. Antonio Žuvela, pravnik, Buenos Aires, Argentina

(...)

Ante Žanetić, bivši igrač Hajduka, zlatna kolajna Rim 1960,
srebrena kolajna EURO Pariz 1960.

(...)

NE U EU PRIJE SLOBODE HRVATSKIM GENERALIMA! POZIV HRVATSKIM GRAĐANIMA

Blizu 1200 hrvatskih ljudi (više od 120 biskupa, nadbiskupa, akademika, sveučilišnih profesora, doktora znanosti) uputilo je zahtjev vlastima RH: *Referendum poslije presude hrvatskim generalima!* U njemu smo posebno istaknuli da je pravo i obveza svake države vratiti svoj okupirani teritorij, a u EU-u nisu držali da to vrijedi za našu zemlju pa su nas i kažnjavali zbog toga. Također smo ih upozorili kako je poštovanje i prilagođavanje Hrvatske odlukama Haaškoga suda bio stalan zahtjev EU-a i ostao je do danas, iako je sve vrijeme taj “sud” neistinama lažno optuživao ne samo hrvatske generale nego i hrvatski narod.

Traženje odgode referenduma ključno je moralno pitanje jer Hrvatska ne smije ući u Europsku Uniju žrtvujući nevine generale koji su najzaslužniji za našu slobodu.

Kako smo i dalje uvjereni da bi ulazak u Europsku Uniju bez prethodnog donošenja pravedne presude našim generalima, a to je sloboda, značio veliko poniženje za hrvatski narod i našu državu, a kako se referendum ne će dogoditi:

Pozivamo sve hrvatske građane kojima je stalo do istine, ponosa i dostojanstva hrvatskog naroda, do istine o Domovinskom ratu, do slobode zaslužnih i nevinih generala da glasuju protiv ulaska Hrvatske u Europsku Uniju ne samo na ovom referendumu, nego i na eventualno ponovljenom, sve dok se ne donesu pravedne presude hrvatskim generalima a to je sloboda

akademik Smiljko Ašperger
akademik Andrej Dujella
akademik Dubravko Jelčić
akademik Josip Pečarić

prof. dr. sc. Zdravko Tomac
Borislav Arapović, Inozemni član Ruske Akademije Znanosti,
Mostar – Stockholm
Ante Glibota, redovni član Europske Akademije Znanosti i
Umjetnosti, Pariz
dr. sc. Maja Andrić
dr. sc. Mato Artuković
prof. dr. sc. Ivan Bakran, Zagreb
doc. dr. sc. Senka Banić
doc. dr. sc. Josipa Barić
doc. dr. sc. Zlatko Begonja
dr. sc. Ivana Benzon
prof. dr. sc. Mihovil Biočić, Medicinski fakultet Sveučilišta u
Splitu
dr. sc. Srećko Botrić, Sveučilište u Splitu
doc. dr. sc. Snježana Braić
dr. sc. Miljenko Buljac
doc. dr. sc. Ilica Čatić, Katolički bogoslovni fakultet, Đakovo
prof. dr. sc. Marin Čikeš, Sveučilište u Zagrebu
dr. sc. Ambroz Čivljak, predavač i znanstveni suradnik
prof. dr. sc. don Josip Čorić
prof. dr. sc. Vera Čuljak
prof. dr. sc. Ante Čuvalo
prof. dr. sc. Vladimir Čepulić, Zagreb
prof. dr. sc. Alojz Čubelić, Katolički bogoslovni fakultet
prof. dr. dr. h. c. Nikola Debelić
doc. dr. sc. Antun-Ante Delić, dragovoljac Domovinskog rata,
Grubišno Polje
prof. dr. Serđo Dokoza, Odjel za povijest, Sveučilište u Zadru
prof. don Ilija Drmić, Vinica
prof. dr. sc. Neven Elezović, FER, Zagreb
prof. dr. sc. Rea Fulgosi-Masnjak, ERF, Sveučilište u Zagrebu
dr. sc. Nikša Glavić
prof. dr. sc. Asaf Duraković, dr. med.
prof. dr. sc. Ana Marija Grancarić

- prof. dr. Vinko Grubišić, profesor emeritus, Sveučilište Waterloo,
Germanski i slavenski studiji (Germanic and Slavic Studies),
Kanada
- dr. sc. Julije Jakšetić
- dr. Milan Jelić, dipl. ekonomist, Argentina
- prof. dr. Hrvoje Kačić
- dr. sc. Držislav Kalafatić, ginekolog
- prof. dr. sc. Ivan Karlić, Katolički bogoslovni fakultet Sveučilišta u
Zagrebu
- dr. sc. Marija Kaštelan-Macan, prof. emeritus, FKIT, Sveučilište u
Zagrebu
- prof. dr. sc. Vladimir Katović, Wright State University, Dayton,
Ohio
- prof. dr. sc. Milica Klaričić Bakula
- prof. dr. sc. Eugen Koren
- dr. sc. Mirna Koscec
- prof. dr. sc. Srećko Kovač
- sveuč. prof. Kuzma Kovačić, akademski kipar
- dr. sc. Goran Kozina, Varaždin
- dr. sc. fra Smiljan - Dragan Kožul, duhovni ravnatelj Pokreta
Krunice
- prof. dr. sc. Šimun Križanac
- prof. dr. sc. Mario Krnić
- prof. dr. sc. Stipe Kutleša, Zagreb
- prof. dr. sc. Slobodan Lang
- doc. dr. sc. Inga Lisac, u mirovini
- Marko Magdalenić, prof. - dirigent, KBF Zagreb
- prof. dr. sc. Ivan Malčić
- dr. sc. Ljubo Marangunić, sveuč. profesor u mirovini
- dr. sc. Ivan Marčelić, Split
- dr. sc. Ivica Martinjak
- dr. sc. Bruno Mayer, dipl. ing. tehnologije
- dr. sc. Zvonimir Medvedović, ministar prve Vlade RH
- prof. dr. fra Andrija Nikić, predsjednik Hrvatskog kulturnog
društva Napredak u Mostaru sa 1272 člana
- prof. dr. sc. Milan Nosić
- prof. dr. Dubravka Oraić Tolić
- doc. dr. sc. Tado Oršolić

dr. ing. Marijan Papich, Vancouver, Canada
dr. sc. Đurđica Parac-Osterman, redoviti profesor u trajnom zvanju
prof. dr. sc. Davor Pavuna
prof. dr. sc. Ivan Perić
doc. dr. sc. Ante Periša
prof. dr. sc. Marijana Peruzović
dr. sc. Damir Pešorda, kolumnist i profesor
dr. sc. Stjepan Razum, arhivist i povjesničar
prim. dr. sc. Darko Richter, Zagreb
prof. dr. Sven Seiwerth, Zagreb
prof. dr. sc. Dubravka Sesar, FF Zagreb
prof. dr. ing. Marija Šiško Kuliš
prim. dr. sc. Tatjana Šimurina, anesteziolog iz Zadra
Slaven Šuba, Ph. D.
Đuro Tikvica, pijanist, profesor Muzičke akademije u Zagrebu
dr. sc. Mislav Vedriš
prof. dr. sc. Tomislav Živković
prof. dr. sc. Darko Žubrinić
dr. Edward Slavko Yambrošić, Washington DC, USA
(---)
Ante Žanetić, bivši igrač Hajduka, zlatna kolajna Rim 1960,
srebrena kolajna EURO Pariz 1960
(...)

APEL HRVATSKOJ JAVNOSTI: SUPROTSTAVIMO SE MEDIJSKIM MANIPULACIJAMA!

Mediji su snaga iznad hrvatskog društva. Ne polažu nikomu račune osim profitu i nevidljivim političkim centrima moći. U tu svrhu sve im je dopušteno, od gaženja ljudskog dostojanstva, do raznih oblika manipulacije i potkopavanja hrvatske države. U medijima najmanje prostora ima za argumente. S poluinformacijama i dezinformacijama hrani se publika bez odgovornosti za napisanu riječ. Vještim manipulacijama inficiraju se sve skupine. Ali dok za razne infekcije postoje službe koje o tome skrbe, za psihičke napade putem medija na osobni integritet nema ni posljedica ni sankcija. Sve je dopušteno kad su mediji u pitanju, jer oni su sila i moć, svi ih se boje. Tako nešto je trebalo da bi se lakše upravljalo hrvatskim društvom. Najprije su se okomili na vrijednosti Domovinskog rata, zatim su isključili iseljenike, koji su se bili spremni vraćati u Hrvatsku, hrvatske nacionalne institucije, koje se raznim montiranim aferama podvojilo, a što se nije podvojilo, to se “ocrnilo”, zatim obitelj, a u završnom činu hoće lažima kompromitirati Katoličku crkvu, zapravo kršćanstvo koje je održalo hrvatski narod na ovim prostorima punih trinaest stoljeća.

Preko medija se vlada Hrvatskom. Mediji se izdašno koriste za upravljanje hrvatskim društvom. Skrivenim centrima moći oni su učinkovitiji od demokratskih putova, jer protivnika eliminiraju odmah, a istodobno pridobivaju javnost za svoja stajališta, koja ne trebaju objašnjavati. Društveni pravobranitelj u posljednjih dvadeset godina nije nijednom intervenirao i pokušao zaštititi pojedince ili društvene skupine od medijskih nasrtaja? Javna stručna analiza medija, koja je napravljena u jednoj znanstvenoj instituciji, nikada nije objavljena. Koji je razlog tomu? Medijski je prostor u Hrvatskoj danas kao jednosmjerna ulica u kojoj publika bezglavo bježi pred “razjarenim bikom”. Što više “krvi i spektakla”, to mediji zadovoljnije trljaju ruke. Na taj način najdirektnije se ugrožavaju demokratski korijeni i potiču najniže strasti. Za nasilje u društvu

stoga su u određenoj mjeri odgovorni i mediji. Bez medija i velikosrpski projekt izgledao bi puno drukčije. Te stvari se ne žele uzeti u obzir.

Medijska pristranost postala opasnost za državu i društvo. U dvadeset godina samostalnosti mediji su bili u funkciji promidžbe, uglavnom neskloni hrvatskoj državi, nagnuti najčešće lijevim dioptrijama. Oni ne mogu shvatiti da za medije nema ni lijeve ni desne strane, nego kritička prosudba i istina. Ali što njima znači istina? Mediji su ti koji su “kadili” bivšem hrvatskom premijeru, pravili s njime izmišljene interviewe, oni su ga pokopali, ne radi toga da kritički upozore na njegove nedostatke i štete za nacionalne interese, nego da instrumentaliziraju borbu za vlast i pokušaju ubiti svaki pluralitet stajališta i razmišljanja u hrvatskom društvu. Eliminiranje intelektualaca iz hrvatskih medija, osim onih koji misle kao i stranački vođe, jasan je znak da se u hrvatskom društvu ne razvijaju zdravi odnosi, nego da se društvo mijesi, po mjeri moćnika, koji se vješto skrivaju iza zavjesa.

Državni odvjetnik i mediji. U spregu s medijima ušao je i državni odvjetnik, koji selektivno pušta predmete u optjecaj, narušavajući demokratske stečevine i pretvarajući se u moć kojoj se treba pokoravati. Stalna stigmatizacija i kriminalizacija koja se događa svakodnevno u medijskom prostoru stvara dojam u običnih ljudi da u hrvatskom društvu ništa ne valja. Ali, ne će biti tako, jer da je tako, ono bi već davno nestalo. U hrvatskom društvu ima pozitivnih događaja, znanstvenih uspjeha i dostignuća, gospodarskih proboja, ali ti sadržaji nemaju mjesta u medijima, budući da su odredili pokazivati domaćoj i inozemnoj javnosti kako je hrvatska država nemoguća. Na tom tragu ima onih koji već javno govore kako “nismo u stanju držati, stvarati, oblikovati i voditi državu”. Koja je poruka – treba nas vratiti u balkansku tamnicu ili rastaliti u Europskoj uniji.

Perfidna igra medija uoči izbora. Stalnim napadima na jednu političku opciju, podilaženjem drugima, želi se biračima sugerirati komu treba vjerovati, tko su nacionalni spasitelji. Ni u jednoj europskoj državi danas nisu posloženi mediji da više manje pušu u jedan rog. Čovjek dobije dojam kao da su još u crvenoj košulji s titovkom na glavi. Ali već je rečeno kako će Hrvatska biti crvena i kako je to lijepa kapa. Pojedinačni disonantni tonovi samo potvrđuju tezu o uniformiranosti medija, kojima se ravna iz jednog mjesta, pa se i afere, crne kronike prelijevaju kao po zakonu spojenih posuda.

U Hrvatskoj nema slobodnog novinstva. Novine su strogo zatvoren i kontroliran prostor koji ima zadatak stvarati određen tip mišljenja i ponašanja, pohlepan za potrošnjom i ideološki obojen, da stalno mrzi svoje, preferira i divi se tuđem. Ankete kojima pribjegavaju elektronički mediji samo su način provjere kako napreduje određen projekt, kakve rezultate poručuje “pranje mozga”. Ono što je početkom prošlog stoljeća jasno uočio njemački znanstvenik K. Buecher, u Hrvatskoj je ostalo na snazi do danas, a on je tada ustvrdio kako su se “novine iz ustanove za objavljivanje vijesti pretvorile u nositelje i vođe javnog mnijenja, u borbeno sredstvo partijske politike”. Hrvatske novine to nikada nisu prestale biti – one su danas najočitije sredstvo partijske politike kojima su strane nacionalne vrijednosti i nacionalni interesi.

Zbog svega rečenog smatramo:

- **Potreban je jači i kritičniji glas intelektualaca u postojećim oazama slobode.**
- **Dok se ne dosegne medijski prostor za pluralitet mišljenja, potrebno je koristiti se i osnivati alternativne medijske prostore.**
- **Tražiti od javnog pravobranitelja da stane u obranu dostojanstva pojedinaca i skupina koje su izložene nasrtajima medija, da zaštiti djecu i mladež, koja je podvrgnuta perfidnim medijskim manipulacijama.**

- **Budući da se javni mediji financiraju iz proračunskih sredstava, nije dovoljno tražiti da budu servis javnosti, nego da budu pod svakodnevnim nadzorom javnosti.**
- **Privatni mediji moraju jednako služiti općim interesima i vrijednostima. Oni ne mogu biti suprotstavljeni općem i nacionalnom interesu.**
- **Intelektualci i nacionalne institucije trebaju odlučno braniti nacionalne interese i nacionalne stečevine.**
- **Građani, koji svaki dan kupuju razne tiskovine, moraju biti načisto koga sa svojim novcem podupiru - lošom hranom čovjek zatruje želudac, a poluinformacijama i dezinformacijama truje svoju dušu i dušu djece i obitelji.**
- **Glede parlamentarnih izbora upozoravamo građane da ne nasjedaju manipulacijama, već da se kritički, s obzirom na svoj sustav vrijednosti stečen školovanjem i životom, odluče, ne emocionalno, nego vrlo promišljeno, za kandidate koji će hrvatsku državu, voditi odgovorno i uravnoteženo.**
- **Naše je temeljno opredjeljenje slobodno i kritičko novinstvo, zasnovano na općeljudskim vrijednostima, koje će otvarati demokratska obzorja, a ne stvarati uvjete za interesne i partijske pobjede.**

Zagreb, 27. studenoga 2011.

akademik Ivan Aralica

akademik Slaven Barišić

dr. sc. Zvonimir Janko, Prof. Emeritus der Universitaet Heidelberg,

dopisni član HAZU-a

akademik Dubravko Jelčić

dr. sc. Henrik Heger Juričan, Sveučilište Pariz-Sorbona, dopisni

član HAZU-a

akademik Andrija Kaštelan

akademik Josip Pečarić

akademik Stanko Popović

prof. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački

akademik Nenad Trinajstić

dr. sc. Mato Artuković

prof. dr. sc. Vanda Babić, izv. prof.
 prof. dr. sc. Ivan Bakran
 dr. sc. Mladen Bandić, dipl. ing. građ.
 doc. dr. sc. Josipa Barić, Split
 dr. sc. Osor Barišić
 dr. sc. Zlatko Begonja
 dr. sc. Mirko Belak, geolog
 dr. sc. Ivana Benzon
 prof. dr. sc. Mihovil Biočić, KBC Split, Medicinski fakultet
 Sveučilišta u Splitu
 dr. sc. Srećko Botrić, Sveučilište u Splitu
 prof. dr. sc. Zdravka Božikov, Split
 doc. dr. Ivica Čatić, KBF Đakovo
 prof. dr. sc. Marin Čikeš
 dr. sc. Ambroz Čivljak, predavač i znanstveni suradnik
 doc. dr. sc. Alojzije Čondić, KBF Split
 prof. dr. sc. don Josip Čorić
 prof. dr. sc. Vera Čuljak
 prof. dr. Ante Čuvalo
 prof. dr. sc. Vladimir Čepulić
 prof. dr. fra Šimun Šito Ćorić
 prof. dr. dr. h. c. Nikola Debelić
 dr. Josip Delić, sveuč. prof. u m., Split
 prof. dr. sc. Slavica Dodig, Zagreb
 prof. dr. sc. Serđo Dokoza, Zadar
 dr. sc. Žarko Domljan
 prof. don Ilija Drmić
 prof. dr. sc. Andrej Dujella
 prof. dr. sc. Krešimir Galešić, Zagreb
 prof. dr. sc. Danica Galešić Ljubanović, patolog, Zagreb
 doc. dr. sc. Martinia Ira Glogar,
 prof. dr. sc. Ana Marija Grancarić
 doc. dr. sc. Mario Grčević
 prof. dr. sc. Damir Grgičević
 prof. dr. Vinko Grubišić
 prof. dr. sc. Stjepan Hranjec, Čakovec

doc. dr. sc. Zdeslav Hrepić
dr. sc. Slavica Ivelić Bradanović
dr. sc. Borka Jadrijević, izv. prof.
dr. sc. Julije Jakšetić
dr. sc. Zvonimir Janović, umirovljeni sveučilišni profesor
dr. sc. Dubravko Jelić, znan. sur., Galapagos istraživački centar,
Zagreb
prof. dr. sc. Vlado Jukić
prof. dr. sc. Ivan Karlić, KBF Sveučilišta u Zagrebu
prof. dr. sc. Damir Kalpić
prof. dr. sc. Vladimir Katović, Wright State University, Dayton,
OH, USA
prof. dr. sc. Milica Klaričić Bakula
prof. dr. sc. Ivan Kordić
dr. Slavko Kovačić, sveuč. prof. u m., Split
dr. sc. fra Smiljan - Dragan Kožul, duhovni ravnatelj Pokreta
Krunice za obraćenje i mir
prof. dr. sc. Šimun Križanac
prof. dr. sc. Mario Krnić
dr. sc. Nikša Krstulović, Institute of Physics, Zagreb
prof. dr. sc. Stipe Kutleša
dr. sc. Ante Lauc, sveuč. profesor u mirovini
dr. sc. Srećko Listeš, Split, viši savjetnik AZOO
prof. dr. Maja Lukac-Stier, sveučilišni professor, Buenos Aires,
Argentina
prof. dr. sc. Mate Ljubičić
prof. mr. Ivanka Madunic-Kuzmanović
prof. dr. sc. Ivan Malčić
dr. sc. Ljubo Marangunić, sveučilišni profesor u mirovini
dr. sc. Zvonimir Marić, sveučilišni profesor, Zagreb
dr. sc. Ivica Martinjak, Zagreb
prof. dr. sc. Marko Matić, Split
dr. sc. Josip Matjan, die
dr. sc. Miroslav Međimorec, uredatelj, hrvatski branitelj, diplomat
dr. sc. Stijepo Mijović Kočan, književnik
prof. dr. don Josip Mužić, KBF Split

- prof. dr. fra Andrija Nikić, predsjednik Hrvatskog kulturnog društva
Napredak u Mostaru
- dr. sc. Tado Oršolić, Zadar
- dr. ing. Marijan Papić
- prof. dr. sc. Mladen Parlov, KBF, Split
- prof. dr. sc. Davor Pavelić
- prof. dr. sc. Davor Pavuna
- prof. dr. sc. Ivan Perić
- prof. dr. sc. Nedjeljko Perić
- doc. dr. sc. Ante Periša
- prof. dr. sc. Mladen Petravić, Sveučilište u Rijeci
- prof. dr. sc. Ivan Petričević, liječnik
- prof. dr. sc. Ivan Petrović
- dr. sc. Dora Pokaz
- prof. dr. sc. Tanja Pušić
- dr. sc. Stjepan Razum, povjesničar i arhivist
- prof. dr. Adalbert Rebić, sveučilišni profesor u mirovini
- prim. dr. sc. Darko Richter, Zagreb
- prof. dr. sc. Sven Seiwerth,
- prof. dr. Andjelko Simic, HELP University Kuala Lumpur
- dr. sc. Zvonimir Šeparović, profesor emeritus, član Europske
akademije znanosti i umjetnosti, predsjednik Hrvatskog
žrtvoslovnog društva
- dr. sc. Drago Šimundža, Split
- prim. dr. sc. Tatjana Šimurina, dr. med., Županijska bolnica Zadar
- Đuro Tikvica, pijanist, sveučilišni profesor
- prof. dr. sc. Zdravko Tomac
- prof. dr. sc. Miroslav Tuđman
- prof. dr. sc. Nikica Uglešić
- prof. dr. sc. Darko Ujević
- prof. dr. sc. Kosta Urumović
- prof. dr. sc. Mirko Valentić, znanstvenik emeritus
- dr. sc. Hrvoje Valpotić, dr. med. vet.
- dr. don Mile Vidović, Split
- dr. sc. Petar Vučić
- dr. sc. Zlatko Vučić, Zagreb

prof. dr. sc. Tomislav Živković

prof. dr. sc. Darko Žubrinić

(...)

Ante Žanetić, zlato Rima i srebro Pariza, bivši igrač splitskog Hajduka

(...)

VIJEĆU SIGURNOSTI UJEDINJENIH NARODA O HRVATIMA BIH

U našem pismu povodom rasističkih Haaških presuda od 15. travnja 2011. napisali smo vam kako “znamo da je za vas braniti svoj Dom, svoj Narod i svoju Državu samo PLANIRANI UROTNičKI ZLOČIN!” To se odnosi i na Hrvate u BiH, a i njima se sudi i sudilo se u vašemu Den Haagu na isti sramotni način.

Ovih dana smo svjedoci kako se i Vatikan pribojava da bi katolici u Bosni i Hercegovini za koje desetljeće mogli posve nestati. Od oko 800 000 katolika u 1991. godini danas ih je ostalo 440 000. Eliminiranje Hrvata iz BiH, što vojnim što nevojnim sredstvima, zapravo je eklatantan primjer genocida.

Za čiji račun želite očistiti BiH od Hrvata? U što namjeravate pretvoriti tu državu?

Hrvatski narod se ponosi i uvijek će se ponositi onima kojima vaš “Sud” određuje drakonske kazne pa čak i zbog spašavanja stotinjak tisuća ljudi – samo zato što su muslimani. Jedan od onih koji će zauvijek biti među ponajboljim sinovima hrvatskog naroda, haaški optuženik, ovako govori o ratu između žrtava velikosrpske agresije, muslimana i Hrvata BiH:

Završni govor generala Praljka

I.

Obuka policajaca iz BiH u Hrvatskoj, a koje šalje SDA još 1991. god. Obuka pilota A BiH u Republici Hrvatskoj.

Obuka i opremanje čitavih postrojba A BiH u Hrvatskoj.

Zbrinjavanje stotina tisuća muslimanskih izbjeglica u RH.

Organiziranje eksteritorijalnog školstva za muslimane izbjeglice u RH i to na, tada još nepostojećem, bosanskom jeziku.

Vremenski neprekinuto naoružavanje A BiH.

Municija, nafta, lijekovi, hrana i ostala potrebna logistika A BiH za vođenje rata.

Liječenje više od 10 000 ranjenih boraca A BiH u hrvatskim bolnicama.

Omogućavanje dolaska više tisuća mudžahedina u A BiH.

Regularni logistički centri A BiH u Zagrebu, Rijeci, Splitu, Samoboru, tijekom cijelog rata.

Itđ., itd.

I sve to besplatno.

Nikada u povijesti ratovanja jedan narod – (Hrvati) – nije tako i toliko pomogao drugi narod – (Bošnjaci-Muslimani) – i onda kada su potonji okrenuli svoju vojsku – (A BiH) – protiv Hrvata – (HVO) – u BiH.

Nikada u povijesti ratovanja zapovjednik jedne vojske (HVO-a) nije propuštao konvoje oružja (i ostalog) drugoj vojsci (A BiH) i onda kada je ta vojska (A BiH) to oružje (i ostalo) koristila za napade na one koji su joj to propustili.

- a) A što je s referendumom Hrvata za BiH, koji je preduvjet za postojanje te države?
- b) Priznanje BiH od RH.
- c) Imenovanje veleposlanika RH u BiH.
- d) Potpisivanje svih prijedloga međunarodne zajednice o unutaršnjem uređenju BiH a prvi koji su potpisivali bili su predstavnici HZ HB i RH.

To je bila politika dr. Franje Tuđmana, predsjednika RH, to je bila politika Vlade RH i Sabora RH i MORH-a, to je bila politika HVO-a.

To su za tužiteljstvo ovog suda elementi UZP-a.

Takva optužnica služi se logikom koja je uvredljiva i za kognitivni sustav patogenog virusa.

I-1.

Kakvo mišljenje i koji stavovi prethode ovakvoj optužnici?

1. Simon Leach, bivši kvartovski policajac u Velikoj Britaniji, član tužiteljskog tima koji je istraživao zločine Hrvata u Lašvanskoj dolini, na jednom sastanku u tužiteljstvu 1996. godine izvadio je papir na kojem su pisala imena: Franjo Tuđman, Gojko Šušak, Vice Vukojević. Tumačio je i objašnjavao da su to ciljevi do kojih će dovesti njegova istraga.

2. Citiram iz knjige Williama Montgomeryja *Kad ovacije utihnu*. (Struggling with democratic transition; After the cheering stops, 2010), stranica 114:

A. Specijalni ambasador SAD-a za ratne zločine Pierre Prosper pozvao je trojicu američkih ambasadora iz regiona (iz Srbije, Hrvatske i Bosne) da dođu u Haag kako bi se sastali s predstavnicima MKSJ. Dve uspomene naročito su upečatljive. Prva se odnosi na to da smo direktno od Carle del Ponte čuli da se zvaničan pristup njene kancelarije temelji na stavu da su svi ratni lideri svih strana krivi za ratne zločine, a da zatim razmatra koji su to određeni zločini i kako da dokaže njihovu krivicu. Takvo gledište tada mi se učinilo – i još mi se čini – pogrešnim po mnogim osnovama.

Je li gospodin Montgomery vjerodostojan svjedok?

Kakva je reakcija ostale trojice?

Stavovi Carle del Ponte nisu “pogrešni po mnogim osnovama”, to je imperijalna bahatost, degradacija prava na komunističke čistke i nacističke pogrome.

3. U svojoj knjizi *La Caccia – Io E I Criminali di Guerra*, u 10. poglavlju “Zagabria, dal 1999 al 2001”, na stranici 254. piše:

Jedan od tužitelja Suda, Kanađanin dobro poznat u krugu po svojoj duhovitosti i dosjetkama, služio se aforizmom kojim je dobro isticao razliku između Srba i Hrvata koji su pokušavali ometati rad Suda: *Srbi su kopilad*, govorio je, *dok su Hrvati podmukla kopilad*.

1. Taj tužitelj suda, Kanađanin, služi se govorom mržnje.

1.1. Del Ponte upotrebljava trajni glagol “služiti” (upotrebljavati). To znači da to nije bila “dosjetka” jednom upotrijebljena, već uobičajeni način šovinističkog i rasističkog karakteriziranja HRVATA – *podmukla kopilad*.

1.2. Carla del Ponte prenosi riječi jednog od tužitelja suda bez ikakvih ograda, a to znači da se ona s takvim mišljenjem u cijelosti slaže. I to trajno u skladu sa značenjem glagola “služiti” (upotrebljavati).

2. Potpuno mi je nejasan izostanak bilo kakve reakcije na takav profašistički način govora o jednom narodu. Mene interesira da li je u ozračju takvog mišljenja napisana optužnica protiv mene.

Da sam, kojim slučajem, ja, Slobodan Praljak, napisao ili izrekao takvu kvalifikaciju bilo kada, u bilo kojoj formi prema bilo kom narodu ili skupini u vrijeme rata na prostorima bivše Jugoslavije, dobio bih samo zbog toga 5 godina zatvora. Želim saznati da li na sudu u Haagu vrijedi: *Quid licet Iovi, non licet bovi*. Želim saznati da li međunarodne organizacije koje su osnovale sud i koje se brinu o njegovoj pravičnosti, podržavaju taj stav, izrečen u spomenutoj knjizi.

II.

Tužiteljstvo me uspoređuje s nacistima a moje djelovanje s holokaustom.

Pa da opišem ulogu Goeringa s kojim likom bi, po tužiteljstvu, ja trebao biti sukladan.

- Taj je Goering smjestio svoje Židove (Muslimane) u svoju vikendicu i brinuo se o njima.
- Smjestio je svoje Židove u stan u Zagrebu, hranio ih i liječio.
- Išao je na snajpersku vatru kod vojarne JNA u Grabovini kako bi spasio žene svojih neprijatelja.
- Tijelom zaštitio zarobljene vojnike JNA i brinuo se da sretno stignu svojim kućama.
- Izvukao zarobljene civile Srbe iz logora u Dretelju prijetnjom oružja. Ne sam. Logor su držali pripadnici HOS-a – pretežito Muslimani.
- Izvlačio ranjene Židove – Muslimane iz bolnice u istočnom Mostaru. Ne sam.
- Organizirao izvlačenje, prebacivanje i smještaj 15 000 Židova – Muslimana iz Stoca i Dubravske Visoravni splavom preko Neretve + 3 000 automobila. Ne sam.
- Prevezao ranjenu Muslimanku – Židovku helikopterom iz istočnog Mostara u Split. Ne sam.
- Židovsku (muslimansku) obitelj s djetetom oboljelim od leukemije preuzeo kod Uskoplja i prebacio u Split na liječenje. Omogućio im stjecanje hrvatskog državljanstva kako bi na teret

hrvatskog proračuna mogli otputovati u Švicarsku na liječenje. Ne sam.

- Organizira gradnju ceste spasa za Židove – Muslimane kako bi mogli otići u drugu domovinu. Goeringovu, u Hrvatsku. Ne sam.

- Vodio ih i borio se sa Židovima – Muslimanima braneći i oslobađajući Mostar, Čaplinu, Travnik i Konjic, itd. Ne sam.

- Pustio na svoju ruku zarobljene Židove – Muslimane, zarobljene poslije sukoba u Rami – Prozoru.

- Spriječio osvetu nakon što su Židovi – Muslimani počinili zločin u Uzdolu. Ne sam.

- Isto to vrijedi i za Doljane i Grabovicu. Ne sam.

- Kad je trebalo i osobno provodio konvoje s hranom za Muslimane – Židove i konvoje s oružjem i onda kada su 3. K A BiH i 4. K A BiH i 6. K A BiH i dijelovi K A BiH krenuli protiv Goeringa na zapadne granice BiH i u luku Ploče. Nakon što su potpisali primirje sa Srbima. Ne sam.

- Itd. Itd.

- Goering – Praljково ponašanje u Sunji ću preskočiti.

- Takvim se ponašanjem postaje ratni zločinac sukladno logici tužiteljstva.

Tužitelj citira Goetheova “Fausta” – o zrcalu u koje se moramo pogledati. Moji su actus reus moje ogledalo, moj smisao i moja bit, jer proizlaze iz mens rea onoga što nazivamo Slobodan Praljak.

Nažalost, suci Prandler i Trechsel odbili su prihvatiti mojih 150 svjedoka, koji svjedoče o činu i aktu i djelu optuženog Praljka, svjedoče istodobno i o općoj situaciji u kojoj su takva djela nužna, nažalost ne uvijek i dovoljna.

A nikako ne razumijem pravnu proceduru koja mi zabranjuje svjedočiti o Mladićevim dnevnicima.

III.

ŽALIM LI ŽRTVE?

Da, želim sve nevine žrtve svih ratova.

Posebno želim žrtve onih petstotinjak ratova poslije 1945. a dogodili su se i događaju se usprkos svim moralističkim filipikama koje svakodnevno slušamo.

Posebno želim za svakim onim djetetom koje umre od gladi svake 4 sekunde ovoga našeg realnog vremena.

Mir u diktaturi je priprema za rat. Što duža i gora diktatura, to je više akumulirane negativne energije, to je više krvi i zla poslije.

Radilo se o Titu ili Sadamu, isto je.

I nisu krivi oni koji sruše diktatora i poslije se trude umanjiti zlo koje se javlja snagom fizičkih zakona, nego oni koji su omogućili i šutnjom produžili trajnost diktatoru.

Isto vrijedi i za Jugoslaviju poslije Tita i za Irak poslije Sadama.

Ono sto tužitelj naziva nacionalizmom, kod Hrvata je bila potreba za slobodom, i nacionalnom i građanskom.

U tom smislu ja sam hrvatski nacionalist.

Ne odričem se nacionalne politike dr. Franje Tuđmana jer je ta politika stvorila RH i omogućila opstanak BiH kao države.

Ne odričem se smisla i pravnog utemeljenja HZ-HB, izraza volje Hrvata u BiH, suverenog i konstitutivnog naroda u toj državi.

HZ HB, krhkom organiziranošću, omogućila je stvaranje HVO-a koji je 1992. obranio BiH i jug Hrvatske, a 1993. spriječio ostvarenje agresivnih planova A BiH.

A) Muslimanska politika i A BiH, nemoćni da vrata od JNA i VRS-a zauzete teritorije (dobrim dijelom i zbog moralnom ljudskom umu neshvatljivog embarga na oružje) krenula je u ofenzivu prema HVO-u. Oslobođajući BiH od Hrvata počinili su zločine – Konjic, Čapljina, Doljani, Bugojno, Grabovica, Uzdol, itd., itd.

Činjenice su na raspolaganju i za ubijene i za protjerane i za zatvorene Hrvate.

Društveni su odnosi uzročno-posljedični a pokrenuta spirala zla ne opravdava zločin, ali bitno smanjuje mogućnost provedbe prava. Ma tko god, na papiru, bio zadužen to raditi.

Svugdje i uvijek je tako.

HVO se branio od agresije i 1992. i 1993. i 1994. a dužnost zapovjednika je ne izgubiti rat.

Moja savjest je čista.

IV.

Sudski je proces tumačenje zakona i interpretacija činjenica.

Sudski proces je retorički i kao takav ne traži apsolutnu istinu, već istinu koja je vrlo vjerojatna (izvan svake razumne sumnje), kojoj se teško ili nikako ne može proturječiti.

U iznalaženju takve istine nije dovoljno znanje, već je potrebno umovanje, potreban je *logos* – racionalno i logično argumentiranje. Podatci i činjenice, izjave, statistike...u argumentaciji ne znače ništa ako nisu logičnim zaključivanjem dovedeni u vezu s tvrdnjama. Tek povezivanjem različitih znanja možemo se približiti istini.

U ovom procesu potrebna su znanja iz sociologije, sociologije rata, znanja o društvima u kojima je potpuno razorena i državna i društvena struktura, u kojima se pojedinci vraćaju u prirodno stanje, potrebna su znanja iz ratne psihologije, znanja ratnih vještina, oruđa, stvarnog sadržaja pojma vojske, itd., itd.

Moguće pogreške u interpretaciji činjenica su i vjerojatne i kobne.

- a) Pretjerana i kriva redukcija pojmovnog aparata i logične povezanosti.
- b) Zaključivanje na osnovu krivih pretpostavki.
- c) Izbjegavanje usporedbe sličnih sustava i fenomena.
- d) Lagodno (intelektualcima tako drago) izjednačavanje pojma “moći” i pojma “htjeti” “željeti”, i
- e) Lagodno upiranje prstom u krivce što svijet nije skladan njihovoj volji i predodžbi.

Sve su to polja logičkih mogućih grešaka u konačnoj prosudbi.

Nadati je se da će se časni suci pridržavati strogih znanstvenih metoda i spoznaja.

IV. -1

U prošlom stoljeću, da ne spominjem daleku prošlost, u sudskim je procesima osuđeno više desetina milijuna ljudi.

Po zakonima rasnim (SAD, Pretorija), diktatorskim, vjerskim, nacističkim (Njemačka, Srbija, Slovačka, NDH), fašističkim (Italija), komunističkim (SSSR, Jugoslavija, Mađarska, Kina) itd. i tome slično.

Sudska retorika predugo je bila pod utjecajem nerazumnih društvenih i političkih sila i zbog toga je i sama osuđivana.

Nažalost, nedovoljno.

Kako ne bi završila u moralnom beznađu, krajnje je vrijeme da postane ono što mora biti – razuman i uman proces.

Imam li se prava nadati?

IV-2

Kakvi god da jesu zakoni ovog suda, oni ne vrijede za Amerikance. Za ostale narode vrijede zakoni stalnog suda (ICC – Međunarodni krivični sud) a ti se opet zakoni razlikuju od ovih ovdje (ICTY – Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju), po kojima se meni sudi.

Time je ukinut važan uvjet sudske retorike a taj jest “Princip ravnopravnosti sudionika u sudskom procesu”.

Citiram PERELMANA:

“U odnosu u kojem je nejednakost bitno obilježje odnosa među ljudima, nema osnove za razuman i uman proces”.

V.

Nisam kriv!

I ne mislim pritom na osjećaj krivnje.

Hladno, racionalno, logikom koja je kritički provjeravana desetine puta – znam da nisam kriv.

Časni suče Antonetti; ako vaša presuda bude suprotna mom zaključku, ja ću, poštujući opće načelo opovrgljivosti svakog mišljenja, zaključka ili stava, otvoreno i hrabro preispitati svoj stav o vlastitoj odgovornosti.

Ako spoznam pogrešku, izdržavat ću kaznu jer ste vi pravični.

Znat ću što sam mogao bolje, kako sam mogao bolje, gdje sam mogao bolje i kada sam mogao bolje; i to mišlju, riječju, djelom i propustom.

Ako me ne uvjerite, ako vaše tumačenje činjenica bude nedovoljno dobra ili pogrešno primijenjena spoznaja neke od društvenih znanosti:

Pa postane moguće ono što nije bilo moguće,

Pa postane jednostavno ono što nije jednostavno,

Pa moć da se nešto učini postane prosta zamjena za želju ili htijenje,

Onda ću ja biti u zatvoru samo zato jer je sud sila.

A to zbilja ne bi bilo ništa novo.

Mojih pola sata je isteklo.

Zato mi ponovno tražimo od vas:

Vratite nam naše branitelje i iz Bosne i Hercegovine, koje ste vi zatočili ili već i osudili bez dokazane krivnje! Oslobodite i generala Praljka i njegove suborce Jadranka Prlića, Brunu Stojića, Milivoja Petkovića, Valentina Ćorića i Berislava Pušića, jer njihovom presudom samo pokazujete želju za definitivnim eliminiranjem Hrvata iz BiH. Tako ćete spasiti svoju čast i čast svih vas, jer po tome koliko ste bili pravedni i časni sudit će vam povijest.

Mi, Hrvati, samo to od vas tražimo ...

akademik Smiljko Ašperger

akademik Slaven Barišić

akademik Boris Bućan

akademik Andrej Dujella

dr. sc. Zvonimir Janko, Prof. Emeritus der Universitaet Heidelberg,

dopisni član HAZU-a

akademik Dubravko Jelčić

dr. sc. Henrik Heger Juričan, Sveučilište Pariz-Sorbona, dopisni

član HAZU-a

Ante Jurić, nadbiskup (+ 20. 03. 2012.)

akademik Andrija Kaštelan

hrvatski književnik Slobodan Novak, akademik

akademik Josip Pečarić

akademik Stanko Popović

prof. dr. Valentin Požaić, pomoćni biskup zagrebački

akademik Dario Vretenar

Ante Glibota, redovni član, de l'Académie Européenne des
Sciences, des Arts et des Lettres

dr. sc. Zvonimir Šeparović, profesor emeritus Sveučilišta u

Zagrebu, član Europske akademije znanosti i umjetnosti

prof. Kuzma Kovačić, član suradnik HAZU-a, akademski kipar,

Split

prof. dr. sc. Ivica Veža, član Europske akademije industrijskog
management, FESB, Split
prof. dr. sc. Miroslav Akmadža, povjesničar
dr. sc. Maja Andrić
dr. sc. Mato Artuković
prof. dr. cc. Vanda Babić
prof. dr. sc. Ivan Bakran
doc. dr. sc. Senka Banić
doc. dr. sc. Josipa Barić, Split
dr. sc. Osor Barišić
doc. dr. sc. Zlatko Begonja
dr. sc. Ivana Benzon
dr. Charles Billich, umjetnik
prof. dr. sc. Mihovil Biočić
dr. sc. Vjekoslav Boban, prof., Zagreb
dr. sc. Srećko Botrić, Sveučilište u Splitu
prof. dr. sc. Zdravka Božikov
dr. sc. Miljenko Buljac, profesor i književnik
dr. sc. Krešimir Bušić, Vukovar
prof. dr. sc. Zvonko Čapko, Rijeka
doc. dr. Ivica Čatić, Katolički Bogoslovni Fakultet, Đakovo
prof. dr. sc. Marin Čikeš
dr. sc. Ambroz Čivljak
prof. dr. sc. don Josip Čorić
prof. dr. sc. Vera Čuljak
prof. dr. sc. Ante Čuvalo
prof. dr. sc. Vladimir Čepulić, Zagreb
prof. dr. sc. Vlado Dadić
prof. dr. dr. h. c. Nikola Debelić
doc. dr. sc. Antun-Ante Delić, dragovoljac Domovinskog rata,
Grubišno Polje
prof. dr. Josip Delić, umirovljeni profesor KB fakulteta Sveučilišta
u Splitu
prof. dr. sc. Slavica Dodig
prof. dr. Serđo Dokoza
dr. sc. Žarko Domljan, prvi predsjednik Hrvatskog sabora
doc. dr. sc. Pero Draganić, dr. med.

prof. don Ilija Drmić, Vinica
 prof. dr. sc. Boris Dželalija, infektolog, Medicinski fakultet Split
 prof. dr. sc. Neven Elezović
 prof. dr. sc. Danica Galešić Ljubanović
 dr. sc. Nikša Glavić
 prof. dr. sc. Vinko Grubišić
 dr. sc. Željko Hanjš
 prof. dr. sc. Andrija Hebrang
 dr. sc. Zdeslav Hrepić, izv. prof.
 prof. emer. dr. sc. Ivan Ilić, FER, Sveučilište u Zagrebu
 prof. dr. sc. Krešimir Jakić
 dr. sc. Julije Jakšetić
 dr. sc. Domagoj Jamičić, znanstv. savjet.
 dr. sc. Zvonimir Janović, redoviti sveučilišni profesor u mirovini
 prof. dr. sc. Branko Jeren
 prof. dr. sc. Vlado Jukić
 dr. sc. Držislav Kalafatić
 prof. dr. sc. Damir Kalpić
 prof., dr. sc. Duško Kardum
 prof. dr. sc. Ivan Karlić, KBF Sveučilišta u Zagrebu
 Vladimir Katović, Professor of Chemistry, Wright State University,
 Dayton, OH
 prof. dr. sc. Milica Klaričić Bakula
 prof. dr. sc. Ivan Kordić
 dr. sc. Mirna Koscec
 prof. dr. sc. Srećko Kovač, Zagreb
 prof. dr. Slavko Kovačić, Split
 dr. sc. Goran Kozina, Varaždin
 dr. sc. fra Smiljan - Dragan Kožul, Duhovni ravnatelj Pokreta
 krunice za obraćenje i mir
 prof. dr. sc. Šimun Križanac, Sesvete
 prof. dr. sc. Mario Krnić
 dr. sc. Nikša Krstulović
 prof. dr. sc. Stipe Kutleša, Zagreb
 prof. dr. sc. Ante Lauc
 doc. dr. sc. Inga Lisac

dr. sc. Neda Lovričević
prof. dr. sc. Branimir Lukšić
Marko Magdalenić, prof., dirigent – Katolički bogoslovni fakultet,
Zagreb
prof. dr. sc. Ivan Malčić, predstojnik Klinike za pedijatriju
Medicinskog fakulteta
Zvonimir Marić, profesor u trajnom zvanju na Građevinskom
fakultetu u Osijeku, bivši generalni konzul RH u Pečuhu
dr. sc. Ivan Marčelić, Split
prof. dr. Jozo Marević
dr. sc. Ivica Martinjak, Zagreb
prof. dr. sc. Marko Matić, Sveučiliste u Splitu
prof. dr. sc. Božidar Matijević
dr. sc. Miroslav Međimorec, redatelj, hrvatski branitelj, diplomat
prof. dr. sc. Vine Mihaljević
dr. sc. Mario Mikolić, veleposlanik u m.
prof. dr. sc. Vladimir Mikuličić, Fakultet elektrotehnike i
računarstva, Zagreb
prof. dr. fra Andrija Nikić, predsjednik Hrvatskog kulturnog
društva Napredak u Mostaru u ime 1275 mostarskih Napretkovaca
prof. dr. sc. Milan Nosić
prof. dr. Dubravka Oraić Tolić
doc. dr. sc. Tado Oršolić
dr. ing. Marijan Papich, Vancouver, Canada
prof. dr. Mladen Parlov, redoviti profesor na KBF- u u Splitu
prof. dr. sc. Davor Pavelić
dr. sc. Ivan Perić, red. prof.
prof. dr. sc. Nedjeljko Perić
prof. dr. sc. Marijana Peruzović
prof. dr. sc. Ivan Petrović
prof. dr. sc. Franjo Plavšić
prof. dr. sc. Ružica Pšihistal, Filozofski fakultet u Osijeku
dr. sc. Dragutin Raguz, lingvist, Zagreb
dr. sc. Stjepan Razum, arhivist i povjesničar
prof. dr. Adalbert Rebić, sveučilišni profesor u mirovini
Prim. dr. sc. Darko Richter, Zagreb
dr. sc. Mirko Ruščić, Split

prof. dr. sc. Dubravka Sesar, FFZG
 prof. dr. sc. Sven Seiwerth
 dr. sc. Ivo Soljačić, prof. emeritus
 Mirko Strabić
 dr. sc. vlč. Mirko Šimić,, ravnatelj, Caritas Vrhbosanske
 Nadbiskupije, Sarajevo
 prim. dr. sc. Tatjana Šimurina, dr. med., anesteziolog, Zadar
 dr. sc. Igor Šipić, književnik
 prof. dr. sc. Marija Šiško Kuliš, dipl. ing. str.
 Đuro Tikvica, profesor Muzičke akademije Sveučilišta u Zagrebu
 prof. dr. sc. Dubravka Tolić
 prof. dr. sc. Zdravko Tomac
 prof. dr. sc. Miroslav Tuđman, saborski zastupnik
 prof. dr. sc. Kosta Urumović
 dr. sc. Trpimir Vedriš, viši asist., FFZG
 dr. Mile Vidović, svećenik, Split
 dr. sc. Zlatko Vučić
 prof. dr. sc. Tomislav Živković
 dr. sc. Darko Žubrinić, red. prof.
 dr. Edward Slavko Yambrušić, Washington, D.C. USA
 (...)
 Ante Žanetić, bivši igrač Hajduka, zlatna kolajna Rim 1960, srebrna
 kolajna EURO Pariz 1960, Australija
 (...)

JE LI POLITIČARIMA KRIVA MATEMATIKA? ZAGREB, 2019.

MIRJANA EMINA MAJIĆ

HVALA TI VITEŽE HRVATSKE ISTINE

Večeras si ovdje s nama,
Viteže naše hrvatske istine,
Sto nisi žalio zbog truda,
Pohiti laži što lagao je,
Bulajić ogavni lažljivi juda.

Ti došao si iz domovine mile,
Donio nama pozdrav Hrvatice Vile,
I duh našeg sunčanog juga,
Dok znamo da još uvijek narod mori,
Bol, prijevara, patnja i tuga.

I dok bezglavi izdajnički jude,
Šalju naše junake da ih sude,
Naše srce pritišće bol i jad,
Dok cijela zemlja trpi i pati,
Od onih što zaboravile da su Hrvati.

Jadna im nesretna i zla mati,
Što odgojila je takvog judu,
Što svjedočio je na političkom sudu,
Protiv braće Hrvata iz hrvatske Bosne,
Duše su naše za njima žalosne.

Hrvatske Boke Kotorske lave,

Viteže istine i časti prave,
Ti si u obranu povijesti stao,
I svoju si riječ istine dao,
U obranu časti ponosno si stao.

Digni visoko svoju časnu glavu,
Na ljutu si ranu dao još ljuću travu,
Mi Te molimo nemoj stati,
Tebi su zahvalni Sydneyski Hrvati,
Uvijek spremni za istinu pomagati.

Široko je i bogato polje istinskog rada,
Jer u Hrvatskoj još izdajica vlada,
Budi nam uzor, potstrijeh i velika nada,
To želja je Hrvata Sydneya grada,
Jer mi smo siti laži onih iz Beograda.

Ti i dalje povijesnoj istini služi,
Putevi naše obrane postaju sve teži i duži,
Za nas su opet nastali teški dani,
Jer mi smo po svijetu po svuda razbacani,
Nepriznati od silnika svijeta od lani.

Istina, hrvatska istina, mora da se brani,
Svim srcem, umom i dušom svom,
Jer dušman je laži silne nabacao,
Okupljaj mlade, sveta je dužnost Tvoja,
Hrvate, časne i odane pravednog soja.

Sretno naš pravi Akademiče slavni,
Potomče bokeljskih kapetana davnih,
Neka Te Božji blagoslov na putu prati,
Jer ti ćeš domovini još mnogo dati,
Meka je sretna i slavna mila nam mati

Hrvatski orlovis neba kliču Tebi hvala!
I majci Hrvatici koja tebe dala,
Sina Akademika dušom punom čistih ideala,

A meni je velika Čast ovdje večeras reći,
Takvi Akademici krče put hrvatskoj sreći.

Poetessa Mirjana Emina Majić

Iz knjige: J. Pečarić, Pronađena polovica duše / Deset godina s
Australskim Hrvatima, Zagreb, 2002.

HVALA VAMA PROFESORE

Hvala Vama na svemu dični Profesore,
Kog rodi Hrvatica majka uz Jadransko more,
Dični sine iz Hrvatske junačke Boke,
Gdje su lijepe djevojke, vitke crnooke.

Naš Sokole iz Bokeljskog gnijezda,
Sa istinom hrvatska si zvijezda,
Bulajića bijednog Ti si raskrinkao,
Sa istinom hrabro u obranu stao.

Sa ponosom pravim dične Boke sine,
Ti braniš pravicu mile Domovine,
Nije Tebi teško niti je tebi žao,
Lažovu Bulajiću smrtni si udar dao.

U trenu kad Bulajić lažne podatke čita,
Ti razbijaš laži Jasenovačkog mita,
Jer na tome mitu oni Hrvatsku tuže,
Al obrana prava trajati će možda malo duže.

I stoga Profesore prkosno reci svima,
Da još junačkih kapetana naša Boka ima,
I kad sa Orijena surog klikne hrvatska Vila,
Bit će slavna Boka kao što je nekoć bila.

I stoga naprijed naš slavni Profesore,

Svevišnji sa neba nek rasvijetli tvoje zore,
A domovina mila ponosna je na sokolića,
Branitelja povijesne istine - Josipa Pečarića!

Poetessa

Mirjana Emina Majić.

Iz knjige: J. Pečarić, Pronađena polovica duše / Deset godina s Australskim Hrvatima, Zagreb, 2002.

Mirjana Emina Majić

Mirjana Emina Majić (Mirjana Majić) (Slatina, 1932.) je hrvatska književnica iz Australije. Piše i prevodi pjesme.

Životopis

Rodila se u Slatini 1932. godine. ^[1] Objavila je brojne zbirke poezije, a mnoge su joj pjesme uvrštene u pjesničke antologije u Australiji i SAD. Pjesme je objavila u tiskovinama na hrvatskom jeziku iz Australije (Spremnost) i inozemstva. U antologiji *Many Voices* napisala je kratki esej o hrvatskom pjesništvu. Tajnica je Hrvatsko-australskog literarnog društva iz Sydneya. Radi kao migrantska učiteljica od ranih 1980-ih. ^[1]

Napisala je pjesmu posvećenu igraču splitskog Hajduka koji je emigrirao u Australiju, Anti Žanetiću Hrvatsko srdce - srdcu hrvatskome.^[2]

Djela

Objavila je pjesme u žurnalima i antologijama, te samostalnim stihobirkama:^[3]

- pjesme u zbirci ur. Ante Kumarić *Mirrors in the Shadow*, 1994.
- Ratnik svjetlosti, stihobirka, 2011.
- Eminin javor, stihobirka, 2011.
- Rasplamsana vatra iz daljine, drama, 2010.
- Sokol kliče sa Ivan Planine, stihobirka, 2009.
- Nespominjani i zaboravljeni, stihobirka, 2009.

- Suze roni Hrvatica vila, stihozbirka, 2003.
- Agony of Two Gentle Souls, stihozbirka, 2003.
- pjesme u antologiji *Reunion* iz 2003., kojoj su urednici Robyn Janssen, Beatriz Copello i Ann Davis; u istoj antologiji prevela je pjesme Ružice Stane Nimac
- Love Is a Rose, stihozbirka, 2001.
- pjesme u zborniku *The Opening of Borders*, antologiji poezije sudionika 21. svjetskog pjesničkog kongresa u Sydneyu 2001.
- urednica antologije poezije i proze *Soul of My City* iz 2000.; koja je bila dio književnog popodneva festivala u Blacktown Cityju 1998.^[4]
- Junak vjesnik proljeća, stihozbirka, 1999.
- urednica antologije poezije *Spirit of Carnivale* 1998.^[5]
- prijevod pjesama Pavla Despota *Dubrovniče, diko*, 1996.^[6]
- Hero Messenger of Spring, proza, 1995.
- Bleiburg 1945-1995 : posvećeno 50- obljetnici Bleiburga, stihozbirka, 1995.
- Posavino, naša rano ljuta, stihozbirka, 1995.
- Za tobom Boko suzno moje oko, stihozbirka, 1995.
- pjesme u zborniku *Western Galaxy*, antologiji kratkih priča i poezije iz sydneyjskih zapadnih predgrađa, 1994., ur. Peter F. Pike^[7]
- Čarobni dragulj Slavonije, stihozbirka, 1992.
- Orlovi Hrvatske: 50 obljetnica uspostave Nezavisne Države Hrvatske, stihozbirka, Hrvatsko dramsko literarno društvo Mile Budak, 1991.
- Pravaška zora svanuti mora, 1991.

https://hr.wikipedia.org/wiki/Mirjana_Emina_Maji%C4%87

Napmena: Pjesma o hrvatskom velikanu Antu Žanetiću dana je u tekstu koji je sastavni dio Uvoda knjige.

AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ – ŽIVOTOPIS

Akademik Josip Pečarić rođen je 2. rujna 1948. godine u Kotoru. Tamo je završio osnovnoškolsko i srednjoškolsko obrazovanje, a 1972. diplomirao na Elektrotehničkom fakultetu u Beogradu s radom iz područja nuklearne fizike. Na istom fakultetu je i magistrirao 1975. godine, a 1982. obranio doktorsku disertaciju iz područja matematike s naslovom Jensenove i srodne nejednakosti.

Nakon završenog studija radio je u Geomagnetskom institutu u Grocki te od 1977. kao asistent fizike na Građevinskom fakultetu u Beogradu. Godine 1987. se s obitelji preselio u Zagreb te zaposlio na Tekstilno-tehnološkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu kao izvanredni profesor matematike. Od 1990. radi kao redoviti profesor na istom fakultetu, od 1996. kao redoviti profesor u trajnom zvanju. Umirovljen je 2018. Do početka agresije Rusije na Ukrajinu bio je istraživač Matematičkog instituta Sveučilišta RUDN u Moskvi (Rusija).

Od 2000. godine je redoviti član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, od 2016. inostrani je član Dukljanske akademije nauka i umjetnosti

Za doprinos u znanosti je 1996. godine dobio Državnu nagradu za znanost (prirodne znanosti), te je 1999. odlikovan ordenom Reda Danice hrvatske s likom Ruđera Boškovića.

Akademik Josip Pečarić je jedan od vodećih svjetskih stručnjaka u području matematičkih nejednakosti. Jedan je od najproduktivnijih svjetskih matematičara s više od 1300 objavljenih ili prihvaćenih za

tisak radova u matematičkim časopisima. Također je i najcitiraniji hrvatski matematičar, a ima preko 230 suradnika iz zemlje i svijeta (na svjetskim bazama ima:

Google Scholar: publikacija 1716, citata: 25658, H-index: 56;

MathSciNet: publikacija: 1.388, citata: 7.392, H-index: 29;

Scopus: publikacija: 848, citata: 8672, H-index: 40;

WoS: publikacija: 847, citata: 7641, H-index: 36.

Prema istraživanjima sa Sveučilišta Stanford u Kaliforniji (SAD) Pečarić je po broju objavljenih radova na 2434. mjestu njihove liste za cijelu karijeru od 204644 svjetskih znanstvenika, a prvi iz RH je 8046. Na njihovoj listi za 2022. godinu koja ima 210199 znanstvenika Pečarić je po broju objavljenih radova na 2331. mjestu, a prvi iz RH je 9412.

Osim velikog broja članaka u međunarodnim matematičkim časopisima, autor je ili koautor 40 monografija. O jednoj monografiji je u poznatom časopisu Amer. Math. Monthly, July-August 1991, poznati matematičar D. Pedoe objavio cijeli članak, a izdavačka kuća Element pokrenula je seriju „Monographs in inequalities“ u kojoj je do sada tiskano 22 monografija.

Osnivač je seminara Matematičke nejednakosti i primjene na Matematičkom odjelu Prirodoslovno-matematičkog fakulteta, Sveučilišta u Zagrebu, i s tog je seminara do sada izašlo preko četrdeset doktora matematičkih znanosti. Danas ovaj seminar također ima i svoj dio na Sveučilištu u Splitu. Niz godina gostovao je na Abdus Salam school of mathematical sciences in Lahore pa i u Pakistanu ima niz svojih učenika koji rade po tamošnjim sveučilištima. Akademik Pečarić ima preko 230 suradnika iz cijeloga svijeta.

Prvi hrvatski matematički časopis koji je uvršten na svjetske liste najboljih znanstvenih časopisa bio je Pečarićev časopis *Mathematical inequalities and Applications* (MIA). Taj časopis je bio i na Q1, a sada je na Q2 listi, kao jedan od dva hrvatska znanstvena časopisa koji su na toj listi Q2 časopisi. Drugi Pečarićev časopis *Journal of Mathematical inequalities* (JMI) je na Q1 listi kao jedan od dva hrvatska znanstvena časopisa na toj listi koji su Q1 časopisi. Ono što je još impozantnije JMI je top 5% matematičkih

časopisa, tj. 15. od 329 matematičkih časopisa koji se tiskaju u svijetu a imaju impact faktor. Pokrenuo je i časopis „Fractional Differential Calculus“ koji je na Scopus listi.

Krajem godine je zatražio da se njegovo ime izbriše iz uredništava tih časopisa:

J. Pečarić, „Pomozi sirotu na svoju sramotu! / Više to nisu moji časopisi” dragovoljac.com, 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/visetonisumojicasopisi.pdf>

Glavni urednik je i novog časopisa „Pakistan Journal of Mathematical Sciences“.

Osim toga, član je uredništava ili recenzent brojnih međunarodnih časopisa. Kao pozvani ili plenarni predavač akademik Josip Pečarić je održao mnoga predavanja na međunarodnim konferencijama, a povodom njegovog 60-og rođendana je 2008. godine u Trogiru održana međunarodna konferencija „Mathematical Inequalities and Applications 2008“. Tu konferenciju su slijedile:

Mathematical Inequalities and Applications 2010, Lahore, Pakistan, March 7-13, 2010., Pakistan

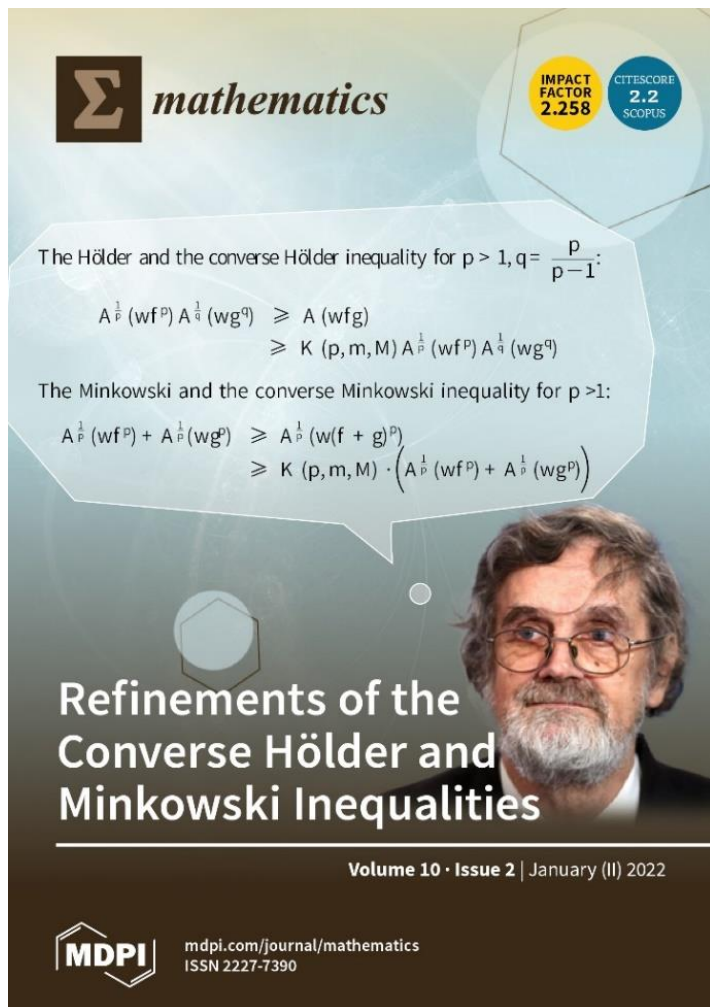
Mathematical inequalities and nonlinear functional analysis with applications, July 25-29, 2012, Jinju, South Korea.

U lipnju 2014. godine (22.-26. lipnja) u Trogiru se pod pokroviteljstvom Razreda za matematičke, fizičke i kemijske znanosti HAZU održala konferencija pod nazivom „Mathematical Inequalities and Applications 2014 – One thousand papers conference“ u čast akademika Josipa Pečarića povodom objavljivanja više od 1000 znanstvenih matematičkih radova,

Slijedeće godine je održana konferencija Mathematical Inequalities and Applications 2015, 11-15 November, Mostar, BiH

Tri godine kasnije je u Zagrebu održana međunarodna konferencija MIA 2018 povodom njegovog 70-og rođendana.

Zbog njegovih zasluga u matematici, akademiku Pečariću je posvećen jedan broj časopisa „Banach Journal of Mathematical Analysis“, Vol. 2, No.2 (2008).

Cover Story

Article: Refinements of the Converse Hölder and Minkowski Inequalities

Josip Pečarić, Jurica Perić and Sanja Varošanec

Mathematics 2022, 10(2), 202; doi:10.3390/math10020202

<https://www.mdpi.com/2227-7390/10/2>

Mathematics | January-2 2022 - Browse Articles

Riječ je o međunarodnom znanstvenom časopisu koji je na SCIE i CC listi, a u tom posebnom broju članke su objavili i posvetili ih akademiku Pečariću mnogobrojni svjetski matematičari. Intervju koji je tamo objavljen (str. 163-170) objavljen je i na kineskom u časopisu Mathematics 3 (2012), 245-249. Nekim Pečarićevim istraživanjima (inače citiranih i u časopisu "Nature", a s P.T. Landsbergom objavio je članak u časopisu Phys. Rev., A35 (1987), 4397–4403.) posvećen je i članak "Accentuate the negative", Math. Bohem. 134 (2009), no. 4, 427-446. kojeg je napisao Peter Bullen, profesor emeritus sa Sveučilišta u Vancouveru.

Nedavno je tiskana knjiga Matice Hrvatske PRIJELOMNA VREMENA / Hrvatske zemlje nakon 1918, u kojoj postoji i poglavlje o znanosti. Tako na str. 413. piše: *Djelovali u inozemstvu ili u Hrvatskoj, neki od hrvatskih znanstvenika su tijekom 20. stoljeća dali važan doprinos svjetskoj znanosti, prvenstveno nobelovci Lavoslav Ružička i Vladimir Prelog (kemija). Značajan ugled stekli su i fizičar Ivan Supek (električna vodljivost materijala na niskim temperaturama), matematičari Vilim (William) Feller (teorija vjerojatnosti) i Josip Pečarić (teorija nejednakosti), molekularni biolozi Miroslav Radman i Ivan Đikić, fizičari Davor Pavuna (supraprovodljivost i nano-inženjering) i Marin Soljačić (bežični prijenos energije i nano-fotonika) i mnogi drugi.*

Akademik Pečarić poznat je i po svom publicističkom radu. Objavio je više od 230 publicističkih knjiga.

27. 5. 2025.